

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 258 3

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΣΤΗ Ν. ΥΟΡΚΗ

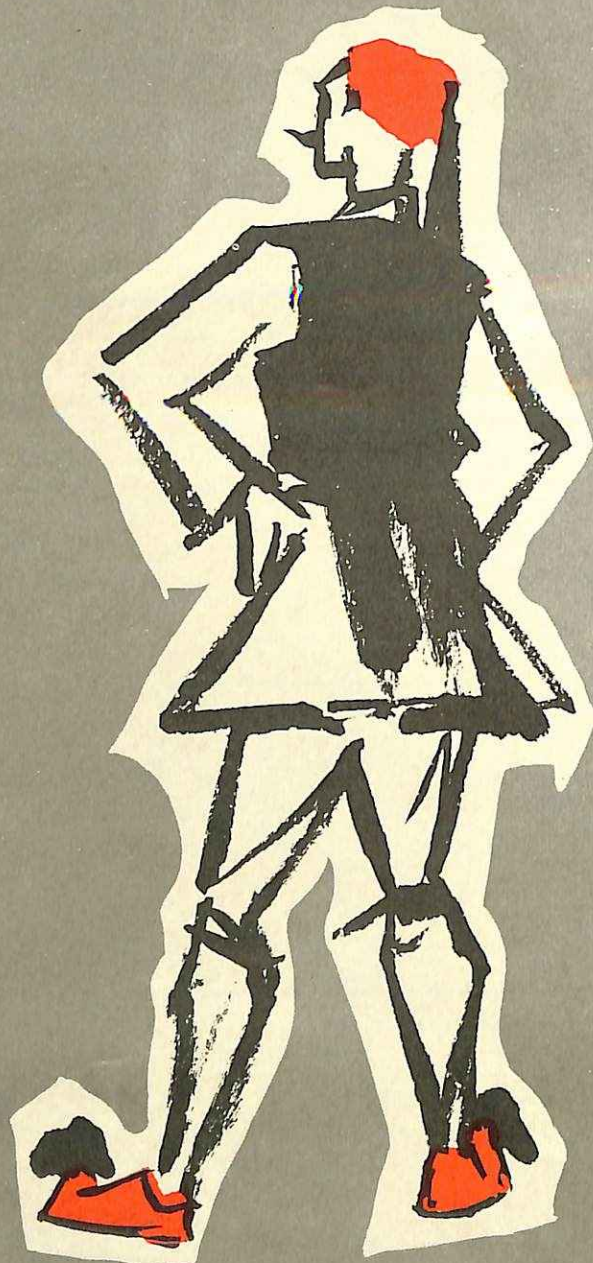
Άποκλειστικό φωτορεπορτάζ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΚΟΓΚΟ

Δράμα — όπερέττα — φρίκη

PICTURES
FROM GREECE

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας.

Όροι ετήσιας συνδρομής:

Εσωτερικού Δοχ. 120
Εξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποτανωθήτε στην:

Ελληνικήν Έκδοτικήν Εταιρίαν ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

Το καλύτερο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 258 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 30 ΣΕΠ/ΒΡΙΟΥ 1960

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιόπουλος
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουφίου 18 Αθήναι)

Γραφείο:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξόμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξόμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Για την Ακρόπολη

Σε σημείωμά του υπό τον τίτλο «ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΩ» (ΕΙΧ. 60, 246 8) 7) 60) ο Index αναφέρεται στο χώρο της Ακρόπολεως και συγκεκριμένα στην κατάσταση στην οποία ευρίσκεται ο Ιερός Βράχος σήμερα. Δεν ξέρω αν έχουν αλλάξει τόσο πολύ τα πράγματα απ' ότου έφυγα από την Αθήνα, πρό πενταετίας, και μετηνάστευσα στο Μόντρεαλ του Καναδά και αν είναι τόσο τραγικά, όπως τα παριστάνει ο φίλος Index.

Συμφωνώ σε όρισμένα σημεία όπως π.χ. στην ελπιεπτετέρα εμφάνιση των φυλάκων, στην άρτιότερα και ει δυνατόν άνευ φιλοδοξήματος ξενάγηση και στο σημάδεμα και νοικοκυρεμα κάπως του όλου χώρου, αλλά σ' όλα τ' άλλα διαφωνώ απόλυτως. Σκεφθήτε μάν Ακρόπολη όπως την οραματίζεται ο κ. Index. Με δροσμάκια, γρασίδια, πρασινάδες, έναν ιερό αρχαιολογικό χώρο, με παράδοση χιλιετηρίδων, σε στυλ ex l' American, με ηλεκτρικές σκάλες για να μην κουράζονται οι γέροι, παρντόν οι μεσήλικες, με φυλλωσιές για να μην καψώνουν και με πλυντήρια, άφροδευτήρια, αποδυτήρια για να γδύνονται οι Αθηναίοι και να κυκλοφορούν με μαγιό εκεί πάνω, για ήλιοθεραπεία... Φαντασθήτε το κατάντημα της Ακρόπολεως. Τόπος διασκέδασης, θεηλωμένος απ' τη μόδα και τις λόξες της εποχής. ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΒΟΡΑΒΔΗΣ
Modreal — Canada

Ο Καθαρίδικας

Δεν πάνε πολλές ημέρες, που τυχαία, σε μια ταβέρνα των Σεπολίων, είδα τον Καθαρίδικα. Αν είσθε νέοι — τριαντάρηδες, σαραντάρηδες — είναι πολύ πιθανόν να μη τον γνωρίσετε. Αν, όμως, ο μεσοπρόλεμος συνεδάριζε με την τρίτη δεκαετία της ζωής σας, ασφαλώς θα έχετε ακούσει γι' αυτόν και θα τον έχετε ακούσει, γιατί ο Καθαρίδικας είναι η φωνή της Αθήνας. Την τραγουδάει 60 χρόνια τώρα. Ουδοντάρης σήμερα,

με πόδια που δεν άντεχουν σε πολλούς περιπάτους, αλλά με άμειωτο το κέφι του για τη ζωή και το παλιό αθηναϊκό γλέντι, κατεβαίνει απ' το Γηροκομείο κάθε Παρασκευή στην σεπολιώτικη ταβέρνα και — πιάσος αυτός — με φωνή άμειωτη απ' τα χρόνια σε βάθος και ένταση συμπληρώνει την μικρή χορωδία που τραγουδάει εκεί. Πολλοί φίλοι του από τον καλλιτεχνικό και τον δημοσιογραφικό κόσμο τον επισκέπτονται συχνά κι' αυτός, μετά το τραγούδι, τους διηγείται παλιά ανέκδοτα για την προπολεμική δημοσιογραφία και τους ιδιαίτερους δεσμούς που είχε με τους συντάκτες της «Καθημερινής». Φαινόμενο ζωτικότητας ο Καθαρίδικας, γνωρίζει στους νεώτερους Αθηναίους την παλιά Αθήνα και θυμίζει στους παλιούς την παλιά καλή εποχή.

Θ. Δ. Γ.

Το φθννό βιβλίο

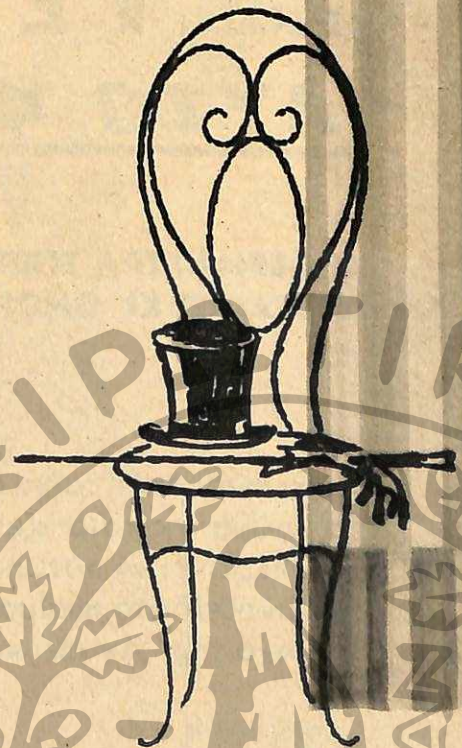
I

Αναμφισβήτητη ή εφεύρεση κι' η εξέλιξη της τυπογραφίας, από τον Γουτεμβέργιο μέχρι τις ημέρες μας, συνετέλεσε τα μέγιστα στην πρόοδο του πολιτισμού μας. Το γραπτό χειρόγραφο, το σπινίο και πολυδάπανο, το αντικατέστησε το καλαίσθητο, οικονομικό και προσιτό τυπογραφικό φυλλάδιο. Και το βιβλίο, από προνόμιο των άλλων πλουσίων αρχόντων και ευγενών, κατέστη προσιτό σ' ευρύτερα κοινωνικά στρώματα.

Διεθνείς στατιστικές μαρτυρούν ότι εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο είναι τελείως αγράμματοι κι' ως εκ τούτου γι' αυτούς το βιβλίο είναι κάτι σαν να μην υπάρχει. Πρώτα θα πρέπει απ' αυτή τη σκοπιά ν' αντιμετωπίσουμε το θέμα της κρίσεως του βιβλίου.

Η διάδοση του βιβλίου εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Π.χ. τον οικονομικό, τον μορφωτικό, τις καθημερινές ασχολίες του ατόμου, την ιδιοσυγκρασία του, τις συνήθειές του, τη γλώσσα και το περιεχόμενο των βιβλίων που κυκλοφορούν κλπ. Κατά συνέπεια, η χρησιμοποίηση του

Το φως
μπαίνει διακριτικά
στο σπίτι σας
μέσα από βουαλάς
STOFFELS

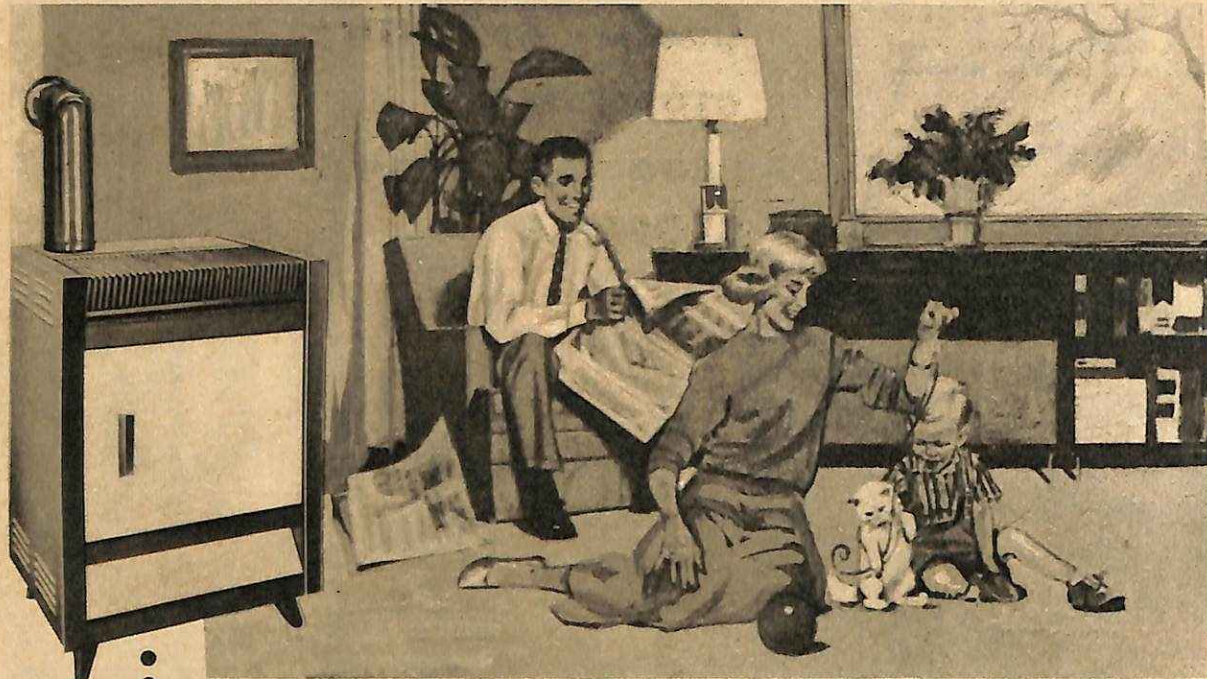

37/2

Έλβετικά στόρ εξαιρετικής
άντοχής. Δεν κιτρινίζουν και
δεν καίγονται από τον ήλιο.
Ταιριάζουν σε κάθε σπίτι, σε
κάθε επίπλωσι. STOFFELS,
το ανώτερο έλβετικό βουα-
λάς.

Ζητήστε επίμονως να σας
δείξουν στην ούγια το σή-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΕΙΝΑΙ **ΙΣΟΛΑ** **ΑΥΤΟ ΦΤΑΝΕΙ!**

ΤΕΛΕΙΑ
ΟΜΟΡΦΗ
ΑΘΑΝΑΤΗ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ
ΞΑΚΟΥΣΤΗ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΥΚΟΛΟΧΡΗΣΤΗ

**Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΕΠΙΠΛΟ
ΖΕΣΤΑΙΝΕΙ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!**

΄Ακουμπάει στόν τοίχο και δέν πιάνει τόπο.
Τό χρώμα της ταιριάζει μέ τά έπιπλα.
Δέν λερώνει τό πάτωμα. Έχει καυστήρα
άπό άνοξειδωτο πυρίμαχο χάλυβα. Δέν φαίνεται
ή φλόγα της. ΄Ανάβει καί σβήνει εύκολα.

ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ: ΣΠ/31, γιά μικρό χώρο, δρχ. 2.200
ΣΠ/41, γιά μέτριο χώρο, δρχ. 2.850
ΣΠ/51, γιά μεγάλο χώρο, δρχ. 3.300

ΙΣΟΛΑ

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ**

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

βιβλίου είναι ανάλογη πρός τις
βιοτικές ανάγκες του αναγνωστι-
κού κοινού, το μορφωτικό του έ-
πίπεδο και την κοινωνική δράση-
ση της καθημερινής του ζωής.

Μέχρις εδώ το πρόβλημα το-
ποθετείται στα γενικά και φαινο-
κά του πλαισίου. Τάραχουν, δ-
μως, κι άλλες περιπτώσεις γύρω
από το τόσο σοβαρό αυτό γεγο-
νός της ανθρώπινης δραστηριό-
τητας και υφίστανται ακόμη πολ-
λές αντιθέσεις. Πρόκειται για τα
ανεξάρτητα οικονομικά κοινωνι-
κά στρώματα, τα οποία διαθέτουν
μέν τον υλικό πλούτο, στερούν-
ται, όμως, μορφώσεως και ούτω
περιφέρονται το βιβλίο. Η κά-
νουν και το αντίθετο. Άγαπών
το κακό βιβλίο, το κενό υψηλών
μορφωτικών ιδεών και νοημάτων,
το άσεμνο ή το ελαφρό. Χρειά-
ζεται συνεπώς διαχωρισμός του
θέματος. Διότι κοντά στο καλό
υπάρχει και το κακό βιβλίο, έφη-
μερίδα, έντυπο ή περιοδικό. Κά-
θε κοινωνία άμύνεται σταθερά έ-
ναντίον των έγκληματιών οι ό-
ποιοι απειλούν την ζωή των με-
λών της. Στίς πνευματικές, δ-
μως, έκδηλώσεις υπάρχει μεγαλυ-
τέρα άσυνδοσία και πλήρης έλευ-
θερία.

Έτσι το κακό βιβλίο, σαν έ-
λεύθερο προϊόν του πνεύματος,
εύκολα κατακτά και κερδίζει έδα-
φος, εις βάρος του καλού βιβλίου,
σ' εκείνα τα κοινωνικά στρώμα-
τα, τα οποία στερούνται πραγμα-
τικής μορφώσεως, είτε πένονμενα,
είτε οικονομικώς ανεξάρτητα.
Άλλά για να καταπολεμήσουμε
το κακό βιβλίο, μέσα σε μία έ-
λεύθερη δημοκρατική κοινωνία,
δέν άρκούν ούτε τα κινήματα,
ούτε οι άπαγορεύσεις.

Χρειάζεται συντονισμένη προσ-
πάθεια για την άνύψωση του μορ-
φωτικού επιπέδου του λαού. Κι'
αυτό είναι έργο της Άγωγής
και της Παιδείας.

Μιλώ με τη γλώσσα του εκ-
παιδευτικού, που, νομίζω, είναι ή
έγκυρότερη πάγω στο θέμα. Ά-
πεφάσισα να λάβω μέρος στη συ-
ζήτηση, που τόσο ένδικα, ευγε-
νικά κ' υπέροχα άνοιξε από τις
στήλες του το μοναδικό κ' εξαί-
ρετο εκδοτικό έργο, περιοδικό
«ΕΙΣΟΔΟΣ», διότι το έθεωρη-
σα ως καθήκον.

Και τώρα έρχεται το έρώτημα:
Τι πρέπει να κάνουμε;

Πρώτα πρέπει ή πολιτεία να
φροντίσει για την άνάπτυξη του έ-
θνικού εισοδήματος, τη δικαιοέ-
ρη κατανομή του και τη τελείωση
των όρων διαβίωσης του λαού.

«Οίκ' επ' άρτω ζήσεται μόνον
άνθρωπος». Μπορεί, όμως, να έν-
διαφερόνται για το βιβλίο όταν τα
έσοδά του δέν άρκούν ούτε για
τόν έπιδούσιο; Και μόνο το χα-
μηλό εισόδημα των άργιστών μας,
τα επίσης έλλειμματικά ήμερομύ-
δια των εργατικών τάσεων, των
επαγγελματιοβιοτεχνών γενικότε-
ρα και τα χαμηλά επιδόματα δι-
βλιοθήκης των δημοσίων υπαλλή-
λων ειδικότερα, είναι άρκετά για
να μας δώσουν να καταλάβουμε
πού άσείλεται ή κρίση του έλλη-
νικού βιβλίου.

Άλλ' ούτε αυτά είναι άρκετά.
Πρέπει να ανέλθι το μορφωτικό
έπίπεδο του λαού μας. Κι' αυτό
θα κατορθωθεί με τις κατάλληλες
εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, άλ-
λά ποσπαντός με τη δημιουργία
ηγέτιδος πνευματικής τάσεως ά-
νεξαρτήτου οικονομικώς και άπε-
ρισπάστου βιοτικών άναγκών. Άν
αυτά τα δυο δέν γίνουν, τότε το
θέμα της κρίσεως του ελληνικού
βιβλίου θα παραμείνι ές αεί ή-
λικο. Κι' όχι μόνον αυτό, αλλά ή
πρόοδος και ή κίνησης ν' άφανι-
σθή το έθνος μας άπ' τις γοργό-

τατες εξέλιξεις που συμβαίνουν
στα άλλα ισχυρά έθνη..

Αυτό όμως αποκλείεται να συμ-
βή, διότι και ή χώρα μας βίδει
σοβαρώς τη μάχη της προόδου
και της ευημερίας. Άλλά όσο το
δυνατόν γρηγορώτερα κερδίσουμε
τη μάχη, τόσο το καλύτερο για
το έθνος μας.

Γι' αυτό ειδικότερα θα έπρεπε
ή πολιτεία άφ' ενός κ' ή πνευ-
ματική μας ήγεσία άφ' έτέρου
να λάβουν προς χάριν του έλλη-
νικού βιβλίου τα κάτωθι μέτρα:

1. Να καταργηθή ή διδασκα-
λία δυο γλωσσών στο δημοτικό
σχολείο. 2. Να δοθή ιδιαίτερη
φροντίδα για το παιδικό βιβλίο.
3. Να ένισχυθούν τα σχολικά τα-
μεία από το κράτος, για να ίδου-
θούν σοβαρές σχολικές βιβλιοθή-
κες. Πρέπει ό Έλληνας από την
τομαρεία ακόμη ήλικία να γνω-
ρίσει και ν' άγαπήσει το βιβλίο
και μάλιστα το καλό, το κατάλλη-
λο κ' ωφέλιμο βιβλίο. 4. Να τρο-
ποποιηθή το σκονοριασμένο άνα-
λυτικό πρόγραμμα και ν' αλλά-
ξουν οι μέθοδοι εργασίας στο
σχολείο, σύμφωνα με τις άογές
του Νέου Σχολείου και της Νέας
Άγωγής. 5. Να ίδρυθούν παν-
τοί μορφωτικοί σύλλογοι, λέσχες
και άναγνωστήρια. 6. Ν' άυξη-
θούν άριθμητικά και ποσοτικά τα
λογιστεχνικά βραβεία, στα οποία
πλήν του κράτους να συμβάλλουν
κ' οι ιδιώτες, όσοι έχουν την εκ-
κονομική δυνατότητα. 7. Να έλ-
κυσθούν τα επιστημονικά συγ-
γράμματα, για να είναι προστά
στο εύότερο άναγνωστικό κοινό.
- Και τέλος να συνταχθούν μελέ-
τες, κοιτικές, λογοτεχνικά σημει-
ώματα ύποδείξεων, κοιτικών, ά-
ειολογήσεως ενός λογοτεχνικού
κειμένου, να οργανωθούν έκθέ-
σεις βιβλίων, να γίνι έντονος
προπαγανδισμός από τον τύπο, το
ραδιόφωνο, τη βουλή, τον άμβω-
να, την εκπαιδευτική έδρα και
την Άκαδημία. Τότε και μόνο θα
φθάσουμε στο επίπεδο του πολιτι-
σμού των σκανδιναβικών χωρών,
που διαθέτουν εύότερο άναγνω-
στικό κοινό κ' άπ' αυτή ακόμη
την Άγγλία.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΝΤΑΡΙΑΛΗΣ

II

Φαίνεται ότι οι «στατιστικές
μουν» περί της μηδαινότητας της
κυκλοφορίας του ελληνικού βιβλί-
ου δέν έπεισαν τον άναγνώστη
κ. Θ. Χριστοδουλίδη για τη σοβα-
ρότητα της καταστάσεως. Δυστυ-
χώς, είναι αυτή άνυπολόγιστα ζο-
φερώτερη άπ' ό,τι φαντάζεται
και ή διατήρηση ή υή των κοιτι-
κών ή ιδιωτικών βραβείων άπο-
τελεί ύπολεπτομέρεια στη λύση
της. Άπόδειξη τούτου τα έξης:
Δινηματογράφος γνωστότατος,
από τους νεώτερους, βραβευμένος
από το κράτος, διέθεσε συνολικά
(μαζί με την άγορά από το ύ-
πουργείο Παιδείας) 600 αντίτυ-
πα της συλλογής του, άκριβώς έ-
κείνης που βραβεύτηκε. Άλλος,
μυθιστοριογράφος αυτός, βραβευ-
μένος από ιδιωτική διάδα, δέν
έπώλησε ούτε 100. Όστε... Όσο
για την ένίσχυση των εργατών
του λόγου με τα διαθέσιμα γρη-
ματικά ποσά, άποτελεί τούτο
μάλλον μορφή εύσχίμου φιλοδο-
χηματος.

Το πρόβλημα, λοιπόν, του έλ-
ληνικού βιβλίου είναι άρκετα
συννεδευμένο με το γενικότερο
πρόβλημα του πολιτιστικού έπι-
πέδου του ελληνικού λαού. Και
δοικακούμαστε, άλίμονο, τόσο μα-
κριά από τον Χρυσό Αίωνα της
Άθηναϊκής Δημοκρατίας, όποτε
τις παραστάσεις και βραβεύσεις
των τοιαυτών, τις οποίες έπα-
λείται ό κ. Θ. Χ., παρακολουθού-

Οί Κάλτσες

ΜΠΕΡΚΣΑΪΡ δίνουν μία ιδιαίτερη γοητεία στο πόδι
σας και εφαρμόζουν σαν δεύτερη επιδερμίδα. Έπι-
πλέον δέν φεύγουν οι πόντοι, χάρις στην πατέντα
«NON RUN»—ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ.

Berkshire
Οί καλύτερες κάλτσες του κόσμου!

σε και ήλεγχε όλος ό άρην πλη-
θυσμός του κλεινού άστέως. Άν
έπιθυμούμε, όχι, φυσικά, να φθά-
σουμε στο άνεπαλήττο εκείνο έ-
πίπεδο — αυτό θα ήταν χιμαρά
— άλλ' άπλώς να συμπερινομα-
στε με τις πολιτισμένες χώρες
της εποχής μας, άνάγκη πάσα, ό-
σοι το μπορούν και το θέλουν, να
οργανώσουν μακροχρόνια και πο-
λημορφή έκστρατεία. Άσφα-
λώς τον πρώτο λόγο σ' αυτή τη
μάχη της πνευματικής — και γι-
ατί όχι της εθνικής; — επιβίω-
σεως έχει ή Παιδεία. Βαρύτατο
το έργο, φανλοκοκλικά περιπε-
πλεγμένο, γιατί, δυστυχώς, οι πε-
ρισσότεροι εκπαιδευτικοί άγνοούν
εκείνα που καλούνται να διδά-

ξουν. Έχω τελειώσει ένα από τα
καλύτερα σχολεία του κράτους.
Και όμως δέν άκουσα ποτέ από
τις έδρες του τό όνόματα του Βι-
ζηνίου, του Θεοτόκη, του Χατ-
ζοπούλου και ό Παπαδιαμάντης
δέν έχει γράψει άλλο τίποτα, έκ-
τός από το «Χρυσό στο κάστρο»
και δυο τρία άλλα διηγήματα.
Όσο για μεταγενέστερους συγ-
γραφείς δέν γίνεται λόγος — εί-
ναι άνυπόστατοι. Διόλου παράξε-
νο, βέβαια, άφού τα νέα έλληγι-
κά δέν άποτελούν διδασκεία ύλη
στο πανεπιστήμιο. Άπό πού θα
τά μάθουν οι εκπαιδευτικοί για
να τα διδάξουν;

Βαρύτατος ό κλήρος στην άνα-
γεννητική αυτή προσπάθεια και

του τύπου. Έχουμε ένα από τα
χαμηλότερα ποσοστά στην κυκλο-
φορία έφημερίδων και περιοδι-
κών στην Ευρώπη (Άγγλία
600 επί τοις χίλις, Ελλάδα 96
επί τοις χίλις), άλλ' έν πάση
περιπτώσει, ό καθημερινός και πε-
ριοδικός έντυπος χάρτης είναι ό
περισσότερο διαβάζομενος στη
χώρα μας. Χρειάζεται να κατέ-
χωνται από ιεραρχιστικό πάθος
οι έκδοτες για να συμβάλλουν
στον τομέα που τα πρόγμματα
τους καλούν και τους προσφέ-
ρουν. Και όμως πόσο απέχουμε ά-
πό μια τέτια διάθεση! Στους
Times της Νέας Τόρκης δημο-
σιεύεται καθήμερι νά υπεν-
θυνη και έννιπόγραφη βιβλιοκρι-

Στιγμιότυπο από την επίδειξη μακιγιάζ με τη μέθοδο και τα καλλυντικά **REVLON**, που μετεδίδετο κάθε μεσημέρι από την **Εγχρωμη τηλεόραση** του Αμερικανικού Περιπτέρου, στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

DEMONSTRATRICE ή Δίς **CONSTANZE**
Βιοχημικός - Αισθητικός.
Τοιμακή 124 - Θεσσαλονίκη

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

σία και ο Observer αφιερώνει κάθε εβδομάδα 3 σελίδες σχήματος εφημερίδας στην κοίτη 20 περίπου διθλίων, από δνόματα διηνοίς κύρους (Τόυνμη, Νίκολσον κλπ.), ενώ μόλις προ ημερών οι Times του Λονδίνου κυκλοφόρησαν παράρτημα 90 σελίδων, αφιερωμένο στην πνευματική ζωή της Αγγλίας. Χρειάζονται συγκρίσεις; Ευκολώτατο. Φυλλομετρήστε τα σώματα των σοβαρωτέρων ελληνικών εφημερίδων και κρίνατε.

Α. Π. Κ.
Αθήνα

Απάντηση στον κ. Δ. Ζ.

Νομίζω ότι το γράμμα του κ. Δ. Ζ. εκ Θεσσαλονίκης κατά λάθος δημοσιεύθηκε στη στήλη του «Ταχυδρομείου». Κατάλληλο είναι μάλλον για τη στήλη «Σημεία και Έρωτας» της «Εκλογής». Θα έπαιρνε ασφαλώς το βραβείο των 50 δραχμών.

Τολμηρό, βέβαια, είναι πως έχω — γυνή ούσα — ανεβαίνω στο επίπεδο να μιλήσω για το άρσενικό αυτό γράμμα, μάλιστα χωρίς να με ανεβάσει ο ίδιος ο γράφας, (όποτε ήθελε με εξαφανίσει απ' το πρόσωπο της γής). Ίσως το θάρρος μου το έδωσε η εποχή των αστροναυτικών προοπτικών — τόσο μακρινή απ' την προσηλαϊκή εποχή στην οποία φαίνεται να βρίσκεται ο πνευματικός και ψυχικός κόσμος του γράφοντος, ο οποίος, για να κρυφτεί προφανώς από την γυναίκα του και τις άλλες γυναίκες του κύκλου του, αποφεύγει με επιμέλεια να αναφέρει το όνομά του και υπογράφει μόνο με το αρχικό.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΡΕΑ
Αθήνα

Πάλι η Όμόνοια

Μετά από κόπους και μόχθους και πολύ χρώμα, που ξεδιέφυγε για την υγεία και την... συντριβανή Όμόνοια, η Αθήνα απέκτησε υπόγειες διαβάσεις — χοήσιμες σ' αυτή την περιοχή της — και τρεχούμενα νερά — πολύ θεαματικά. Τώρα μαθαίνω ότι τα περιφερειακά διακοσμητικά βότσαλα και τα ήμπετη συντριβάνια πρόκειται να καταργηθούν ή να μεταφερθούν αλλού και στη θέση τους να φυτευθούν άνθη και φυτά. Αληθεύει αυτή η φήμη; Αξίζει, πραγματικά, να μάθουμε και να δγάλη ο καθένας τα συμπεράσματά του.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

♦ Δεν γνωρίζουμε τις προθέσεις του δημοδίου υπονογείου για 8, τι μάς ρωτάτε. Πάντως, επειδή 8, τι ρωτάτε είναι ενδιαφέρον, θέτουμε κ' εμείς μαζί σας το ίδιο ερώτημα προς το δημοτικό Δημόσιο Έργων.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπλεγμένοι, ειδικοί δι' έρευνας - πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών εμπιστευτικών υποθέσεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρήσεων ανηλίκων, ανασήτωσης πραγμάτων υπό κατάσχεση κλπ. Διεθνές γραφείο πληροφοριών «ATHENS», Παρισσού 2 (πλατ. Κλαυθμόνος), τηλ. 27-709. Την σοβαρότητα των εργασιών μας έγγραφεται η πολυτής ευδόκιμος δημοσία προσηροσία μας.

Έπανηλθεν εξ Εύρωπης ο κ. Γεώργιος Νικολόπουλος, προμηθευτής παιδικά και νυφικά μοντέλα των οίκων Μονάχου - Ζυρίχης - Μιλάνου δια το γνωστό επί της όδου Έρμου 42 κατάστημά του «CORONA»

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΔΙΣΚΟΣ που σημειώνει μεγάλη επιτυχία είναι εκείνος με τον τίτλο «Τραγούδια των Όλυμπιάδων». Έξυπνη, ομολογουμένως, ή σκέψη του Κούρτ Έντελχάγκεν να δώσει ποιο τραγούδι σημειώνει τη μεγαλύτερη παγκόσμια επιτυχία, στην περίοδο κάθε Όλυμπιάδας, να το παίξει όπως παίζονταν τότε και να το εγγράψει σε δίσκο. Έτσι έχει κανείς μια πλήρη εικόνα των μουσικών και ρυθμικών προτιμήσεων του κόσμου από το 1900 μέχρι σήμερα. Πρώτο τραγούδι του δίσκου είναι το «Όλυμπιακή πανηγυρίς», ελληνικό, μεταξύ δημοτικού, λαϊκού και μοντέρνου (της εποχής) που παίζονταν στην Αθήνα το 1896. Το 1900 στο Παρίσι χαλούσε κόσμο το «Ζέ, σέρς απρέ Τίτιν», ενώ το 1904 στον Άγιο Λουδοβίκο έστελναν «Χαιρετίσματα στο Μπορντγουαί». Στο Λονδίνο, το 1908, τραγουδούσαν το «Ω, Ω Αντόνιο», ενώ στα 1912, στη Στοκχόλμη, σε όλα τα χείλη δρισκόταν ο «Σουηδός ναύτης». Ο περιορισμένος χώρος της στήλης αυτής μας αναγκάζει να παραλείψουμε τις υπόλοιπες Όλυμπιάδες και να έλθουμε στις δυο τελευταίες. Το 1956, λοιπόν, στη Μελβούρνη, καθώς και σ' όλο τον κόσμο, τραγουδιόταν το «Μάϊ πρίντερ». Όσο για την εφετεινή Όλυμπιάδα της Ρώμης, σαν μεγαλύτερη επιτυχία θεωρήθηκε — και δικαίως — το «Σάμμερ πλάις».

Παιγμένα όλα θαυμάσια από την όρχηστρα του Κούρτ Έντελχάγκεν, τα τραγούδια αυτά έκαναν τον δίσκο 46339 LPHM της «Πολυντόρ» να γίνει άναρπαστος.

«ΙΤΣΙ ΜΠΙΤΣΙ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ μέρος του πραγματικού τίτλου μιας μεγάλης επιτυχίας που για πολύ καιρό ταλαιπώρησε τους φίλους του χορού με το να ψάχνουν να τη βρουν. Το κομμάτι αυτό ήταν πολύ γνωστό από καιρό, από διάφορους ξένους ραδιοφωνικούς σταθμούς, αλλά στην αγορά δεν υπήρχε μέχρι πρό όλιγων ημερών, όπου, επιτέλους, κυκλοφόρησε με τον υπ' αριθ. 40 δίσκο της «Φίλιπς». Ο πλήρης τίτλος του, λοιπόν, είναι: «Ιτσι Μπίτσι τίνι γουίνι, γιέλλου πολκάντο μπικίνι» (!). Η άλλη πλευρά του ίδιου δίσκου περιέχει το επίσης πολύ ωραίο «Ντάρκ, ντάρκ σανγκλάσσερ». Τραγουδούν οι χαριτωμένες Κίττενς (= τα γατάκια), που σημειώνουν τώρα μεγάλη επιτυχία στην Αμερική.

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ νεαροί μας φίλοι θα προτιμούν τις συγκεντρώσεις σε κλειστούς χώρους. Λίγη μουσική και χορός θα είναι απαραίτητα για να περνούν οι ώρες. Καλοί είναι βέβαια οι μοντέρνοι και ζωηροί ρυθμοί, αλλά το μπλούζ, το

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ, ο δημοφιλής «ζέν πρεμιέ» του ελληνικού θεάτρου και του κινηματογράφου, παίρνει τη θέση του σήμερα στο εξώφυλλο των «Εκδόσεων». (Φωτογραφία Δ. Χατζηπάρα). Στις σελίδες 26 έως 31 αυτού του τεύχους δημοσιεύεται ένα πορτραίτο του εκλεκτού νέου ηθοποιού μας.

...που κυκλοφορούν

ωραίο μπλουζ πάντοτε ένθουσιάζει και ξεκουράζει.

Ένα πολύ ωραίο μπλουζ είναι εκείνο που τραγουδά η Μπρέντα Λή και που έχει τον τίτλο «Αίμ σόρ-ρ». Συνοδεύεται και από ένα άλλο, επίσης ωραίο, το «Δάτς άλλ γιού γκόττα ντού». Και τα δυο αυτά κομμάτια θα τα ακούσετε στον δίσκο 12220 Β της «Μπρούνσβικ».

ΣΤΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ ΤΗΣ Αμαλίας Ροντρίγκεζ, θα υπενθυμίσουμε ότι κυκλοφορεί πάλι ο θαυμάσιος μικρός της δίσκος, με τίτλο: «Ούνα κάζα Πορτουγκέζα», «Κο-ίμπρα», «Σολιντάς», και «Μπάρκο Νέγκρο», που καταλέγονται μεταξύ των μεγαλύτερων της επιτυχιών. Δίσκος, SEC 7699 της «Κολούμπια».

ΑΠΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΚΙΝΗΜΑτογραφική ταινία, και από ταινία, μεγάλη μουσική επιτυχία. Αυτό είναι το «Σάνς έντ λάβερς» (γιοί και έρασται). Και το διθλίο είναι ωραίο και η ταινία ωραιότερη και η μουσική της είναι ακόμη ωραιότερη. Προβλέπεται δε ότι το χειμώνα θα έχη γίνει η μεγάλη μουσική επιτυχία της χρονιάς.

Θα άδικήσουμε όμως το «Χαβάνιαν Λουλλαμπάι», που έχει έγγραφο στον ίδιο δίσκο, αν δεν πούμε ότι είναι εξ ίσου ωραίο. Παιγμένα, άλλωστε, και τα δυο από τον Πέρσου Φαίηβ και τη μεγάλη όρχηστρα του, δεν μπορεί παρά να είναι ωραιότατα. Δίσκος 322641 BF, 45 στροφών της «Φίλιπς».

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Ζητήσατε Καραμέλλες ; ...

οκιμάστε τις καραμέλλες ION
ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΪΑΣ

ION

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΤΗΝ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Η Συλλογή της Έφης

Από τα βιβλία

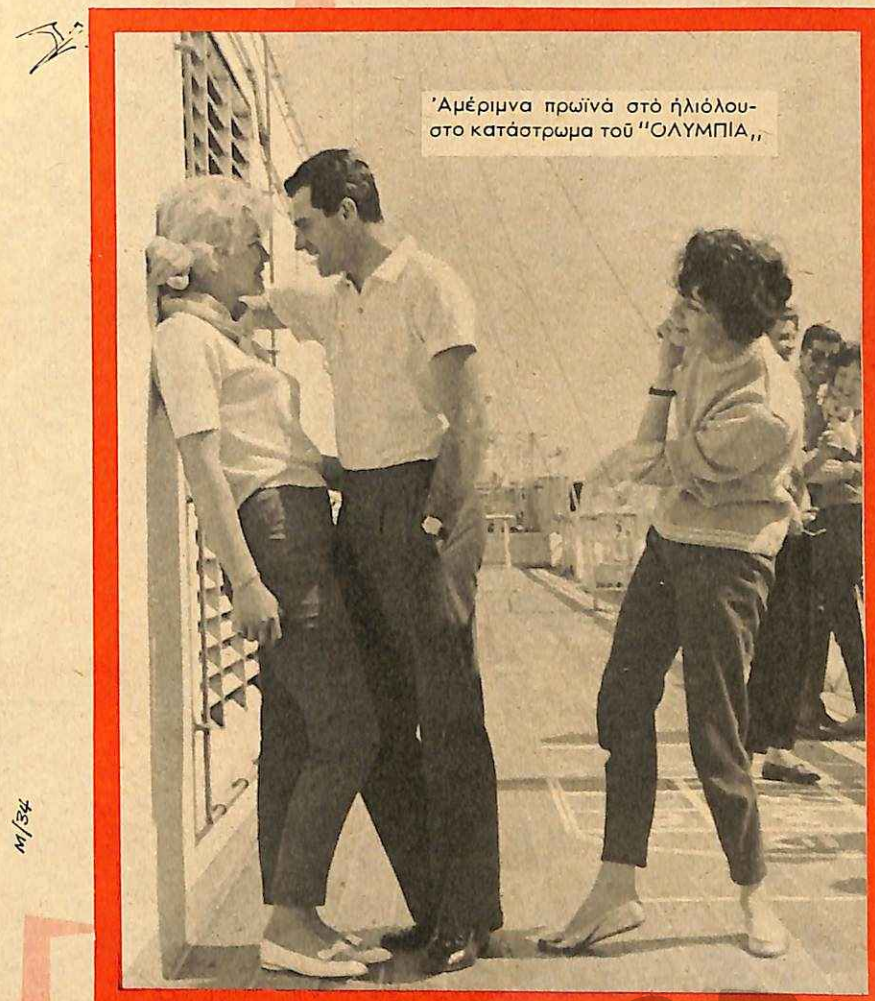
...πού μάς έστειλαν

THE WAY AND THE MOUNTAIN BY Marko Pallis, Peter Owen Limited, London. Μικρότερος γιός του 'Αλέξανδρου Πάλλη, ο Μάρκος Πάλλης, εγκατεστημένος μόνιμως στην 'Αγγλία, είναι σήμερα αναγνωρισμένη σ' όλο τον κόσμο αθέτη στα θέματα του βουδισμού και του Θιέτ. Το πρώτο του βιβλίο: «Κορυφές και Λάμας», γνώρισε έπαινε και μεταφράστηκε σε αρκετές ξένες γλώσσες. Τώρα με το δεύτερο: «Ο δρόμος και το όρος», επανέρχεται στο θέμα που τον απασχολεί και ο ίδιος το συνοψίζει στην μεγαλύτερη κατανόηση της ανατολικής σκέψης από τους δυτικούς. 'Οπωςδήποτε, μολοντί ο ίδιος προσχώρησε στο Βουδισμό, δεν τρέφει αποστολικές διαθέσεις. «Δεν μπορείς ν' ανακατέψεις όλες τις θρησκείες σ' ένα καπέλλο, λέει. 'Υπάρχουν σημαντικές διαφορές στην καθεμία». Και συμπληρώνει: «Σήμερα το πρόβλημα δεν είναι ή μία θρησκεία κατά της άλλης, αλλά ή θρησκεία κατά της αθέας». Το δεύτερο βιβλίο του (σελ. 216), το οποίο περιλαμβάνει 18 θαυμάσιες φωτογραφίες και εικόνες επί του θέματος, έρευνά μεταξύ άλλων και τα έξι άκρες ενδιαφέροντα: Θέση του οίκτου στην πνευματική ζωή του Θιέτ. Θιβετανές παραδόσεις — προεξάρχουσα ιδέα.

«ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΓΗΡΙΑΤΡΙΚΗ». 'Ιατροκοινωνικά προβλήματα: Πρόληψις - θεραπεία του γήρατος, υπό δρος 'Ανδρέου Γ. Τσοκά, δρος Νικ. Δ. Βελεχέρη, δρος Φωτ. Π. Γουσόγυνη. Βιβλιοπωλείον Γρ. Παρισιανού, 'Αθήναι 1960. Στο όγκωδες (σελ. 368) σύγγραμμά τους οι τρεις ιατροί έρευνούν το αναφερόμενο στον τίτλο θέμα. Σημειώνουμε από τα περιεχόμενα: 'Η Γεροντολογία εις τους διαφόρους λαούς. 'Η Γεροντολογία καί ή Γηριατρική εις τους αρχαίους Έλληνες. Θέσις καί σχέσις του γήρατος πρός τας νόσους. 'Η κληρονομικότης του γήρατος καί της μακροβιότητος. Λειτουργικαί - 'Ιστολογικαί - Κυτταρολογικαί αλλοιώσεις των όργάνων κατά το γήρας. 'Η αρτηριοσκληρώσις. 'Η σημασία του νευρικού καί νευροφυτικού συστήματος κατά το γήρας. Τα ψυχροεξουαλικά προβλήματα καί διάφοροι διαστροφαι των γερόντων. Μέσος όρος ζωής - Μακροβιότης. Νοσηρότης καί θνησιμότης της γεροντικής ηλικίας. 'Η σωματική καί διανοητική ικανότης των γερόντων - Θεραπευτική. Ειδικαί ανανεωτικαί μέθοδοι. Τα προβλήματα της διατροφής κατά την γεροντικήν ηλικίαν. Προφυλακτικά μέτρα γιά την πρόληψιν των γεροντικών εκδηλώσεων.

Ταξιδεύετε μέ τό άδούκρϊτον γ/π „Ολυμπία„

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

Άμέριμνα πρώινά στο ήλιόλουστο κατάστρωμα του "ΟΛΥΜΠΙΑ„

Τό 'Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ„ προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις καί πολυτέλειαν.

Άπευθυνήτε εις τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα της προτιμήσεώς σας ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ Δ'ΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

GREEK LINE

ΕΦΤΑ ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. «Τέχνη», Μακεδονική Καλλιτεχνική 'Εταιρία, 1960. 'Ενα μικρό λεύκωμα, στίς 46 σελίδες του όποιου παρουσιάζονται 33 πίνακες των ζωγράφων: Κλειώς Δημητριάδη - Νάτση, Χρήστου Λεφάκη, Παύλου Μοσχίδη, Γιώργου Παραλή, Νίκου Γαβριήλ - Πεντζίκη, Πολυκλείτου Ρέγκου καί Νίκου Σαχίνη. Το λεύκωμα εξέδθη μέ την ευκαιρία της πρώτης έκθέσεως ζωγράφων Θεσσαλονίκης, που ώργάνωσε ή Μακεδονική Καλλιτεχνική 'Εταιρία «Τέχνη», στη νέα αίθουσα έκθεσών της.

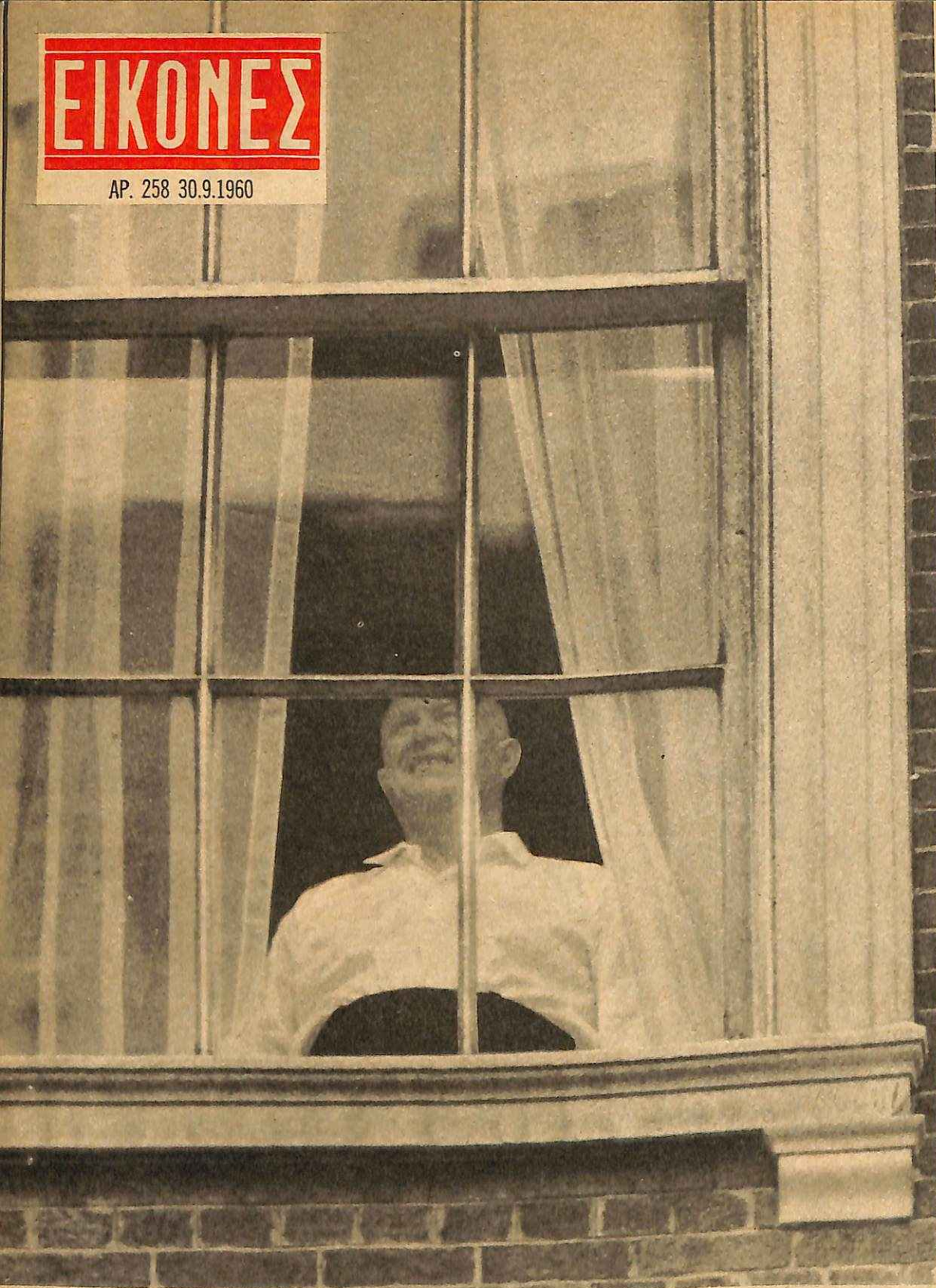
ΘΡΟΜΒΟΙ ΚΑΙ ΣΤΑΛΑΧΤΙΤΕΣ, Ξάνθου Λυσιώτη, ποιήματα, Κύπρος 1960. Δεκαεπτά ποιήματα, γραμ-

μένα από τό 1955 ως τό 1958, περιλαμβάνει ή συλλογή του κ. Ξ. Λ.: «Χώμα που σέ δέρνει ή νοσταλγία της άνοιξης — χάρμα θασανισμένο της γής μου, — αρχαίο χώμα άνεγχιχτό από τις ρυτίδες γερατειών, — ποιάς δυνάστης μπόρεσε νά τανύση τό τόξο του στην καρδιά σου;» («Χώμα της γής μου»).

«ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ», Λεων. Συμεωνίδη. 'Εκδοτικός οίκος 'Ιωάννου Σιδέρη, 'Αθήναι. Μιά συλλογή από 45 παιδικά ποιήματα προοριζόμενα γιά σχολικές παραστάσεις: «'Η μητέρα τό παιδάκι — τόντυσε μασκαράδακι — γιά του χρόνου τό καλό — κι έβγαλε

απ' την κασέλα — τσαρουχάκια, φουστανέλλα — καί πουκάμισο ψιλό». («Και του χρόνου»).

«ΣΟΒΙΕΤΟΛΟΓΙΑ», ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Μεταξύ άλλων δημοσιεύονται: «'Η Σοβιετική διείσδυσις εις την Λατινικήν 'Αμερικήν», «'Η Κούβα καί ο κομμουνισμός», «Τά Κ.Κ. της Λατινικής 'Αμερικής», «'Αφρικανοσοβιετικές σχέσεις», «Σχολαί πρακτόρων γιά την 'Αφρική», «Μετά τό Κογκό ή 'Αγκόλα», «Αίματηρά εξέγερσις στό σοβιετικό Καζακστάν», «'Η σοβιετική διομηχανία», «'Η άνατομία της Ε.Δ.Α.», «Οι έργάτες στόν κομμουνισμό» καί άλλα πολλά άρθρα, μελέτες, σχόλια, ανασκοπήσεις κ.λ.π.

ΟΙ ΔΥΟ «Κ» ΝΤΕΜΠΟΥΤΑΡΟΥΝ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΩΝ ΗΝ. ΕΘΝΩΝ

Οι πρώτες δηλώσεις, στην αποδόθρα της Νέας Υόρκης, εϋθὺς μετὰ τὴν ἀποδίδασή του ἀπὸ τὸ «Βαλτικὴ». Ὁ κ. Κροϋστσεφ ἐτόνισε ὅτι σκοπὸς τοῦ εἶναι ἡ συνεννόησι μετὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ ὁ ἀφοπλισμὸς, ὑπὸ αὐστηρὸ διεθνὲ ἐλεγχῳ, γιὰ νὰ διασφαλισθῇ ἡ εἰρήνη.

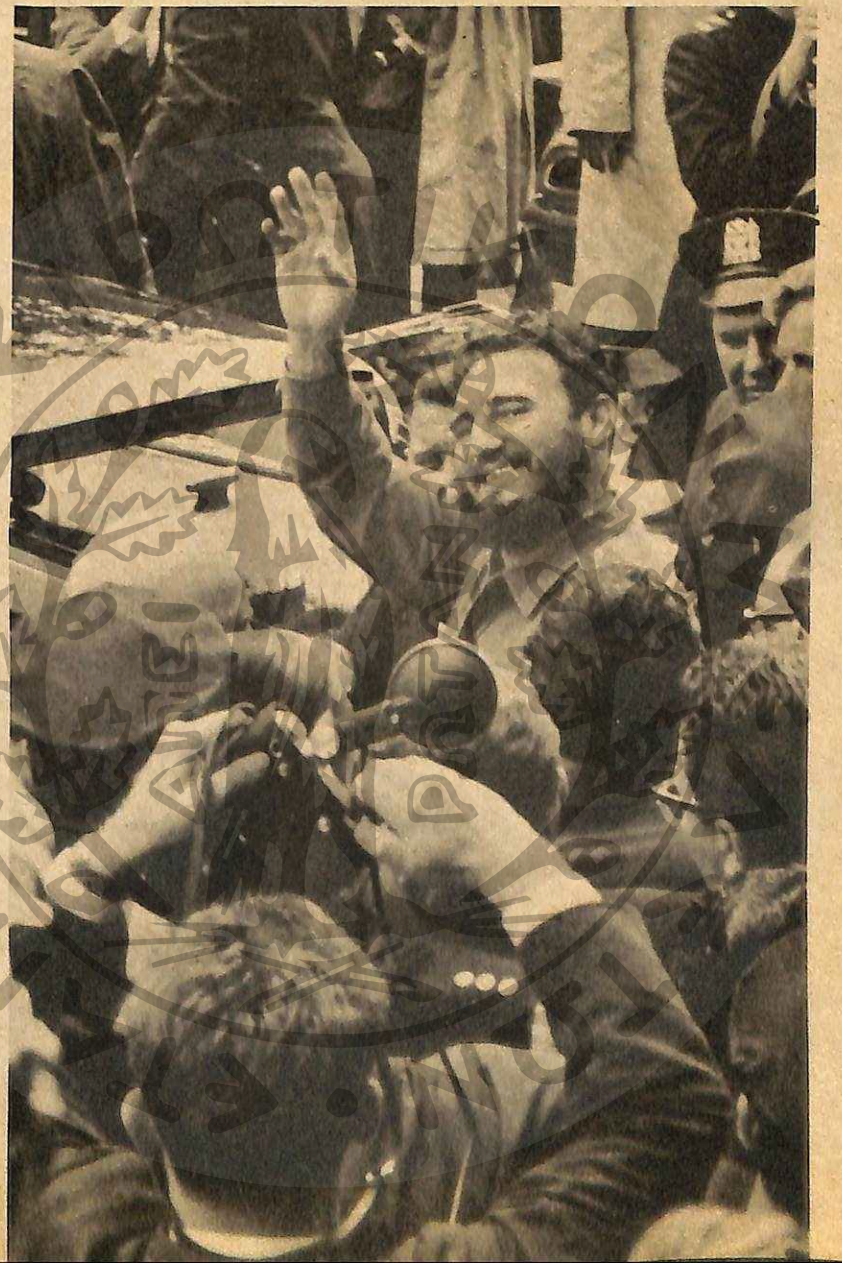
Κύριο γεγονός τῶν πρώτων ἡμερῶν ὑπῆρξε ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίσκεψι τοῦ κ. Κροϋστσεφ στὸν Φιντέλ Κάστρο. Οἱ δύο ἡγέτες συνωμύλησαν ἐπὶ 40 λεπτά στὸ ξενοδοχεῖο «Τερέζα» τῆς συνοικίας Χάρλεμ, ὅπου ὁ Κουβανὸς πρωθυπουργὸς ἔβηκε κατὰλυμα. Μετὰ τὴ συνομιλία τοὺς κατέβηκαν στὴν εἴσοδο, ὅπου καὶ ἀποχωρίσθηκαν με ἐναγκαλισμούς.

ΕΦΙΠΠΟΙ ἀστυνομικοὶ φρουροῦν τὴν περιοχὴ ὅπου δρίσκονται οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν, γιὰ νὰ ἀποτρέψουν πιθανὰ ἐπεισόδια.

ΦΙΛΟΜΕΙΔΕΣΤΑΤΟΣ ὅπως πάντα, θεατρικὸς στὶς χειρονομίες καὶ ἀδιαφορώντας γιὰ τὴ βροχὴ καὶ τὶς ἀποδοκιμασίες, ἔφτασε ὁ Φιντέλ Κάστρο.

↑ Περιορισμένες κινήσεις ἀπεριόριστη προπαγάνδα

Σ τὸ περιθώριο τῆς μεγάλης πολιτικῆς καὶ διπλωματικῆς μάχης, πὺ συνεχίζεται στὴν αἴθουσα καὶ τοὺς διαδρόμους τοῦ Ο.Η.Ε., τὸ ἐνδιαφέρον συγκεντρώνεται στὶς κινήσεις καὶ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ κ. Κροϋστσεφ, ἡ παρουσία τοῦ ὁποίου ἔδωσε ἰδιαίτερο τόνο στὸ Μανχάταν, ὅπου περιορίσθηκαν οἱ κινήσεις του. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πρωτάνυπὴ συνέντευξη πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, καὶ τὴν ἐπίσκεψι στὸν Φιντέλ Κάστρο, ὁ κ. Κροϋστσεφ δὲν εἶχε ἄλλη θεαματικὴ ἐξοδὸ κατὰ τὶς πρώτες ἡμέρες τῆς παραμονῆς του. Ἡ βροχὴ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἐπέτρεπε περιπάτους. Τὶς περισσότερες ὥρες ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως κάθεται συλλογισμένος πίσω ἀπὸ τὸ παράθυρο (ἄνω), ὅπου καὶ τὸν συνέλαβε ὁ φωτογραφικὸς φακός.

ΑΠΟ ΤΙΣ ἀντιρρωσικὲς ἐκδηλώσεις δὲν ἔλειψαν καὶ οἱ μακαβριότητες: «Κροϋστσεφ, αὐτὴ εἶναι ἡ θέση σου», ἔχουν γράψει.

ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟὶ πρόσφυγες κυκλοφοροῦσαν στὸς δρόμους τῆς ἀμερικανικῆς πρωτευούσης μετὰ διάφορα συνήματα ἐναντὶν τοῦ στρατάρχου Τίτο καὶ τοῦ καθεστώτος πὺ ἐπικρατεῖ στὴ Γιουγκοσλαβία.

Συννεφιασμένος ούρανός καί πνιχτές διαμαρτυρίες

(Φωτ. Dalmas)

Η ΡΑΓΔΑΙΑ ΒΡΟΧΗ καί τὰ ἐξαιρετικά μέτρα ἀσφαλείας τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων τῆς Νέας Ὑόρκης εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα νά περιορισθοῦν οἱ ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας πού σχεδίαζαν διάφορες ὁμάδες ἀντικομμουνιστῶν. Στὴ φωτογραφία, νεαρὲς Οὐκρανίδες, μὲ ἐθνικὲς ἐνδυμασίες, παρελαύνουν μὲ «πανῶ» διαμαρτυρίας γιὰ τὴν παρουσία τῆς Ἀμερικῆς.

Η ΓΝΩΣΤΗ Ἀμερικανὶς ἡθοποιὸς Ἰλλόνα Μάσεϋ, οὐγγρικῆς καταγωγῆς, διαδηλώνει τὴν ἀγανάκτησή της κατὰ τοῦ κ. Κρούτσεφ. Ἐκτὸς ἀπὸ τίς ὁργανώσεις τῶν προσφύγων, σὲ ἐνέργειες ἀποδοκιμασίας προέβησαν καὶ οἱ λεμενεργάτες τῆς Νέας Ὑόρκης, πού κατὰ τὴν ἀφίξη τοῦ ἡγέτου τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως εἶχαν ἀναρτήσῃ ἐπιγραφές: «Κρούτσεφ, δαλοφόνε τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ», «Νεκροθάφτη τῆς ἀνθρωπότητος» καὶ ἄλλες

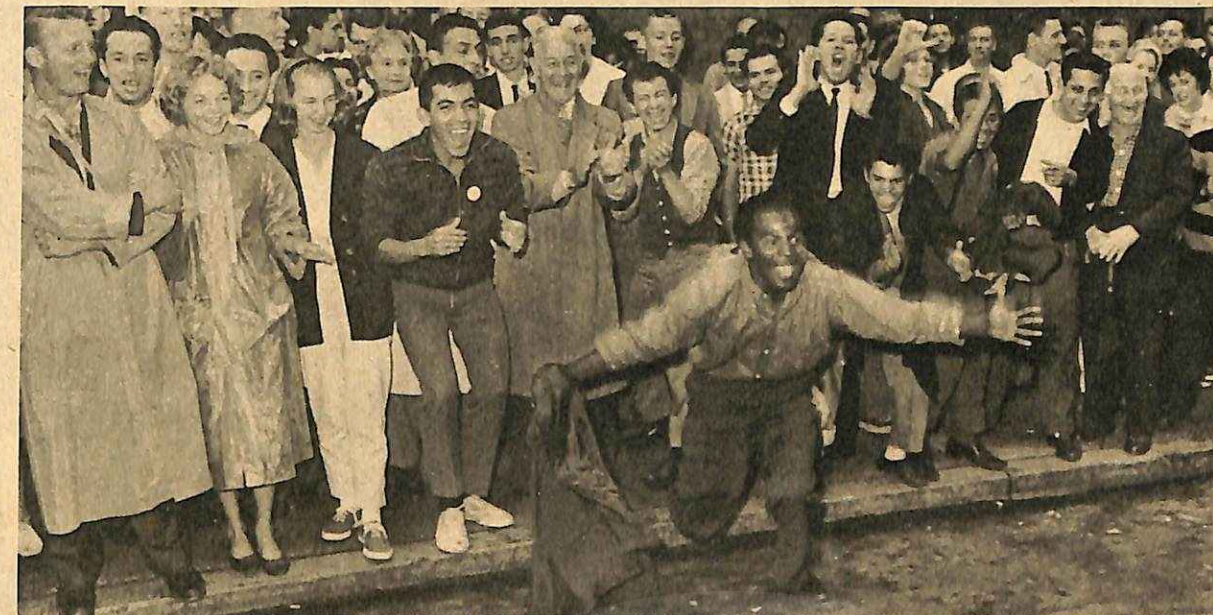

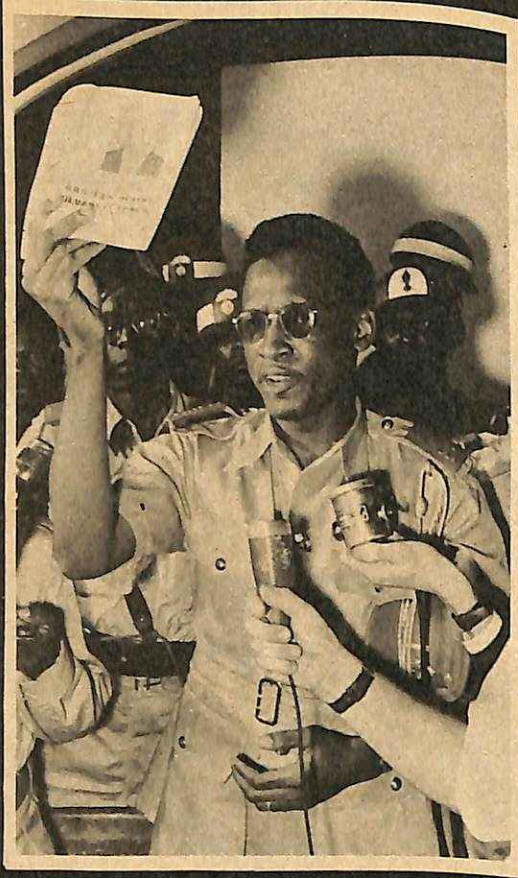
Ἐξωφρενισμοὶ γύρω ἀπὸ τὸν Φιντέλ Κάστρο

ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ, ἐξ ἄλλου, ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀφίξη τοῦ Φιντέλ Κάστρο, πού ἡγεῖται τῆς κουβανέζικης ἀντιπροσωπείας. Πλήθος ὁπαδῶν του, μὲ σημαίες τῆς Κούβας, τὸν ἐπευφήμισε ζωρὰ κατὰ τὴν ἀφίξη του στὸ ἀεροδρόμιο, ἐνῶ λίγο ἀργότερα ἄλλοι συμπατριῶτες του πρόσφυγες τὸν ἀπεδοκίμασαν καὶ συνεπλάκησαν μὲ τοὺς πρώτους.

ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ φορά, μέσα σ' ἓνα χρόνο, ὁ Νικήτα Κρούτσεφ ἀποδίδεται στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅχι ὅμως πιά σὰν προσκεκλημένος τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ σὰν ἀρχηγὸς τῆς σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Ο.Η.Ε. Φιλομειδῆς ἦταν κατὰ τὴ στιγμή τῆς ἐξόδου του ἀπὸ τὸ ὑπερκενάνιο «Βαλτική» καὶ διαλλακτικὸς ὁ πρῶτος του λόγος, τὸν ὁποῖο ἐξεφώνησε στὴν ἀποδόθρα.

ΠΟΙΚΙΛΕΣ εἰκασίες προκάλεσε ἡ αἰφνιδιαστικὴ συνάντησή τοῦ κ. Ν. Κρούτσεφ μὲ τὸν Κάστρο καὶ ἡ ἰδιαιτέρη καὶ μακρὰ συνομιλία τους. Στὴ φωτογραφία, ὁ Κουβανὸς ἡγέτης κατὰ τὴν ἀφίξη του, ἐνῶ κατευθύνεται πρὸς τὸ ξενοδοχεῖο, ὅπου λίγο ἀργότερα δημιούργησε τὰ γνωστὰ ἱλαροτραγικὰ ἐπεισόδια, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταλύσῃ σ' ἓνα ξενοδοχεῖο στὴν συνοικία τῶν μαύρων.

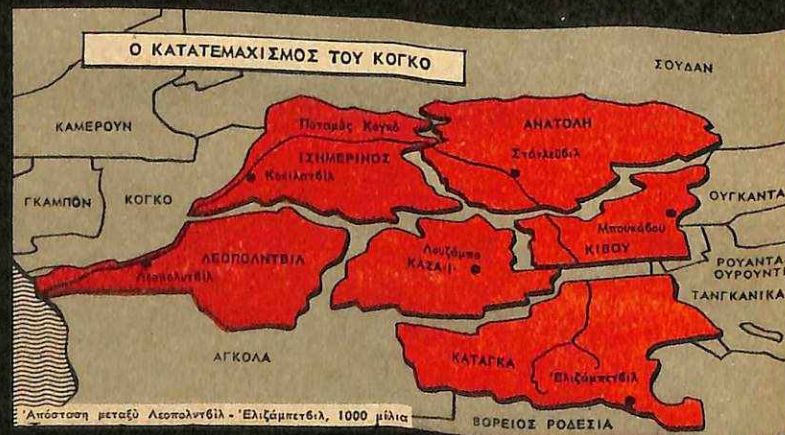
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΙΑΔΑ των Κογκολέζων ηγέτων, που διεκδικούν την εξουσία, αναμφισβήτητος πρωταγωνιστής είναι ο Πατρύς Λουμούμπα (άκρο άριστερά). Με τις συνεχείς πιέσεις του και επανόδους του στην αρχή, με την ακατάβλητη ενεργητικότητά του, τους τολμηρούς ελιγμούς και το θάρρος του, συγκεντρώνει στο πρόσωπό του τις περισσότερες διεθνείς και εγχώριες συμπάθειες και αντιπάθειες. Ο συνταγματάρχης Μουμπούτου (άριστερά) ανέδειχθη τελευταία στο προσκήνιο, αλλά αποτελεί τον ισχυρότερο παράγοντα των ημερών. Ο συνταγματάρχης επιδεικνύει ένα φιλοσοβιετικό φυλλάδιο, επίσειων τον κίνδυνο ρωσικής εισδύσεως στη χώρα του.

ΑΠΟ ΚΑΙΡΟ ΤΩΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΘΕΑΜΑ, ΣΑΝ ΜΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ ΜΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΝΑΛΛΑΓΕΣ ΣΚΗΝΩΝ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΚΑΙ ΦΡΙΚΗ...

ΚΟΓΚΟ: ΕΝΑ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΥΡΑ...

6 ΣΤΡΑΤΟΙ
3 ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ
200 ΦΥΛΕΣ
Σ' ΕΝΑ ΑΠΙΘΑΝΟ
ΜΩΣΑΪΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ
ΠΟΥ ΠΕΡΙΠΛΕΚΟΝΤΑΙ
ΑΚΟΜΗ ΘΕΥΤΕΡΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΑΝΕΡΕΣ
Η ΤΙΣ ΚΡΥΦΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

«Η ένότης του Κογκό είναι ανύπαρκτη. Την καλύτερη λύση του προβλήματος αποτελεί μία χαλαρά δημοκρατία», δηλώνει σε μία δήλωση του στη Γερουσία ένας από τους αντιμαχόμενους ηγέτες, ο Ζοζέφ Ιλέο. Πραγματικά, ο κίνδυνος κατατεμαχισμού του Κογκό επικρέμαται πάντοτε. Υπάρχουν 200 διαστάμενες φυλές διασκορπισμένες σε μία περιοχή 800 και η Δυτ. Ευρώπη, Μιλάνο, 38 διαφορετικές γλώσσες. Ανάμεσα δε στους πυρμαίους της έπαρχιας Κιού και στους ρωμαιοκαθολικούς πολέμιους Μπαλουά της Ανατολικής Επαρχίας υπάρχουν οι πρωτόγονοι Μπουκούτου που ζωγραφίζουν το κορμί τους — και το μόνο κοινό στοιχείο ανάμεσά τους — είναι ο άσφαθης. Το πνεύμα της φυλής είναι πάντα η κυριαρχούσα δύναμη στο Κογκό και η εθνική συνείδηση είναι ανύπαρκτη εκτός των πόλεων. Το πρόβλημα τώρα είναι αν η νέα δύναμη του εθνικισμού κληροδοτήθηκε εν μέρει από τους λευκούς, θα μπορέσει να κατοικήσει την παλαιά διαίτη των φυλετικών χωριστικών τάσεων. Όπως είναι η περίπτωση του Ομοσπονδίου.

και γνωστό, πρώτα αποκρίθηκε η έπαρχια της Κατάνγκα, που ο ηγέτης της Μοσέ Τσόμπε έκρηξε την ανεξαρτησία της. Το παράδειγμα του Τσόμπε ακολούθησε σε λίγο ένας τώος όπαδος του Λουμούμπα, ο Άλμπερ Καλοντζί, που αυτοανέκηρυχθη πρόεδρος του «Κράτους των Άδαμάντων» (έπαρχια Καζαί). Αμέσως ο Ζαν Μπουλινγκάνγκο εξώρισε για τον έαυτό του την διαβόητη Επαρχία του Ισημερινού. Σ' τόν χάρτη, τα διάφορα κράτη στα οποία θα κατατεμαχισθεί το Κογκό, αν τελικά επικρατήσει η άποψη της δημιουργίας Ομοσπονδίας.

ΠΕΔΙΟ, αλλά και παράγων της διαμάχης είναι η όλιγομελής Γερουσία του Κογκό, σώμα μάλλον μετριοπαθές, που προσπάθησε ν' αναχαιτίσει τις ακρότητες του Λουμούμπα, υποστηρίζοντας τον Καζαβούμπε. Από τους κόλπους της προήλθε κι άλλος μνηστήρας της εξουσίας, ο 'Ιλέο

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ όπαδοί του Λουμούμπα διαδηλώνουν στους δρόμους της Λεοπολντβίλ. Οι ύποπτηρικταί του μαχητικού ηγέτου αντιπροσωπεύουν το πιο ριζοσπαστικό ρεύμα των Κογκολέζων, με έκδηλες αντιευρωπαϊκές διαθέσεις, που δημιούργησαν και τις ακρότητες έναντι των λευκών αποίκων τις πρώτες μέρες της ελευθερίας

(Φωτ. Dalmas)

Στην εξέλιξη της χαώδους καταστάσεως του Κογκό, μέχρι της στιγμής που γράφονται οι γραμμές αυτές, έχουν εμπλακεί οι παρακάτω στρατιωτικές δυνάμεις: ♦ Ο στρατός του Κογκό: Αριθμεί περίπου 17.000 άνδρες και αποτελεί τη μεγαλύτερη εγχώρια δύναμη. Μαστίζεται από αδιοργάνωση, αειθαλία και διχοστασία ως προς την νομιμοφροσύνη του. Από τις 3.000 άνδρες, που σταθμεύουν στη Λεοπολντβίλ, υπολογίζεται ότι το 50% είναι υπέρ του Λουμούμπα, το 30% υπέρ του Καζαβούμπε και οι υπόλοιποι αναποφασιστοί. ♦ Ο στρατός της Κατάνγκα: Τον αποτελούν 5.000 περίπου άνδρες. Είναι καλώς εκπαιδευμένοι και εξοπλισμένοι. Τόνους πολεμικού υλικού τους διαχέτησαν οι Βέλγοι φεύγοντας. ♦ Οι επαναστάται του Καζαί: Πεντακάσιοι περίπου τον αριθμό, υποστηρίζουν τον Άλμπερ Καλοντζί, που ανέκηρυξε την ανεξαρτησία του «Κράτους των Άδαμάντων». ♦ Οι Μπαλουά: Μολονότι οι περισσότεροι από τους αγρίους αυτούς πολεμιστές των φυλών μάχονται με δόρατα, μαχαίρια, δηλητηριώδη βέλη και αυτοσχέδια πυροβόλα όπλα, τα «που-που» (ένανσιον σωλήνας που γεμίζεται με πυρίτιδα και εκτοξεύει μεταλλικά τεμαχίδια), εξοπλίσθηκαν από τον Καλοντζί και με σύγχρονα βελγικά όπλα. ♦ Ο στρατός ειρηνεύσεως του ΟΗΕ: Περιπελεγμένοι ανάμεσα στις ανώτερες δυνάμεις αριθμούνται 18.800 στρατιώτες με γαλάζια κράνη, προερχόμενοι από 13 έθνη. ♦ Ληστοκρατία: Άλλος ένας κίνδυνος που δεν έχει ακόμη γίνει αρκετά εμφανής είναι οι 5.000 ένοπλοι λιποτάκται, που τρέπονται προς τη ληστεία.

ΙΕΡΩΜΕΝΟΙ και ιεραπόστολοι, περιωρισμένοι από το ποίμνιο, συζητούν με καταφανή ανησυχία.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ φιλολουμουπική ποικίλλει τη δράση της στη ζούγκλα με τ' άσπεια ενός πιθήκου.

ΑΝΔΡΕΣ της διεθνούς δυνάμεως του Ο.Η.Ε. Άπο τὰ ἀριστερά: Στρατιώτες τῆς Γκάνα, τῆς Σουηδίας καὶ ἀστυνομικὸς τῆς Γκάνα

Κάθε μέρα ἡ ἱστορία ἄλλαζε ἄρδην...

30 **Ἰουνίου:** Ἐνα καινούργιο κράτος γεννιέται στὴν καρδιά τῆς Ἀφρικής. Στὴν Λεοπολντβίλ γίνονται οἱ ἐπίσημες τελετές. Ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου κηρύσσει τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ Κογκό καὶ παραδίδει τὴν ἐξουσία στοὺς νέους ἄρχοντες τῆς χώρας. «Ἡ περίοδος τῆς δουλείας ἔκλεισε», εἶπε ἔμπρὸς στὸν ἐκπληκτο βασιλιά ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς νεαρῆς Δημοκρατίας κ. Καζαβούμπου. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Λουμούμπα ὑπερθεμάτιζε.

Κατὰ τὴν παρέλαση, ἕνας νεαρὸς Κογκολέζος πλησιάζει τὸν Μπωτοντὺν καὶ χωρὶς νὰ γίνη ἀντιληπτὸς ἀπατάει τὸ βασιλικὸ σπαθί.

Ἰθαγενεῖς μὲ γραφικὲς ἐνδυμασίες, φτερά καὶ στολίδια χορεύουν στοὺς δρόμους, τὰ τὰμ-τὰμ ἡχοῦν στὴν ἀπέραντη χώρα. Ἐορταστικὸς πανηγυρισμὸς ἡ προσκλητήριο;

6 **Ἰουλίου:** Ἡ φρουρά τῆς Θισβίλ, κοντὰ στὴν πρωτεύουσα, στασίασε. Συνελήφθησαν πολλοὶ Βέλγοι ἀξιωματικοὶ καὶ στελέχη τῆς ἀστυνομίας. Νομιμόφωνα στρατεύματα καὶ τεθωρακισμένη φάλαγξ ἀποστέλλονται κατὰ τὸν στασιαστῶν, ἀλλὰ στὴν πρώτη ἐπαφὴ ἐνώνονται μαζί τους. Ὁ Λουμούμπα καὶ ὁ Καζαβούμπου πηγαίνουν μὲ ἐλικόπτερο γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν εἰρήνευση καὶ νὰ ἀπελευθερώσουν τοὺς συλληφθέντας. Ὑπόσχονται ἀφρικανοποίηση τοῦ στρατοῦ. Ἐξω ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιο, ὁ μᾶδες Κογκολέζων φωνάζουν: «Κάτω οἱ λευκοί». «Καλύτερη ἀμοιβή».

7 **Ἰουλίου:** Οἱ στασιασταὶ τῆς Θισβίλ παραδίδουν τὰ ὅπλα τους. Ἡ στάση ὁμῶς ἐπεκτείνεται καὶ ἐνισχύεται μὲ τὴν προσχώρηση τῆς χωροφυλακῆς, ποὺ θεωρεῖται ἐπίλεκτο σῶμα. Μικροεπεισόδια ἐναντίον τὸν λευκῶν. Οἱ Εὐρωπαῖοι συγκεντρώνονται ἀνήσυχοι στὴν Λεοπολντβίλ.

8 **Ἰουλίου:** Ξεσπάει ἡ ἀναρχία. Ἡ θύελλα συγκλονίζει τὸ ἀρτιγέννητο κράτος. Οἱ μαῦροι ἐξευτελίζουν τοὺς λευκοὺς, ποὺ φεύγουν πανικόβλητοι. Ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ Λουμούμπα, ὁ ὁποῖος ἀνακοινώνει ὅτι ἡ στάση ἔληξε καὶ ὅτι ἐφεξῆς ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ θὰ εἶναι ὁμογενεῖς. Ὁ Βέλγος καὶ ὁ Βέλγος θὰ παραμείνουν ὡς τεχνικοὶ σύμβουλοι. Ἐμφανίζεται ὁ Καλοντζί, πολιτικὸς ἀντίπαλος τοῦ Λουμούμπα, μὲ φιλοδελγικὲς διαλλακτικὲς τάσεις.

9-10 **Ἰουλίου:** Ἡ φυγὴ τὸν Εὐρωπαίων παίρνει μορφὴ ὁμαδικῆς ἐξόδου πρὸς ἀσφαλέστερες περιοχές. Ἐξαγριωμένο πλήθος μαύρων παραδίδει ἐπίτῃ λευκῶν, συλλαμβάνει Βέλγους, βιάζει γυναῖκες καὶ πυρπολεῖ αὐτοκίνητα. Τὰ γυναικόπαιδα συγκεντρώνονται στὰ ἀεροδρόμια, στοὺς ποταμοὺς καὶ στοὺς ἄλλους δρόμους διαφυγῆς.

11 **Ἰουλίου:** Βέλγοι ἀλεξιπτωτισταὶ πέφτουν στὰ ἀεροδρόμια γιὰ νὰ προστατεύσουν τὴν ἀναχώρηση τὸν λευκῶν. Ὁ Λουμούμπα ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. νὰ ἀποστείλῃ στρατιωτικὸς ἐμπειρογνώμονες γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ κογκολέζικου στρατοῦ. Μαζὺ μὲ τὸν Καζαβούμπου ἐπισκέ-

πτονται τοὺς Εὐρωπαίους ὁμήρους καὶ ζητοῦν συγγνώμην γιὰ τὴν κακοποίηση τους.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς πλουσιώτερης ἐπαρχίας, τῆς Κατάνγκα, κ. Τσόμπε, κηρύσσει ἀνεξάρτητη τὴν περιοχή του, ἀλλὰ θὰ διατηρήσῃ οἰκονομικὸς δεσμούς μὲ τὸ Βέλγιο.

12 **Ἰουλίου:** Ἡ σύγκυση κορυφώνεται. Τὰ βελγικὰ στρατεύματα μάχονται ἐναντίον τὸν ἰθαγενῶν καὶ φρουροῦν τὰ δημόσια κτίρια. Οἱ ἠνωμένες Πολιτεῖες δέχονται τὴν ἀποστολὴ δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. ἐνῶ ὁ Κρούσσεφ ἀποδοκιμάζει τὴν πρόθεση τοῦ Κογκό νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας καὶ κατηγορεῖ τὴν Ἀμερικὴ ὅτι ἔχει πρόθεση ἐπεμβάσεων.

Ὁ Λουμούμπα καὶ ὁ Καζαβούμπου πηγαίνουν στὴν Κατάνγκα νὰ διαπραγματευθοῦν, ἀλλὰ δὲν τοὺς ἐπιτρέπουν νὰ προσγειωθοῦν στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Ἐλίζαμπετβίλ.

Ὁ διαγωγὸς τὸν λευκῶν καὶ οἱ διαιοπραγίες γενικεύονται.

13 **Ἰουλίου:** Προσφυγὴ τοῦ Βελγίου καὶ τοῦ Κογκό στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας. Ἀπειλητικὰ διακοινώσεις τῆς Ρωσίας πρὸς τὰ δυτικὰ κράτη. Ἡ κυβέρνηση τοῦ Κογκό ζητεῖ στρατιωτικὴ δόθηκε ἀπὸ τὴν Γκάνα, διατάσσει τὰ βελγικὰ στρατεύματα νὰ περιοριστοῦν στὶς βάσεις τους καὶ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν κυβέρνηση τῆς Κατάνγκα.

Ὁ Καζαβούμπου τηλεγραφεῖ πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. γιὰ τὴν ἀποστολὴ διεθνῶς δυνάμεως ἀποτελεῖ «βελγικὴ ἀποικιακὴ συνωμοσία».

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Λεοπολντβίλ μετέδωσε ἀνακοίνωση τοῦ Λουμούμπα, κατὰ τὴν ὁποία ἡ κυβέρνηση τοῦ Κογκό ἀναγκάστηκε νὰ ἀπευθύνῃ ἐκκλήση πρὸς τὸν Ο.Η.Ε.

14 **Ἰουλίου:** Μετὰ 7ωρη συνεδρίαση, τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας ψήφισε τὸ τυνησιακὸ σχέδιο γιὰ τὴν ἀποστολὴ δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. στὸ Κογκό. Ὡς προπαμπὸς φτάνει στὴν Λεοπολντβίλ ὁ Ἀγγλὸς στρατηγὸς Ἀλεξάντερ, ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τῆς Γκάνα.

Ὁ Τσόμπε δηλώνει ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδο δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. στὴν Κατάνγκα καὶ διαμαρτυρεῖται γιὰ τὴν ἀποχώρηση τὸν Βέλγων.

Στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Λεοπολντβίλ ἕνας Εὐρωπαῖος ἐρράπισε τὸν Λουμούμπα, ὁ ὁποῖος παρέμεινε ἀπαθής.

15 **Ἰουλίου:** Φτάνουν οἱ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε., τὶς ὁποῖες συγκροτοῦν στρατιωτικὲς δυνάμεις ἀφρικανικῶν κρατῶν.

Ὁ Λουμούμπα ἀναγγέλλει στὴ βελγικὴ Βουλὴ ὅτι ἡ χώρα βρίσκεται σὲ ἐμπόλεμη κατάσταση μὲ τὸ Βέλγιο καὶ ἀπαιτεῖ νὰ ἀποχωρήσουν ἐντὸς 12 ὥρῶν ὅλα τὰ βελγικὰ στρατεύματα. Κῦμα ἀφρικανικοῦ ἐθνικισμοῦ δια-

πνέει τοὺς Κογκολέζους, οἱ ὁποῖοι μάχονται ἐναντίον τὸν ἀλεξιπτωτιστῶν.

Τὸ Σταίτ Ντηπάρτμεντ χαρακτηρίζει ὡς παραπλανητικὴ, ἀκαταλόγι-στη καὶ ἀνεύθυνη τὴ ρωσικὴ ἀξίωση νὰ πάψῃ ἡ «ἐπίθεση» τῆς Δύσεως ἐναντίον τοῦ Κογκό. Ὁ Κρούσσεφ ἀπαντᾷ ὅτι ἂν, παρὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ Σ. Ἀσφαλείας, ἡ ἐπίθεση συνεχιστῇ, ἡ σοβιετικὴ κυβέρνηση δηλοῖ ὅτι θὰ «καταστῇ ἀπαραίτητη ἡ λήψη πῶς ἀποτελεσματικῶν μέτρων ἐκ μέρους τοῦ Ο.Η.Ε. «δσον καὶ ἐκ μέρους τὸν κρατῶν ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν ὑπόθεση τοῦ Κογκό».

Διασπάται ἡ κυβέρνηση τοῦ Κογκό. Ὁ ὑπουργὸς τὸν Ἐξωτερικῶν Μπομπόκο προτείνει συνεργασία μὲ τοὺς Βέλγους, ἐνῶ ἡ ἀδιάλλακτη μερίδα τοῦ Λουμούμπα κατηγορεῖ τὸν Μπομπόκο ὡς ὑπεύθυνος γιὰ τὴν παρουσία τοῦ βελγικοῦ στρατοῦ.

16 **Ἰουλίου:** Τὸ Βέλγιο ἀποστέλλει συνεχῶς νέα στρατεύματα καὶ ἀναγνωρίζει τὴν Κατάνγκα ὡς ἀνεξάρτητο κράτος.

Ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας τοῦ Κογκό, κ. Ἰλέο, ἀνακοίνωσε ὅτι, ἀντίθετα πρὸς ὅσα ἀνέφερε ὁ Λουμούμπα, ἡ Βουλὴ δὲν ἐνέκρινε ὁμοφώνως τὴ διακοπὴ τὸν διπλωματικῶν σχέσεων μὲ τὸ Βέλγιο.

17 **Ἰουλίου:** Τὸ Βέλγιο ἀρνείται νὰ ἀποσύρῃ τὸ στρατό του ἀπὸ τὸ Κογκό. Τοῦτο ἐγκυμονεῖ κινδύνους ρωσικῆς ἐπεμβάσεως. Ὁ κ. Χάμμερσκελντ προσπαθεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ ταχύτερο τὰ βελγικὰ στρατεύματα μὲ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε., γιὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν πρόσκληση ρωσικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὸ Κογκό. Ἡ σύγκυση ἐπιτείνεται λόγω τὸν διαφωνιών στοὺς κόλπους τῆς κυβερνήσεως Λουμούμπα γιὰ τὴ στάση ποὺ πρέπει νὰ τηρηθῇ καὶ γιὰ τὶς συγκρούσεις μεταξὺ δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἰθαγενῶν. Ἡ Γερουσία ἐνέκρινε πρόταση μὲ τὴν ὁποία «ἀπορρίπτεται πᾶσα ἐνδεχομένη ἐπέμβαση τῆς Σοβ. Ἐνώσεως στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς χώρας».

19 **Ἰουλίου:** Τὸ Κογκό συνεχίζει τὶς ἀπειλές του ὅτι θὰ καλέσῃ ρωσικὰ στρατεύματα, ἂν ὁ Ο.Η.Ε. δὲν διατάξῃ τὴν ἀποχώρησιν τὸν Βέλγων. Ἡ Ἀμερικὴ τίθεται ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεως τὸν βελγικῶν στρατευμάτων, ἐνῶ τὸ Βέλγιο ἐπιμένει ὅτι ἡ παρουσία τους εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν προστασία τὸν λευκῶν.

21 **Ἰουλίου:** Ὁ Λουμούμπα ὑπογράφει οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ συμφωνία μὲ τὸν Ἀμερικανὸ ἐπιχειρηματία Ντελγουάιλερ γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Κογκό.

22 **Ἰουλίου:** Τὰ βελγικὰ στρατεύματα ἐγκαταλείπουν τὴν Λεοπολντβίλ, ἐνῶ οἱ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπεκτείνονται σὲ διάφορα σημεῖα τῆς χώρας. Ἡ τάξη ἀποκαθίσταται θαμβία καὶ τὰ ἐπεισόδια περιορίζονται.

24 **Ἰουλίου:** Ὁ Λουμούμπα φτάνει στὴν Νέα Ὠρόκη καὶ ἔχει συνομιλίες μὲ τὸν κ. Χάμμερσκελντ καὶ μὲ ἀντιπροσώπους ἀφρικανικῶν καὶ ἀσιατικῶν κρατῶν. Ἡ βελγικὴ κυβέρνηση ἐπιμένει ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι κινδυνεύουν στὸ Κογκό καὶ ἀντιδρᾷ στὴν ἀπόφαση τοῦ Ο.Η.Ε. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Κατάνγκα προχωρεῖ στὴν ὁργάνωση τῆς περιοχῆς τοῦ ὡς ἀνεξαρτήτου κράτους.

26 **Ἰουλίου:** Ὁ Λουμούμπα δηλώνει στὴν Οὐάσιγκτον, ὕστερα ἀπὸ συνομιλία του μὲ τὸν κ. Χέρτερ, ὅτι τὸ Κογκό θὰ δεχθῇ δόθηκε ἀπὸ τὴν Ἡν. Πολιτεῖες «καὶ ἀπὸ ἄλλες χώρες ποὺ εἶναι πρόθυμοι νὰ μᾶς δοθῇσουν ἐλικρινῶς καὶ χωρὶς ὑστεροβουλίας».

27 **Ἰουλίου:** Ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ο.Η.Ε., κ. Χάμμερσκελντ, φτάνει στὴν Λεοπολντβίλ, γιὰ νὰ ἐποπτεύσῃ τὴν ἐφαρμογὴ τὸν ἀποφάσεων τοῦ Ο.Η.Ε.

28 **Ἰουλίου:** Θετικὰ ἐκδηλώσεις βελτιώσεως. Ἡ Ἀμερικὴ ἐκδηλώνει πρόθεση ὑποστηρίξεως τῆς νεαρῆς Δημοκρατίας. Συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ διεθνῶν δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἀναγγέλλῃ ἡ ἀποχώρησιν 1.500 Βέλγων στρατιωτῶν.

1 **Αὐγούστου:** Ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Κογκό ζήτησε ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. νὰ ἀποστείλῃ στρατεύματα καὶ στὴν Κατάνγκα. Οἱ Βέλγοι ζητοῦν νὰ περιελάβουν οἱ βάσεις στὸ ΝΑΤΟ καὶ ἐνισχύουν τὸ χωριστικὸ κίνημα.

3 **Αὐγούστου:** Ἡ κρίση προσλαμβάνει καταφανὲς πολιτικὸ χαρακτήρα. Ὁ Τσόμπε ἀρνείται τὴν εἴσοδο στὰ στρατεύματα τοῦ Ο.Η.Ε., μέχρι ὅτου ἐπανεξετασθῇ τὸ αἴτημα περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Κατάνγκα ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας.

4 **Αὐγούστου:** Πρὸ τὸν ἀπειλῶν τοῦ Τσόμπε, ὁ ὁποῖος ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τοὺς Βέλγους, ἀναστέλλεται ἡ εἴσοδος τὸν διεθνῶν δυνάμεων στὴν Κατάνγκα. Οἱ ἡγέται τῆς Γκάνα, τῆς Τυνησίας, τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Γουινέας τάσσονται ἀλληλέγγυοι πρὸς τὴν κεντρικὴν κυβέρνηση.

8 **Αὐγούστου:** «Ὑπάρχει κινδύνος παγκοσμίου πολέμου, ἂν τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας ἀποτύχῃ νὰ λύσῃ τὴν κρίση τοῦ Κογκό καὶ δὲν διατάξῃ τὴν ἄμεση καὶ ἄνευ ὀρων ἀποχώρηση τὸν βελγικῶν δυνάμεων, περιλαμβανομένης τῆς ἐπαρχίας Κατάνγκα, καὶ τὴν εἴσοδο σ' αὐτὴ τὸν δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε.», δήλωσε πρὸς τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας ὁ κ. Χάμμερσκελντ.

9 **Αὐγούστου:** Τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας, μὲ σύμπηξη τὸν ἀπόψεων Ἀμερικῆς καὶ Ρωσίας, ἀποφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴν ταχέως ἀποχώρηση τὸν βελγικῶν στρατευμάτων ἀπὸ ὅλοκληρο τὸ Κογκό καὶ τὴν εἴσοδο δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε. στὴν Κατάνγκα. Οἱ Βέλγοι ἀπειλοῦν ὅτι θ' ἀναθεωρήσουν τὶς ὑποχρεώσεις τους ἐναντὶ τοῦ ΝΑΤΟ.

Ὁ Βέλγος πρεσβευτὴς ἀναγκάστηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Λεοπολντβίλ. Ὁ Τσόμπε θέτει ὅρους γιὰ τὴν εἴσοδο τὸν δυνάμεων τοῦ Ο.Η.Ε.

10 **Αὐγούστου:** Ταραχὲς στὴν Λεοπολντβίλ ἐξ αἰτίας τῆς συλλήψεως ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦν τὴν διάσπαση τῆς Δημοκρατίας σὲ μικρότερες πολιτεῖες. Ὁ Λουμούμπα τραυματίζεται ἀπὸ πέτρα ἀντιπάλων του διαδηλωτῶν.

11 **Αὐγούστου:** Ὁ κ. Χάμμερσκελντ, ἐπικεφαλῆς 300 Σουηδῶν φτάνει στὴν Κατάνγκα. Ὁ Τσόμπε τὸν δέχεται μὲ ἐγκαρδιότητα.

13 **Αὐγούστου:** Ὁ Λουμούμπα κατηγορεῖ τοὺς Βέλγους γιὰ τὴν ἀνωμαλία καὶ δηλώνει ὅτι οἱ κυβερνήσεις τὸν ἐπαρχιών καὶ ὁ στρατὸς τὸν πιέζουν νὰ διατάξῃ τὴν κατάληψη τῆς Κατάνγκα. Λέγεται ὅτι μετέδῃ στὴν Κατάνγκα σὲ περιοχὴ ὅπου ἐπικρατοῦν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Τσόμπε, ὁ ὁποῖος συλλαμβάνει ὅσους ὑποστηρίζουν τὴν ἐνότητα τοῦ Κογκό.

17 **Αὐγούστου:** Ὁμάς Καναδῶν ἀξιωματικῶν τοῦ διεθνῶς στρατοῦ ἐκακοποιήθῃ ἀγρίως ἀπὸ Κογκολέζους στρατιώτες. Οἱ δυνάμεις τοῦ Ο.Η.Ε. δήλωσαν ὅτι θὰ ἀμυνθοῦν ἐνόπλιως ἂν σημειωθῇ ἄλλη ἐχθρική ἐνέργεια ἐναντίον τους.

Στὴν Λεοπολντβίλ συλλαμβάνονται Βέλγοι «ὑποποῖοι κατασκοπείας».

23 **Αὐγούστου:** Ἡ κατάσταση ἐπιδεινώνεται ἐπικίνδυνα. Ἀφρικανοὶ στρατιώτες τοῦ Ο.Η.Ε. συναδελφώθηκαν μὲ Κογκολέζους καὶ ἐφόνησαν ὁπαδούς τοῦ Τσόμπε. Καθημερινῶς συμπλοκὲς σημειώνονται στὴν ἐπαρχία Καζάι, τῇ «χώρα τὸν ἀδάμαπτων», ὅπου ἡ διασπαστικὴ κίνηση τοῦ φυλάρχου Καλοντζί ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν Κατάνγκα. Στὴν Λεοπολντβίλ ἡ δραστηριότητα τῆς ἀστυνομίας γιὰ τὴν ἀναζήτησιν κατασκόπων καὶ Βέλγων συνωμοτῶν συνεχίζεται. Παλιῆς ἐχθρότητες φυλῶν δρῖσκουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ τοπικοὺς ἐμφυλίους πολέμους.

25 **Αὐγούστου:** Στὴν πρωτεύουσα τοῦ Κογκό συνήλθε παναφρικανικὴ διάσκεψη γιὰ τὴν ἀφρικανικὴ ἐνότητα καὶ ἀνεξαρτησία. Ἐνῶ ὁ Λουμούμπα μιλοῦσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους, στοὺς δρόμους συγκροτήθηκαν διαδηλώσεις ποὺ ἀποδοκίμαζαν τὴν κυβέρνησιν τοῦ Κογκό.

Στὴν ἐπαρχία Καζάι συνεχίζεται τὸ χωριστικὸ κίνημα. Ὁ Καλοντζί ἐφτασε στὴν Ἐλίζαμπετβίλ καὶ ζήτησε στρατιωτικὴ δόθηκε ἀπὸ τὸν Τσόμπε, ἐνῶ 1.000 περίπου στρατιώτες βαδίζουν ἐναντίον του.

5 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κογκό, Καζαβούμπου, ἐκδιώκεται ἀπὸ τὴν πρωθυπουργία τὸν Λουμούμπα, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τὸν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ διορίζει πρωθυπουργὸ τὸν πρόεδρο τῆς Γερουσίας Ἰλέο. Ὁ Λουμούμπα δηλώνει ὅτι ὁ Καζαβούμπου ἔπαψε νὰ εἶναι πρόεδρος γιὰτὶ πρόδωσε τὴν ὑπόθεσιν τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κογκό καὶ συνεπῶς ὁ ἀποφάσεις του εἶναι ἄκυρες.

Οἱ συγκρούσεις στὴν ἐπαρχία Καζάι συνεχίζονται. Τὰ στρατεύματα τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Μομπούτου, ἐξαπέλυσαν γενική ἐπίθεση. Κατὰ τὴν διάρκειαν μάχης φονεύεται ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Χένρυ Ταϊλφορ.

6 **Σεπτεμβρίου:** Κανένας δὲν γνωρίζει ποῖος κυβερνᾷ τὸν Κογκό. Ἡ ἐσωτερικὴ διαμάχη ἐντείνεται καὶ ἐπευξάνει τὸ χάος. Καθὼς φαίνεται, ὁ στρατὸς παραμένει πιστὸς στὸν Λουμούμπα. Τὰ ἠνωμένα ἔθνη διέταξαν τὴν διακοπὴ τὸν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν καὶ τὸν ἀστυρὸ ἔλεγχον τὸν ἀεροδρομίων. Δυὸ διαδηλωτὰ ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν.

7 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ Λουμούμπα, μετὰ δίωρη ἀγόρευση, ἐπέτευχε ψῆφο ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν ἐχθρική πρὸς αὐτὸν Γερουσία. Κατηγόρησε τὸν Ο.Η.Ε. ὅτι ἀναμινύεται στὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς χώρας. Ἀργότερα ἀπειλήσε ὅτι θὰ διακόψῃ κάθε σχέσιν μὲ τὰ Ἡν. Ἐθνη καὶ μὲ κάθε ἄλλῃ ἐπεμβαίνουσα χώρα.

Ἀπεκαλύφθη ὅτι τὸ Βέλγιο ἐφοδιάζει μὲ ὅπλα τὴν Κατάνγκα. Ὁ Βέλγος ὑπουργὸς τὸν Ἐξωτερικῶν ἐπιβεβαιώνει τὸ γεγονός.

10 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ κ. Χάμμερσκελντ προτείνει ἀποπλισμὸ τοῦ κογκολέζικου στρατοῦ. Ὁ Λουμούμπα ζητεῖ δόθηκε ἀπὸ τὰ ἔθνη γιὰ νὰ μὴ μεταβληθῇ ἡ χώρα του σὲ πεδίο ἐνάρξεως τοῦ τρίτου Παγκοσμίου πολέμου.

12 **Σεπτεμβρίου:** Οἱ ἐξελίξεις εἶναι τόσο ραγδαίες, ὥστε τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας ἀνέβαλε τὴν συνεδρίασίν του μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποσαφηνισθῇ ἡ κατάσταση στὸ Κογκό. Ὁ Καζαβούμπου καὶ ὁ Λουμούμπα ἀπέστειλαν χωριστὲς ἀντιπροσωπείες στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας. Ὁ Ἰλέο ἰσχυρίζεται ὅτι σχημάτισε κυβέρνησιν μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Καλοντζί, ἐνῶ τὰ νομοθετικὰ σώματα τάσσονται ὑπὲρ τοῦ Λουμούμπα, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὡς συλληφθεὶς κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἰλέο. Ἀργότερα ὁ μῶς ὁ Λουμούμπα κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους τῆς Λεοπολντβίλ μὲ αὐτοκίνητο, τὰ μεγάφωνα τοῦ ὁποῖου φωνάζουν: «Νίκη, νίκη!».

13 **Σεπτεμβρίου:** Ἡ Ἀγύπτως, ἡ Γκάνα καὶ ἡ Γουινέα διέταξαν τὰ τμήματά τους νὰ ἐνισχύουν τὸν Λουμούμπα, ἂν ὁ Ο.Η.Ε. δὲν πάψῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Καζαβούμπου. Ὁ Λουμούμπα ἐπέτυχεν νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἀπὸ τὴ Βουλὴ καὶ πιστὲς πρὸς αὐτὸν δυνάμεις ἀπαγόρευαν τὴ χρῆσιν τοῦ ραδιοσταθμοῦ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους του.

14 **Σεπτεμβρίου:** Νέος παργῶν ἐνέτεινε τὴν δραματικὴν ἀτμόσφαιρα. Ὁ συνταγματάρχης Μομπούτου, πρῶν δημοσιογράφος, ἀναγγέλλει διὰ ἀναλαμβάνει «προσωρινῶς» τὴν ἐξουσία μέχρι τῆς Δεκεμβρίου. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καταργοῦνται ὁ πρόεδρος Καζαβούμπου, οἱ δύο πρωθυπουργοὶ Λουμούμπα καὶ Ἰλέο καὶ ἀναστέλλονται οἱ ἐργασίες τὸν νομοθετικῶν σωμάτων.

15 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας καλεῖ τὴν Ρωσία νὰ πάψῃ τὶς ἐπεμβάσεις τῆς στὸ Κογκό καὶ νὰ βοηθήσῃ τὸν Ο.Η.Ε. στὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Ὁ Λουμούμπα σώθηκε ἀπὸ λυνταξίρια στὸ στρατόπεδο τοῦ κογκολέζικου στρατοῦ, μὲ τὴ βοήθεια ἀνδρῶν τῆς Γκάνα. Ὁ Μομπούτου ἐλέγχει τὸ στρατὸ καὶ ἐμφανίζεται ὡς ὁ μόνος σταθερὸς παράγων στὸ Κογκό, ἐνῶ ἀναμένεται ὅτι ὁ Λουμούμπα θὰ συνεχίσῃ τὸν πολιτικὸν του ἀγῶνα.

17 **Σεπτεμβρίου:** Οἱ πρέσβεις Ρωσίας καὶ Τσεχοσλοβακίας ἀπληθύνθησαν ἀπὸ τὸ Κογκό, ἀφοῦ τοὺς ἐτάχθη σύντομη προθεσμία. Ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ Λουμούμπα, λέγεται ὁμῶς ὅτι ζῇ καὶ διεξάγει συνομιλίες μὲ τὸν Καζαβούμπου.

18 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ Λουμούμπα ἐπανεμφανίζεται καὶ στέλνει τηλεγράφο πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. μὲ τὸ ὅποιο ζητεῖ τὴν ἀποχώρησιν τὸν διεθνῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἐκκένωση τὸν ἀεροδρομίων γιὰ τὴ μεταφορὰ τὸν ρωσικῶν στρατευμάτων ποὺ ἐκάλεσε. Προστίθεται ὅτι ἂν ὁ κ. Χάμμερσκελντ δὲν ἀποσύρῃ τοὺς ἀνδρες του θὰ ἐπακολουθήσῃ αἰματοχυσία.

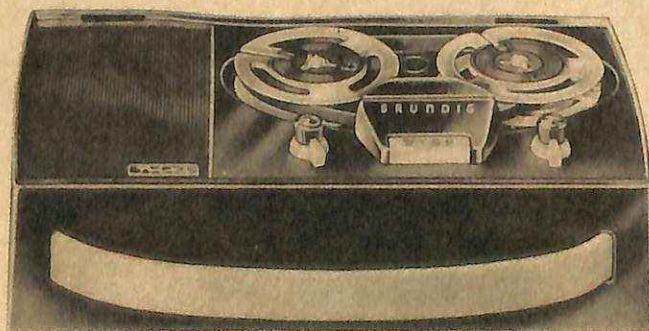
20 **Σεπτεμβρίου:** Ὁ συνταγματάρχης Μομπούτου διώρισε πρωθυπουργὸ τὸν κ. Μπομπόκο. Ὁ Λουμούμπα ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἐνέργει ἐπὶ τοῦ παρόντος γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ αἰματοχυσία καὶ προσέθετε: «Θεωρῶ ληστρικὴ τὴν ἐνοπλὴν συμμορία τοῦ Μομπούτου, ὁ ὁποῖος ἐκλέψε τὴν ἴδιαν τὴν τσάντα μου».

GRUNDIG

**Όλοκληρώστε την απόλαυσι της έξοχης με
τὸ φορητὸ Μαγνητόφωνο - Transistor Niki**

- Τὸ ΝΙΚΙ ἀποτελεῖ μὴ νέα κατὰ-κτησι τῆς GRUNDIG καὶ προσφέρεται στοὺς φίλους τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ἐκδόρων.
- Τὸ ΝΙΚΙ εἰδικά μελετημένο γιὰ τὸν ἐκδρομέα δὲ διατηρήσει ζωντανὲς ἀναμνήσεις ἀπὸ τῆ φύσι. Θὰ καταγράψῃ κάθε Μουσικὸ ἦχο, τὰ κελαϊδίσματα τῶν πουλιῶν, τὶς χαρούμενες φωνὲς καὶ τὰ τραγούδια τῆς συντροφιάς σας...

- Ἀπλὸ καὶ εὐκόλο στὸ χειρισμὸ του δὲ ἀποτελεῖ πνευματικὸ παιχνίδι τῶν παιδιῶν σας πού δὲ διασκεδάζουν με τὶς δικές τους μαγνητοφωνήσεις.
- Τὸ ΝΙΚΙ κομψὸ, ἐλαφρὸ καὶ φθηνὸ δὲ γίνῃ ὁ ἀπαραίτητος σύντροφός σας.

GRUNDIG : ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΞΕΡΟΥΝ...

Εκείνοι πού ξέρουν τὸ μυστικὸ τῆς καλῆς ποιότητος, πού χαίρονται τὸ χρῶμα, τὴν ὕψι καὶ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ. Εκείνοι πού ξέρουν τὴν σημασία τοῦ ἀπογοῦ ὑποκαμίσου γιὰ τὴν ἀνδρική ἐμφάνιση. Ἀλλὰ καὶ οἱ διαστικτοί, πού ἀναζητοῦν μὲ τὸ ἴδιο πάθος τὸ «ῥαῖο» χωρὶς νὰ ἔχουν τὸν καιρὸ γιὰ νὰ τὸ θροῦν. Ὅλοι οἱ φαναστικοὶ τῆς κομψότητος καταλήγουν στὸ τέλος στὶς ποπλίνες ὑποκαμίσων Πειραικῆς - Πατραϊκῆς!

Τὰ θετικὰ πλεονεκτήματα κάθε ποπλίνης τῆς Πειραικῆς - Πατραϊκῆς — ἢ σταθερῆς ποιότητος, τὰ ἀναλλοίωτα εὐγενικά χρώματα, τὰ ἐξαιρετικῆς στερεότητος ἱμάσια καὶ ἡ ἐπεξεργασία Σάνφορ-ίζντ, πού τὴν κάνει νὰ μὴν «μπαίνει» στὸ πλύσιμο — τὴν ἐπέβαλαν ὡς τὸ τελειότερο ὄφασμα ὑποκαμίσων.

Λευκά, χρωματιστά, ριγέ, ὑποκάμισα μεγάλῃς ἀντοχῆς, γιὰ ἀμπιγιὴ ἢ σπὸρ ἐμφάνιση, τὰ ὑποκάμισα ἀπὸ ποπλίνες Πειραικῆς - Πατραϊκῆς ἀποτελοῦν πλέον παράδοση γιὰ κείνους πού γνωρίζουν τὸ μυστικὸ τῆς κομψότητος...

Τὸ ἔγμα
τῆς
ὕψι
καὶ τῆς
Ποιότητος

ΤΟ ΠΙΟ ΜΟΔΕΡΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΓΟΥΤΑΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 49 - ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ 21-296

**ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ**

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
PRODROMIDES MUSIC Co
616-8TH AVE.
NEW YORK 18
MICHEL MANOS
PALLADION SHOPPING CENTER
598-8TH AVE.
NEW YORK 36

*Νὰ
ἢ ποῦδρα σας*

**Αὐτὴ πού δά σᾶς κάνῃ νὰ
φραίνεσθε ὠραιότερη.**

Ἡ Mousse de Crème εἶναι ἀσφαλῶς ἡ πῶ πολὺτιμη ἀνακαλύψις πού ἔχει γίνῃ στὰ προϊόντα καλλογῆς. Ὅταν ἐπιτύχουν νὰ τῆς δώσουν μορφὴ πούδρας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι καταπληκτικὸ.

Ποῦδράρεστε μὴ φορὰ τὸ πρῶτ καὶ μένετε δαυμάσια ποῦδρα-ρισμένη ὅλη τὴν ἡμέρα, ὅλο τὸ θράδυ, ἀκόμα καὶ ἂν ἐκτεθῇ στὸν ἀέρα ἡ ζεσταθῇ πολὺ. Δὲν δά ἔχετε πιά μύτη καὶ πρόσωπο πού γυαλίζουν, γιὰτὶ ἡ πούδρα γίνεταί ἑνα σῶμα μετὰ τὸ δέρμα.

Ἀλλὰ προσοχή! Μόνον ἡ πούδρα Τοκαλὸν περιέχει τὴν Mousse de Crème, αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ προϊόν. Κάνετε μὴ δοκιμὴ, ἀπὸ ἀπόψε ἀκόμα καὶ δά δῆτε ἀμέσως τὰ ἀνδρικά βλέμματα νὰ πέφτουν ἐπάνω σας γεμάτα θαυμασμὸ καὶ ὑποσχέσεις.

Tokalon
ΠΟΥΔΡΑ

**ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ**

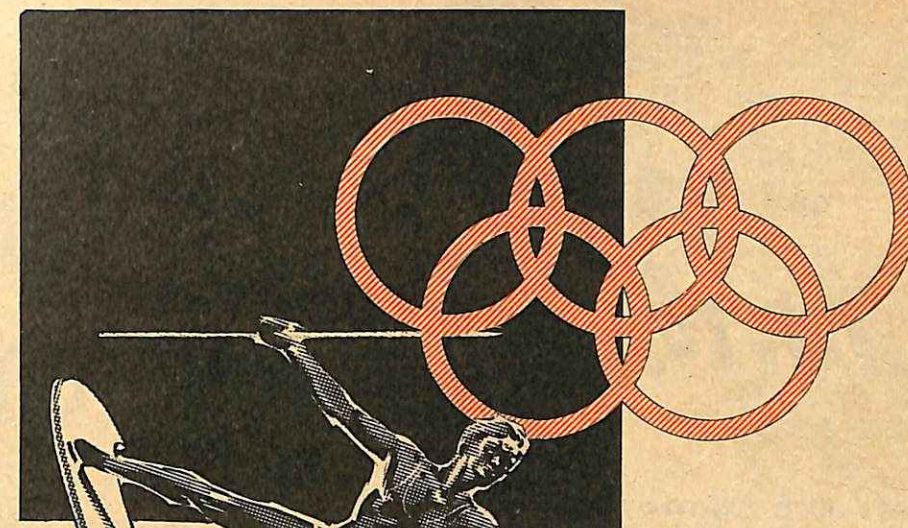
**ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ
ΦΘΑΡΟΥΜΕ
ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΑ**

**ΒΕΒΑΙΩΝΕΙ Η ΣΧΟΛΗ
ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ**

Εἰς ἄρθρον τῆς Βρετανικῆς Ἰατρικῆς Ἐφημερίδος διακεκριμένοι ἐπιστήμονες τῆς Σχολῆς Ἀνατομίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ διαπιστώνουν: «Οἱ βιταμίνες δὲν εἶναι φάρμακα. Εἶναι ἀπαραίτητοι παράγοντες διατροφῆς καὶ ὅταν δὲν ἐπὶ-στέλλονται εἰς τὴν τροφὴν μας, ὁ ὁργανισμὸς μας φθείρεται ἀνεπὰν-ορθῶτα».

Ἡ Μαγιά τῆς Μπύρας εἶναι ἡ πῶ πλούσια φυσικὴ πηγὴ βιταμινῶν Β. Προσφέρει στὸν ὁργανισμὸ τὶς πολυτιμὲς βιταμίνες τῆς μπύρας συμπε-πυκνωμένες. Εἶναι ἐξαιρετικὰ πλούσια σὲ ἀπαραίτητες πρωτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία καὶ λεκιθίνη (ὀφέλιμα τοῦ δέρματος, καλὴ λειτουργία τοῦ ἐντέρου, ἰσορροπία τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καλὸς μεταβολισμὸς τῶν λιπῶν). Σὲ σκόνῃ ἢ σὲ χάπια ἀποτελεῖ τὸ ἰδε-ὸς συμπλήρωμα τοῦ καθημερινοῦ φαγητοῦ. Γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ ὁργανισμοῦ σας, προσθέστε σὴ-μέρα στὰ πῶνια σας Μαγιά Μπύ-ρας Φίς.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

**Ὀλυμπιακοὶ
Βαλκανικοὶ
Ἑλληνοαμερικανικοὶ
ἀγῶνες ...
Ὀλυμπιονίκαι
Πρωταθληταὶ
Ρεκόρ ...**

Στὸ πνεῦμα τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης πού διαπαιδαγωγεῖ τὰ νειάτα, τὸ ROL συμβάλλει προσφέροντας περίφημα μπιμπλῶ ἀθλητῶν γιὰ τὴν γωνιά πού μελετᾷ ἢ ἐργάζεται τὸ παιδί σας.

ROL *μέ* **07**

**ΙΔΑΝΙΚΟ ΠΛΥΣΙΜΟ
ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ**

Τό
μάτι
είναι
μάτι λεπτό!

● Γί' αυτό πρώτα στὸν
γιατρό σας κι' ὕστε-
ρα σὲ μᾶς.

● Εἰδικευμένο προ-
σωπικό, σύγχρονα
μέσα καὶ ἐνημερό-
της στὶς τελευταῖες
ἐξελιξίσεις τῆς ὀπτι-
κῆς, σὰς ἐξασφαλί-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρέτησως.

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ - ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

● ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' ἐπα-
φήν).

● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

Ὁ πλέον ἰδιότυπος φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΟΠΕΓΧΑΟΥΕΡ

Τοῦ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

Εκατὸν ἔτη συνεπληρώθησαν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀπὸ τοῦ θανάτου ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον ἰδιότυπους φιλοσόφους τῶν νεωτέρων χρόνων: τοῦ Ἀρθούρου Σοπεγχαούερ. Ὡς ἄτομον ἦτο ἀντιπαθέστατος: ἐγωϊστής, κυνικός, φιλάργυρος, ἀφίλος, ἐριστικός, γεμάτος μονομανίες, ἀκοινωνήτος. Ὡς συγγραφεὺς ὁμως εἶναι ἀπαράμιλλος διὰ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν διαύγειαν τοῦ ὅφους του. Καὶ ὡς στοχαστὴς συνέλαβε μὲ θαυνοῖαν ὠριμότητα τὴν τραγωδίαν τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως. Ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν μίας κινήσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀφείλουν ὅχι ὀλίγα ὁ Τζάιμς, ὁ Νίτσε, ὁ Φρόυντ, ὁ Μπέρξον, ὁ Ντυούϊ, ὁ Γιούνγκ καὶ ὁ Τόμας Μάν.

Ἐγεννήθη τὸ 1788 εἰς τὸ Ντάντσιχ ἀπὸ πατέρα πλούσιον ἔμπορον μὲ θεαρημένον κληρονομικὸν καὶ μητέρα προικισμένην μὲ λογοτεχνικὸν τάλαντον. Δὲν ἐγνώρισεν ὁμως τὴν θαλπωρὴν τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Ὁ πατέρας του ἠτοκτόνησεν, κατὰ πάσαν πιθανότητα. Καὶ ἡ μητέρα του, γυναῖκα μὲ ἰδιοσυγκρασίαν, δὲν τὸν ἐχώνευεν - ἴσως διότι ἀντιδρούσεν εἰς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τῆς. «Εἶσαι ἀνυπόφορος, τοῦ ἔγραψε. Μαὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ μαζύ σου. Ὅλες σου τίς ἀρετὲς τίς ἐπισκιάζει ἡ ἀλαζονεία σου καὶ ἡ τάσις σου νὰ φαρμακῶνς τοὺς ἄλλους. Ἐπειτα ἀπὸ μίαν ἀγρίαν συμπλοκὴν εἰς τὴν Βαϊμάρην, ὅπου εἶχαν ἐγκατασταθῇ, ὁ Ἀρθούρος ἐγκατέλειπε καὶ τὸ σπίτι καὶ τὴν πόλιν καὶ δὲν ξαναεἶδε τὴν μητέρα του. Εἶχε τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν περιουσίαν ποῦ τοῦ ἀφῆκε ὁ πατέρας του καὶ ἐπέδωκε εἰς τὴν σπουδὴν, τὸν στοχασμὸν καὶ τὴν συγγραφὴν.

Τὸ πρῶτον ἔργον του, ἡ ἐναίσιμος ἐπὶ διδακτορίᾳ διατριβὴ του, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη τὸ 1813, ἔφερε τὸν τίτλον: «Περὶ τῆς τετραπλῆς ρίζης τοῦ ἀποχρῶντος λόγου», ὁ ὁποῖος ἐπροκάλεσε θυμὸν εἰς τὴν μητέρα του. «Θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ χρήσιμον διὰ τοὺς φαρμακοποιούς τὸ βιβλίον σου», τοῦ εἶπεν. Ἐπρόκειτο, ἐν τούτοις, περὶ ἀξιολόγου μελέτης, ὅπου ἀνελύετο ὁ νόμος τῆς αἰτιάσεως (σχέσεως μεταξὺ αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος) ὑπὸ τέσσαρας μορφάς: τὴν λογικὴν, τὴν φυσικὴν, τὴν μαθηματικὴν καὶ τὴν ἠθικὴν.

Ἡ ἐναίσιμος αὐτῇ διατριβὴ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς ζωῆς του, ποῦ φέρει τὸν τίτλον: «Ὁ κόσμος ὡς βούλησις καὶ ὡς παράστασις». Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἐξέδωκε τὸ 1819 εἰς ἀβολὸν σχῆμα (4ον) καὶ ἐπὶ ἐλλεινοῦ χάρτου καὶ ἀποτελοῦσεν ἕνα ὀγκώδη τόμον ἐξ 742 σελίδων, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἴσως ἐδιάβασε τότε - πλην τοῦ Γκάιτε, ποῦ ἔμεινε γοητευμένος. Ἐννέα ἔτη μετὰ τὴν κυκλοφορίαν του, ὁ Σοπεγχαούερ, θελήσας νὰ πληροφωρηθῇ ἀπὸ τὸν ἐκδότην του πᾶς ἐπῆγεν ἡ πώλησις, ἐλάμβανε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἔμεναν εἰς τὸ κατάστημα 150 ἀντίτυπα, ἀλλὰ ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ τοῦ πῇ πόσα ἐπωλήθησαν, διότι ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἀντιτύπων τὸ διέθεσεν ὡς χάρτην περιτυλίγματος. Παρὰ τὴν πανωλεθρίαν αὐτήν, ὁ ἀπασιόδοτος Σοπεγχαούερ δὲν ἔχασε τὴν αἰσιοδοσίαν του. Συνέχισε τὸ ἔργον του, τὸ συνεπλήρωσε καὶ τὸ 1843 τὸ εἶχεν ἑτοιμὸν διὰ νέαν ὀλοκληρωμένην πλέον ἐκδόσιν. Καὶ κατάρθωσε νὰ πείσῃ τὸν ἐκδότην του ὅπως τὴν ἀποτολήσῃ. Καὶ πάλιν ὁμως ἡ φήμῃ δὲν ἔσπεψε τοὺς μόχθους του. Τὸ 1846 ὁ ἐκδότης του τοῦ τὸ ἔγραψεν ἀπεριφράστως: «Μετὰ λύπης μου σὰς πληροφορῶ ὅτι ἔκαμα μίαν κακὴν ἐπιχείρησιν».

Ὁ Σοπεγχαούερ ἔγραψε καὶ ἄλλα βιβλία, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ «Θεμελιώδη προβλήματα τῆς ἠθικῆς» καὶ τὰ «Πάρεργα καὶ παραλειπόμενα» - τὸ πλέον ἀξιολογούμενον βιβλίον του, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ὡς συνολικὴν ἀμοιβὴν 10 ἀντίτυπα. Ὡσαν νὰ μὴ τοῦ ἔφθαναν αἱ ἀποτυχίαι αὐταί, ὑπέστη καὶ μίαν ἄλλην: Τὸ 1822 κατάρθωσε νὰ γίνῃ ἑκτακτος καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου. Ὡρισεν ὁμως ἐπίτηδες ὡς ἄρας διδασκαλίας τὰς ἰδίας ὥρας μὲ τὸν μεσουρανοῦντα τότε Ἑγελον. Ἀποτέλεσμα: Κατάρθωσε νὰ προσελκύσῃ τρεῖς μόνον ἀκροατάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἕνας θηριοδασατής, καὶ μετὰ ἐξ ἡμέρας παρητήθη ἀδηριαισθημένος καὶ μαινόμενος.

Ἡ αὐτοπεποίθησίς του ὁμως ἦτο μέχρι παθολογικοῦ βαθμοῦ μεγάλη. «Τὸ μέταλλον - ἔγραψεν - ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔχομεν γίνετο τὸ βιβλίον μου καὶ ἐγώ, εἶναι πολὺ σπάνιον ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Ἐπὶ τέλους ὁμως θ' ἀνα-

γνωρίσουν τὴν ἀξίαν του. Δὲν θὰ εἶναι πάντοτε τόσο ἀδικοὶ ἀπέναντί μου, ὅσον ὑπῆρξαν ἕως τώρα. Ὅλα τὰ μόνιμα ἔργα, ὅλα ὅσα ἔχουν διάρκειαν, εἰμὶεναν παραγνωρισμένα εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅπως τὸ ἰδικόν μου, καὶ ἐπέπλευσαν τὰ ψευδῆ καὶ τὰ ἀθλία. Θὰ ἔλθῃ καὶ γιὰ μένα ἡ ἡμέρα μου, πρέπει νὰ ἔλθῃ. Καὶ ὅσον περισσότερο ἀργήσῃ, τόσο λαμπρότερα θὰ εἶναι». Καὶ ἤλθεν ὅταν πλέον ὁ φιλόσοφος εἶχε περάσει τὰ ἑξήντα.

Χωρὶς μητέρα, χωρὶς σύζυγον, χωρὶς παιδιά, χωρὶς οὔτε ἕνα φίλον, ἀνετηρέστος καὶ ἀπὸ τὸν ἐθνικιστικὸν πυρετὸν τῆς ἐποχῆς του, ὁ Σοπεγχαούερ ἐζούσε μέσα εἰς μίαν ἐξαγριωμένην μόνωσιν, τὴν ὁποῖαν ἐπεδείκνε καὶ τὸ γεγονός ὅτι οὔτε τὸ βιοτικὸν πρόβλημα τὸν ἀπασχολοῦσε. Περιφρονούσε τὴν γυναῖκα, δὲν κατάρθωσε ποτὲ ν' ἀγαπήσῃ, συνεβούλευε ἐνὰ μὴ λείψῃ τοὺς φίλους μας τίποτε ποῦ θὰ θέλαμε νὰ κρύψουμε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας, δὲν ἐμπιστευόταν ποτὲ τὸν λαῖμόν του στὸ ξυράφι τοῦ κουρέως, κατελαμβάνετο ἀπὸ μανίαν μὲ τὸν παραμικρὸν θόρυβον καὶ ἐκοιμᾶτο μὲ γεμάτο πιστόλι κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του.

Ἡ φιλοσοφία του, ἀποτελοῦσα ἄρνησιν τοῦ ὕλισμου καὶ τοῦ ὑποκειμενισμοῦ, ὁρμάται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι παράστασις τοῦ ἀτόμου, πρωταρχικὸν γεγονός τῆς συνειδήσεως, ποῦ συνεπάγεται τὸ ἀδιαχώριστον μεταξὺ ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου. Τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἡ δάσις τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀποχρῶντος λόγου. Ὁ κόσμος ὁμως εἶναι ἐπίσης πείσμων, τυφλὴ καὶ ὀρμητικὴ βούλησις, ἡ ὁποία ἀντικειμενοποιεῖ τὸν ἑαυτόν της κατὰ προοδευτικὰ στάδια ἐν τῇ σφαίρᾳ τῶν παραστάσεων, ἀρχίζουσα μὲ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως (ἔλξις κλπ.) καὶ τελειώνουσα μὲ τὴν βούλησιν τοῦ ζῆν καὶ τὰ παράγωγα τῶν παρορμήσεών της. Ὡς «πράγμα καθ' ἑαυτό» ἡ βούλησις εἶναι μία, παρὰ τὴν πολυμορφίαν της, ὁ δὲ χώρος καὶ ὁ χρόνος χρησιμεύουν ὡς ἀρχαὶ ἐξατομικεύσεως. Ἡ μεταφυσικὴ αὕτη, ἡ ἀποδοχὴ τῆς τυφλῆς βουλήσεως ὡς τῆς ἐσωτέρας πραγματικότητος τῆς φύσεως καὶ τῆς οὐσίας τῆς ζωῆς, ὁδηγεῖ κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἀπαισιοδοσίαν.

Ἐφ' ὅσον ὁ κόσμος εἶναι βούλησις, εἶναι ἕνας κόσμος δόνης. Διὰ τοὺς ἐξῆς κυρίως λόγους: Διότι ἡ βούλησις σημαίνει ἀνάγκην καὶ αἱ ἱκανοποιήσεις της εἶναι πάντοτε ὀλιγωτέρας ἀπὸ τὰς ἐπιδιώξεις της. Εἰς κάθε ἐπιθυμίαν ἱκανοποιουμένην ἀντιστοιχοῦν δέκα ἀνικανοποιήτοι. Διότι τὸ βασικὸν κίνητρον καὶ ἡ θετικὴ πραγματικότης τῆς ζωῆς εἶναι ὁ πόνος· ἡ εὐχαρίστησις εἶναι ἀπλῶς παροδικὴ ἑλλειψις πόνου. Διότι μόλις προλάβῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν δόνην, καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀνίαν, δηλαδὴ ἀπὸ μεγαλύτεραν δόνην. Διότι ὅσον τελειότερος εἶναι ἕνας ὀργανισμὸς, τόσο μεγαλύτερος ὁ πόνος του. Ἡ αὐξήσις τῆς γνώσεως δὲν ἀποτελεῖ λύσιν. Ὅποιοι εὐρύνει τὴν γνῶσιν του, αὐξάνει τὴν θλίψιν του. Τέλος, διότι ἡ ζωὴ εἶναι πόλεμος - ἀγών, σύγκρουσις, πάλη διὰ τὴν ὕλην, τὸν χρόνον καὶ τὸν θάνατον. Ἐάν ἐθέταμεν ὑπ' ὀψιν ἕνός ἀνθρώπου κατὰ τρόπον σαφὴ τὰ φοβερά δεινὰ καὶ τὰς ἀθλιότητας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι μονίμως ἐκτεθειμένη ἡ ζωὴ του, θὰ κατελαμβάνετο ἀπὸ φρίκην. Ἀπὸ τοῦ, ἄλλωστε, ὁ Ντάντε ἔτρησε τὸ ὕλικόν τῆς Κολάσεώς του, ἂν ὅχι ἀπὸ τὸν πραγματικὸν κόσμον.

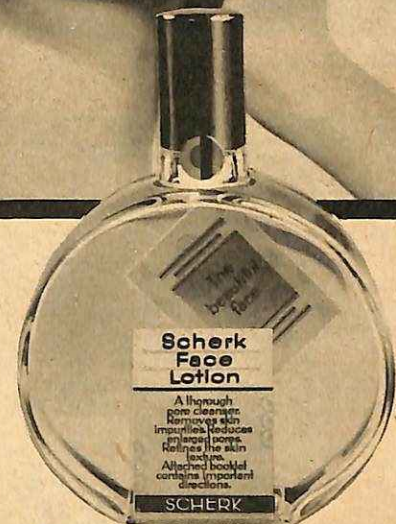
Τὶ ἀπομένει, λοιπόν, εἰς τὸν ἄνθρωπον; Ἡ αὐτοκτονία; «Ἡ αὐτοκτονία, ἡ ἐκούσια καταστροφὴ τῆς ἀτομικῆς ζωῆς, εἶναι ματαία καὶ μωρὰ πράξις, διότι τὸ «πράγμα καθ' ἑαυτό» - τὸ εἶδος καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ βούλησις γενικῶς - δὲν θίγεται ἀπὸ αὐτήν». Ἡ δυστυχία καὶ ὁ ἀγὼν διαρκοῦν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀτόμου καὶ θὰ διαρκοῦν ἐφ' ὅσον ἡ βούλησις θὰ δεσπόζῃ τοῦ ἀνθρώπου. Διὰ νὰ νικήσωμεν τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς πρέπει νὰ ὑποτάξωμεν τὴν βούλησιν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν νόησιν. Ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν γνῶσιν ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς βουλήσεως, νὰ λησμονήσωμεν τὸ ἐγὼ μας καὶ τὰ ὕλικά ἐνδιαφέροντά του, νὰ ὑψώσωμεν τὸν νοῦν πρὸς τὸν ἀνευ βουλήσεως διαστοχασμὸν τῆς ἀληθείας. Καὶ αὕτη τὴν λύτρωσιν ἠμποροῦν νὰ μᾶς τὴν προσφέρουν ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀσκητικὴ ἀπάρνησις. Ἐν τῷ μεταξύ, ἂς αἰσθανώμεθα τουλάχιστον ἀπεριόριστον ἔλεος δι' ὅλα τὰ ἔμβια ὄντα. Θὰ εἰμεθα ἔτσι θεῖοι ὅτι κανένας δὲν θὰ πληγώσωμεν, κανένας δὲν θὰ σφετερισθῇ τὸ δίκαιον, κανένας δὲν θὰ κακοποιήσωμεν. Δὲν ξέρω ὥραιότεραν προσευχὴν ἀπὸ αὐτὴν μὲ τὴν ὁποῖαν τελειώνουν τὰ δράματα τοῦ ἰνδικοῦ θεάτρου: «Εἶθε ὅλα τὰ ἐν τῇ ζωῇ ὄντα νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένα θλίψεων».

Ἡ βούλησις εἶναι βούλησις ζωῆς καὶ ὁ αἰώνιος ἐχθρὸς της εἶναι ὁ θάνατος. Τὸν νικά ὁμως μὲ τὴν σοφὴν στρατηγικὴν καὶ τὸ ἀνεπίτῳτον μαρτύριον τῆς ἀναπαραγωγῆς. Κάθε φυσιολογικὸς ὀργανισμὸς, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ὀριμότητά του, σπεύδει νὰ θυσιάσῃ ἑαυτόν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀναπαραγωγῆς. Ἡ ἡδονὴ εἶναι ἡ παγίδα, τὴν ὁποῖαν στήνει εἰς τὸ ἄτομον τὸ εἶδος διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαίωσιν του. Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀτόμου, συχνὰ μάλιστα τὸ καταστρέφει ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀναπαραγωγικοῦ καθήκοντος. Τὸ ἄτομον εἶναι δούλος καὶ θύμα τοῦ εἶδους, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῖ ὡς ὄργανόν του τὴν γυναῖκα. Αὐτὴ εἶναι ὁ μέγας ἐνοχος διὰ τὴν διαίωσιν τῆς δόνης. Ὁ Σοπεγχαούερ πιστεῖται ὅτι μόνον μὲ τὴν τῶφλωσιν ποῦ προκαλεῖ τὸ γενετήσιον ἐνστικτόν ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ἔλξις πρὸς τὴν γυναῖκα. Ὁ ἄνδρας, λέγει, ἔχει πολὺ ὀραϊότερον σῶμα. Ἐκτός τούτου ὁμως τὸ θῆλυ στέρειται καὶ πάσης ἄλλης ἀξίας, κατὰ τὸν φιλόσοφον, ὁ ὁποῖος εἶχε τραυματισθῇ βαθύτατα ἀπὸ τὴν μητρικὴν συμπεριφορὰν. Ὑπάρχουν σελίδες τοῦ Σοπεγχαούερ ποῦ ἀποτελοῦν τοὺς φοβερωτέρους λιθέλλους, ἀπὸ ὁσους ἐγράψαν μετρί τοῦδε κατὰ τῆς γυναικός.

Ἀλλογραφία:

Β. Σ. Ἐνταῦθα. —Μ' ἐρωτᾶτε ἂν διαφέρουν οἱ «τεντυμῳδες τῶν δρόμων» ἀπὸ τοὺς «τεντυμῳδες τῆς λογοτεχνίας». Ὅχι πολὺ, νομίζω. Ἀπλῶς οἱ δεῦτεροι ἐκδηλώνουν τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀποδιοργάνωσιν τῶν ἐντύπων.

SCHERK

Θελκτικὸ πρόσωπο !..

... μὲ ἀπαλὴ καὶ διάφανη
ἐπίδερμίδα σὰς δίδει ἡ
ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΕΡΚ
Ἐξαφανίζει κάθε ἀκαθαρσία
ἀπὸ τοὺς πόρους, φρεσκάρει
καὶ ξανανεώνει πραγματικὰ
τὸ δέρμα τοῦ προσώπου σας.
Μὲ μερικές σταγόνες ἔχετε
δαυμάσια ἀποτελέσματα.

Scherk
Face
Lotion

Ἀποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25.739

«Η Σταχτοπούτα της Ίσπανίας
που δέν εύρισκε
παρ' όλα τὰ πλούτη της
ένα σύντροφο, ως τὰ 32 χρόνια της,
παίρνει άνδρα ένα βασιλιά!..»
σχολίασαν οί συμπατριώτες της
τήν έντυπωσιακώτερη
— τήν πιό άπροσδόκητη —
άναγγελία γάμου τοῦ έτους.

→
Ο ΠΥΡΓΟΣ τοῦ Σιερινιόν στis Άρ-
δένες —τὸ θέρετρο τῆς βελγικῆς βα-
σιλικῆς οἰκογενείας—, όπου ὁ Μπων-
τουέν πέρασε τὰ μοναχικά παιδικά
καὶ νεανικά του χρόνια, θὰ στεγάσῃ
τώρα τὴν ἡρεμη οἰκογενειακὴ ζωὴ
δυὸ έρωτευμένων, πού πολλά κοινὰ
πνευματικά ένδιαφέροντα, πέρα ά-
πό τὴ φυσικὴ ἔλξη, τοὺς ένώνουν.

Ἐπιτέλους, ὁ Μπωντουέν χαμογέλασε...

Ἡ νεαρὸς βασιλεὺς πού σκορποῦσε έρωτηματικά με τὴν άθεράπρευτη μελαγχολία του έπαιξε τὴν ωραιότερη φάρσα σὲν διεθνῇ τύπο άναγγέλλοντας ξαφνικά τὸν γάμο του

Δεύτερο πλήγμα, βαρύ, δέχτηκε μέσα σὲ λίγους μήνες τὸ γόητρο τῆς διεθνούς δημοσιογραφίας. Ὁ-
ταν ὁ Βέλγος πρωθυπουργὸς κ. Βάν Ἐύσκενς άνήγγειλε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο τοὺς άρραβῶνες τοῦ
βασιλέως Μπωντουέν, δέν έπεσαν ἀπὸ τὰ σύννεφα μονάχα οἱ Βέλγοι, ἀλλὰ καὶ τὰ καλύτερα λαγωνικά
τῶν εἰδήσεων, πού μόλις ἐκεῖνες τίς ἡμέρες με δραματικούς τίτλους, πληροφοροῦσαν ὅτι ὁ μελαγχολικὸς
μονάρχης σκόπευε νὰ περιβληθῇ τὸ μοναχικὸ σχῆμα σ' ἓνα τάγμα Τραπεζιστῶν. Ὅπως καὶ στὴν περίπτω-
ση τοῦ εἰδυλλίου τῆς πριγκίπισσας Μαργαρίτας καὶ τοῦ κ. Τόνυ Ἄρμστρονγκ - Τζόουνς, ἔτσι καὶ τώρα
τίποτε δέν εἶχαν υποψιαστῇ γιὰ τὰ τεκταινόμενα. Γιὰ νὰ τοὺς παρηγορήσῃ ἴσως γιὰ τὴν «ψυχρολουσία»,
τὴν έπομένη, ὁ εὐτυχὴς μελλονύμφος κάλεσε 200 άντιπροσώπους τοῦ τύπου στὸν πύργο τοῦ Σιερινιόν
καὶ τοὺς παρουσίασε τὴν μνηστὴ του, τὴν δόνα Φαμπιόλα ντε Μόρα, μέλλουσα βασίλισσα τοῦ Βελγίου.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΜΝΗΣΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ ΣΙΕΡΙΝΙΟΝ

→
ΤΟ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ

Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗΚΑΝ ΣΕ ΗΡΕΜΗ ΚΑΙ ΑΣΥΓΚΑΛΥΠΤΗ ΠΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ
(Φωτ. Dalmas)

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΚΑΙ ΕΥΦΡΟΥΣΥΝΟΣ, ΔΕΧΘΗΚΕ ΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΘΗ ΣΕ ΜΕΡΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΜΕ...

...ΤΗ ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΙΞΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΕΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΣ

(G.N.A.)

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΑ Χριστούγεννα χωρίς τη μητέρα τους. Άριστερά: Ό διάδοχος τότε Μπωντουέν. Δεξιά: Η πριγκίπισσα Ίωσηφίνα-Καρλόττα και ο πρίγκις Άλβέρτος.

Η καλή κοινωνία της Μαδρίτης θεωρούσε την δόνα Φαμπιόλα, 32 ετών, σαν την κοπέλλα που δεν μπορούσε να βρή σύζυγο. Οι τρείς αδελφοί της και οι τρείς αδελφές της ήταν από καιρό παντρεμένες. Άλλα ή νέα με τα μεγάλα καστανά μάτια και το συμπαθητικό, αλλά όχι εξαιρετικά ωραίο πρόσωπο, συνέχιζε να μοιράζει τον καιρό της ανάμεσα σε λειτουργίες, φιλανθρωπικά έργα, στο τένις και στα γρήγορα αυτοκίνητα, χωρίς να δείχνει την παραμικρή διάθεση αποκαταστάσεως. "Σα-που, στις 15 Αυγούστου, έρθκε την εορταστική που η οικογένεια ήταν συγκεντρωμένη για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στο πατρογονικό κτήμα του Θοράου, για να αναγγείλουν το χαριόσυνο γεγονός. Κάλεσε ένα φωτογράφο από το γειτονικό χωριό και φωτογραφήθηκε με τα 28 ανήψια της. "Είναι η τελευταία φωτογραφία που θυμάω ως γεροντοκόρη", τούς είπε.

Κανείς από τους δικούς της δεν την πίστεψε στην αρχή. "Όλοι νόμιζαν ότι πρόκειται για άστειο. Η ίδια αντίδραση σημειώθηκε και στους άριστοκρατικούς κύκλους της Μαδρίτης. "Εκαταπληκτικό! Ανεφώνησε ένας κόμης. Είσπε σίγουροι ότι πρόκειται για τη Φαμπιόλα;" ε'Η Στραχτοπούτα που δεν μπορούσε να βρή ένα σύζυγο έρθηκε ένα βασίλισσα, παρατήρησε κάποιος άλλος.

Για την ακρίβεια η δόνα Φαμπιόλα κάθε άλλο παρά Στραχτοπούτα είναι. "Αν και όχι βασιλική γενιά, οι ντε Μόρας ανήκουν στην ύψηλοτάτη άριστοκρατία. "Ο πατέρας της Γκονζάλο, που πέθανε το 1957 σε δυστύχημα, ήταν 4ος μαρκήσιος ντε Κάζα Ριέρα και η μητέρα της δόνα Μπιάνκα κατάγεται από τον βασιλικό οίκο της Άραγωνας και Ναβάρρας, που έδωσε και μία βασίλισσα στην Άγγλία, την Αικατερίνη την Αραγωνική, μία από τις εξη συζύγους του Έρρίκου Βου. "Η δόνα Φαμπιόλα έχει σπουδάσει στο Παρίσι και μιλάει τέλεια αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά. "Αντί να έγγραφη στο πανεπιστήμιο, προτίμησε να εκπαιδευθή νοσοκόμος στα στρατιωτικά νοσοκομεία του Σάν Σεμπάστιαν και της Μαδρίτης. "Άλλωστε τα ενδιαφέροντά της δεν σταματούν εδώ, γιατί παίζει κιθάρα, πιάνο, ακορντεόν, ζωγραφίζει χριστουγεννιάτικες κάρτες και έχει εκδώσει ένα παιδικό βιβλίο με τον τίτλο "Αδωδωκα βαμμένα παραμύθια".

Το πλήθος των πνευματικών ενδιαφερόνων και κυρίως η βαθιά θρησκευτική της νέας φαίνεται ότι έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στη γνωριμία και στο ερωτικό της με τον νεαρό μονάρχη, που έχει κολοσσιαία μόρφωση και προτιμάει την ησυχία του σπουδαστηρίου

από τις αυλικές δεξιότητες. Πραγματικά ο βασιλεύς Μπωντουέν γνωρίζει άπταιστος εξη γλώσσες, έχει σπουδάσει μαθηματικά, φυσική και μηχανολογία και λατρεύει τη μουσική του Μπάχ.

"Ανεακρίβωτο μένει ακόμα που και πότε γνωρίστηκαν οι δύο νέοι. Σ' αυτό το ζήτημα οι πληροφορίες είναι αλληλοσυγκρουόμενες. "Ο Ίδιος ο Μπωντουέν απάντησε στους δημοσιογράφους που τον ρώτησαν μ' ένα ανινυματικό χαμόγελο. Λέγεται πάντως ότι η πρώτη συνάντησή τους έγινε τον περασμένο Ιανουάριο στην Έλβετία, όταν η Φαμπιόλα θρίσκόταν στην Έλβετία, για να επισκεφθή την βασίλισσα Βικτωρία, χήρα του βασιλέως της Ισπανίας Άλφονσου ΙΓ'. "Υπάρχει ακόμη η έκδοχή ότι η πρώτη συνάντησή έγινε πρό τριετίας στην Ισπανία, όταν ο Μπωντουέν είχε ταξιδέψει Ινκόγνιτο ως κύριος ντε Ρετόν. "Όπως ούποτε κατά τους τελευταίους μήνες οι δύο νέοι συναντήθηκαν επανειλημμένως κρυφά, χωρίς κανείς ν' αντιληφθή τίποτε.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΗΞΕΡΑΝ;

Τέσσερις μόνο άνθρωποι λέγεται ότι γνώριζαν το μυστικό του βασιλέως. "Ο αδελφός του πρίγκις Άλβέρτος, η σύζυγός του πριγκίπισσα Πάολα, η μεγαλύτερη αδελφή του πριγκίπισσα Ίωσηφίνα Καρλόττα και ο σύζυγός της πρίγκις Ίωάννης, διάδοχος του θρόνου του Λουξεμβούργου. Και τουτό, όμως, δεν είναι εξακριβωμένο, γιατί άλλες πληροφορίες φέρουν ως μοναδικούς κοινωνούς του μυστικού τον βασιλέα Λεοπόλδο και την σύζυγό του πριγκίπισσα ντε Ρετό. Γράφτηκε ακόμα ότι η είδηση έπεσε σαν κεραυνός στον πρίγκιπα Άλβέρτο και στη σύζυγό του, που θρίσκονταν στη Ρώμη για τους "Ολυμπιακούς Αγώνες. Τι πράγματι συμβαίνει απ' αυτό, είναι άγνωστο. Πάντως είναι χαρακτηριστική η γκάφα γαλλικού περιόδικου τεραστίας κυκλοφορίας και κύρους, που κυκλοφόρησε δυο μέρες μετά την αναγγελία των αρραβώνων, έχοντας στο εξώφυλλο την πριγκίπισσα Πάολα με τίτλο "Μέλλουσα βασίλισσα;", αναφερόμενο, φυσικά, στην φημολογούμενη ως τότε παραίτηση του Μπωντουέν.

Οι Βέλγοι δέχθηκαν μ' ένθουσιασμό την αναγγελία του γάμου και επεφύλαξαν μεγαλειώδη υποδοχή στη μητρόπολη του βασιλέως των, στη μητέρα της και στον μεγαλύτερο αδελφό της, που έφθασαν στον πύργο του Σιερινό, για να γνωρισθούν με τη βασιλική οικογένεια. Το Βέλγιο αποκτά έτσι, για πρώτη φορά έπειτα από 25 χρόνια, βασίλισσα — έπειτα, δηλαδή, από το θάνατο σε αυτοκινητικό δυστύχημα της λαοφιούς βασίλισσας "Αστροφ, στα 1935.

Ο ΜΠΩΝΤΟΥΕΝ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕ

Μας πληροφορεί ο ήμερήσιος τύπος πως οι Βέλγοι είχαν αρχικά απογοητευθή από την επίσημη φωτογραφία της δόνας Φαμπιόλας. "Εμοιαζε σαν στάρ, λένε! "Αντίθετα, οι άλλες πρόχειρες φωτογραφίες και η ίδια όταν την είδαν, διώρθωσαν αυτή την «ακακή» εντύπωση, γιατί η μέλλουσα βασίλισσα των Βέλγων έχει ένα πρόσωπο «άπλο, γλυκό, τρυφερό»...

"Ο Έλληνας δεν καταλαβαίνει μία τέτια αντίδραση και ζητά να βρή στις φωτογραφίες, τι έσπρωξε τον Βαλδουίνο να διαλέξη την μέλλουσα σύζυγό του. Και το αλύπητο ρωμαϊκό μάτι αντικρύζει... Τι ακριβώς όμως αντικρύζει; Μία «μεγαλοκοπέλλα» τριαντάδυο χρονών, αδύνατη, με έντονες ρυτίδες γύρω από το άβαφο στόμα και τα δλοστρόγγυλα μάτια, μαλλιά που όμολογούν με απλότητα ότι έχουν τουλάχιστον δεκαπέντε μέρες να δαμστούν από χέρι έμπειρου καμωτή και σαν ντύσιμο... εκεί είναι που τίποτε δεν σώζει την Φαμπιόλα. Μία σκέτη φούστα πλίσσέ και ένα μίζερο (μάλιστα, αυτή είναι η λέξη!) πλεχτό ζακεττάκι.

Κι' όμως όλοι χαίρονται, οι Όλανδοί πανηγυρίζουν, ο Βαλδουίνος καμαρώνει και οι άνθρωποι που κάθονται λίγο να σκεφτούν τα πράγματα, λένε με την καρδιά τους ένα μεγάλο «μπράβος» στον Βαλδουίνο! Γιατί; "Ας προσπαθήσω με το εξηγήσω με:

ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

Έχουμε πρώτα απ' όλα τους ήρωες του... παραμυθιού, όπως τους έχει πλάσει για την φαντασία μας η σύγχρονη μάγισσα της δημοσιογραφίας. Και, για να πούμε την αλήθεια, ο θρύλος, στην περίπτωση αυτή τουλάχιστον, αντιπροσωπεύει την πραγματικότητα. Έχουμε, λοιπόν, τον πολύ νέο βασιλιά με την βαρειά συνείδηση. Πονεμένο παιδί και μελετηρός νέος, όρφανός με μία πολύ όμορφη και πολύ έξυπνη μητριά, ο Βαλδουίνος με τα χοντρά γυαλιά, δεν κατάφερε να πιστέψη πως είχε γίνει βασιλιάς. Πάντα, κάτι στη στάση του έλεγε πως αντικαθιστούσε προσωρινά τον πατέρα του.

"Αδικά ο αδελφός του έφερε στην Αύλη την χαριτωμένη Ίταλίδα με τις σύγχρονες αντιλήψεις. Οι Βέλγοι ήθελαν μία βασίλισσα, ήθελαν την γυναίκα του Βαλδουίνου και η ιδέα πώς το νεαρό πριγκιπικό ζευγάρι, που τα έχει όλα μα δεν έχει μεγάλο, θα μπορούσε να πάρη το στέμμα, τους γέμιζε απογοήτευση.

"Ο Βαλδουίνος σώπαινε. Μήπως θα πήγαινε να κλειστή σε μοναστήρι ή μήπως θα έκανε κι' αυτός όπως όλοι, θα διάλεγε μία τυπική πριγκίπισσα από τις βασιλικές οικογένειες της Ευρώπης, για να κάνει απλώς και μόνον το καθήκον του; "Η — ακόμη χειρότερο — θα ακολουθούσε το παράδειγμα του πατέρα του και θα διάλεγε την όμορφη (σαν «στάρ», όπως λέγαμε στην αρχή) γυναίκα που θα του έδινε τα πάντα εκτός από έναν αληθινό γάμο με βάση τη συνεννόηση;

Οι Βέλγοι έτρεμαν. "Ηθελαν τη μέλλουσα βασίλισσα από μεγάλο σόι. Την ήθελαν ξένη, μα όχι Γαλλίδα, γιατί οι Φλαμανδοί θα θύμωναν. Ούτε Φλαμανδή, γιατί είχαν πικρή πείρα από τη Λιλιάνη. "Επρεπε να είναι καθολική, σαν τον Βαλδουίνο, και δεν έπρεπε να είναι Ίταλίδα, γιατί τους έφτανε μία σαν

την Πάολα, να κάνει τα ψώνια της στην Βία Βένετο και να ντύνεται στην Φλωρεντία!

Και τώρα, αφού έγινε ο απαραίτητος πρόλογος, πώς να μη κανείς με καινούργια μάτια την δόνα Φαμπιόλα;

Είναι μεγάλη κυρία ως τα νύχια και όχι κυρία χάρις στο ταλέντο του ράφτη και του κομμωτή. Δεν ενδιαφέρεται για τις πρώτες σελίδες των περιοδικών και για τα πάρτυ της διεθνούς «ντόλτσε βίτα», ούτε θα είναι ποτέ φιλοδοξία της να μπη ανάμεσα στις δέκα πιο «καλοντυμένες», «πλούσιες», «ωραίες» κλπ. αυτού του κόσμου.

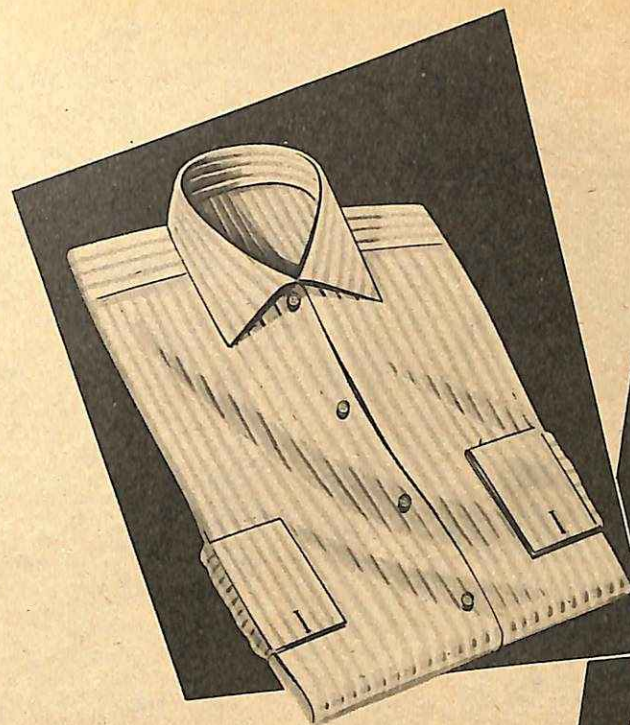
Είναι μία κοπέλλα άρχοντομαθμένη, μία κοπέλλα που παίζει κιθάρα και διαβάει Κάντ, που γράφει «παραμύθια» για παιδιά και σκύβει με μητρικό ενδιαφέρον επάνω από τα κρεβάτια των πολιορκητικών παιδιών. Στα παλάτια της, στο Παρίσι, στη Μαδρίτη, στην Προδηγία, εκατοντάδες υπηρέτες ξεσκονίζουν κάθε μέρα τα πορτραίτα των Ιδalgών προγόνων της και το αύστηρό κάδρο της Αικατερίνης της Άραγωνικής, που κάποτε ανέθηκε στον αγγλικό θρόνο, πλάι σ' έναν άταίριαστο σύζυγο, τον Έρρίκο Η' και, με την αυστηρότητά της, προκάλεσε το σχίσμα. Η δόνα Φαμπιόλα ακούει κι' αυτή με κατανύξη την λειτουργία, γονατίζει και με την παλιά σύνοψη της οικογενείας ανοιχτή μπροστά της. Έχει εξη αδέρφια, γιατί οι μεγάλες παλιές καθολικές οικογένειες, όπως του Κόμιτας των Παρισίων, πιστεύουν στα πολλά παιδιά. Διαβάει, λοιπόν, προσεύχεται, κεντά, περιποιείται τους αρρώστους και η μεγάλη θρησκευτική της μόρφωση την έσπρωξε κάποτε κι' αυτήν, όπως και τον μέλλοντα σύζυγό της, σε μία έντονη κρίση από την όποια βγήκε περισσότερο μελαγχολική από πριν κι' ακόμη πιο αδιάφορη για τις ήδονες του εξωτερικού κόσμου.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΟΥ ΦΡΟΫ'ΝΤ

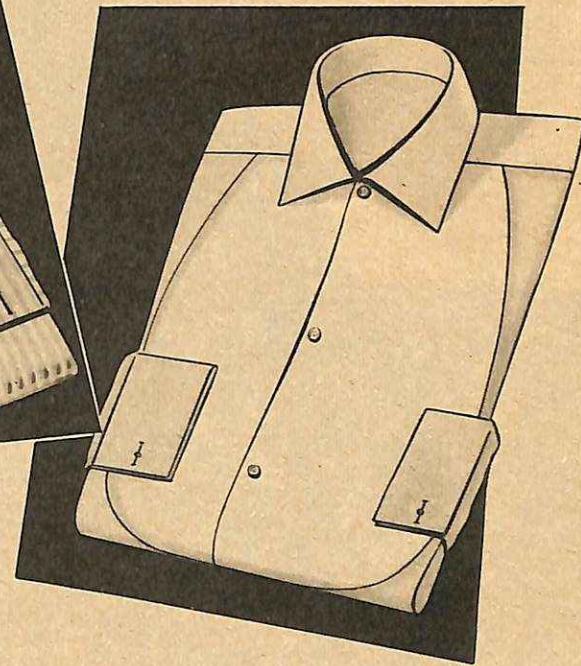
Πώς να μην καμαρώσω με, λοιπόν, τον Βαλδουίνο; Δεκαπέντε χρόνια σκέπτεται ποιά θα είναι η καλύτερη γυναίκα για να βασιλεύσει στο Βέλγιο και για να συντροφέη την αύστηρή ζωή του. Την ημέρα που αίσθανθηκε σίγουρος, φώναξε τον πρωθυπουργό του και έκανε την επίσημη αγγελία: Η δόνα Φαμπιόλα ντε Μόρα Ύ' Άραγκόν, άριστοκράτισσα, διανοούμενη, καθολική και Ίσπανίδα, μεγάλη, απλή, ήρεμη, γλυκειά θα γινόταν η βασίλισσα των Βέλγων.

Και τώρα, πίσω από την τυπική αυτή αγγελία, αρχίζει το όργιο του κουσομπολιού. Κατεβαίνει απ' το σκονισμένο ράφι του ο Φρόντντ και προσπαθεί να δικαιολογήσει τα συμπλέγματα του πρόωρα όρφανεμένου βασιλιά, την αφοσίωσή του στη Λιλιάνη ντε Ρετό, την επίδραση της πανέξυπνης αυτής γυναίκας επάνω του, το μίσος της για την πολύ νέα και όμορφη Πάολα, χίλια - δυο πράγματα, που δεν επηρεάζουν κανένα, που δεν αλλάζουν ούτε ένα γιώτα από την θαυμαστή αλήθεια: "Ενας νέος άνδρας, σε μία εποχή ψεύτικων αξιών, περιφρόνησε τη μόδα, τον κόσμο, την χυδαία όμορφη που έχουν καθιερώσει τα εβδομαδιαία εικονογραφημένα περιοδικά και διάλεξε, μέσα από όλες τις γυναίκες αυτής της σφαίρας, την μόνη που ταιριάζει σ' αυτόν και στο θρόνο του.

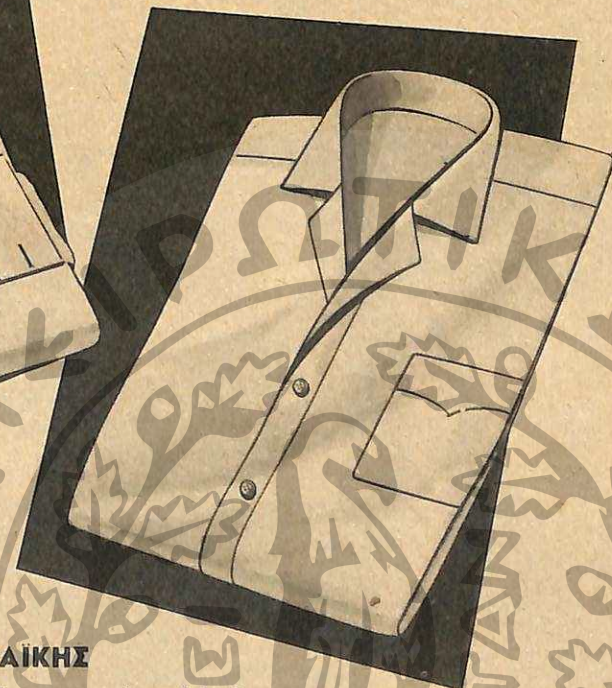
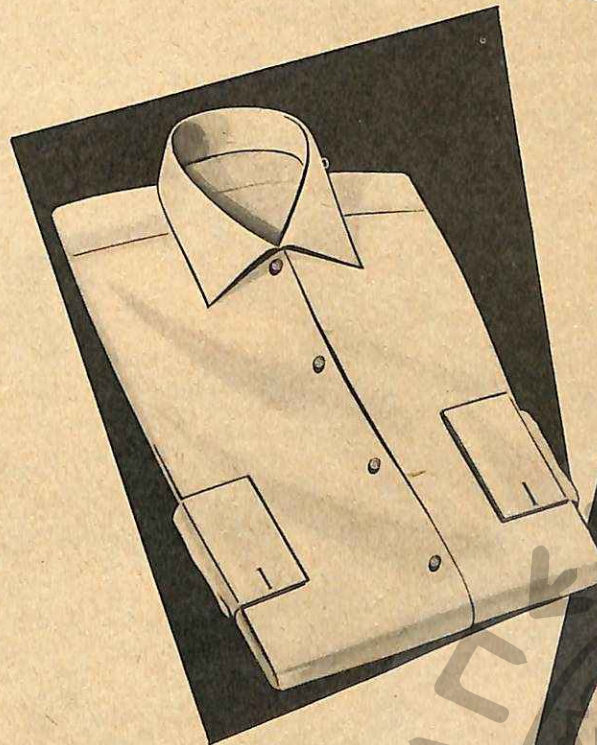
P. S. — M.

Για κάθε μέρα

Για επίσημες περιστάσεις

Για πολύ νέους

Για πολύ σοβαρούς κυρίους

ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

με δετικά πλεονεκτήματα: σταθερές ποιότητες, αναλλοίωτα ευγενικά χρώματα, εξαιρετικής ποιότητας νήματα, επεξεργασία SANFORIZED.

Με ό,τι βάξει ο νους σε βαμβακερά υφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

■→ ΠΑΝΤΑ γοητευτικός ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ — είτε σαν άψογος κοσμικός «ζέν πρεμιέ» σε έργα σαλονιού, είτε σαν λεβέντης βαρκάρης στο φιλμ «Μανταλένα» («Είκοσι», τεύχος 254) — μέσα σε τρία χρόνια κατέκτησε μιά από τις πρώτες θέσεις και στο θέατρο και στον κινηματογράφο.

■→ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΝΩΛΙΔΟΥ στο «Γλάρο» του Τσέχωφ — τον πρώτο μεγάλο του ρόλο από τη σκηνή του «Εθνικού Θεάτρου», που σημείωσε και την άπαρχή της γοργής σταδιοδρομίας του καθιερώνοντάς τον άμέσως στη συνείδηση κοινού και κριτικής.

→ «ΕΞΗ ΠΡΟΣΩΠΑ ζητούν συγγραφέα» του Πιραντέλλο, μιά από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του συμπαθούς πρωταγωνιστού. Στη σκηνή με την Δ. Διαμαντίδου στο ρόλο της μάνας και την Άννα Συνοδινού στο ρόλο της αδελφής

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΟΣΜΠΟΡΝ, ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΩΣ "ΣΚΛΗΡΟΣ" ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΟ "ΞΥΛΟ ΒΗΚΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ", Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΜΟΙΡΑΖΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΟΘΟΝΗΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Ο ΝΟ 1 "ΖΕΝ ΠΡΕΜΙΕ"

Ο ΩΡΓΙΣΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ

Ο μήλικος και συμμαθητής της Άλκης Βουγιουκλάκη στην Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ — το έτερον ήμισυ του δημοφιλέστερου κινηματογραφικού ζευγαριού — είναι αυτή τη στιγμή από τους κυριώτερους στόχους του ρεύματος της νεανικής «αυτογραφοφιλίας». Χίλια γράμματα την εβδομάδα από θαυμάστριες, έμπόριο των φωτογραφιών του στα περίπτερα, συναγερμός όπου εμφανίζεται, καφάσια και καρέκλες καφενείων στη μέση του δρόμου για να ανακόψουν οι θαυμάστριες την ταχύτητα του αυτοκινήτου του — κόκκινη Ρενώ Ντωφίν, προς ενημέρωση των φανατικών — πολλές πρόδες, λίγος ύπνος, κινηματογραφικές ταινίες και θεατρικές παραστάσεις, νοσηρή περιέργεια άγνωστων για κάθε τι που αφορά τη ζωή του...

Διαδηλώσεις έξω από τὰ καμαρίνια του γι' αυτόγραφο

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗΝ «ΙΛΙΑ» ΤΟΥ ΝΤΑΣΣΕΝ, ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΜΕΛΙΝΑΣ, ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ

Γνώριμο το 24ωρο, λανσαρισμένο από τους άστρες του Χόλλυγουντ και υιοθετημένο από τους ήθοποιους όλου του κόσμου. Τρόπος ζωής επικίνδυνος που το πιο εύκολο είναι ν' απομακρύνει όριστικά από τον δρόμο της τέχνης. Ωστόσο, στενότερη γνωριμία αποδεικνύει πως η ζωή αυτή μπορεί θαυμάσια να είναι ένα make-up μόνο, κατασκευασμένο ειδικώς για ν' αντέξει τον ήλιο και τη σκόνη της δημοτικότητας. Ο Παπαμιχαήλ είναι στην πραγματικότητα το είδος εκείνο που ο άστος πατέρας θα το αποκαλούσε — έχοντας προοπτική συνοικισίου — «εξαιρέτος νέος». Συνεπώς, συμπαθητικός, συναισθηματικός, με σεβασμό στην ιεραρχία, στη δουλειά και στη δουλειά των άλλων, στη μελέτη. Την επιτυχία την αντιμετωπίζει με περιέργη ώριμότητα και δεν φαίνεται να συγκινείται καθόλου απ' το γεγονός ότι χιλιάδες κορίτσια κοιμούνται με τη φωτογραφία του κάτω απ' το μαξιλάρι τους. — Όλα αυτά είναι εφήμερα, λέει καθώς έκαστο τουλάχιστον θαυμάστριες, έξω απ' το καμαρίνι του στο Έθνικ, έδωπαρουν για ένα αυτόγραφο, και δεν μένει παρά... η ενόχληση.

Με τον ίδιο σκεπτικισμό αντιμετωπίζει και το θέμα κινηματογράφος, ελληνικός κινηματογράφος ιδίως. Είναι ένας κόσμος αλλιώτικος, που του λείπει η περισυλλογή και η άμεση συγκίνηση του θεάτρου. Ωστόσο, αυτός εξασφαλίζει την πλατειά δημοσιότητα και την οικονομική ευχέρεια. Βασικές προϋποθέσεις στον καιρό μας, για το προχώρημα ενός ήθοποιου. Περίμενα να τελειώσει η παράσταση των «Φοιτητών» του Ξενόπουλου, η τελευταία επιτυχία του Παπαμιχαήλ στο Έθνικ Θέατρο. Τα παρασκήνια του θεάτρου είναι πάντα μελαγχολικά. Η μαγεία που δίνει τη σκηνή με το κοινό περιφέρεται εκεί από πίσω φτιασισμένη καμικά! κ' η συγκίνηση αδειάζει ξαφνικά την καρδιά σ' αβάταν πουλί και πέταξε. Κάθε τόσο το τηλέφωνο του θυρωρείου χτυπάει και κάποια ταλαιπωρεί τον υπάλληλο μ' ερωτήσεις: «Πότε τελειώνει την παράσταση ο κ. Παπαμιχαήλ; Πού κάθεται; Τί τηλέφωνο έχει στο σπίτι του;» κ.λ.π.

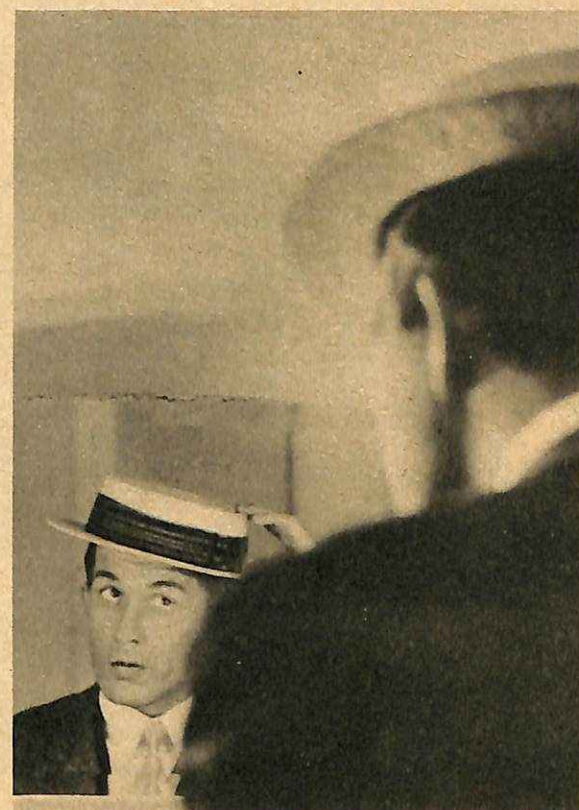
Κοιτάζω μία φωτογραφία του Γιώργου Παπα — του ανεπανάληπτου γόη της ελληνικής

σκηνής — και σκέπτομαι πως το θέατρο αυτό δεν είδε ίσως ποτέ τόσοους φανατικούς να συνωθούνται στους διαδρόμους του. Αυτό εξηγεί και τις έρμητικά κλεισμένες πόρτες των καμαρινιών των συναδέλφων του Δημήτρη καθώς ανεβαίνω τις σκάλες. Ο κόσμος που πλημμυρίζει τα παρασκήνια έχει αποκλειστική κατεύθυνση. Συγκεκριμένο στόχο: Το νέο αυτό παιδί, που τον τελευταίο καιρό μετεβλήθη σ' είδωλο.

Φυσικά, — συνειρμός τόσο συνηθισμένος! — προσπαθώ να συλλάβω το μυστικό μιάς τόσο πλατειάς επιτυχίας, να κατατάξω τις ιδιαίτερες εκείνες συνθήκες που υψώνουν τόσο γρήγορα ένα άτομο στη θέση ενός άστρου. Το ελληνικό κινηματογραφικό κοινό — μονίμως υποσιτισμένο ποιητικά — έψαχνε να βρή είδωλα κοντινά με τη μέση ψυχολογία του. Στο υπέδαφος της ρωμαϊκής αγωγής μας ο άνδρας είναι σχεδιασμένος με άδρες πινελιές και καλά κρυμμένη τρυφερότητα. Σκληρός και τίμιος, τιμωρός και προστάτης, κατέχει την γνώση του μέτρου, ίδια με την περηφάνεια της φτώχειας.

Οι επιτυχίες του στον κινηματογράφο δεν έμείωσαν τον έρωτά του για το θέατρο και κυρίως για τους ρόλους του κλασικού ρεπερτορίου, στους οποίους ανταποκρίνεται πάντα με εξαιρετικές επιδόσεις. Στη φωτογραφία ο Παπαμιχαήλ στον «Ριχάρδο τον Γ'».

ΟΙ «ΦΟΙΤΗΤΕΣ» του Γρ. Ξενόπουλου ήταν η τελευταία επιτυχία του Παπαμιχαήλ στο «Έθνικ Θέατρο»

ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΙΚΗ Βουγιουκλάκη απέτελεσαν το δημοφιλέστερο κινηματογραφικό ζευγάρι. Έπαναλαμβάνουν τώρα τη χαριτωμένη εμφάνισή τους στη «Μανταλένα»

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισή σας θα
είναι και μία επιτυχία!

Φιάλη 4 λουτρών δηλ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικών μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών δηλ. 45
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο - μαλλιά μεταξένια

Ζητήστε το σήμερα.

Στο Φαρμακείο σας.

Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Ο ΩΡΓΙΣΜΕΝΟΣ ΝΕΟΣ

Στόν Δημήτρη Παπαμιχαήλ δόθηκε
συχνά η ευκαιρία παραπολήσεων ρόλων.
"Εκείνα τα ήχηρα χαστούκια στο φιλμ
«Το ξύλο θύγkε απ' τόν Παράδεισο»,
λένε πώς ήταν η άρχη της συνεχώς αυ-
ξανόμενης επιτυχίας του. Και οι εικα-
σίες προχωρούν πολύ ακάμψη, στη σφαί-
ρα του υποσυνειδήτου. Οι γυναίκες ά-
γαπούν τη σκληρότητα — σκίσε από
την άρχη τη γάτα», πατροπαράδοτη
συμβουλή στους μελλονόμενους... — και
ό ώρατος, σοδάρος καθηγητής τών έλ-
ληνικών, πού δέν διατάζει να ξυλοφορ-
τώση τό κακομαθημένο πλουσιόκοριτο, δι-
σκινδυνεύοντας μ' αυτή την πράξη την
ίδια του τη θέση στο μεγάλο ιδιω-
τικό σχολείο, προσαρμόστηκε εύκολα
στα ιδανικά τους.

Γύρω από αυτή τη σκηνή της σκλη-
ρότητας έστράφη, άλλωστε, και η πρῶ-
τη κουθέντα του διαδόχου, όταν του πα-
ρουσίσαν τον δημοφιλή ήθοποιό.

—Χαστούκια πού της δώσατε όμως!
υπονοώντας τόν περιδόντο κινηματογρα-
φικό ξυλοδαρμό της 'Αλίκης Βουγιουκ-
λάκη.

Η αλήθεια μπορεί να δρισκετα κά-
που εκεί. "Οχι, όμως, εκεί ακριβώς.
Υπάρχουν στο ελληνικό θέατρο άριστοι
ήθοποιοι, πού μπορούν να προσαρμο-
στούν στον τύπο του «σκληρού» ή του
«αδού» άνδρός. Αλλά η αλάμψη του
πρωταγωνιστού είναι κάτι άλλο. Κάτι
πού βρίσκεται σε ελάχιστους. Μία άκα-
θάριστη ιδιότητα, πού περνάει σαν ή-
λεκτρικό ρεύμα από τόν ήθοποιό στον
θεατή...

Περίττο να σημειώσω πώς τό θράδν
έκείνο έμεινε με τις σκέψεις μου. Στά-
θηκε άδύνατο να πώ δυό λόγια με τόν
Δημήτρη, ανάμεσα στην άπογευματινή
και τη βραδινή παράσταση. Οι θαυμά-
στριες, πού έπιθετικές από κάθε άλλη
φορά —κόντευαν κιόλας οι παραστάσεις
να τελειώσουν— έπιχείρησαν να ξεσκί-
σουν την άμμιγιά πού προσπαθούσε να
τις άπομακρύνει και κάθε τόσο εισέβαλ-
λαν στο κομπάρνι με ηρωισμό κι αυτο-
δυσία και ή ευγένεια δυσχέραινε την ά-
πομάκρυσή τους...

Η δεύτερη συνάντηση

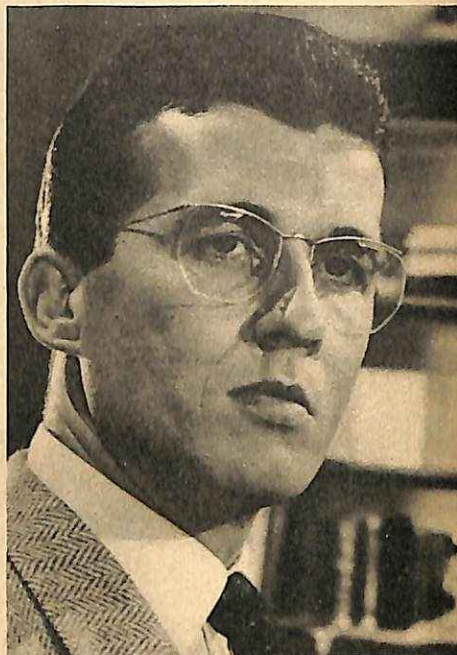
Τό «Ελληνικό» στην πλατεία Κολω-
νακίου, είναι ένα μέρος στο όποιο μπο-
ρεί κανείς εύκολα να βρή τόν Δημή-
τρη, όταν μένη στην Αθήνα —γιατί τό
σπίτι του είναι στον Πειραιά— κ' εδῶ
άρίστηκε ή επανάληψη της συναντήσεώς
μας. Βέβαια, οι θαυμάστριες δέν λει-
πουν. Εύτυχος όμως δέν βρίσκονται
στην επικήδυνη ηλικία —είναι ώριμες
κυρίες όλες— και περιόριζονται σε έξε-
ταστικές ματιές, χωρίς κοιμιά διάθεση
να διακόψουν την κουθέντα μας. Θέμα,
ή άποχώρησή του από την Κρατική
Σκηνή.

Τό «Εθνικό Θέατρο» μού έδωσε ευ-
καιρίες μεγάλες. Η έπιμελημένη έργα-
σία και τό ευρύ ρεπερτόριο του ήταν
για μένα μία μοναδική άσκηση. Μη νο-
μίσες όμως πώς δέν γνώρισα δυσκολίες.
—Τό φωνιτάζομαι. Φέτος τό χειμώνα
δέν έλειψες σχεδόν από κανένα έργο.
Πέντε έργα νομίζω έν έλω.

—Εξη: «Η σφίγγα πού έγινε άρνά-
κι», «6 πρόσωπα ζητούν συγγραφέα»,
«Ωργισμένα νεύματα», «Ριχάρδος ο Γ'»,
«Τά λάθη μιας νύχτας» και «Οιδίπους
Τύραννος». Κούραση; φοβερή, πού ή έ-
πανάληψη της δέν μπορούσε παρά να ά-
ποβίλξει ές βάρος της ποιότητος της δου-
λειάς. Ο ήθοποιός έχει ανάγκη από
ανάπαυση, από περιούλογη και μελέτη.

Κι ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ είναι πρό
παντός εύσυνειδητός και μελετηρός ή-
θοποιός. Από τό 1957, πού πρωτοεμ-
φανίστηκε σε ρόλο μεγάλο, ως σήμερα
δέν έπαψε να μελετάει και να θελτιώνει
τό πείξιμό του αισθητά, από έργο σε
έργο.

—Τό 1957 —θυμάται ο ίδιος με συγ-
κίνηση την πρώτη έκείνη εμφάνιση— ό-
πηρετούσα στρατιώτης. Μόλις είχαν προ-
λάβει τά μαλλιά μου να μεγαλώσουν
όταν μία έκτακτη συνεργασία της Κυ-

«ΤΟ ΞΥΛΟ θύγkε από τόν Παρά-
δεισο», όπου ο Παπαμιχαήλ απέδω-
σε τό ρόλο ενός νεαρού, αλλά αυ-
στηρού καθηγητού, στάθηκε ή πρῶ-
τη μεγάλη κινηματογραφική επιτυ-
χία του και τόν έκανε άμέσως έιδα-
λο του εύρύτρου ελληνικού κοινού.

—Γιά την ώρα κινηματογράφος. "Ο-
πως είναι γνωστό, μόλις τελείωσε τό
γύρισμα της «Μανταλένας» στην 'Αντί-
παρο. Σ' αυτή την ταινία, τόσο έγω,

όσο και ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη και οι
άλλοι συνάδελφοι —ό Παιτέλης Ζερβός,
ή Δέσπος Διαμαντίδης, ό Μοριόλης κ.ά.—
παίζουμε συμπαθητικούς, ρομαντικούς
ρόλους.

—Και με την 'Αλίκη πώς τά πάτε;
Γιατί, έξερεις, λένε πώς δέν μιλάς...
—Καιρός να σταματήσω να γιά πάντα
αυτή ή ιστορία. Με την 'Αλίκη εί-
μαστε καλοί φίλοι. Αν δέν είχαμε φι-
λικό δεσμό δέν θα μάς ελέπησε τόσο
συχνά κινηματογραφικό ζευγάρι. 'Αλ-
λωστε οι σχέσεις μου με όλες τις πρῶ-
ταγωνίστριες είναι θαυμάσιες. Ποτέ δέν

—Ναι, είχε πάει πολύ καλά...

Είχε πάει θαυμάσια! Οι κριτικοί μί-
λησαν άνεπιφύλακτα γι αυτόν. «... Ο
ρόλος του Κώστα άνετέθη σ' ένα νέον
ήθοποιό: τόν Δ. Παπαμιχαήλ. Η έκ-
λογή άπεδείχθη επιτυχημένη. Ο Δ. Πα-
παμιχαήλ έχει θετικά πρόσημα και ά-
ριστη εμφάνιση. Κράτησε τόν ρόλο με
ένσηψη αξιοσημείωτη. Θα έξελιχθή σ'
ένα πολύ καλό «έν πρην» — τό είδος
σπανίζει στο «Εθνικό», γιά να μην πώ
πώς λείπει σχεδόν έντελώς— άν καλλιερ-
γήση έντατικά τό τάλαντό του», έγραψε
την άλλη μέρα ό Κ. Οικονομίδης.

Τό «σοδάρ» κοινό είχε άνακαλύψει
τόν Παπαμιχαήλ πριν από τό μεγάλο
κοινό του κινηματογράφου. Κι αυτό εί-
ναι ή μεγάλη του περφήνεια!

Έτυχε να τόν γνωρίσω τόν ίδιο έ-
κείνο καιρό. Μόλις είχε καθιερωθή γιά
τούς ήθοποιούς ή άργία της Δευτέρας
και μία φιλική συντροφιά έπωφελήθηκε
γιά ένα μασκέ πάρτυ. Ο Παπαμιχαήλ
εμφανίστηκε μ' ένα σκούρο κοστούμι κ'
ένα τετράγωνο καπέλο άδερφοδιανού
πανειστηριού, άπλως και συμπαθητικός,
δημιουργώντας ήδη μικρά ψιθυριστά
σχόλια στο πέραςμά του, σε συνδυα-
σμό πάντα με την επιτυχία τού «Ελλά-
ρος».

Κατά τά μεσάνυχτα, τό κέφι μοιρά-
στηκε άμεσα στις παρέες πού γνωρίζον-

ταν μεταξύ τους. Κάποιος σκέφτηκε κά-
ποιο παιχνίδι, από εκείνα πού έπιστρα-
τεύουν οι καλοί φίλοι γιά να δοηθή-
σουν την οικιδέποινα στις δύσκολες
στιγμές μιας συγκεινρώσεως. Δόθηκαν
μερικές κάρτες με αριθμούς στους κυ-
ριους και άλλες τόσες με τούς ίδιους
αριθμούς στις κυρίες. Καθένας έπρεπε
να άναζητήσει τη ντάμα πού κρατούσε
τόν ίδιο αριθμό με τόν δικό του και να
γίνει καθολιέρος της όλης της βρα-
δυάς.

Όταν ο Παπαμιχαήλ άναζήτησε τη
δική του, βρέθηκε μπροστά στην ήλικι-
ωμένη θεία της φίλης πού μάς είχε κά-
νει την πρόσκληση! "Ολοι κρυφογελού-
σαμε. Αυτός, εύγενικός, κεφάτος και
σά να μη συνέλθι τίποτα, σά να έκανε
κάτι ιδιαίτερα εύχαριστο, της κράτησε
συντροφιά όλο τό θράδν και χόρεψε
μαζύ της στον ρυθμό πού έπέτρεπε ή
άπαράτητη καρδιοπάθεια της ηλικίας...

Αυτή ή συμπεριφορά, ένός γνήσια
καλού παιδιού, ήταν κάτι πού διαπί-
στωσα όσες φορές συναντήθηκα μαζύ
του από τότε. "Ετσι πού, στην τελευταία
συνάντησή μας, — καθώς ό χαρακτήρας
ήταν επαγγελματικός— άγωνίστηκε α-
πολύ γιά ν' άνακαλύψω ως ποιο σημείο
είναι και ως ποιο σημείο «φτιάχνει»
τόν συμπαθή αυτό τύπο.

—Και τώρα; συνεχίζω την κουθέντα
μας, προσπαθώντας να φέρω τό θέμα
σε μερικά σχόλια πού άκούγονται γιά
διαφωνίες του με γνωστές πρωταγωνί-
στριες της όδού, με άποτέλεσμα ό-
λονύχτιες συζητήσεις παραγωγών και
σεναριογράφων γιά να βρεθή μία συμ-
θεώσαστική λύση.

—Γιά τόν ώρα κινηματογράφος. "Ο-
πως είναι γνωστό, μόλις τελείωσε τό
γύρισμα της «Μανταλένας» στην 'Αντί-
παρο. Σ' αυτή την ταινία, τόσο έγω,
όσο και ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη και οι
άλλοι συνάδελφοι —ό Παιτέλης Ζερβός,
ή Δέσπος Διαμαντίδης, ό Μοριόλης κ.ά.—
παίζουμε συμπαθητικούς, ρομαντικούς
ρόλους.

—Και με την 'Αλίκη πώς τά πάτε;
Γιατί, έξερεις, λένε πώς δέν μιλάς...

—Καιρός να σταματήσω να γιά πάντα
αυτή ή ιστορία. Με την 'Αλίκη εί-
μαστε καλοί φίλοι. Αν δέν είχαμε φι-
λικό δεσμό δέν θα μάς ελέπησε τόσο
συχνά κινηματογραφικό ζευγάρι. 'Αλ-
λωστε οι σχέσεις μου με όλες τις πρῶ-
ταγωνίστριες είναι θαυμάσιες. Ποτέ δέν

—Ναι, είχε πάει πολύ καλά...

Είχε πάει θαυμάσια! Οι κριτικοί μί-
λησαν άνεπιφύλακτα γι αυτόν. «... Ο
ρόλος του Κώστα άνετέθη σ' ένα νέον
ήθοποιό: τόν Δ. Παπαμιχαήλ. Η έκ-
λογή άπεδείχθη επιτυχημένη. Ο Δ. Πα-
παμιχαήλ έχει θετικά πρόσημα και ά-
ριστη εμφάνιση. Κράτησε τόν ρόλο με
ένσηψη αξιοσημείωτη. Θα έξελιχθή σ'
ένα πολύ καλό «έν πρην» — τό είδος
σπανίζει στο «Εθνικό», γιά να μην πώ
πώς λείπει σχεδόν έντελώς— άν καλλιερ-
γήση έντατικά τό τάλαντό του», έγραψε
την άλλη μέρα ό Κ. Οικονομίδης.

Τό «σοδάρ» κοινό είχε άνακαλύψει
τόν Παπαμιχαήλ πριν από τό μεγάλο
κοινό του κινηματογράφου. Κι αυτό εί-
ναι ή μεγάλη του περφήνεια!

Έτυχε να τόν γνωρίσω τόν ίδιο έ-
κείνο καιρό. Μόλις είχε καθιερωθή γιά
τούς ήθοποιούς ή άργία της Δευτέρας
και μία φιλική συντροφιά έπωφελήθηκε
γιά ένα μασκέ πάρτυ. Ο Παπαμιχαήλ
εμφανίστηκε μ' ένα σκούρο κοστούμι κ'
ένα τετράγωνο καπέλο άδερφοδιανού
πανειστηριού, άπλως και συμπαθητικός,
δημιουργώντας ήδη μικρά ψιθυριστά
σχόλια στο πέραςμά του, σε συνδυα-
σμό πάντα με την επιτυχία τού «Ελλά-
ρος».

Κατά τά μεσάνυχτα, τό κέφι μοιρά-
στηκε άμεσα στις παρέες πού γνωρίζον-

Ξεκίνησε γιά ύφαντουργός, αλλά πέτυχε στις έξετάσεις τής «Δραματικήςς»

έχει δημιουργηθή κανένα θέμα. "Ας ά-
φήσουμε πού με τις περισσότερες συνδέ-
σαι από τη Σχολή...

—Έχει θυμώσει στ' αλήθεια και άναγ-
κάζομαι να γυρίσω σά τετριμμένα.

—Τώρα έτοιμάζεις τίποτε άλλο;

—Οι υποχρεώσεις μου με την «Φίλος
Φίλμ» γι' αυτό τό χρόνο είναι τέσσε-
ρις ταινίες. Η πρώτη, ή «Μεγάλη πα-
ρένθεσις», στην όποία συμπρωταγωνιστώ
με την 'Αντιγόνη Βαλάκου, είναι ήδη
έτοιμη γιά προβολή. Η δεύτερη είναι ή
«Μανταλένα», ή όποία αυτή τη στιγμή
βρίσκεται στο στούντιο γιά τελική έπε-
ξεργασία. Και μένει να γυρισθή μία
άköμη, της όποιας τό σενάριο δέν έχει
βρεθή και ή όποια δέν είναι σπληνιμέ-
νη σε άντρα μόνο.

—Μά άκούσα πώς αυτές τις μέρες άρ-
χισε τό γύρισμα μιας έγχρωμης ταινίας.

—Ναι, γυρίζουμε τώρα, με την «Φί-
λος Φίλμ» έπίσης, μία χαριτωμένη κο-
μωδία του 'Αλέκου Σακελλάριου, στη
Σχολή Δοκιμών, στον Πόρο. Είναι τό
πιο χαριτωμένο έργο πού έχω παίξει.
"Όπως έχει ήδη άναγγελθή, συμπρωτα-
γωνιστούμε με την 'Αλίκη Βουγιουκλά-
κη και σ' αυτό.

Στό «Θέατρο Τέχνης»

—Τό θέατρο;

—Οι δυό έκτακτες εμφάνισεις μου
στο «Θέατρο Τέχνης». Με τόν θιασο του
Καρόλου Κούν θα συμπράξω παίζοντας
τόν 'Αστράδ στον «Θείο Βάνια» του
Τσέχωφ και τό «Παυλί με τη χρυσή τό-
χη» του Κλίφορντ 'Οντέις. Η συνερ-
γασία με τόν Καρόλο Κούν είναι γιά
μένα κάτι παραπάνω από χαρά. Είναι
μία άληθινή συγκίνηση. Γιά πρώτη φο-
ρά άντικροζώ από κοντά ένα θρύλο!
"Ενα μάγο της εύαισθήσεως και της
υπόδουλής! Και τό τράκ μου γίνεται
πό μεγαλύτερο γιάτί τό ρόλο του θείου
Βάνια θα τόν κρατήσει ό ίδιος.

—Δέν είναι μόνον πού θα σε σκηνο-
θετήση, λοιπόν, μα θα έμφανισθή και
στην σκηνή πλάι-πλάι.

—Ναι. Ο «Θείος Βάνιας» θα δοθή
στά πλαίσια του έπίσημου έορτασμού
πού γίνεται σ' όλόκληρο τόν κόσμο γιά
τά 100 χρόνια από την γέννηση του
Τσέχωφ.

—Και τό Τσέχωφ είναι ή άδυναμία
του έμφυχωτή του «Θεάτρου Τέχνης».
—Ειδικότερα δέ ό «Θείος Βάνιας»,
πού είναι μία παλιότερη σκηνοθετική
επιτυχία του Κούν. "Εχει μείνει σαν
μία από τις άξέχαστες παλιές παρα-
στάσεις του «Εθνικού Θεάτρου».

—Γιά «Τό παιδί με τη χρυσή τύχη»;
—Τό παιδί με τη χρυσή τύχη» είναι
ένα έργο πού με γοητεύει. "Ενα έργο
πού έκφράζει την τραγική άναζήτηση
τών παιδιών τού καιρού μας. Την ά-
νανία τους να προσαρμόσουν τά όνει-
ρα και την εύαισθησία τους στον ρυθμό
της εύτυχίας.

—Μά τό έργο αυτό παίχτηκε νομίζω
τό 1937 από τό «Γκρούπ Θέατρο»...

—Τό παιδί με τη χρυσή τύχη», τό
χρυσό παιδί, όπως είναι γιά την άκρί-
βεια ό τίτλος του, είναι ένας νεαρός
μουσικός, με τάλαντο και άγάπη στην
τέχνη του πού, όμως, όνειρεύεται ν' ά-
ποκτήσει πολλά λεφτά. Άγαπάει τά με-
γάλα αυτοκίνητα και την άνετη ζωή
και γιά να τ' άποκτήσει γίνεται... μπο-
ξέρ. Μά απ' τη στιγμή πού κάνει αυτή
τη δουλειά τόν καταλαμβάνει ένα φοβε-
ρό άγχος. Μήπως με τό υπόδε σπάση τό
κόσκαλο των χεριών του και χάσει ό-
ριστικά τη μουσική... Βρίσκει, λοιπόν,
πώς υπάρχουν ούσιαστικές όμοιότητες
στη διάθεση της νεολαίας τού 1937 και
της σημερινής.

—Τό έργο έχει ξαναπαιχθή εδῶ στην
'Ελλάδα;

—Έχει ξαναπαιχθή με σκηνοθεσία
Καρόλου Κούν και τόν Δημήτρη Μυράτ
στον ρόλο τού παιδιού.

—Οι ρόλοι σου, δηλαδή, φέτος τόν
χειμώνα θα είναι ιδιαίτέρων καλλιτε-
χνικών αξιώσεων.

—Δέν τό κρύβω πώς με άπασχολούν
πάρα πολύ. Ο 'Αστράδ και «Τό παιδί
με τη χρυσή τύχη» είναι δυό ρόλοι με
τελείως διαφορετική δραματική όψη και
φυσικά με διαφορετικές δυσκολίες ό
καθένας...

Η έκτακτη φειτηνή συνεργασία του
Παπαμιχαήλ με ένα συγκρότημα τού
έπιπέδου τού «Θεάτρου Τέχνης» έπιέ-
βαιώνει τη σοδάρτητα με την όποία
άντιμετωπίζει τη θεατρική δουλειά του.
Γιατί είναι γνωστό πώς ή «εμπορικό-
τητα» του μπορούσε να τό έξασφαλί-
σι! μία σίγουρη θιασαρχική καριέρα κ'
ένα τεράστιο οικονομικό κέρδος. Παρ'
όλα αυτά, από την άσκηση ξαναγυρί-
ζει στην άσκησι και στην άναζήτηση,
χωρίς να παραιτηθή ούτε γιά λίγο απ'
τόν μεγάλο σκοπό του, πού είναι ή
συνέχης θελτιώσης.

Οι καινούργιοι τρόποι στην έκφραση
ψυχολογικών άποχωρήσεων γοητεύουν
τόν Δημήτρη. Τό ίδιο και οι μοντέρνοι
συγγραφείς. Ο 'Ανούργι κ' ό Τέννισου
Ουάιλιαμς είναι απ' τούς αγαπημένους
του. "Ετσι, μετά τη δημιουργία ενός
θαυμάσιου πιαντελλικού ρόλου στο
«Εξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα»,
πού είδαμε τόν χειμώνα, άκολουθεί τ'
δνειρο του να ζωτανέμη κάποτε σκη-
νικά τόν θάναστο Πολωνό στο «Λεωφο-
ρείον ό πόθος», ενώ συνεχρώνς μελε-
τάει γιά τό ραδιόφωνο τόν «Ορφέα
στον Αδη» — τόν άκούσαμε πριν λί-
γο καιρό με την Μελίνα — και τόν ρό-
λο τού βασιλιά απ' τόν Τόμας Μπέκετ.
Κι' αυτό γιάτί, όπως λέει ό ίδιος,
«στούς μοντέρνους συγγραφείς ύπάρ-
χουν ήρωες πού, άσχετα με την άξία
τους, ίδρωτηνούν πολλή προσωπική
συγκίνηση».

—Όμως, σαν άνθρωπος με θετικότητα
δέν ξεχνάει τούς δασκάλους.

—Ο Σαίξπηρ και ό Σίλλερ με γοη-
τεύουν.

Τό καλό του γούστο φαίνεται και
στούς ήθοποιούς, πού κι' αυτός με τη
σειρά του άναπαί και θαυμάζει με τόν
ίδιο ένθουσιασμό πού θαυμάζεται από
τό κοινό.

—Μ' άρέσει ό 'Όσκαρ Βέρνερ, ό
νεότερος 'Αμελ της Εύρώπης. Μ' αν
τόν 'Ολιβιέρ, τόν 'Αλεκ Γκίνες, τόν
Μπράντο και τόν Φίσερ, τούς θαυμάζω
πολύ...

—Εδῶ θα έπρεπε να σημειώσω την
εξαιρετική του άγάπη γιά ένα νέο δικό
μας ήθοποιό, τόν Πέτρο Φουσσοῦν.
—Μαζύ με τόν Πέτρο θα μπορούσα-
με να παίξουμε μεγάλα έργα, λέει με
άληθινή πίστη.

Κανένα προσωπικό σχέδιο δέν χω-
ράει σε τόσο θαρείες από μελέτη μέ-
ρες.

—Ούτε ένα ταξίδι;
—Βεβαίως. Μόλις εδῶ λίγο καιρό
θέλω να ταξιδέψω στην 'Ιταλία, τό Πα-
ρίσι, τό Λονδίνο και τη Γερμανία γιά
νά... δῶ θέατρο!...

—Μ' άρέσει ό 'Όσκαρ Βέρνερ, ό
νεότερος 'Αμελ της Εύρώπης. Μ' αν
τόν 'Ολιβιέρ, τόν 'Αλεκ Γκίνες, τόν
Μπράντο και τόν Φίσερ, τούς θαυμάζω
πολύ...

—Εδῶ θα έπρεπε να σημειώσω την
εξαιρετική του άγάπη γιά ένα νέο δικό
μας ήθοποιό, τόν Πέτρο Φουσσοῦν.
—Μαζύ με τόν Πέτρο θα μπορούσα-
με να παίξουμε μεγάλα έργα, λέει με
άληθινή πίστη.

Κανένα προσωπικό σχέδιο δέν χω-
ράει σε τόσο θαρείες από μελέτη μέ-
ρες.

—Ούτε ένα ταξίδι;
—Βεβαίως. Μόλις εδῶ λίγο καιρό
θέλω να ταξιδέψω στην 'Ιταλία, τό Πα-
ρίσι, τό Λονδίνο και τη Γερμανία γιά
νά... δῶ θέατρο!...

—Μ' άρέσει ό 'Όσκαρ Βέρνερ, ό
νεότερος 'Αμελ της Εύρώπης. Μ' αν
τόν 'Ολιβιέρ, τόν 'Αλεκ Γκίνες, τόν
Μπράντο και τόν Φίσερ, τούς θαυμάζω
πολύ...

Ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ είπε τό
«μεγάλο ναί» γιά την τέχνη λίγο πριν
της πη τό «μεγάλο όχι». "Εδῶσε κρυ-
φά έξετάσεις στη Δραματική Σχολή,
λίγες μέρες πριν φύγει στην 'Αγγλία
με όποτοφία της «Πειρατικής Πατρί-
δας», γιά να σπουδάσει ύφαντουργός!

Μιά δυό παραστάσεις στο γυμνά-
σιο και στο άγγλοελληνικό ίνστιτούτο
άποτελούσαν όλες, όλες τις καλλιτε-
χνικές άποσκευές του. Ωστόσο, κάτι
στην καρδιά του είχε μιλήσει, καθώς
άνέβαινε στη μικρή μαθητική σκηνή.

Κανέναν πριν απ' αυτόν δέν είχε
σχέση με τό θέατρο, στο νοικοκυρεμέ-
νο περιβάλλον τού σπιτιού του. Και
ή μεταίωση τού ταξιδιού τών σπουδών
του στην 'Αγγλία μαζύ με την άναγ-
γελία τών έξετάσεων του στη Δραμα-
τική Σχολή, έπρεσε σαν θόμβα στην
οικογένεια τού Πειραιά.

—Μ' αυτό τόν καημό θα πεθάνω, έ-
λεγε ή μητέρα του τότε.

«Ο Δημήτρης είναι ή λατρεία μου,
είπε σ' έμένα προχτές. Χαίρομαι και
κοιμαρόμνα κάθε φορά πού τόν βλέπω
στον κινηματογράφο ή στο θέατρο.
Νοιώθω περήφανη πού ό κόσμος τόν
αγαπάει τόσο πολύ».

Ζεστό καλοκαιριάτικο Σάββατόθρα-
δο. Θέλοντας να όλοκληρώσω την εί-
κόνα του, άφηφορίζω στο σπίτι τού Δη-
μήτρη, στον 'Αγιο Βασίλη τού Πει-
ραιά, έπιδιώκοντας μία κουθέντα με
τούς δικούς του.

—Όλα τά παραδόκακα οδηγούν στο
λιμάνι κ' όλες οι καρδιές της μικρής
συναϊκίας έχουν κάποιο δεσμό μαζύ του.
Ναυτικός θέλει να γίνη κ' ό μικρότε-
ρος γιός της οικογενίας Παπαμιχαήλ.
Τό παράδειγμα τού δημοφιλούς άδελφού
ούτε τόν συγκινεί καθόλου...

«Θα μού σκοτώσουν τό παιδί»

Οι γονεῖς τού Δημήτρη νοιώθουν έ-
να δέος γιά τό άγνωστο πού τό δια-
φορετικό πού κρύβει μέσα του αυτό τό
παιδί τους. Δέν καταλαβαίνουν την τέ-
χνη είναι όμως γεμάτοι στοργή. "Ο-
ταν ό γιός τους έρχεται τό πρῶτο να κοι-
μηθή, μετά από δλονύχτιο «γύρισμα»,
κάθονται — διπλή δάρδεια — ό ένας
στην μπρος πόρτα τού σπιτιού κ' ό
άλλος στην πίσω, μην τύχη και κάποια
άτυχημένη γειτονισούλα θαυμάστρια
έρθη έκείνη την ώρα να της ύπογράψη
ό Δημήτρης φωτογραφία.

Τό σπίτι τους είναι γεμάτο φωτο-
γραφίες. 'Απ' την «Αστέρω» και τόν
«Κάσσιο», τόν «Ελγόρ» και τό «Ερ-
γισμένα νεύματα» τά «Πάθη μιας νύ-
χτας» και την «Μανταλένα». Ο Δημή-
τρης, τό παιδί τους, μεταμορφώμενος
σε τόσα πρόσωπα, άγνώστα κι' όπώ-
σο δικά τους, πού τού χάρισαν την
επιτυχία.

—'Απ' τό Κρανίδι ως την Αθήνα,
λέει ή μητέρα του, απ' όποιο χωριό
περνούσαμε, γινόταν συναγεμίες.

Και προσθέτει με γλυκά:
—Δυό μέρες ήρε άπ' την 'Αντίπαρο
στην Αθήνα ό Δημήτρης. Τη μία ήχο-
γράφησε ένα έργο στο ραδιόφωνο και
την άλλη ήρε στο Κρανίδι, πού έμει-
να λίγα καιρό, να με πάρη.

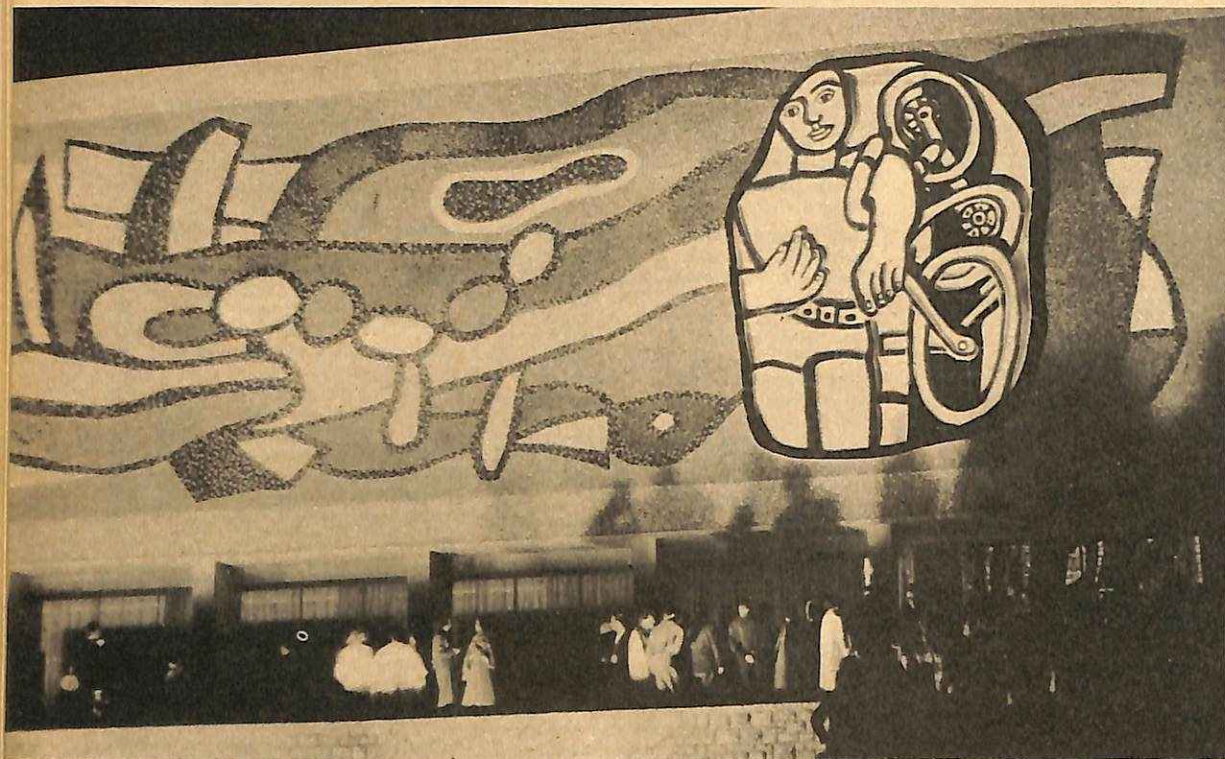
—Φαντάζομαι τη χαρά σας και τό
καμάρι σας πού τόν γνωρίζει όλος ό
κόσμος.

—Ναι, χαίρομαι. Μόνο πού καμιά
φορά άνησυχώ. "Ετυχα μία φορά στο
κομπάρνι του σκ' «Εθνικού». Την ήμέ-
ρα έκείνη παρουσιάζοντο στην παρά-
σταση τό γυμνάσιο Θηλέων της Καθά-
λας.

—Αυτόγραφα, φωτογραφίες, φαντά-
ζομαι.

—Τι να σας πώ φοβήθηκα πώς θα
μού τό σκότωναν τό παιδί.

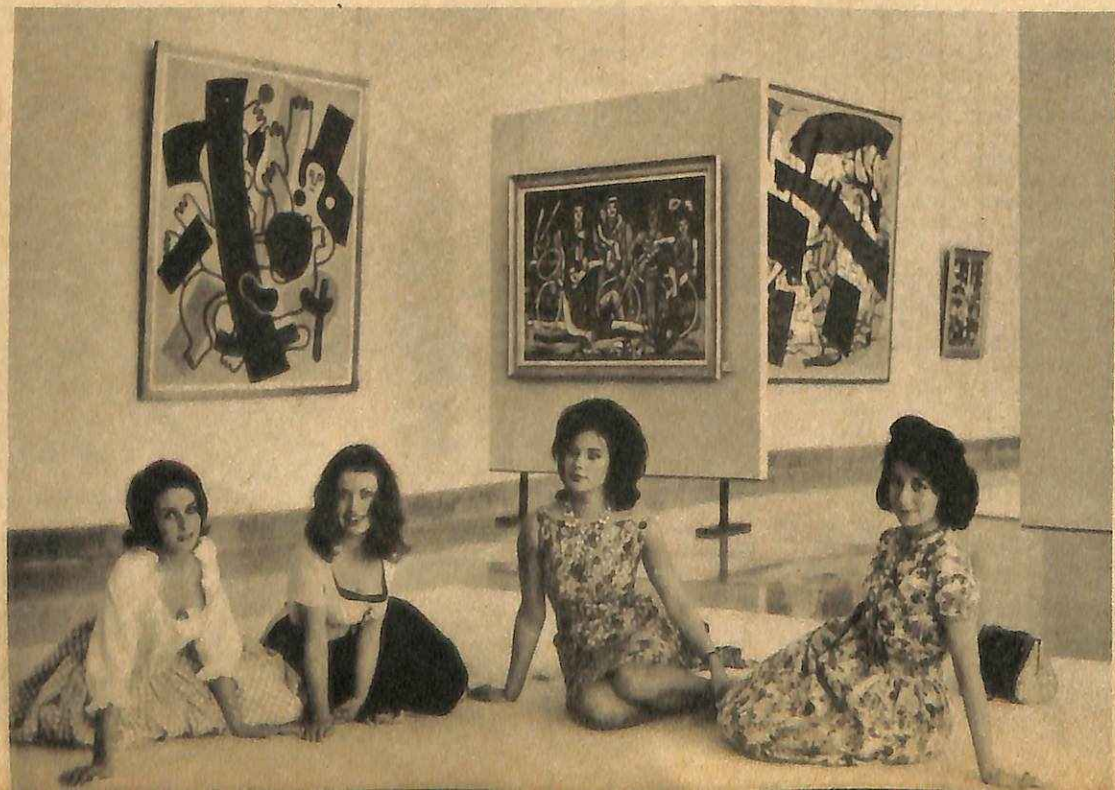
Καθώς κυλάει

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ απέφασαν να τιμήσουν με μουσεία ↑
διασήμους συγχρόνους ζωγράφους. Το Μουσείο
Φερνάν Λεζέ εγκαινιάστηκε στην Κυανή 'Ακτή.

‘Η άφηρημένη τέχνη στήν Γαλλία

(Φωτ. Dalmas)

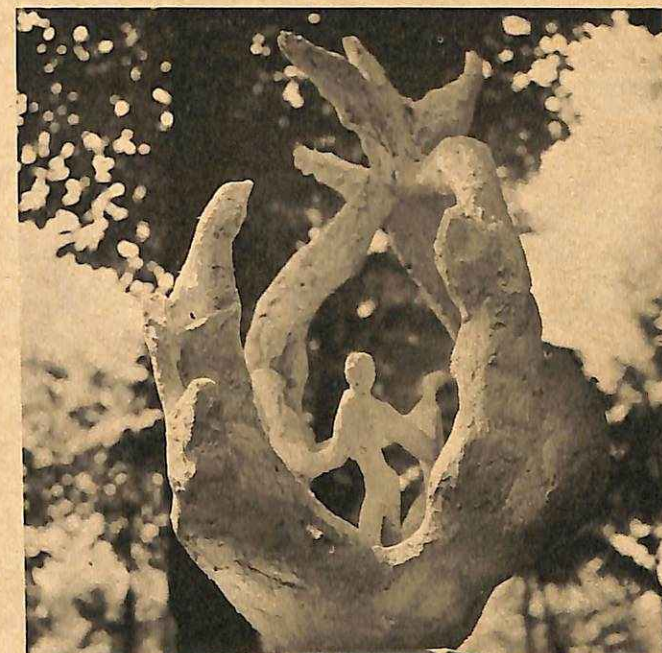
ΠΑΛΙΟΙ φίλοι του ζωγράφου ανη-
φόρισαν στο γραφικό χωριουδάκι
Μπιότ -μεταξύ Νικαίας - 'Αντίμ-
για να τιμήσουν τη μνήμη του ζω-
γράφου που ύμνησε τόν έκδιομηχα-
νισμό. 'Αλλά, όπως ήταν φυσικό,
το μουσείο προσείλκυσε το ενδιαφέ-
ρον του έτερόκλητου καλλιτεχνικού
κόσμου της Κυανής 'Ακτής. Τρεις
χαριτωμένες «στάρλετ» αποθαμά-
ζουν, αλλά σύγχρονα και ποζάρουν.

ΟΙ ΝΕΑΡΕΣ «στάρλετ» προσφέρ-
θηκαν να ξεναγήσουν τους πολυπλη-
θείς επισκέπτες. Κατάκοπες μετά
κάθισαν κατάχαμα να ξεκουραστούν

Δ υό καλλιτεχνικά γεγονότα στόλισαν την νεκρή σαιζόν του καλο-
καιριού στη Γαλλία, με την αγγιξη του παγκοσμίου ενδιαφέροντος.
Τό ένα στο Παρίσι είχε την πρωτοτυπία, ή κλασική τέχνη του αντι-
προσωπευτικού Ροντέν να φιλοξενήσ φιλικά, στον ρομαντικό κήπο
του 19ου αιώνας του Μουσείου Ροντέν, την μοντέρνα αδελφή της.
Πάνω από 50 γλυπτά άφηρημένης τέχνης, από όλες τις γωνίες της
γής, έδωσαν το καλλιτεχνικό «παρών» τους στο πρωτότυπο «γκάρ-
ντεν πάρτυ» του παλιού άρχοντικού. 'Η έπαναστατική ιδέα θριάμ-
βευσε, ή έκθεση είχε έπιτυχία και οι οργανωτάι υπεσχέθησαν να έ-
παναλάβουν τό πείραμα και του χρόνου.

Τό δεύτερο καλλιτεχνικό γεγονός ευνοήθηκε περισσότερο από
τη σαιζόν. Πρόκειται για τα εγκαινία του Μουσείου Φερνάν Λεζέ,
στο μικρό χωριό Μπιότ, μεταξύ Νικαίας και 'Αντίμ, στην Κυανή

↑ Π. ΙΡΑΟΥ: «Οι τρεις παίδες εν καμίνω». "Ένα
↑ από τα γλυπτά άφηρημένης τέχνης, που έξετέθη-
σαν στον κήπο του Μουσείου Ροντέν, στο Παρίσι

ΣΟΝΤΕΡΜΑΝ ΙΝΓΚΡΙΠΤ (Σουηδία): «Μητρό-
της». 'Η έκθεση νέων γλυπτών του 1960 συγκέν-
τρωσε αντιπροσωπευτικά έργα από παντού. ↓

Μουσεία, εκδόσεις και στάρλετ

'Ακτή. Το Μουσείο Λεζέ είναι τό πρώτο μιας σειράς παρομοίων μου-
σειών που θ' αφιερωθούν στους μεγάλους συγχρόνους ζωγράφους.
Πολλές διασημότητες της πολιτικής, καλλιτεχνικής και φιλολογικής
ζωής, και πλήθος κόσμου έτίμησαν με την παρουσία τους την ευ-
γενική προσπάθεια και με συγκίνηση έσφιξαν τό χέρι της χήρας
του Λεζέ. 'Ανάμεσα στους παλιούς φίλους του καλλιτέχνη ξεχώρι-
ζαν ό γνωστός σουρρεαλιστής ζωγράφος Μάρκ Σαγκάλ, ό διάση-
μος δικηγόρος Μωρίς Γκασσόν, ό ήγέτης του Κομμουνιστικού Κόμ-
ματος της Γαλλίας Μωρίς Τορέξ και πολλοί άλλοι.

Τέσσερις χαριτωμένες στάρλετ του γαλλικού κινηματογράφου
είχαν αναλάβει τό ρόλο των ξεναγών, χαρίζοντας μιά δροσερή νό-
τα στην έορταστική ατμόσφαιρα.

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

13

Η Άννα Λίστ δεν αγαπούσε καθόλου την κόμισσα. Την έβλεπε σαν μια γυναίκα που είχε προδώσει την τάξη της και τα καθήκοντά της, καθώς και την γυναίκα αξιοπρέπεια. Η Μαρία της είχε, άλλωστε, φερθή με μια συγκαταβατική εγγύεια που δεν είχε τίποτε το συμπαθητικό κι' άφηνε να έννοηθί πως δεν είχε διάθεση να έλκεται στην οικογένεια του έραστου της τα αίσθηματά που υποτίθεται πως είχε απέναντί του.

Η Άννα Λίστ, απλή και θοήσκα γυναίκα, ένοιωθε μια έμμεση δυσπιστία προς την κόμισσα ντ' Άγκόν. Δεν περίμενε τίποτα καλό απ' το δεσμό του γιου της μ' αυτή την γυναίκα κι' η άναγγελία της γενήσεως των παιδιών την είχε θυθείσει σε μεγάλη λύπη και σ' ένα είδος μνησικακίας απέναντί τους δυο έραστάς: Δεν είχαν λοιπόν συνείδηση πως αυτοί οι άνθρωποι θα πλήρωναν τα σφάλματά των γονέων τους;

Όταν ο Φράντς κι' η Μαρία ήρθαν στο Παρίσι, στα 1836 (μόνο η Μπλαντίν ήταν γεννημένη εκείνη την εποχή), είχε μακρές συζητήσεις με τον γιο της γι' αυτό το ζήτημα. Είχε εγκρίνει την άποψή του να προκύψει την κόρη του, αλλά την θύμωνε η ιδέα ότι η κυρία ντ' Άγκόν είχε αφήσει την Μπλαντίν σε κάτι 'Ελβετούς χωρικούς.

Στά 1838, γυρίζοντας απ' τη Βιέννη, ο Φράντς της είχε μιλήσει για τις 20.000 φράγκα, που είχε καταθέσει στ' όνομα των θυγατέρων του (ήταν δυο τότε) κι' αργότερα της είχε άναγγελλει την άφιξη της Μπλαντίν στην 'Ιταλία. Περιέγραφε την οικογενειακή τους ζωή με τρυφερά χρώματα, αλλά η Άννα Λίστ έκανε μια γκριμάτσα καθώς διάβαζε τα γράμματά του: Δεν είχε καμιά εμπιστοσύνη στο μητρικό ένστικτο της κυρίας ντ' Άγκόν.

Στά 1839, όταν ο Φράντς την είχε ειδοποιήσει για την επικείμενη άφιξη της κόμισσας και των παιδιών της, είχε νιώσει ποικίλα κι' αντίφατικά αίσθηματά, αλλά ήταν χαρούμενη που θα σφιγγε σε λίγο τα κορμιόσκα στην άγκυλιά της.

Ευτυχώς η κόμισσα ντ' Άγκόν έμεινε λίγων αιρών κοντά της κι' η Άννα Λίστ δρόθηκε μοναδική φρουρός κι' αφέντισσα της καρδιάς των μικρών παιδιών. Βέβαια, ο Φράντς έστειλε τις διαταγές του κι' η Μαρία περνούσε πολύ συχνά απ' την όδο Πιγκάλ, μα οι μικρές κοιμόντουσαν κι' έπαιζαν κάτω απ' τη στέγη της, σ' αυτήν έμπιστεύονταν τα μυστικά τους και τις στενοχώριες τους κι' ο μικρός Δανιήλ συμπλήρωνε το τρίο. Ήταν λιγάκι άγριος και δεν μιλούσε παρά 'Ιταλικά, μα είχε γρήγορα ξυνηθεί κι' άναπτυχθεί με την έπαφή των μεγαλύτερων αδελφών και της γιαγιάς του. Η Άννα Λίστ εξακολούθωσε να κρίνει αόστηρά την έρωμένη του γιου της, που έβαζε τις κοινωνικές της άσολίες πριν απ' τη χαρά και το καθήκον ν' άναθρέψη μόνη της τα παιδιά της. Από μέσα της, όμως, χαιρόταν, γιατί η ζωή της είχε πάρει να είναι ήρεμη και πληκτική. Νοσταλγούσε λιγώτερο τον τόπο που είχε γεννηθεί από τότε που η όδος Πιγκάλ είχε γίνει οικογενειακό άσυλο. Αισθανόταν πως ήταν χρήσιμη και πως την αγαπούσαν.

Σηκώθηκε, πήρε το κερί της και πέρασε απ' το δωμάτιο των παιδιών. Κοιμόντουσαν και τα τρία, ήσυχά όλα και ξανθά. Η Κοζίμα ήταν λιγάκι λεπτή κι' άσθενική, όπως ο πατέρας της στην ηλικία της, μα είχε καλύτερη ύψη παρά πριν απ' το ταξίδι. Ο Φάντς έζηε χρονών τα Χριστούγεννα κι' ο Φράντς, σ' αυτή την ηλικία, είχε γίνει πολύ πιο δυνατός και πιο ύγιής...

Η κυρία Λίστ φίλησε έλαφρά τα μέτωπα των τριών παιδιών και πήγε στο δωμάτιό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Μόλις ο διευθυντής της δοχήστρας έκανε τις τελευταίες κινήσεις του «Ριέντσι», ο Λίστ σηκώθηκε απ' τη θέση του και κατευθύνθηκε προς την έξοδο της αίθουσας. Γύρω του, μερικοί άνθρωποι γύρισαν το κεφάλι, τον κοίταξαν σαν να είχε κάνει κάτι άναρμόστο, αλλά μερικοί τον άναγνώρισαν και χειροκρότησαν αυτόν. Ο Λίστ τους χαμογέλασε σαν άνθρωπος συνηθισμένος στο ένδιαφέ-

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Άπ' την ημέρα που πρωτοσυναντήθηκαν, η κόμισσα Μαρία ντ' Άγκόν κι' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας θιρτουόζος Φράντς Λίστ, αγαπήθηκαν. Έγκαταλείποντας τον άνδρα της, η Μαρία συμμερίζεται στο έξζης την ζωή του Φράντς. Μια πρώτη κόρη γεννιέται απ' την ένωσή τους, η Μπλαντίν. Όμως, ο Φράντς ξαναρχίζει τη ζωή του πιανίστα, που τον άναγκάζει να βρίσκεται συχνά μακριά απ' τη γυναίκα του. Την γνωρίζει, φυσικά, με τις μεγαλύτερες πνευματικές προσωπικότητες της εποχής, όπως η Γεωργία Σάνδη, αλλά η Μαρία δεν παύει να υποφέρει απ' τη μοναξιά...

ρον του πλήθους και γλίστησε προς τον διάδρομο.

Έκει, μακριά απ' τα βλέμματα του κόσμου, σταμάτησε κι' άκουσε τα χειροκροτήματα. Ήξερε τη σημασία τους, γιατί εμφανιζόταν στο κοινό εδώ και είκοσι χρόνια και μπορούσε να διακρίνει τις άποχρώσεις τους και να καταλάβει τι ήταν ένδοξιασμός και τι άπλή εγγύεια. Δεν ύπηρχε άμφιβολία: Ο «Ριέντσι» ήταν μια έπιτυχία κι' ο νεαρός συνθέτης Ριχάρδος Βάγνερ είχε λαμπρό μέλλον μπροστά του. Ο Λίστ χάρηκε. Είχε πολύ άγαπήσει αυτή την όπερα και, παρ' όλη την κούρασή του, είχε παρατείνει την παραμονή του στη Δρέσδη για να την άκούσει. Τέντωσε τ' αυτί του: Μια άνεπαίσθητη άλλαγή στην ποιότητα των χειροκροτημάτων και μια καινούργια ένταση τους τον πληροφόρησαν ότι χειροκροτούσαν τώρα την κυρία Σρέντερ - Ντεβριάν και τον νεαρό Τζατσεκ, τους κυριωτέρους έρμηνευτές, και γέλασε από μέσα του: Έτσι είναι τ' άκροατήρια, δείχνουν μεγαλύτερη άφοσίωση στους ήθοποιους παρά στους συγγραφείς, βάζουν το προσωρινό πάνω απ' το μόνιμο, τον έκτελεστή πάνω απ' τον έφευρέτη... Αυτό το άνθρωπινο χαρακτηριστικό τον έρέθιζε πάντα, γιατί ήταν ο ίδιος συνθέτης κι' έρμηνευτής κι' ήξερε πως το κοινό τον προτιμούσε ως θιρτουόζο παρά ως δημιουργό. Αυτή η διπλή ιδιότητα τον βασάνιζε περισσότερο και μάταια προσπαθούσε να της ξεφύγνι. Άναστέναξε και κούνησε το κεφάλι. Ίσως οι διαμονές του στη Βαϊμάρη να του επέτρεπαν, στο προσεχές μέλλον, να ξαναρχίσει τη δουλειά του... Για δεύτερη φορά είχε περάσει εκεί τους τρεις χειμερινούς μήνες ως διευθυντής της έκτακτης χορωδίας της Αδλής. Αυτός ο σταθμός στην πόλη που θιόσζόταν ακόμα κάτω απ' τη μεγάλη σιά του Γκαίτε ήταν εύεργετικός γι' αυτόν κι' άνιευρόταν να τον παρατείνει περισσότερο, να εγκατασταθεί εκεί για περιόδους γόνιμης έργασίας, σαν κι' εκείνες που είχε γνωρίσει άλλοτε, με τη Μαρία στο πλευρό του.

Η Μαρία... Σκέφτηκε πως θα της έγραφε για την μεγαλειώδη έντύπωση που είχε κάνει η όπερα του Βάγνερ κι' άρχισε να γυρίζει το δρό-

μο προς τα καμαρίνα των ήθοποιών. Τα χειροκροτήματα χαμήλωναν και σε λίγο το κοινό θα πλημμύριζε τους διαδρόμους και το φουαγιέ της Όπερας.

Έφτασε στο καμαρίνι του Τζατσεκ σχεδόν μαζί του. Ο νεαρός ήταν έξαντλημένος και λαχανιασμένος, καταιδρωμένος κάτω απ' το μακιγιάζ του. Ο Φράντς τον άγκάλιασε κι' έπειτα τον έγκατέλειψε στην δοηθό, που κρατούσε πετούετες, μαντήλια, κολώνια, μια ρόμπ - ντε - σάμπρ κι' έρχοιχε περιεργά βλέμματα σ' αυτόν τον κύριο Λίστ, που ήταν τόσο διάσημος κι' είχε τόσο έπιβλητική εμφάνιση. Γι' αυτό άκριδώς της άρεσε το έπαγγελμά της: Γιατί μπορούσε να ύπηρετή έναν διάσημο μαίτρ και να βλέπει από κοντά, σχεδόν να έγγιζει, τους διάσημους έπισκέπτας του. Όταν ο κύριος Βάγνερ μπήκε με τη σειρά του στο καμαρίνι, τον κοίταξε κι' εκείνο το ιδιαίτερο βλέμμα που έπεφύλασσε σ' όλους τους σπουδαίους ανθρώπους: Ένα οικείο βλέμμα ιδιοκτησίας...

Άλλά ο Λίστ είχε πιάσει κιόλας τα χέρια του νεαρού συνθέτου και τάσφριγγε με συγκίνηση, λέγοντάς του πόσο ήταν άναστατωμένος, πόσο καινούργιος και γεμάτη δυνατότητες ήταν η επινόηση των leitmotive και υπογραμμίζοντας τον πλούτο των οργάνων. Ο Βάγνερ δεν ήταν λιγώτερο άναστατωμένος απ' τον συνομιλήτή του, γιατί έπρόκειτο για τον μεγάλο Λίστ. Τα έγκωμιά του προέρχονταν από ένα γνώστη της μουσικής κι' είχαν επίσης συμβολική άξία: Πριν από δυο χρόνια, τότε που ζούσε στο Παρίσι μια έπισηλή κι' έπιμοχθή ζωή, ο Ριχάρδος Βάγνερ είχε πάει να δοή τον μεγάλο Λίστ, για να του ζητήσει ύλική και ήθικη βοήθεια. Ο Λίστ δεν τον είχε άποπέμψει, αλλά ο Βάγνερ δρόθηκε μπροστά σ' έναν άνθρωπο τόσο άπομακρυσμένο απ' αυτόν στο δρόμο της έπιτυχίας, ώστε δεν είχε διατυπώσει καμιά παράκληση. Τώρα, άν και η θέση του ήταν πολύ καλύτερη κι' ο «Ριέντσι» συναντούσε έξαιρετικά έννοική ύποδοχή, τα έγκωμια του Φράντς ταύδιαν κάτι περισσότερο. Του ξανάδιναν την ένδομυχη υπεργράνεία του.

Θάβηλα να βλέπατε τον «Ίπτάμενο Όλλανδό» μου, έλεπε. Νομίζω πως το κοινό προτιμάει τον «Ριέντσι», μα ο «Όλλανδός» μου είναι η συμπάθειά μου. Άν θέλατε, θα σας έπαιζα μερικά άποσπάσματα, θα σας έδινα την παρτιτούρα. Θα μπορούσαμε να συναντηθούμε στο σπίτι μου, θά...

Δεν συμπλήρωσε τη φράση του. Μια γυναίκα είχε μπή στο καμαρίνι κι' ο Τζατσεκ, με το πρόσωπο πασαλειμμένο με κρέμα, τον λαμρό τυλιγμένο μ' ένα μεταξωτό φουλάκι κι' ένα ποτήρι γαργάρες στο χέρι, την παρουσάσε στους δυο μουσικούς:

Γνωρίζετε την κυρία Λόλα Μοντέζ; Ήταν πολύ όμορφη, τολμηρά στολισμένη. Το πρόσωπό της, με τα τέλεια χαρακτηριστικά, ήταν πλαισιωμένο με πολλές μαύρες γυαλιστερές μπούκλες. Είχε γαλάζια μάτια, που το χρώμα τους διέφευθε την δόνη έιςπανική καταγωγή της, αλλά το βλέμμα της έμοιαζε σαν έιςπανικό, ήταν ζωντανό, φλογερό, γεμάτο λάμψη. Μάτια τίγρεως, σκέφτηκε ο Φράντς κοιτάζοντάς την.

Τον κοίταξε κι' εκείνη μ' έπιμονή. Ο Ριχάρδος Βάγνερ είχε πασμερίσει ξαφνικά κουρασμένος και γεμάτος περιφρόνηση. Η στιγμή της συγκινήσεως είχε περάσει. Ο Λίστ έπαυε να είναι σπουδαίος και ξαναγινόταν αυτό που του είχε φανή στο Παρίσι: Ένας άνθρωπος πολύ χαϊδεμένος και ματαιόδοξος, χαμένος για την τέχνη. Τρῶνοντας τους δυο, ο Βάγνερ δοήκε απ' την άθουσα, αφήνοντας τους δυο άλλους να κοιτάζονται. Ο Λίστ δεν θάρχόταν στο καινούργιο διαμέρισμα της. Οστ Άλλέε να διαδόση την παρτιτούρα του «Ίπτάμενου Όλλανδου». Ο Λίστ δεν θάρχόταν ποτέ στο σπίτι του. Δεν θα γινόταν ποτέ φίλος του...

Η φήμη των έπιτυχιών σας έχει φτάσει ως τ' αυτιά μου, έλεε ο Λίστ. Μπορεί κανείς να σας δοή να χορεύετε αυτές τις μέρες;

Η Λόλα τον κοίταξε μ' ένα διαπεραστικό βλέμμα:

Άν έχετε να με δοήτε στο ξενοδοχείο μου, έλεε άργά, θα χορέψω εύχαρίστως για σας...

Ήταν είκοσιπέντε έτών. Ήταν έιςλανδικής καταγωγής, κόρη και σόζυγος άξιωματικού του στρατού των Ένιδων, χωρισμένη απ' τον άνδρα της, ζούσε μια περιπετειώδη ζωή, της οποίας έκρυβε προσεχτικά όριαμένα έπεισόδια, για να παρουσιάξ τον έαυτό της με τον ιδεώδη τρόπο που προτιμούσε η φαντασία της. Την προηγούμενη χρονιά είχε κάνει ένα ταξίδι στην Έιςπανία, είχε μάθει έιςπανικούς χορούς, είχε προμηθευτή σάλια, καστανιέτες και δαντέλλες κι' είχε ξανα-

γυρίσει ως «Λόλα Μοντέζ, Έιςπανίδα χορεύτρια». Οι χορογραφικές της έπιδόσεις δεν ήταν σπουδαίες, αλλά η προκλητική όμορφιά του σώματός της και το παίξιμο των ματιών της άναπλήρωναν κατά μέγα μέρος την έλλειψη της τεχνικής της. Είχε ντυματούραει στο Λονδίνο, στο Κόβεντ Γάρντεν, μα άναγκάστηκε να φύγει, γιατί ένας θεατής είχε άνακαλύψει την ψεύτικη έιςπανικότητά της, κι' άναζητούσε τώρα περιπέτειες στη Γερμανία.

Ήταν γυναίκα απ' την κορφή ως τα νύχια, μ' αυτή τη γεμάτη άυτοπεποίθηση θηλυκότητα, που κάνει δες την έχουν να νομίζουν πως ο κόσμος όλος κληρος στρέφεται γύρω απ' το φύλο τους, ότι τίποτε άλλο δεν έχει σημασία εκτός απ' αυτό κι' ότι οι άνδρες πλάστηκαν στη γη για να το λατρεύουν και να το έκανοποιούν μ' όλους τους τρόπους. Χρεαζόταν χρήματα, φορέματα, κοσμήματα κι' όλα τα εύχάριστα πράγματα που η ζωή μπορεί να προσφέρει στις ώραιες γυναίκες. Χρεαζόταν έπίσης κομπλιμέντα κι' έπιτυχία, αλλά δεν άμφέβαλλε ποτέ ότι θα τ' άποκτούσε δι' αυτά. Είχε μεγάλη θέληση και μεγάλο έγωισμό στην ύπηρε-

σία μιας μεγάλης όμορφιάς. Δεν έκρυβε ότι σκοπός της περιοδείας της στη Γερμανία ήταν να δοή κάποιο βασίλειο ή μεγάλο δοίκα που ν' άναλάβη την συντήρησή της. Δεν έλειπαν τέτια πρόσωπα απ' τη Γερμανία κι' όσπου να δοή τον πιο κατάλληλο, η ζωή της πρόσφερε χίλιες - δυο περιπέτειες, που είχαν πολύ εύχάριστη γεύση...

Άρεσε στον Λίστ, γιατί ήταν ο τύπος άκριδώς της γυναίκας που άρέσει στους άισθησιακούς ανθρώπους και γιατί η ύπαρξή της ήταν ένιαία, καλά ώργανωμένη γύρω από ένα σκοπό, που συγχεόταν με τον ίδιο τον έαυτό της.

Άγαπήθηκαν γιατί ήταν κι' οι δυο δημιουργήματα του κοινού και τα πλάσματα αυτά προσελκύονται σε σύντομα και κεραυνόβόλλα έιδύλλια, που τα ξεκουράζουν για λίγο απ' την άποινικτική σχέση άλληλοςέξαρτήσεως με τους θάυμαστές τους. Για μια γυναίκα, άλλωστε, σαν τη Λόλα, που προσπαθούσε να δοή την τύχη της με τη βοήθεια της όμορφιάς της, ένας σύνδεσμος με τον θιρτουόζο θα έξυπηρετούσε τη φήμη της και θαύταν ένας σταθμός στην άνοδό της. Ο Λίστ πάλι

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

ΜΕ ΚΛΕΙΣΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ...

...διακρίνεται
τὸ καλύτερο ΚΑΚΑΟ

ΕΒΓΑ

Ασύγκριτο σὲ γεῦσι καὶ ἄρωμα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α. Ε.

ήταν ένας άνθρωπος διχασμένος απ' τη φύση του, βασανισμένος απ' τους ερωτές του με μία γυναίκα που ή λογική της ξεπερνούσε τη δική του, κ' η Λόλα δεν είχε άρχες ούτε αιδεώδη. 'Αγαπήθηκαν, γιατί κ' οι δυο είχαν την πεποίθηση πως μία ώρα ήδονής είναι πάντα ευχάριστη. Κι' άκόμα — η Λόλα δεν τ' ήξερε αυτό — γιατί ο Λίστ, ακούγοντας τον «Ριέντσι», είχε νιώσει μιαν άοριστη δυσφορία, την ταραχή του ανθρώπου που δεν πραγματοποιεί το ταλέντο του, μπροστά σ' εκείνον που το πραγματοποιεί. Στις αισιόδοξες ώρες του, ο Λίστ όνειρευόταν την άπερα που θαγραφε όταν θ' απαλλασσόταν απ' το μαγκανοπήγαδο των κοντοσέρτων. 'Η Λόλα άποτελούσε, ύποσμηδην, ένα πρόσχημα για να μην πάη να ξεφυλλίση την παρτιτούρα του «Πτάμενου Όλλανδο», να μη μάθη ότι οι μεγάλες ύποσχέσεις του «Ριέντσι» εφύρισκαν την εκπλήρωσή τους σ' αυτή την καινούργια άπερα. Από ένστικτο ήξερε πως θα εκπληρώνονταν...

Πήγε να ιδη τη χορεύτρια κ' εκείνη δεν χόρευε. Πραγματοποίησαν όλες τις ύποσχέσεις που είχαν ανταλλάξει τα βλέμματά τους στο καμαρίνι του Τίχατσε...

Ο Φράντς δεν πήγε να ιδη τον Βάγνερ και δεν έγραψε στη Μαρία πόσο είχε συγκινηθή άκούγοντας τον «Ριέντσι». Για ένα διάστημα δεν ύπηρχε γι' αυτόν τίποτ' άλλο, παρά οι άπολαύσεις της σάσκας. 'Η λογική, ή δόνη, το δημιουργικό και το κριτικό πνεύμα — όλ' αυτά παραμερίστηκαν. 'Η Λόλα ήταν αυτό που ύποσχόταν το βλέμμα της — μιάν τύχη με ένστικτώδεις αντιδράσεις, ιδιότροπη, έγωίστρια και φιλάρεσκη, άνίκανη να καταλάβη πως ένας άνδρας μπορείς νάχη άλλη φροντίδα απ' αυτήν και να θέλη να έξασκηθή στο πιάνο ή να γράψη μουσική στο πεντάγραμμο. Οι σχέσεις μαζί της ήταν ένα θαυμάσιο άνανεωτικό λουτρό, ύπο τον όρο να μη βαστούσαν πολύ...

Πριν περάση άκόμα ένας μήνας, ο Φράντς άποφάσισε να ξεφύγη. Δωροδόκησε πλουσιοπάροχα τον διευθυντή του «Ξενοδοχείου των Κύνων» που είχε στεγάσει τους έρωτές τους, άφησε πολλά δώρα, χαρτονομίσματα και μερικές έκφρασεις λύπης. Τό έσκασε μιάν στιγμή που ή ώραία του είχε πει περίπατο με τη μεγάλη μπερλίνα του, που την είχε φτιάξει στη Βιέννη, για να διευκολύνη τα ταξίδια του.

Ο Φράντς γελούσε από χαρά στη σκέψη της σκηνής που θα έπακολουθούσε άναπόφευκτα. 'Η Λόλα, γυρίζοντας απ' τον περίπατο, θα φώναζε, θαλαίγαγε, θα βλαστημούσε, θα σπαζε απ' τη λύπη της τα μπιμπελό και τα έπιπλα. Στην μπερλίνα που τον πήγαινε στο Βερολίνο, γελούσε καθώς τα συλλογίζόταν όλ' αυτά.

Ήταν ή τελευταία σκέψη του για τη Λόλα. Είχε χορτάσει μέχρις άηδίας τις γυναικες που ή θηλυκότητά τους έγγίζει την ζωαδία, είχε χορτάσει τις θυελλώδεις μελαγχολίες, τους εύκολους έρωτες και την ξεφρενη ζωή.

Η εικόνα της ψεύτικης 'Ανδalousianής έπισσώζόταν απ' το πορτραίτο μιās ξανθής με σοβαρό προφίλ, πολύ άγαπημένης, της μητέρας των παιδιών του. Έγκαταστάθηκε δολικά — το άμάξι, που τό είχε σχεδιάσει ο ίδιος, του έπέτρεπε να γράφη, να διαβάξη, να τρώη, άκόμα και να κοιμάται άνετα — και πήρε ένα χαρτί.

«Θά γελάσης μαζί μου, μά αίσθάνομαι και πάλι φοβερά έρωτευμένος, και με ποιάν; Μ' εσένα...».

Τι ευχάριστη που έννοιθε να της γράφη! 'Αγαπημένη, αγαπημένη Μαρία... Δεν θα της έλεγε τίποτε γι' αυτή την κουτή περιπέτεια που είχε μόλις ζήσει. "Η θα της τάλεγε πολύ πώ άργά... "Όταν όλα θάχαν ξαναφτιάξει άνάμεσά τους. Οι τελευταίες διακοπές στο Νόννενβεργτ ήταν μιάν άποτυχία, τό ήξερε καλά.

Δεν είχε δείξει μαζί της την ύπομονη που έπρεπε. 'Η κατάσταση της ήταν δύσκολη. Έπρεπε να θρηθή ένας τρόπος να ταχτοποιηθούν τα πράγματα. Του έπε πως θάθελε ν' άσχοληθή περισσότερο με τα παιδιά της. Του είχε ζητήσει να εγκαταστήση την κυρία Λίστ στη Γερμανία και να βάλη τις μικρές κάτω απ' την άποκλειστική της έποπτεία. Έξασπύονταν λιγώτερο τώρα απ' την οικουγένειά της. 'Η θέση της ήταν σταθερή. Κ' έκεινος θά μπορούσε ίσως νά... Συλλογίστηκε τη Βαυαρία, το γλυκό άούλο της γης του Γκαίτε. 'Ο μεγάλος δούκας κ' ή μεγάλη δούκισσα θά τον προστάτευαν. Άραγε θά μπορούσε να εγκατα-

σταθή εκεί διακριτικά, με την Μαρία και τα παιδιά;

Αν δεν ήταν αυτά τα διαβολέμενα ρεσιτάλ που του ζητούσαν — πως μπόρεσε να καθυστερήση στη Δρέσδη — θά είχε πεταχτή στη Βαυαρία γα να προσπαθήση να κερδίση το μέρους του τη μεγάλη δούκισσα. "Η στο Παρίσι, για να τα συζητήσει όλ' αυτά με την άγαπημένη του τη Μαρία. Μά δεν ήταν δυνατόν. Έκανε μιάν ήλθια ζωή, στην όποία ή λέξη «άδύνατον» ξεπρόβαλλε διαρκώς μπροστά στις θαυότερες επιθυμίες του...

Σ' ένα μήνα, πάντως, θά βρισκόταν στο Παρίσι κ' όλα θα γινόντουσαν καθαρά και ταχτικά. Άπ' τις έρωτικές παραφορές του με τη Λόλα δεν του έμενε καν ή άνάμνηση — άπλως μιάν καινούργια ζωντάνια, που τον έσπρωχνε προς τη Μαρία

(Κυριακόπουλος)

με άνανεωμένο και ξεκάθαρο μυαλό. Είχε ξεάσει όλα όσα είχαν όθωθή κατά καιρούς άνάμεσά τους, τις παλιές πληγές του έγωισμού του, τους καυγάδες που Νόννενβεργτ και τα τελευταία γράμματα της έρωμένης του ήταν κουργασμένα, άπελπισμένα, γεμάτα κατηγορίες. Τά είχε ξεάσει όλ' αυτά και δεν άμφέβαλλε πως μιάν καινούργια ζωή θ' άρχιζε γι' αυτόν. Σέ δυο μήνες θάταν 33 έτών. Δεν έπρεπε να χάση ούτε στιγμή για να χαρή τη ζωή του και να δημιουργήση...

Απέφυγε να γράψη ή τιδήποτε για τη Λόλα. "Όσο για τον Ριχάρδο Βάγνερ, τον ξεάσσε. 'Η μοίρα του συνώδευε τα δυο αυτά πρόσωπα όταν μπήκαν στο καμαρίνι του Τίχατσε, μά δεν τό ήξερε. Προασθανόταν πως έμπαινε σε μιάν καινούργια ζωή, μά έκανε μεγάλο λάθος ως προς την πραγματική της φύση.

Νανουρισμένος απ' τον καλπασμό των αλόγων, άποκοιμήθηκε έντυχιςμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Μόλις ο μικρός γκρούμ, που τον είχε δδηγήσει, έκλεισε την πόρτα πίσω του, ο Φράντς όρμησε για να πάη στη Μαρία στην άγκαλιά του. Μά εκείνη τον σταμάτησε με μιάν χειρονομία κ' ο Φράντς έμεινε καρφωμένος μπροστά της, άποδολωμένος, στη μέση του μεγάλου σαλονιού στύλ 'Αναγεννήσεως.

Στεκόταν όρθια, επιβλητική μέσα στο μεγάλο, πρεπή διάκοσμο, και παρ' όλη την άπογοήτεσή του ο Φράντς, δεν μπόρεσε να μη σκεφθή πως ή ματρέσσα του είχε τό άσθημα της σκηνοθεσίας. Αυτό τό μεγάλο σαλόνι, που προοριζόταν για την ύποδοχή πολλών ανθρώπων, έπαιρνε γύρω τους τη μορφή ενός δικαστηρίου και κατάλαβε πως ή συνάντησή τους θάταν ένα κατηγορητήριο κ' όχι ή

γεμάτη πάθος έπαένυρση που είχε παράλογα έλπίζει. Τό περίμενε λιγάκι, γιατί είχε πάρει στο Βερολίνο ένα άρκετά διαρωτιστικό γράμμα, αλλά ύπολόγιζε πως ή άπελπισία, που περιείχε έπίσης τό γράμμα εκείνο, θά μετουσιωνόταν σε άγάπη απ' τη μαγεία της συναντήσεώς τους.

—Μαρία, άρχισε να λέη.

Αλλά σταμάτησε τη φράση του. Έκείνη δεν έκανε την παραμικρή κίνηση για να τον βοηθήση, την παραμικρή χειρονομία ύποδοχής. 'Η παλιά τους οικειότης θά της έδινε τό δικαίωμα να καθήση, μά δεν τόκανε, λές κ' οι σχέσεις τους θά στηρίζονταν στο έξις άποκλειστικά στην τυπική ευγένεια.

—Είναι έβδομαδες τώρα που περιμένο αυτή τη στιγμή, Μαρία.

—Από τότε που ή κυρία Μοντέζ σε έγατέλειψε;

—Δεν μ' έγκατέλειψε εκείνη. Έγώ...

—Δεν μ' ένδιαφέρουν οι λεπτομέρειες! Άρκει πού άκούω απ' τό στόμα σου την έπιβεβαίωση εκείνων που πληροφορήθηκαν απ' τις έφημερίδες. Έκανες πολύ ώραίο πόρνο με τη ματρέσσα σου! Καταλαβαίνω πως κάθε άνθρωπος θέλει να μιλούν γι' αυτόν, μά δεν φανταζόμουν ποτέ πως θ' άποζητούσες ώτού του είδους την δημοσιότητα!

Κάθισε έπί τέλους, δείχνοντάς του ένα κάθισμα, όπως θά τόκανε για έναν ξένο.

—Καταλαβαίνεις δέβαια πως, έπειτ' απ' αυτό, έπιθυμώ να διακόψω κάθε σχέση μαζί σου.

—Μαρία!

—Μη με διακόπτης! Άν δεν ύπήρχαν τα παιδιά μας, θά προτιμούσα να μη σε ξαναδώ. Είναι ένα μαρτύριο έντελώς άσκοπο...

—Μά άφησε με να σου ξεγήσω!

—Νά ξεγήγησ τί; Σέ ρωτώ! Ποδοπάτησες την ευτυχία μου και τη δική σου ευτυχία... Με γελοιοποίησες με μιάν τυχοδιώκτρια απ' τις πώ δορυβώδεις, μιάν πόρνη πολυτελείας... Νομίζεις πως μπορώ να σήσω αυτή την περιπέτεια έτσι εύκολα, όπως τις άλλες;

Για μιάν στιγμή νόμισε πως ή φωνή της θά ράγιζε και πως θάθαζε τα δάκρυα, μά έπειτα έξασκολούθησε παγερά:

—Παραβιάσεις όλους τους όρκους σου. Σου είχα ζητήσει λίγη διακριτικότητα και ίδίως την έμπιστοσύνη σου. Θάταν καλή πολιτική να με πληροφορήσης ο ίδιος για κάτι που δεν μπορούσα παρά να μάθω... Άγνοείς, λοιπόν, ότι ύπάρχουν άνώνημοι καλοθελητές, που σου στέλνουν τ' άποκόμματα των έφημερίδων, για την περίπτωση που δεν θά πέσουν στα μάτια σου;

—Νομίζα πως θά περιφρονούσες αυτούς τους καλοθελητές, έπε ο Φράντς με τό θυμό της άπελπισίας.

—Ίσως, αλλά συμβαίνει να πιστεύω στόν έντυπο χάρτη, έκαν' εκείνη εϊρωνικά.

Μηχανικά ο Λίστ πέρασε τό χέρι του στα μαλλιά του.

—Δεν ξέρω τι να πώ για να υπερασπίσω τον εαυτό μου, έπε. 'Ο τόνος που χρησιμοποίησες σ' αυτή τη συνομιλία μας με παγώνει...

'Η άξιοπρέπεία μου δεν θά δεχθή άλλη συνομιλία.

—'Η άξιοπρέπεία σου, Μαρία! Μά οι δεσμοί που μάς ένώνουν δεν άποτελούνται μόνο από άξιοπρέπεια... Δεν έχεις παρά έμένα, Μαρία!

—Αμφιβάλλω άν τό πιστεύεις πραγματικά, άφου λείπεις όλο τον καιρό!

—Θάθελα... Θάθελα να είχες παρακολουθήσει λίγον καιρό, άόρατη, τη ζωή που έκανα... Θά καταλάβαινες ίσως καλύτερα! Θά καταλάβαινες πως δεν έπαφα ποτέ να σ' άγατώ, ποτέ. Έρχόμουν σ' εσένα...

'Η φωνή του πνίγηκε σ' ένα λυγμό.

—Μακρύα σου αίσθάνομαι τρομερά μόνος. Έγώ δεν έχω παρά εσένα, Μαρία! Και καμιά φορά, ή μοναξιά μου φέρνει έναν λιγγο στόν όποιο δεν μπορώ ν' άντισταθώ... Δεν ξέρεις τί θά πη να είσαι μόνος σου άνάμεσα σ' ένα πλήθος που σε λιθώνει...

—Αυτό που μου λές μου σφίγγουν την καρδιά, Φράντς. Αλλά θάθελα ν' άκούσες και τα δικά μου τα βάσανα. Κ' έμένα έπίσης ή άπουσία σου με άπελπίζει κ' έπί πλέον ή ζήλεια με βασανίζει, πράγμα που δεν συμβαίνει μ' εσένα, γιατί δεν σου δίνω άφορμή... Άποφάσισα να γίνω ματρέσσα σου, Φράντς, μά δεν θέλω να είμαι μιάν απ' τις ματρέσσες σου! Μήν ξεχνάς πως ύπάρχει και ή

κοινωνία κ' ή οικουγένειά μου, απ' την όποία είμαι όλικά έξαρτημένη. 'Η κόρη μου Κλαίρη πλησιάζει τα δεκατέσσερα... Έσύ μου ξεσχίζεις κάθε τι, μά κάθε άξιοπρέπεια. Με κατεβάζεις στη σειρά των έφημερων συντρόφων των δαγίων σου! Γιατί θέλεις να συνεχίσωμε ένα σύνδεσμο που δεν συνοδεύεται πιά ούτε από τιμή, ούτε από ευτυχία;

—Τι θά όφελούσε ένα υπερασπιστή τον εαυτό μου; συλλογίζοταν ο Λίστ. Έχει άπόλυτο δικαιο. 'Η λογική της είναι άτεγκτη, ή ήθική της άψογη... Έχει φτιάξει έναν κόσμο γεμάτων άκαμψία και άυστηρότητα κ' έγώ δεν έχω πιά θέση σ' αυτό τον κόσμο...

Για να είναι δυνατή μιάν συμφιλίωση άνάμεσά τους, έπρεπε να την κάνει να εισδύση στόν δικό του κόσμο, μά ήξερε, όμως και πολλά χρόνια, πως ύπήρχαν τομείς όπου ήταν άνίκανη να τον άκολουθήση. Δεν θά ήθελε, έπειτα θά μπορούσε να καταλάβη πως ή περιτέτεια του με τη Λόλα τον είχε ξαναφέρει κοντά της πώ έρωτευμένο από κάθε άλλη φορά. Στα χρόνια της κοινής τους ζωής, ή Μαρία είχε κάνει πα ρ α ρ α χ ω ρ ή σ ε ι ς, αλλά δεν είχε ποτέ π ρ ο σ χ ω ρ ή σ ε ι. Δεν ήταν μόνο μεγαλύτερη του στην ήλικία: "Ηθελε να είναι μεγαλύτερη και στη φρόνηση και στο πνεύμα. Κι' όμως είχαν τόσα κοινά σημεία, άλληλοσυμπεριώνονταν από τόσες άπόψεις!

—Μαρία, της έπε, θά είχα πολλά να σου πώ. Θά μπορούσα να περάσω τη νύχτα ίκετευοντάς σε να με συγχωρήσης, προκειμένου να σε χάσω. Άλλά είσαι τόσο παγωμένη, Μαρία, τόσο άχυρωμένη στην άπομάκρυνση και στην άδιαφορία... Θέλεις να περάσωμε μιάν χρονιά μόνι οι δυο μας, Μαρία — οι δυο μας και τα παιδιά; Χωρίς κομψότητες κ' επιδείξεις; Μπορώ να παραιτηθώ απ' τα συμβόλαιά μου και να ζήσω ένα χρόνο ήσυχα μ' εσάς τους τέσσερις και να σε ξανακατακτήσω. Και να σου άποδείξω πως μπορώ άκόμα να σε κάνω ευτυχισμένη. Θέλεις, Μαρία;

—Έγώ πάρει την άπόφασή μου, Φράντς, κ' είναι άνέκκλητη. Αυτό που μου προτείνεις είναι

μιάν ύπεκφυγή. Σ' ένα χρόνο θά ξαναρχίζες τη σημερινή σου ζωή κ' ή δική μου θέση θάξε έξασθενήσει...

Την κοίταξε με φρίκη. Τα ψυχρά λόγια της τον είχαν χτυπήσει κατάκαρδα μετά την ίκεσία του. Είδε τα στεγνά μάτια της και τ' άκίνητα χέρια της, αλλά ή Μαρία άνάσαινε με δυσκολία, σά να πνιγόταν απ' την προσπάθεια που έβαζε να συγκρατήση την ψυχραιμία της.

—Θάθελα να φύγης, έπε. Θά πρέπει, όμως, να ξαναόρθης για να μιλήσωμε για τα παιδιά.

'Η δραχνάδα της φωνής της την πρόδιδε, αλλά έξασκούθησε:

—Νά μην ξαναόρθης μόνος! Είναι μιάν δοκιμασία που υπερβαίνει τις δυνάμεις μου. Φέρε κάποιον δικό σου — τον Ρουσό ή τον Λεμάν ή τον άδ-βά Λαμενναί. Αυτός δεν μ' άγάτησε ποτέ και θά υπερασπισθή καλά τό συμφέροντά σου...

—Ποιός μιλάει για συμφέροντα, Μαρία!

—Αν τό προτιμάς μην ξαναόρθης, έξασκούθησε εκείνη, χωρίς να προσέξη τη διακοπή του. Θάταν ίσως άκόμη καλύτερο... Ένα απ' τα πρόσωπα αυτά θά μάς χρησιμεύσει ως ένδιάμεσος...

—Ένας τρίτος άνάμεσά μας!

—Έσύ έβαλες τρίτους άνάμεσά μας, Φράντς... Άντίο!

Σηκώθηκε και χτύπησε τό κουδούνι, που κρεμόταν κοντά στο τζάκι, για νάρθουν να τον όδηγήσουν στην πόρτα.

—Θάθελε να μου στείλεις τα γράμματά μου, Φράντς... Και τό κλειδί αυτού του διαμερίσματος. Μόνο εκείνη τη στιγμή ο Φράντς σκέφτηκε πως είχε στην τσέπη του τό κλειδί αυτού του διαμερίσματος, απ' όπου τον έδιωχναν σά νάταν ξένος.

Αλλά επειδή έμπαινε ο γκρούμ, συγκράτησε τό σαρκαστικό γέλιο που του άνέθηκε στα χείλη...

Χρειάστηκε ένας μήνας για να όλοκληρωθή ή ρήξη. "Όχι πως ή Μαρία άλλαξε γνώμη: Ήταν άνένδοτη κ' όπως φερόθηκε εκείνη την πρώτη ά-

πριλιτική βραδυά που συναντήθηκαν, έτσι έμεινε μέχρι τέλους. Άτέφερε τρομερά, αλλά χωρίς δάκρυα. 'Ο Μπελλόνι, ο γοαίματος του Λίστ, έφτιαξε όλόκληρα πακέτα με τα γράμματά της. Τό πρώτο είχε σταλή πριν από έντεκα χρόνια. 'Ο Φράντς διάβασε πολλά πριν τ' άποχωρήσει. Άποτελούσαν μιάν ώραία έρωτική ιστορία — τόσο ώραία, τόσο συγανητική, ώστε άρνήθηκε να πιστέψη πως μπορούσε να τελειώση και προσπάθησε πάλι να υπερασπισθή την ύπόθεσή του. Μά ή Μαρία ήταν άναίσθητη στόν όλκτο και στην τρυφερότητα. Τον χαρακτήρισε ως ήθοποιό κ' από τότε εκείνος άρνήθηκε να την ξαναδύ. Συνεννόηθηκαν δι' άλληλογραφίας για την τύχη των παιδιών 'Η Μπλαντίν μπήκε σε οικοτροφείο: Ήταν όχτώ έτών. 'Η Κοζίμα, που είχε πάντα λεπτή ύγεια, έμεινε στη γιαγιά της μαζί με τον άδελφό της. 'Η Μαρία είχε έκδηλώσει την πρόθεση ν' άσχοληθή με τα παιδιά της περισσότερο απ' τό παρελθόν κ' ο Φράντς συμφώνησε. Στη σταθερή και υπερόπτη στάση της ματρέσσας του, εκείνος άπάντησε με την μεγαλοψυχία. Ελδοποίησε την Μαρία πως είχε καταθέσει ένα κεφάλαιο άρκετά μεγάλο, ώστε τό εισόδημά του να καλύπτει τις δαπάνες συντηρήσεως της οικουγένειας. Δεν ήθελε να ξεδέψη εκείνη ούτε δεκάρα για τό σκοπό αυτό, αλλά την άσπνε να διαλέξη εκείνη τό είδος της άνατροφής που έπρεπε να δοθή στα παιδιά.

Έτσι πέρασαν τον Άπρίλιο προσπαθώντας να ρυθμίσουν, σάν έμποική ύπόθεση, εκείνο που ήταν έκρηξη πάθους και παρόρμηση της καρδιάς. 'Ο Λίστ έδωσε δυο κοντοέρτα που χειροκροτήθηκαν πολύ και στα όποια ή Μαρία δεν παρόστη. Άνίσχυροι και βουβόι, ο Ρουσό κ' ο Λεμάν, παρευρίσκονταν στο άπίστευτο αυτό θέαμα: Την διέλυση ενός έρωτα, που ήταν τόσο ζωντανός και τόσο έντονος, ώστε είχε γεμίσει και την δική τους άκόμη αίσθηματική ζωή...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΝΟΗ

Στην Ελλάδα και παντού
τό προτιμούν!

Σταθερά ποιότης
Μεγάλη κατανάλωσις.

DEWAR'S
"White Label"
SCOTCH WHISKY

4 Προϊόντα
για υγεία

ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ
ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ
ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ
ΖΕΛΕ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΤΡΟΦΑΙ
ΓΙΩΤΗ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ «ΓΙΩΤΗΣ» Ο.Ε.
ΕΡΓ/ΣΙΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΑΛΑΡΗ 80 ΤΗΛ. 680.791. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΚΤΙΝΟΝ 3 ΤΗΛ. 527.900

ΕΝΑ ύποτυπώδες μπικίνι -τό-
 όχι και τόσο μυστικό όπλο
 που χρησιμοποίησε η Ντάλια
 για την εκπόρθηση των γαλ-
 λικών στούντιο. 'Η τόσο προ-
 κλητική όμορφιά της έπεισε
 σκηνοθέτες και παραγωγούς.

ΑΛΛΩΣΤΕ η νεαρή στάρλετ
 λατρεύει τη θάλασσα με άνι-
 διοτέλεια - πέραν των επαγ-
 γελματικών κερδών που της
 προσεπόρισε. "Όλες τις ελεύ-
 θερες ώρες της -και δεν είναι
 πιά πολλές- της πέρασε φέ-
 τος το καλοκαίρι στα άκρο-
 γιάλια της Κυανής 'Ακτής.

ΔΕΥΤΕΡΗ μεγάλη αγάπη της
 Ντάλια, εκτός από τη θάλασ-
 σα, είναι οι... κόττες. Στην
 έπαυλη, όπου έγκατεστάθη με
 τον αγαπημένο της Ζεράρ, το
 πρώτο πράγμα που φρόντισε
 ήταν να στήσει ένα κοτέτσι.

‘Η αντικαταστάτρια τής Στρόϋμπεργκ (μόνο στην όδόνη;)

Πλούσια μαύρα μαλλιά που χύνονται στους λεπτούς ώμους της, κορμολοσισιά με ηλιεντές αναλογίες και προκλητική αφέ-
 λεια 18 Μαΐων, αποτελούν τα εφόδια της Ντάλια Λάδι, της
 νέας 'Ισραηλινής στάρλετ, που μέσα σε τρεις μήνες κατέκτη-
 σε το Παρίσι. 'Η Ντάλια ξεκίνησε την καλλιτεχνική σταδιο-
 δρομία της σαν χορεύτρια κλασικού μπαλέτου, ενώ παράλ-
 ληλα γύριζε μικρούς ρόλους σε διάφορα φιλμ. Το μεγάλο της
 όνειρο, όμως, ήταν να κατακτήσει το διεθνές κινηματογραφι-
 κό στερέωμα, σαν δευτέρα πρώτου μεγέθους.

'Αποφασιστική και πεισματάρικα κατέστρωσε μεθοδικά το
 σχέδιό της και έτοιμασε με προσοχή τις δολιψές της. 'Ορ-
 μητήριο: Το φεστιβάλ των Καννών. Πρόγραμμα: 'Η προβολή
 της όμορφιάς της. Τα όπλα: τα κανόνια θα τα κανόνιζε η τύχη. Και
 πράγματι τα κανόνια θαυμάσια, τόσο στον επαγγελματικό
 όσο και στον αισθηματικό τομέα.

'Η πρώτη ταινία που γύρισε η Ντάλια στη Γαλλία ήταν
 «'Ενα βράδυ στην πλάζ», του σκηνοθέτη Μισέλ Μπουαράν.
 'Ακολούθησε η «Καντίν» του Νορμπερ Καρμποννώ και τε-
 λευταία ο Βαντίμ της πρότεινε να πρωταγωνιστήσει στην
 ταινία του «Ο διάβολος», ρόλο που αρχικά προώριζε για
 την γυναίκα του 'Ανέτ. Το γεγονός αυτό έδωσε αφορμή σε
 πολλά σχόλια και κουτσομπολιά, η Ντάλια όμως διέψευσε
 κατηγορηματικά τις φήμες.

-Στην Γαλλία δεν έρθηκα μόνο την επαγγελματική έπι-
 τυχία, αλλά και την συζυγική ευτυχία. 'Εδώ και τρεις μήνες
 είμαι παντρεμένη με τον έμπορο έργων τέχνης Ζεράρ. 'Ας
 μάς αφήσουν να χαρούμε ήσυχια την αγάπη μας.

(Φωτ. Dalmas)

Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τά χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είμαι ή έκφρασις τής
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τό θερμό άρωμα αύ-
τής τής λοσιόν ται-
ριάζει στά μαύρα μαλ-
λιά, στή σκούρα έπι-
δερμίδα, στά βαθύ-
χρωμα μάτια σας....

... καί ή κολώνια
Μορτώ σέ όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

12/41

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΖ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Τζών Χαίγγουωρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος τής Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος μέ τήν πλούσια κι' ώραία Μπάριμπαρ Φίλιπς, κόρη του διευθυντού τής Τραπεζής του, κατηγορείται ότι δολοφόνησε μιá νέα: Τήν Νόρα Ήθανς. Ο Χαίγγουωρντ άρνεϊται καί βεβαιώνει ότι ούτε καν τή γνώριζε. Όμως ή αστυνομία έχει άρκετά άνπουσκητικές ένδειξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα του θύματος ή φωτογραφία του Χαίγγουωρντ, άνακαλύφθηκαν έπιταγές του, μέ τις όποιες πλήρωνε τό νοίκι της καί υπάρχουν μάρτυρες που λένε ότι τήν έπισκεπτόταν.

15

Οί λέξεις ήταν έλαφρές, ή φωνή ήταν τής Μπάριμπαρ, αλλά ό τόνος δέν ήταν δικός της. Καί τό βλέμμα της έξακολουθούσε νά είναι τό ίδιο παράξενο. Ο Τζών θέλησε πάλι νά μιλήσει, αλλά εκείνη τόν πρόλαβε πάλι:

— Πίστεψτε αλήθεια ότι θά σ' έγκατέλειπα; είπε. Τό πίστεψες αυτό, άγάπη μου; Θά έκανα ποτέ τέτοιο πράγμα εγώ! Νά τούς πής ότι...

— Μιά στιγμή, τήν διέκοψε ό Μίλλερ. Η Μπάριμπαρ στράφηκε πρós τό μέρος του κατόπληκτη, μ' έρωτηματικό ύφος.

— Μά... έκανε ή Μπάριμπαρ.

Κι' ό Μίλλερ τήν διέκοψε καί πάλι:

— Μιά στιγμή, δεσποινίς Φίλιπς... Κύριε Χαίγγουωρντ, μάς είπατε ότι γυρίσατε σπίτι σας στίς έντεκα ή ώρα, ότι χρησιμοποιήσατε τίς σκάλες... (Ο Τζών θέλησε νά τόν διακόψει). Δέν μάς άπασχολεί, πρós τό παρόν, τό ζήτημα τής σκάλας. Έπιστρέψατε, λοιπόν, κατά τίς έντεκα. Παραδέχεστε ότι μάς τό είπατε;

Ο Τζών κατάλαβε άμέσως, παρ' όλο που κοίταζε τόν Μίλλερ, ότι ή Μπάριμπαρ τόν παρατηρούσε έντατικά. Τό ένοιωσε.

— Ναί, φυσικά, είπε ό Τζών, σās τό είπα.

— Τζών, είπε ή Μπάριμπαρ, τί κοιντό είναι αυτό που έκανες! Πολύ εύγενικό έκ μέρους σου, αλλά καί κοιντό.

— Δεσποινίς Φίλιπς, επανέλαβε ό Μίλλερ, σās παρακαλώ...

— Αλλά πώς νομίζετε, είπε εκείνη μέ κάποια έπιληψη στή φωνή της, πώς θά μπορούσα νά μένω εδώ καί νά τόν άρνήναι νά γελοιοποιήται!

Ο Τζών τήν κοίταξε. Τά μάτια της ήταν εύγλωττα. Για μιá στιγμή ό Τζών άναρωτήθηκε τί ήθελε νά τού δώσει νά καταλάβη κ' έπειτα, ξαφνικά, τό κατάλαβε.

— Καί βέβαια, είπε μέ καθαρή καί δυνατή φωνή, σās τό είπα αυτό!

— Κ' έξακολουθήτε νά τό υποστηρίζετε;

— Μά φυσικά, δέν τό υποστηρίζω, είπε ζωηρά ή Μπάριμπαρ. Δέν είν' έτσι, Τζών;

Ο Τζών αισθανόταν ότι όλοι τόν παρατηρούσαν μέ προσοχή. Η Μπάριμπαρ τόν κοιτούσε έντατικά, σάν νά ήθελε νά μπορούσε ή σκέψη της νά διασχίση τά λίγα δήματα που τούς χώριζαν καί νά συναντήση τή δική του. Χωρίς σχεδόν νά κουνήσει τά χείλια του, ό Τζών τής χαμογέλασε.

— Έ, λοιπόν, είπε ό Τζών, νομίζω ότι έκανα ένα λάθος. Είχα σκεφτή πώς...

— Ναί; έκανε ό Μίλλερ. Σās ακούω.

— Ήμουν μαζί μέ τή δεσποινίδα Φίλιπς, έξακολούθησε ό Τζών. Δέν ήθελα νά τήν παρασύρω σ' αυτή τήν ιστορία. Ήταν άργά καί...

Ο Τζών ήλπιζε νά μην είχε κάνει λάθος. Ήταν σχεδόν βέβαιος γι' αυτό. Κι' όταν συνάντησε τό βλέμμα τής Μπάριμπαρ, μολονότι κανένας μύς του προσώπου της δέν κινήθηκε, πείσθηκε γι' αυτό.

— Δέν σās τό είχα πής; έκανε εκείνη. Φαινόταν γεμάτη άμηχανία. Ο Τζών δέν τήν είχε δη ποτέ άλλοτε έτσι, τού φάνηκε μάλιστα πώς κοκκίνισε κιόλας.

— Ήσαστε, λοιπόν, μέ τόν κύριο Χαίγγουωρντ, είπε ό Μίλλερ ζωηρά. Καί δέν μού λέτε, κύριε Χαίγγουωρντ, που βρίσκάσατε μέ τήν δεσποινίδα Φίλιπς τήν ώρα που δολοφονήθηκε ή κυρία Πιέρμοντ;

Ξανάγινε πάλι σιωπή. Η Μπάριμπαρ δέν προσπάθησε νά μιλήσει. Έκανε δ,τι μπορούσε, σκέφτηκε ό Τζών...

— Στή βιβλιοθήκη του σπιτιού της, είπε ξαφνικά ό Τζών καί σάπασε, σάν νά είχε πής πάρα πολλά, σάν νά φοβόταν νά προσθέση πολλές λεπτομέρειες.

— Βλέπετε, είπε ή Μπάριμπαρ, φοβάται μή-

πως έρμηνεύσετε άσχημα... Ξέρετε πώς είναι οί άνθρωποι... (Είχε πάρει πάλι ένα ύφος γεμάτο άμηχανία). Καθήσαμε στή βιβλιοθήκη γιά νά συζητήσουμε, γιά νά προσπαθήσουμε νά ξεκαθαρίσουμε τά πράγματα... Αυτό είναι όλο που θέλαμε...

(Μά πώς, άναρωτήθηκε ό Τζών, μπορεί νά κοκκινίσει κατά βούληση; Κοίταξε τόν Μίλλερ καί παρατήρησε ότι τά μάτια του είχαν ζαρώσει, όπως κάθε φορά που τού έλεγαν ένα γεγονός που δέν μπορούσε ν' άμφισβητήσει).

— Άλλωστε, ό,τι καί νά σκέπτεσθε, έξακολούθησε ή Μπάριμπαρ, είμαστε στο κάτω - κάτω άρραβωνιασμένοι...

Καί γιά μιá ακόμη φορά σάπασε, πλησίασε τόν Τζών καί τού έπιασε τό χέρι. Κ' εκείνος ένοιωσε τότε αυτό που κανείς δέν μπορούσε νά δη, ακόμη καί παρατηρώντας τήν: "Ότι τό χέρι της έτρεμε έλαφρά..."

— Για νά μή σās έκθεση, είπε άργά ό Μίλλερ, γιά νά μή μάθω κανείς ότι συζητούσατε οί δυό σας στή βιβλιοθήκη του πατέρα σας, ό κύριος Χαίγγουωρντ δέχτηκε τόν κίνδυνο νά κατηγορηθή γιά έγκλημα! Αυτό δέν θέλετε νά πτή, δεσποινίς Φίλιπς;

— Ήταν κοινό, είπε ή Μπάριμπαρ, καί τό ξέρει τώρα... Άλλά, βλέπετε, έτσι είναι ό χαρακτήρας του καί μην πιστέψετε πώς...

Σάπασε καί αυτή τή φορά ό Τζών κατάλαβε πώς δέν τό έκανε επίτηδες. Ο Μίλλερ τούς κοίταξε.

— Θέλετε νά τό πιστέψουμε αυτό, δέν είν' έτσι; Ο Τζών άπάντησε:

— Δέν βλέπω τί άλλο θά μπορούσατε νά κά-

νετε... Κοίταξε τόν Μίλλερ κ' έπειτα τόν Γκραϊντντ. Ο τελευταίος ήταν κατακόκκινος κ' ό Τζών μάντευε τήν βλαστήμια που θά έλεγε, άν ή Μπάριμπαρ δέν ήταν εκεί.

— Καί υποθέτω, έξακολούθησε ό Μίλλερ, ότι περιμένετε νά σās πούμε ότι λυπηθήκαμε πολύ γιά δ,τι συνέβη κ' ότι είστε έλεύθερος, δέν είν' έτσι; — Όχι, είπε ό Τζών, δέν νομίζω ότι θά φτάσετε ως εκεί...

— Όχι, έκανε ό Μίλλερ, δέν θά φτάσω ως εκεί καί δέν λυπούμεθα καθόλου γιά δ,τι έγινε! Πιστεύουμε ότι έσείς σκοτώσατε αυτά τά δυό πρόσωπα, κύριε Χαίγγουωρντ. Άλλά είστε έλεύθερος...

Τόν κοίταξαν κατάπληκτοι. — Πρós τό παρόν, τουλάχιστον... Άλλά, κύριε Χαίγγουωρντ, προσπαθήστε νά μην άπομακρυνήτε πολύ, νά μην άπομακρυνήτε καθόλου... "Όταν ό ύπαστυνόμος τούς ώδήγησε έξω απ' τό δωμάτιο, ό Μίλλερ έξακολουθούσε νά κοιτάζει τήν πόρτα. Έπειτα στράφηκε πρós τόν Γκραϊντντ:

— Τό ξέρεις, τού είπε, ότι γιά νά κάνη κανείς μιá έρευνα πρέπει νά έχει ειδικό ένταλμα; Τό ξέρεις αυτό, δέν είν' έτσι;

Ο Γκραϊντντ δέν άποκρίθηκε τίποτα, έξακολουθούσε νά είναι τό ίδιο κατακόκκινος.

— Όλα πηγαίνουν πολύ καλά, έξακολούθησε ό Μίλλερ, όταν έχης αυτό τό χαρτί στο χέρι. Άλλά όταν δέν τό έχης καί χρησιμοποιήσης ένα αντίκλειδο γιά νά μπής στο διαμέρισμα ενός νέου καί νά πάρης από κει αυτό που γυρεύεις — ως πούμε ένα σακάκι σπό — σε ποιá θέση βρίσκεσαι, άγαπητέ μου Γκραϊντντ; Ο νέος βρίσκει ένα δικηγόρο κ' ό δικηγόρος δηλώνει ότι απέσπασες μιá απόδειξη μέ παράνομα μέσα... Ο δικαστής έχει τήν ίδια γνώμη μαζί του. Καί ποιá είναι τότε ή θέση σου, άγαπητέ μου Γκραϊντντ;

Ο Γκραϊντντ έξακολουθούσε νά σιωπά.

— Αυτή τή στιγμή άκριβώς, έξακολούθησε ό Μίλλερ, ό νέος σου παρουσιάζει ένα γερό άλλοθι.

— Λένε ψέματα, είπε ό Γκραϊντντ.

— Έννοείται, έξακολούθησε ό Μίλλερ. Άλλά ή νέα είναι γνωστή στή κοινωνία. Κ' εκείνος έπίσης εργάζεται σε μιá μεγάλη Τράπεζα κ' έχει εκεί μιá καλή θέση. Λοιπόν, ό δικαστής θά κοιτάξει αυτή τήν ώρα γνωστή νέα κ' αυτόν τόν χαριτωμένο νέο... Καί τί θά συμβή, Γκραϊντντ;

— Λένε ψέματα, άποκρίθηκε ό Γκραϊντντ. Θά τούς αφήσω νά μάς ξεφύγουν έτσι;

Ο Μίλλερ υπέφερε πολύ. Καί κούνησε άργά τό κεφάλι του, γιά νά δείξη πόσο υπέφερε...

Ο Τζών κατευθυνόταν στή Νέα Όρκεν, απ' τό Σώουαλλ Ρίβερ Πάρκγουαϊ.

— Τό ξέρουν πώς είπαμε ψέματα, είπε ξαφνικά.

Η Μπάριμπαρ είχε μείνει σιωπηλή απ' τή στιγμή που έφυγαν απ' τό αστυνομικό τμήμα. Σημφώνησε μαζί του κουνώντας τό κεφάλι της,

γύρισε πρós τό μέρος του καί ξαφνικά χαμογέλασε:

— Ελπίζω, είπε, νά πιστεύουν πραγματικά πώς ήταν ψέματα αυτά που τούς είπαμε...

— Όταν ό πατέρας σου θά τό μάθη! παρατήρησε ό Τζών. Φαντάζομαι αυτή τή στιγμή...

— Ο πατέρας μου, άποκρίθηκε ή Μπάριμπαρ, είναι σοφός άνθρωπος καί καταλαβαίνει γρήγορα... Άλήθεια, τά κατάφερες πολύ καλά κ' εσύ, πρδ όλίγου...

— Μοί έδωσαν μιá άναβολή μονάχα, είπε ό Τζών. Άργά ή γρήγορα θά μέ ξενασιάσουν. Κι' αυτό θά είναι ακόμη πιό σκληρό...

Κοίταξε τό δρόμο μέ λυπημένο ύφος.

— Ο Τάουνσεντ ήταν εκεί όταν γυρίσαμε, έξακολούθησε. Έκείνος ξέρει τήν ώρα, ξέρει ότι δέν άνέβηκα μαζί σου...

— Ο μετέας, γιά μιá κόρη τραπεζίτου, παρατήρησε ή Μπάριμπαρ, είναι ότι ό πατέρας της έχει πάντα έναν μαίτρο ντ' ότέλ!

Ο Τζών χαμογέλασε άφηρημένα.

— Πρós τό παρόν, είπε ή Μπάριμπαρ, έχωμε κάτι περισσότερο από ένα άλλοθι. Τους άκουσα τήν ώρα που μιλούσαν, πρην μέ δάλουν μέσα στο γραφείο όπου ήσουν εσύ... Ο Μίλλερ κ' εκείνος ό άλλος, εκείνος που ήταν τόσο κόκκινος...

— Ο Γκραϊντντ, είπε ό Τζών μηχανικά.

— Κ' ένας άλλος άκόμη, εκείνος μέ τούς τετραγώνους όμους, που φαίνεται ν' άνήκη στήν ασφάλεια κ' όχι στήν αστυνομία πόλεως. Αυτός ό τελευταίος έλεγε: Αυτή είναι, βέβαια, ή γνώμη σου, Μίλλερ, αλλά δέν είναι κ' ή δική μας, μέ τά στοιχεία τουλάχιστον που κατέχετε. Ο Γκραϊντντ είπε μιá λέξη που δέν άκουσα κ' ό άνθρωπος έξακολούθησε: Δέν μπορείτε νά παρουσιάσετε τό σακάκι μπροστά στο δικαστήριο, γιατί κανονικά δέν πρέπει νά τό έχετε. Καί τό σακάκι είναι ή μοναδική σας απόδειξη...

Ο Τζών τήν άκούγε προσεκτικά.

— Τζών, είπε ή Μπάριμπαρ, άνακάλυψα ώριμένα πράγματα ή μάλλον ένα, αλλά απ' τό όποιο πηγάζουν όλα τ' άλλα... Άς σταματήσωμε κάπου. Έχεις φάει;

— Όχι.

— Λοιπόν, ως πάμε σ' εκείνο τό μέρος κοντά στή λίμνη γιά νά φάμε καί νά μπορούμε νά μιλήσωμε!

Ο Σαπίρο είχε πής στόν Μίλλερ όλα όσα είχε μάθει απ' τόν Έμπενέξερ Τίτους, απ' τόν δικηγόρο τής κυρίας Πιέρμοντ, στο Μπριούστερ, απ' τήν Τράπεζα του Μπριούστερ, απ' τούς τοπικούς έπιθεωρητές κ' απ' τόν εισαγγελέα του Κάμελ. Μιλώντας, παρατηρούσε τόν Μίλλερ κ' όταν άνέφερε τή διατήρη που βρέθηκε μέσα στο γραφείο τής κυρίας Πιέρμοντ, πρόσθεε μ' ένδιαφέρον δ,τι τά μάτια του ζαρώσαν.

— Καί παρακολούθησε τή νέα όταν γήγνε απ' τό προσδυνέριο, δέν είν' έτσι; έλεε ό Μίλλερ. Ξέρεις τί είχε πάει νά κάνη εκεί;

Ο Σαπίρο παρατήρησε πώς ήταν φανερό δ,τι, άν πήγαινε νά βοηθό τόν ιερέα, θά είχε χάσει τά ίχνη τής νέας. Είχε νομίσει ότι θά τόν ώδηγούσε στόν Τζών, γιατί άγνοούσε ότι τόν είχαν ήδη συλλάβει.

— Καλά, είπε ό Μίλλερ. Θά πάρω τόν Γκραϊντντ μαζί μου. Σū θά μάς ακολουθήσει άγρότερα.

Σάπασε μιá στιγμή κ' έπειτα πρόσθεσε:

— Σημείωσε ότι αυτή τή φορά τά κατάφερες περίφημα!

Ο Σαπίρο θά μπορούσε νά τού πής ότι ή πρωτοβουλία προερχόταν απ' τόν Γκραϊντντ, αλλά δέν τό έκανε καί πήρε ένα ύφος άκόμη πιό μελαγχολικό από συνήθος. Έπειτα κατευθύνθηκε πρós τήν τουαλέττα.

Όταν ό Σαπίρο βγήκε απ' τήν τουαλέττα, ό Μίλλερ καί ό Γκραϊντντ είχαν φύγει. Πέρασε μπροστά απ' τό γραφείο τή στιγμή άκριβώς που ό ύπαστυνόμος έλεγε στο άκουστικό: «Μάλιστα, κύριε», κ' έκλεισε τό άκουστικό. Βλέποντας τόν Σαπίρο, τού έκανε νόημα νά πλησιάσει.

— Ήταν ό δικηγόρος του Χαίγγουωρντ, είπε ό ύπαστυνόμος, δείχνοντας τό άκουστικό. Νομίζοντας ότι ό πελάτης του είναι μέσα, ήθελε νάρθη γιά νά τόν έλευθερώσει. Τού είπα ότι δέν χρειαζόταν.

— Καλά, είπε ό Σαπίρο.

— Πρόσθεσα ότι θέλαμε τόν κύριο Χαίγγουωρντ γιά νά μάς διαλευκάνη όρισμένα σημεία, έξακολούθησε ό ύπαστυνόμος, κ' ότι έπειτα τόν αφήσαμε πάλι νά φύγει. Φυσικά, ήμουν πολύ εύγενικός μαζί του.

— Καλά, είπε ό Σαπίρο.

Ναί!
Τά άρώματα
ταιριάζουν
μέ τά χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είμαι ή έκφρασις τής
προσωπικότητός σας.

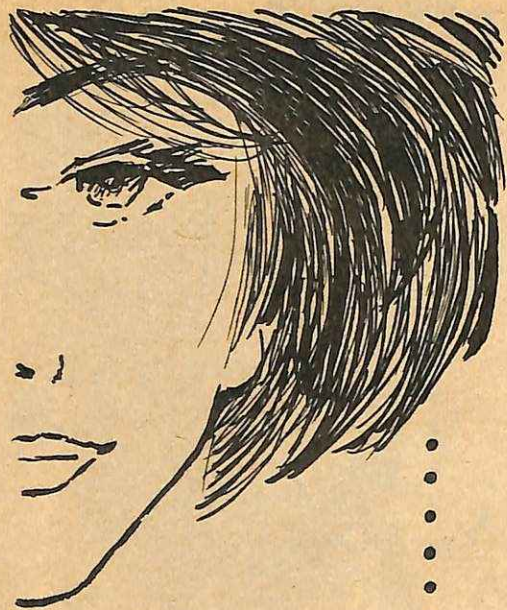
Λιατρίς

Τό διακριτικό, φίνο
άρωμα αυτής τής λο-
σιόν συμπληρώνει τήν
ξανθήν όμορφιά, τό
γαλάζιο μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... καί ή κολώνια
Μορτώ σε όλους τούς
τύπους τής γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

12/42

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τὸ ὄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Μανόλια

ἡ λοσιὸν γιὰ τὸ σταρέ-
νιο δέρμα. Τὸ ὄρωμά
τῆς ταιριάζει στὰ κα-
στανὰ μαλλιά καὶ τὰ
σκοῦρα μάτια σας...

... καὶ ἡ κολώνια
Μοριώ σέ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

12/40

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

—Τ' ὄνομα τοῦ δικηγόρου ἦταν Στίλλ, Ρί-
τσαρντ Στίλλ. Αὐτὸς δὲν εἶναι;
—Ναί, εἶπε ὁ Σαπίρο. Μόνο...
Καὶ σταμάτησε.

—...Αναρωτιέμαι πὼς ἔμαθε ὅτι ὁ Χαίηγου-
ωρντ ἦταν ἐδῶ...

Σταμάτησε πάλι.
—Ασφαλῶς θὰ τοῦ τηλεφώνησε ἡ νέα... Μή-
πως τοῦ τηλεφώνησε ὁ Χαίηγουωρντ;
—Ὁ ὑπαστυνόμος ὑπῆρξε κατηγορηματικός:
—Ὁχι!

—Ὁ Σαπίρο ἀπομακρύνθηκε. Κοντὰ στὴν πόρ-
τα κοίταξε τὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο, ἀναστέναξε
καὶ ξαναγύρισε πάλι στὸ γραφεῖο. Πῆρε τὸν
τηλεφωνικὸ κατάλογο τοῦ Μανχάτταν, σημείωσε
ἕναν ἀριθμὸ καὶ μπῆκε μέσα στὸ θάλαμο.

—Εἰδὼ Λῶτον, Μάρφν καὶ Γουόλσταϊν. Κα-
λημέρα, εἶπε μὴ γυναικεία φωνή.

—Ὁ Σαπίρο ζήτησε νὰ μιλήσῃ στὸν κύριο Στίλλ,
τὸν κύριο Ρίτσαρντ Στίλλ.

—Μιὰ στιγμὴ, ἔκανε ἡ φωνή.
Περῖεμενε λιγάκι κ' ἔπειτα ἄκουσε μὴ ἄλλῃ
φωνή:

—Εἰδὼ Λῶτον, Μάρφν καὶ Γουόλσταϊν. Ἡ
δεσποινὶς Χόρμπν στὸ τηλέφωνο.

—Θάθελα νὰ μιλήσω στὸν κύριο Στίλλ, εἶ-
πε ὁ Σαπίρο ὑπομονητικὰ.

—Λιπαῖμα, ἀλλὰ ὁ κύριος Στίλλ δὲν εἶ-
ναι στὴν πόλη. Μήπως θέλετε κανέναν ἄλλο;
—Ὁχι, ἀποκρίθηκε ὁ Σαπίρο. Δὲν ξέρετε ποῦ
θὰ μπορούσα νὰ τὸν βρῶ;

—Λιπαῖμα, εἶπε ἡ δεσποινὶς Χόρμπν, ἀλλὰ
δὲν ἔχω κανέναν ἀριθμὸ ὅπου θὰ μπορούσατε νὰ
τοῦ τηλεφωνήσετε... Δὲν θὰ μπορούσε κανένας
ἄλλος νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ;

—Ὁχι, εἶπε ὁ Σαπίρο κ' ἔκλεισε τὸ ἀκουστι-
κό.

Γιὰ μερικά δευτερόλεπτα κοίταξε ἀφηρημένα
τὸν τοῖχο τοῦ θαλάμου. Ἵσως ἡ δεσποινὶς Φίλιπς
νὰ εἶχε τηλεφωνήσει στὸν κύριο Στίλλ πρὶν ἐκεῖ-
νος φύγῃ ἀπ' τὴν πόλη. Ἵσως, καθὼς ἡ νέα ἦταν
γνωστὸ πρόσωπο, νὰ τῆς εἶχαν πῇ ποῦ βρισκό-
ταν. Ἵσως ὁ κύριος Στίλλ νὰ εἶχε πάει στὸ Γου-
άσσεστερ, γιὰ νὰ πετύχῃ προσωπικῶς μερικὲς
πληροφορίες...

Ἵσως πάλι νὰ μὴν ἦταν καθόλου ὁ κύριος
Στίλλ ποῦ εἶχε τηλεφωνήσει, ἀλλὰ κάποιοι ἄλλοι,
ποῦ εἶχε πᾶρει τὸν Χαίηγουωρντ ἀπὸ πίσω...

Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσις ὑπῆρχε κάτι τὸ ὑποπ-
τὸ κ' ἀναρωτήθηκε μήπως κ' ὁ Μίλλερ εἶχε ἀρ-
χίσει νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια γνώμη. Ἐπειτα σκέφτηκε τὸν
Γκραϊντν, κούνησε τὸ κεφάλι του κ' ἀναστένα-
ξε. Βγήκε ἀπ' τὸν θάλαμο, προχώρησε ἔξω ἀπ'
τὸ κτίριο κ' ἀνέβηκε στὴ μαύρη κούρσα του. Κα-
τευθύνθηκε πρὸς τὴν Νέα Ὑόρκη, ἀπ' τὸ Σῶου
Μίλλ Ρίβερ Πάρκγουαϊ.

Σχεδὸν ἀμέσως τὸν προσπέρασε μὴ «Τζά-
κουα». Ἐβλέπει κανεὶς ὅλο καὶ περισσότερα τέ-
τια ξένα αὐτοκίνητα, σκέφτηκε καὶ πρόσθεσε τὸν
ἀριθμὸ του. Πάντως, ἐγὼ βλέπω ἕν' ἀπ' αὐτὰ πο-
λὺ συχνά... Αὐτὸ δὲν σήμαινε ἀσφαλῶς μεγάλα
πράγματα, ἀλλὰ ὁ Σαπίρο ἄνοιξε ταχύτητα γιὰ
νὰ μὴ χάσῃ ἀπὸ μπροστά του αὐτὸ τὸ χαμηλὸ καὶ
γογγυρὸ αὐτοκίνητο...

—Κατάληξε σιγά - σιγά, εἶπε ἡ Μπάρμπα-
ρα, σὲ μὴ λογικὴ ἐξήγησι, σὲ κάτι ποῦ ἔχει ἀ-
κετὴ συνέπεια... Μποροῦμε τώρα νὰ ξεκινήσουμε
ἀπὸ ἕνα συγκεκριμένο σημεῖο...

Ἦταν καθισμένοι σ' ἕνα τραπέζι, μπροστὰ σ'
ἕνα παράθυρο ποῦ ἔβλεπε στὴ λίμνη, ὅπου δυὸ κῶ-
νοι προχωροῦσαν μὲ μεγαλοπρέπεια. Εἶχαν φτά-
σει πολὺ ἀργὰ γιὰ τὸ φαγητό, ἀλλὰ ὄχι καὶ τό-
σο ἀργὰ ὥστε νὰ μὴν παρουν δυὸ σάντουιτς καὶ
καφέδες. Ἡ Μπάρμπα-ρα τοῦ εἶχε μιλήσει γιὰ τὴ
διαθήκη.

—Ἡ διαθήκη αὐτὴ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία,
ὕπὸ τὸν ὅρο βέβαια ὅτι ὁ πάτερ Χίγμπετ δὲν κά-
νει λάθος. Εἶναι σὰν νὰ πέθανε ἡ κυρία Πιέρμοντ
χωρὶς διαθήκη!

Σὲ περιπτώσεις σὰν κ' αὐτὴν ἐπεμβαίνουν τὰ
δικαστήρια. Οἱ συγγενεῖς διεκδικοῦν τὰ δικαιώμα-
τα διαδοχῆς τους κ' ὁ πῶς κεντρινός — ἂν ὁ
πάρχη — τὰ κληρονομεῖ ὅλα.

—Σὲ περιπτώσεις πολλῶν συγγενῶν τοῦ ἴδιου
βαθμοῦ, πρόσθεσε ἡ Μπάρμπα-ρα, ἡ περιουσία μοι-
ράζεται κ' ἡ τελικὴ ἐπιθάλαση ἀπαιτεῖ, ὅπως συ-
νήθως, πολὺν καιρὸ.

—Αὐτὰ εἶναι σωστά, ὑπὸ τὸν ὅρο πὼς ξεκινῶ-
με σωστά, παρατήρησε ὁ Τζῶν.

Ἡ Μπάρμπα-ρα παρατήρησε βιαιοποιημένη

πὼς ὁ Τζῶν εἶχε ἀλλάξει: Δὲν φαινόταν πιά κου-
ρασμένος. Αὐτὸς εἶχε κάνει ὅλη τὴν ἐργασία γιὰ
τὴν κατάσταση ἐνὸς σχεδίου, στηριζομένου στὴν
ἀργὴ διαδικασία τῶν κληρονομικῶν ὑποθέσεων.

—Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τὸν ὁποῖο θ' ἀποκαλῶ
ἀπὸ ὧ καὶ πέρα «ὁ ἐχθρός», εἶπε ὁ Τζῶν, εἶχε
λόγους νὰ ξέρῃ ὅτι, ἂν καὶ μακρινὸς συγγενὴς
τῆς Ἀντζελα Πιέρμοντ, ἦταν, ὅμως, ὁ πῶς κον-
τινός της. Θὰ τὸν εἶχαν πληροφορήσει τίποτε οἱ-
κογενειακοὶ φάκελοι ἢ ἀρχεῖα. Κ' εἶχε ἀποφασί-
σει νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν περιουσία. Ἀλλὰ τὸν ἐμ-
πόδιζε ἡ Τζούλη Τίτους...

Μποροῦσαν νὰ ὑποθέσουν πὼς θὰ εἶχε μάθει
εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ νέα ἦταν κληρονόμος. Εἶ-
χε φερθῇ μὲ πολλὴ προσοχή. Εἶχε φροντίσει νὰ
τὴν συναντήσῃ ἐτυχαίως. Αὐτὸ δὲν θάπρεπε νὰ
ἦταν δύσκολο, ἂν εἴδεικε ὑπομονή, γιὰτὶ ἡ
κοπέλλα ἔκανε συχνὰ περιπάτους μόνη στὴν ἐξο-
χή. Δὲν θὰ ἦταν ἐπίσης πολὺ δύσκολο νὰ κε-
ρίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη της.

—Καμμένο κορίτσι! ἔκανε ἡ Μπάρμπα-ρα. Ἦ-
ταν μοιραῖο νὰ πέσῃ στὴν παγίδα... Ἄλλωστε
ξέρομε πὼς ἐκεῖνος πρέπει νὰ ἦταν γοητευτικός...

—Ὁ Τζῶν τὴν κοίταξε ὑψωνόντας τὰ φρύδια.

—Πρέπει νὰ σοῦ μοιᾶξῃ, ἐξήγησε ἡ Μπάρ-
μπα-ρα. Τουλάχιστον ὡς ἕνα σημεῖο... Τύπος Ἀ-
μερικανοῦ, ἀποφοῖτου τοῦ Χάρβαρντ!

Ἡ περιουσία, λοιπόν, θὰ περιερχόταν στὴν κο-
πέλλα. Κι' ὁ ἐχθρός» τὸ εἶχε μάθει. Ἐπρεπε,
συνεπῶς, νὰ τὴν σκοτώσῃ. Κ' ἔπειτα, πρὶν ἡ κυ-
ρία Πιέρμοντ τροποποιήσῃ τὴ διαθήκη της, ἔπρε-
πε νὰ σκοτώσῃ κ' ἐκείνην ἐπίσης. Ἐπειτα δὲν
εἶχε παρὰ νὰ περιμένῃ...

—Ὁ Τζῶν συλλογίστηκε καὶ κούνησε τὸ κεφάλι
του.

Ὁ σκοπὸς ποῦ ἐπεδίωκε ὁ δολοφόνος ἦταν ν'
ἀποκτήσῃ τὰ χρήματα. Ἀλλὰ σὲ μὴ δολοφονία
ποῦ γίνεται γιὰ τὰ χρήματα, ὁ πρῶτος ὑποπτος
εἶναι πάντα ἐκεῖνος ποῦ ἐπωφελεῖται ἀπ' τὸ φόνο.
Ἐπρεπε, λοιπόν, νὰ δοθῇ στὴ δικαιοσύνη ἕνας
ἄλλος δολοφόνος, ποῦ νὰ προκαλέσῃ εὐκολα τὶς
ὑποψίες καὶ ποῦ νὰ διαρύνεται ἀπ' ὅλες τὶς ἐνδεί-
ξεις. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος αὐτός θὰ συλλαμβανό-
ταν, θὰ δικασόταν καὶ θὰ ἐξετελεῖτο, ὁ δόμος
θάταν ἐλεύθερος, γιὰτὶ θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθῇ
βέβαιο ὅτι ἡ ἀστυνομία δὲν θ' ἀσχολεῖτο πιά μὲ
τὴν ὑπόθεσις...

—Εἰδῶ, εἶπε ὁ Τζῶν, ἀποκτᾷ σημασία ἡ βρα-
δύτης τῶν δικαστηρίων, ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὶς
κληρονομικὲς ὑποθέσεις. Χρειάζεται πολλὸς και-
ρὸς, σ' αὐτὴ τὴν πολιτεία, γιὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἕνας
ἐγκληματίας. Ἀλλὰ χρειάζεται ἀκόμη περισσότε-
ρος γιὰ νὰ λήξῃ ἡ νόμιμη διαδικασία μὴς κλη-
ρονομίας. Σέφω μὴ περὶπτωση ποῦ ἐνδιέφερε τὴν
Τράβεζά μου, στὴν ὁποία χρειάστηκαν 4 χρόνια
καὶ 10 μῆνες γιὰ νὰ τελεματιοθῇ ἡ ὑπόθεσις. Στὸ
ἀναμεταξύ ὁ ψεύτικος δολοφόνος θὰ μπορούσε
μὴ χαρὰ νὰ ἔχῃ ἐκτελεσθῇ...

Κοίταξε ἀπ' τὸ παράθυρο τὸν κύκνον.

—Ὁ ψεύτικος δολοφόνος στὴν περίπτωση αὐ-
τὴ εἶμαι ἐγώ. Ἀλλὰ γιὰτὶ ἐγώ; Ἰδοὺ τὸ ἐρώ-
τημα!

Σκέφτηκαν ὅτι ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνους ποῦ θὰ
μπορούσαν νὰ εἶχαν ἐκλεγῇ, αὐτὸς φαινόταν ὁ
πῶς ἐνδεδειγμένος. Ὁ ψευτοδολοφόνος ἔπρεπε νὰ
ἔχῃ ὁρισμένη ἐξωτερικὴ ἐμφάνιση. Ἐπρεπε νὰ
καταικῇ μόνος καὶ νὰ εἶναι ἐργένης. Ἐπρεπε νὰ
δορεθῇ ἕνα κίνητρο γιὰ τὴν πράξη του, ποῦ νὰ μὴ
σχετίζεται μὲ τὸ πάθος. Θὰ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ
πρόκειται γιὰ κάποιον ποῦ νὰ μπορῇ ὁ ἐχθρός»
νὰ τὸν ἐπιτοῇ σχεδὸν ἀδιάνοπα. Ὅλο τὸ σχέδιο
θὰ κατέρρεε, λόγου χάριν, ἂν τὸ ἄτομο ποῦ θὰ
εἶχε ἐκλεγῇ ὡς δολοφόνος» δρισαχταν τὴν ἡμέ-
ρα τῆς δολοφονίας στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο καὶ
μπορούσε νὰ τὸ ἀποδείξῃ...

Δὲν χρειάζοταν ἀπόλυτη σωματικὴ ὁμοιότης.
Μερικὰ γενικά κοινὰ σημεῖα θ' ἀρκοῦσαν. Ἡ ὑ-
ποβολὴ θὰ ἔκανε τὰ ὑπόλοιπα, καθὼς καὶ ἡ ἀνι-
κανότης τῶν συνηθισμένων ἀνθρώπων ν' ἀνα-
γνωρίζουν τὶς ρυτισμογνομίες. Φυσικά, ὁ ἐχθρός»
θ' ἀπέφυγε νὰ ἐμφανισθῇ μπροστὰ σὲ ἀνθρώπους
ποῦ ἔξεραν πολὺ καλά τὸν Τζῶν...

—Μὲ δυὸ λόγια, εἶπε ὁ Τζῶν, ἔπρεπε νὰ βο-
ρῇ ἕνας ἄνθρωπος ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ τίποτα τὸ ἰδι-
αίτερα ἀξιοσημείωτο. Κι' αὐτὸς εἶμαι ἐγώ. Δὲν
συμφωνεῖς;

—Γιὰ τὸν πρῶτο τυχόντα, ἔτσι εἶναι, παρα-
δέχτηκε ἡ Μπάρμπα-ρα. Γιὰ μένα, ὅμως, ὄχι...

—Γιατί; ρώτησε ὁ Τζῶν.

Τοῦ ἀπάντησε πὼς δὲν ἦταν κατάλληλη ἡ
στιγμὴ νὰ μιλήσουν γι' αὐτό.

—Μιὰ μέρα, εἶπε, θὰ συντάξω ἕνα ὑπόμνημα.
Ἐπὶ μνημὸς τῆς Μπάρμπα-ρα Φίλιπς πρὸς τὸν ἀ-
γαπητό της Τζῶν. Θέμα: «Γιὰτὶ δὲν εἶναι ὅπως
ὅλος ὁ κόσμος»... Πρὸς τὸ παρόν... Πρὸς τὸ πα-
ρόν, ποῖος ἦταν ὁ ἐχθρός»;

Μποροῦσαν νὰ ξεκινήσουν ἀπ' τὸ ἀκόλουθο
δεδομένο: Ὁ «ἐχθρός» εἶχε πάει ἐκείνη τὴν ἡ-
μέρα στὴ λέσχη κ' ὄχι μόνο γιὰ νὰ κάνῃ μὴ
σύνημι ἐμφάνισιν... Τὸ περασμένο Σάββατο δρι-
σκόταν στὴ λέσχη τοῦ Χάρβαρντ τὴν ὥρα τοῦ
φαγητοῦ.

—Ἀρχεῖ εἶναι ὁ Χένρυ Ρόμπερτς; εἶπε ὁ
Τζῶν. Ὁ Ντὺ Στίλλ; Ὁ Πίτ Γούντσον; Μήπως
ὁ Ἄλ Κέρτις; Δὲν ἀποκλείεται, ἂν καὶ δὲν τὸν
εἶδα στὴ λέσχη Κάρμακ. Ἵσως, ὅμως, νὰ ἦ-
ταν.

—Εἶναι κάποιοι, συμπλήρωσε ἡ Μπάρμπα-ρα,
ποῦ ἔπαιρνε φωτογραφίες καὶ ποῦ ἔξερε πὼς θὰ-
σουν στὴν λέσχη ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

Ὁ Τζῶν συμφώνησε γιὰ τὸ πρῶτο σημεῖο:
Ὅποιοσδήποτε, ἐφωδιασμένος μὲ μὴ φωτογραφι-
κὴ μηχανή, θὰ μπορούσε, μὲ λίγη τύχη, νὰ ἔχῃ
τὴν φωτογραφία. Ἀλλὰ πὼς μπορούσε νὰ μαν-
τέψῃ πὼς θὰ ἦταν στὴ λέσχη;

—Πρέπει νὰ μὴν ξεχνῶμε, εἶπε, τὸ ἔξης:
Ὁ «ἐχθρός» δὲν διαζόταν — ὡς τὴ στιγμὴ ἐν-
νοῦ ποῦ σκότωσε τὴ νέα... Μπόρεσε νὰ περάσῃ
μῆνες προετοιμάζοντας τὴν πράξη του καὶ δὲν
εἶχε βάλει στὸν ἑαυτὸ του καμμιὰ συγκεκριμένη
ἡμερομηνία... Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ ἔχῃ μὴ φω-
τογραφία μου, δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ τὸν παρουσιά-
σῃ ἡ κοπέλλα στὸν πάτερ Χίγμπετ μὲ τ' ὄνομά
μου. Μποροῦσε νὰ περιμένῃ τὶς διάφορες εὐκαι-
ρίες...

—Ἐπρεπε νὰ ξέρῃ καὶ τὴν ὑπογραφή σου,
εἶπε ἡ Μπάρμπα-ρα, γιὰ νὰ τὴν μιμηθῇ...

Ὁ Τζῶν συλλογίστηκε: Ὁ Χένρυ Ρόμπερτς
εἶχε ἀναρρίθμτες εὐκαιρίες νὰ τὴν δῇ. Θυμῶταν
ἐπίσης πὼς εἶχε ἀγοράσει κάτω ἀπ' τὸν Κέρτις
καὶ τοῦ εἶχε δώσει σὲ ἀντάλλαγμα μὴ ἐπιταγή.
Εἶχε ἀλληλογραφήσῃ μὲ τὴν ἐταιρία γιὰ τὴν ὁ-
ποία ἐργαζόταν ὁ Στίλλ.

—Κι' αὐτὸς ὁ κύριος Γούντσον, ρώτησε ἡ
Μπάρμπα-ρα, ποῦ δὲν εἶναι πρὸς τὸ παρόν γιὰ
μένα, παρὰ ἕνα ἀπλό ὄνομα;

Ὁ Τζῶν δὲν μπορούσε νὰ θυμηθῇ μὴ περὶ-
πτωση ποῦ ὁ Πίτ Γούντσον νὰ εἶχε τὴν εὐκαιρία
νὰ μελετήσῃ τὴν ὑπογραφή του. Ὅμως...

—Νομίζω πὼς τοῦ εἶχα δώσει κάποια ἐπιταγὴ
μὴ μέρα, γιὰ νὰ πληρώσω ἕνα χρέος τοῦ μοιρῆ.
Μοῦ φαίνεται, ἀλλὰ δὲν εἶμαι βέβαιος...

Ὁ «ἐχθρός» ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος
κοινός, ἀλλὰ ἱκανὸς γιὰ καταπληκτικὴ δράση. Ἦ-
κανὸς νὰ θέσῃ κ' ἐφαρμογὴ ἕνα διαβολικὸ σχέ-
διο, νὰ προχωρήσῃ δηματιστὰ πρὸς ἕνα σκοπὸ, ποῦ
δὲν ἄφηνε οὔτε στιγμὴ νὰ τοῦ ἐξφύγῃ. Μήπως ἦ-
ταν κανένας παίκτης τοῦ σκακιοῦ;

—Ὁ Χένρυ Ρόμπερτς παίζει σκάκι, εἶπε ὁ
Τζῶν. Μοῦ λένε πὼς εἶναι ἀρκετὰ δυνατός. Ἀλλ'
αὐτὸ δὲν μᾶς ὁδηγεῖ πούθενά...

—Ὁ κύριος Γούντσον παίζει τίποτ' ἄλλο ἐκ-
τός ἀπ' τὸ μοιρῆ;

—Ὁ Πίτ; Δὲν νομίζω — ὄχι, ὄχι ὁ Πίτ!

Κοίταξε τὸ ρολόι του. Ἦταν τέσσερις περα-
σμένες καὶ πρότεινε νὰ φύγουν.

—Ὁ Γκραϊντν δὲν ξέρεῖ ποῦ εἶμαι καὶ θὰ
ἔχῃ γίνῃ ἔξω φρενῶν!

Σαναθένθηκαν στὸ μικρὸ αὐτοκίνητάκι καὶ προ-
χώρησαν πρὸς τὴν πόλη.

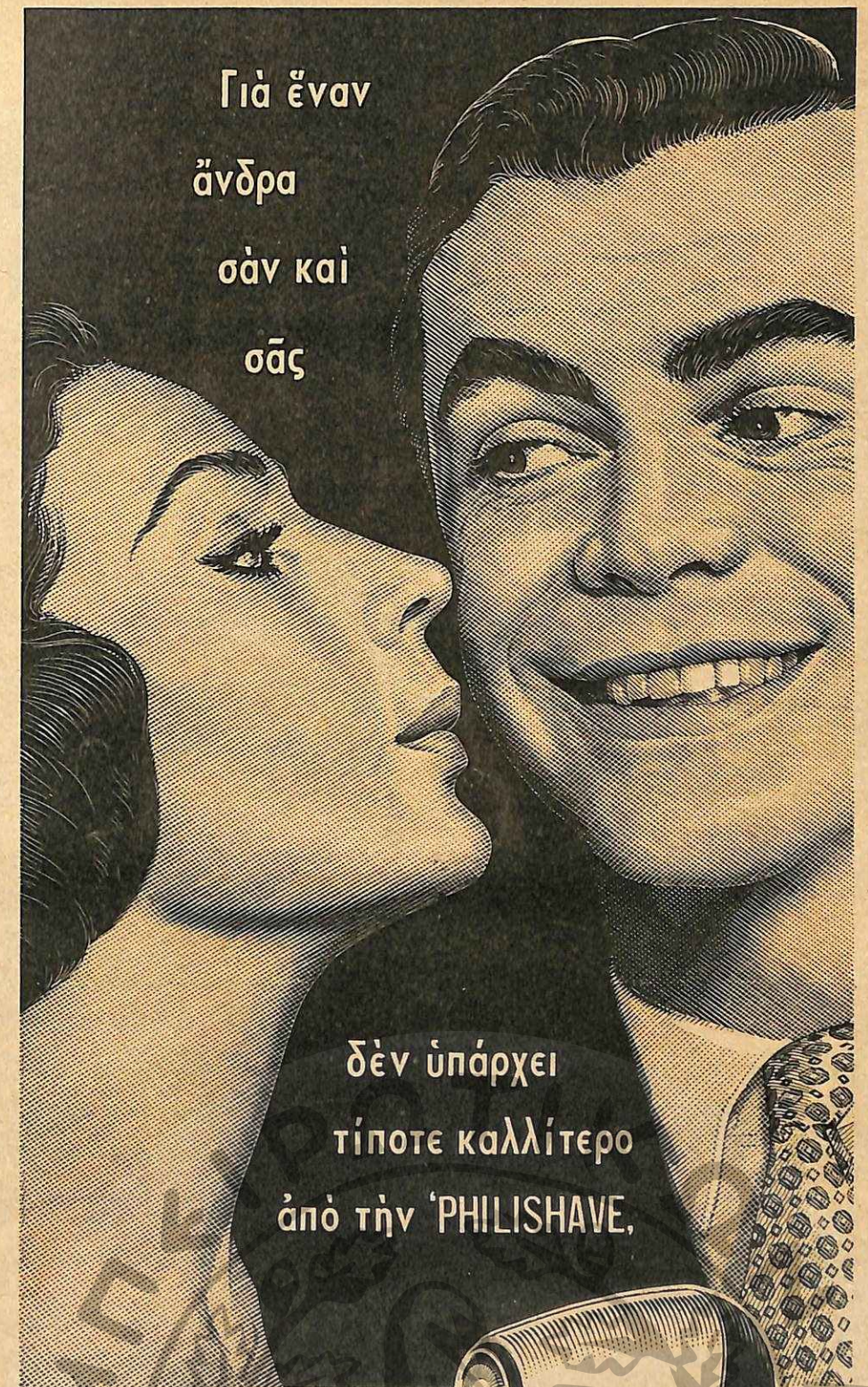
—Ἀπ' ὅλους αὐτούς, ξέρεις ἂν εἶχε κανεὶς
χηματικὲς ἀνάγκες; ρώτησε ἡ Μπάρμπα-ρα ἔ-
πειτα ἀπὸ ἀρκετὰ μεγάλῃ σιωπῇ.

Ὁ Τζῶν ἀποκρίθηκε ὅτι, κατὰ τὴ γνώμη του,
ὅλοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν οἰκονομικὴ ἀνεση. Ἐκ-
τός ἀπ' τὸν Ἄλ Κέρτις, Ἵσως. Γι' αὐτὸν δὲν ἔξε-
ρε τίποτα. Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ὁ Κέρτις εἶχε
φύγῃ ἀπ' τὴν ἐταιρία ὅπου ἐργαζόταν. Μπορεῖ
νὰ εἶχε βοή καὶ καλύτερο.

—Περὶσσότερα χρήματα, Ἵσως; ρώτησε ἡ
Μπάρμπα-ρα.

Σ' αὐτὸ ὁ Τζῶν δὲν μπορούσε νὰ δώσῃ καμμιὰ
ἀπάντησι. Ὅλα ἦταν πιθανά. Κι' αὐτὸς ἀκριβῶς
ἦταν ὁ μελετῆς; Ὅτι ὅλα ἀπολύτως ἦταν πιθανά...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Γιὰ ἕναν
ἄνδρα
σὰν καὶ
σᾶς

δὲν ὑπάρχει
τίποτε καλλίτερο
ἀπὸ τὴν 'PHILISHAVE.

Εἶσθε ὁ ἄνδρας ποῦ οἱ γυναῖκες
θαυμάζουν γιὰτὶ γνωρίζετε πὼς
τὸ μυστικὸ τῆς ἀνδρικής γοη-
τείας εἶναι τὸ τέλειο ξύρισμα.

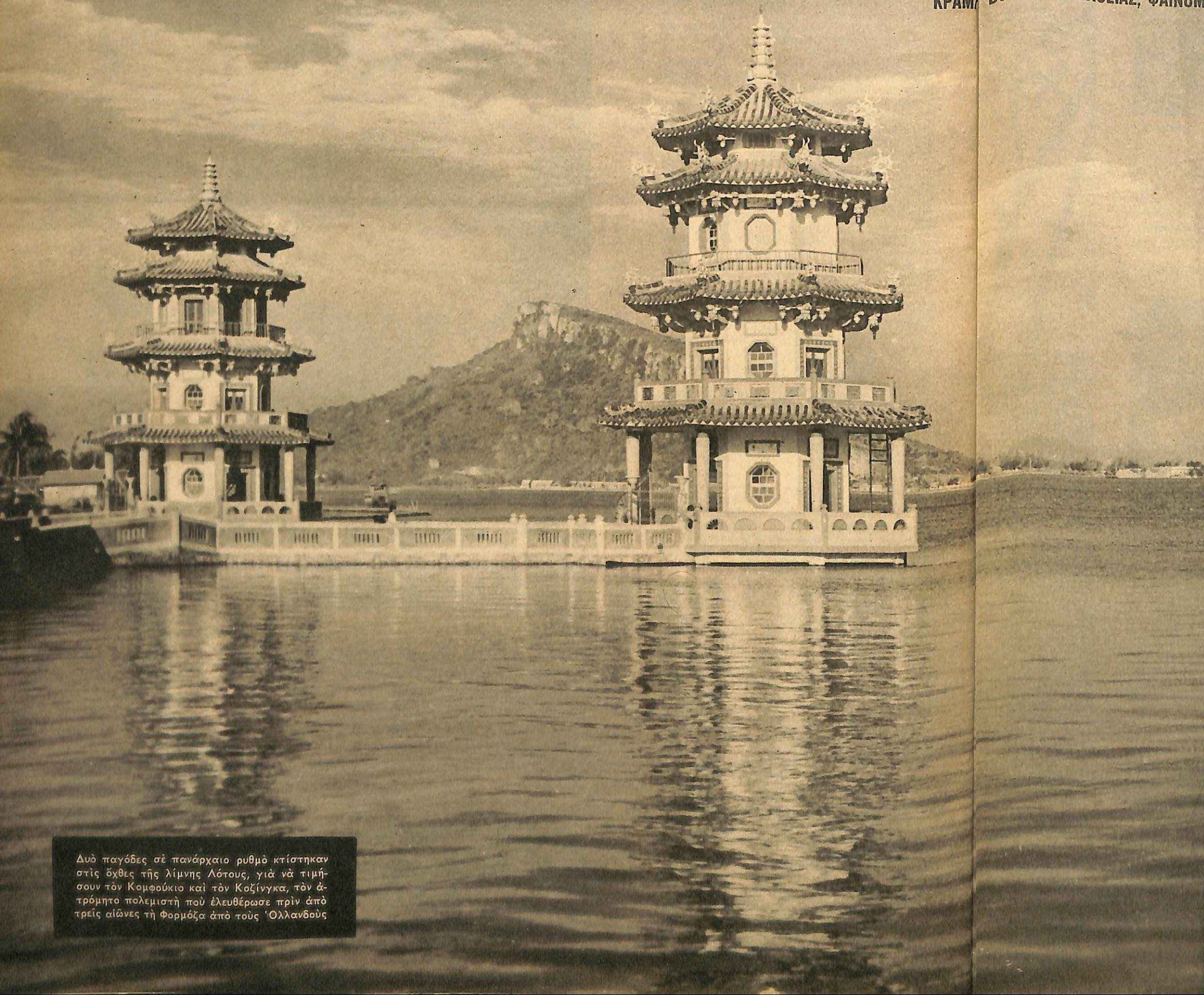
Γνωρίζετε ἀκόμα πὼς μόνο ἡ
'PHILISHAVE, ξυρίζει ἀπαλά,
γρήγορα, τέλεια.

ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE

ΕΝΩ Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΠΙΕΣΤΙΚΗ
ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΑ ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΦΟΡΜΟΖΑ: Η ΕΞΟΡΙΣΤΗ ΚΙΝΑ

ΚΡΑΜ/ ΒΟΥΔΙΚΗΣ ΑΠΑΘΕΙΑΣ, ΦΑΙΝΟΜΕΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΟΝΚΙΧΩΤΙΣΜΟΥ

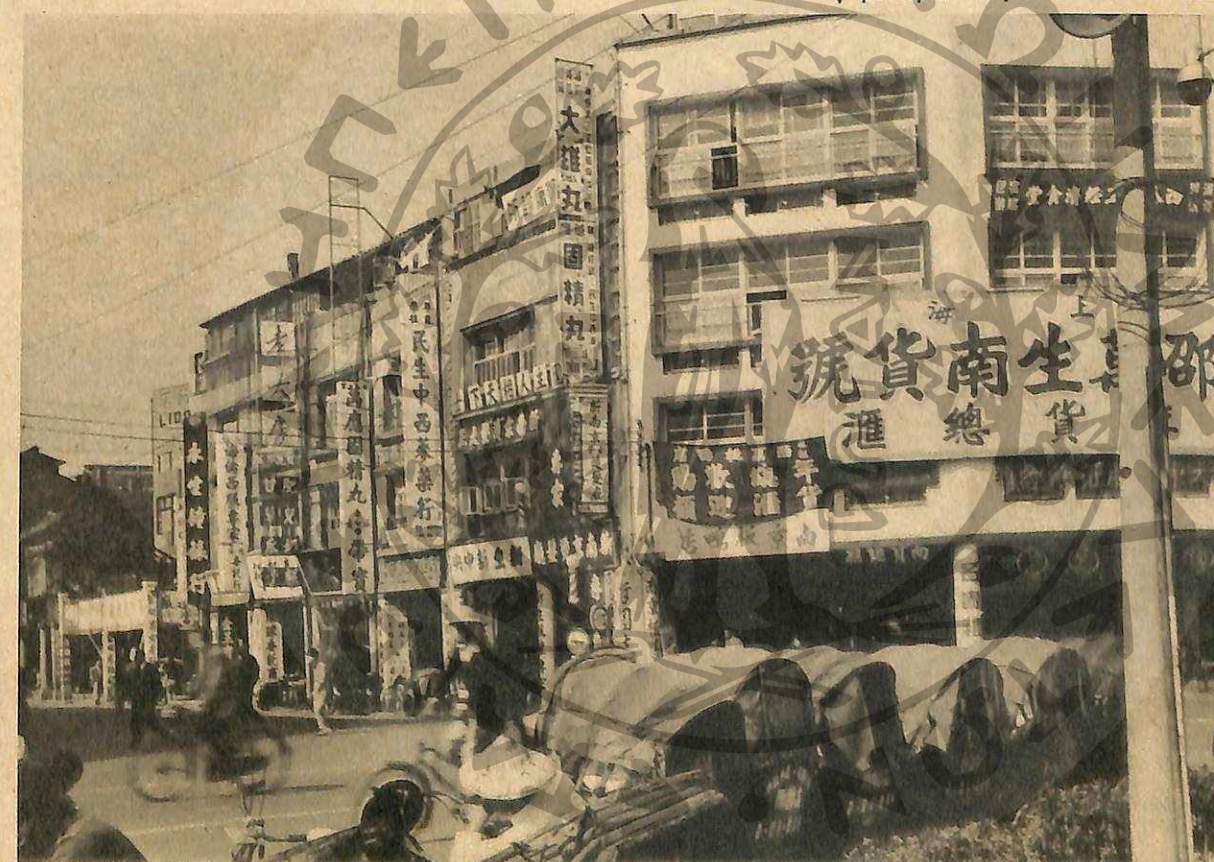
Δυο παγόδες σε πανάρχαιο ρυθμό κτίστηκαν
στις όχθες της λίμνης Λότους, για να τιμή-
σουν τον Κομφούκιο και τον Κοζίνγκα, τον α-
τρόμητο πολεμιστή που έλευθέρωσε πριν από
τρεις αιώνες τη Φορμόζα από τους 'Ολλανδούς

↑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ τύπος αγρό-
του, απογόνου των πρώτων αποίκων.
'Ανάμεσα στους ντόπιους και στους
επήλυδες, οι οποίοι συνώδευσαν τον
Τσάνγκ - Κάι - Σέκ το 1950, υπο-
δόσκει πάντοτε ένας ανταγωνισμός.

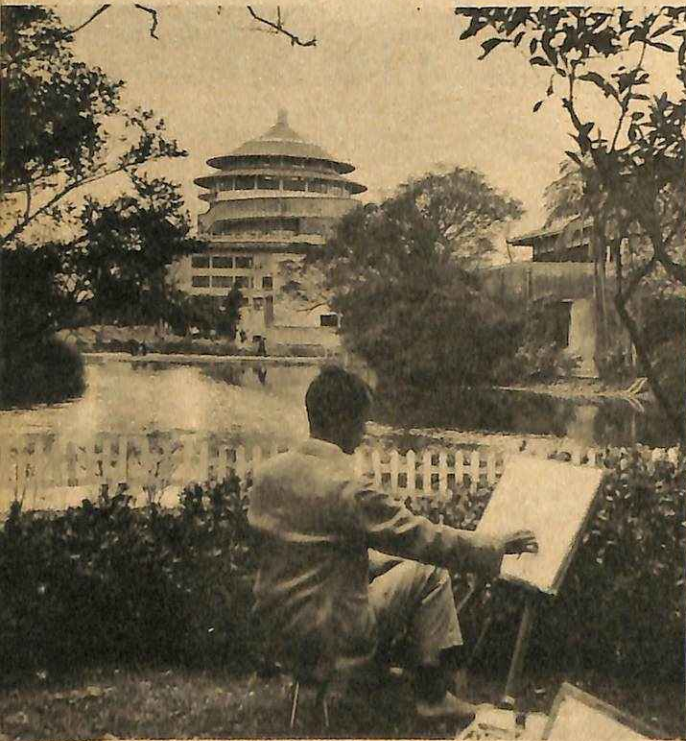
ΣΤΑ ΤΑΠΕΙΝΑ εργαστήρια συνεχί-
ζεται μια παράδοση που θρискόταν
σε μεγάλη περιωπή στην προκομ-
μουνιστική Κίνα. 'Εξοχοι τεχνίτες
δημιουργούν με τα χέρια τους άρι-
στοουργήματα σε άσημι, σε ξύλο, σε
ελεφαντόδοντο, αλλά και σε πηλό.

← ΣΤΗΝ ΤΑΙ-ΠΕΧ έχει τώρα την έ-
δρα της η κυβέρνηση της εθνικιστι-
κής Κίνας. 'Η πόλη διαθέτει πανε-
πιστήμια, πάμπολλες παγόδες και
↓ μοντέρνα κτίρια δυτικού «στύλ».

Σ ε απόσταση 180 περίπου χιλιομέτρων από την ήπειρωτική Κίνα βρίσκεται η Φορμόζα, — προμαχώνας της Έθνικιστικής Κίνας και τακτικός πρωτοσέλιδος τίτλος στις εφημερίδες όλου του κόσμου. Από το 1895 ως το 1945, το νησί ανήκε στην Ιαπωνία και δεν είναι παράξενο αν, ζπειτα από κατοχή μισού αιώνα, η Φορμόζα σήμερα διαχωρίζεται όχι μόνο γεωγραφικά, αλλά κατά πολύ περισσότερους τρόπους από την κινεζική ήπειρο.

Μολονότι, σε σύγκριση με την Κίνα, η Φορμόζα αποτελεί μία κουκίδα στο χάρτη, ο στρατηγός Τσάγκ Κάι Σέκ έχει όπωσδήποτε υπό το έλεγχο του έκταση 36.000 τετρ. χιλιομέτρων, δηλαδή, κάτι περισσότερο από την Όλλανδία ή κάτι λιγώτερο από την Έλβετία. Περίπου 10 εκατομύρια κάτοικοι συνωστίζονται στο νησί. Οί αυτόχθονες είναι Μαλαϊκής καταγωγής και έχουν διαφορετική γλώσσα και πολιτισμό από τους Κινέζους άποίκους. Σήμερα αποτελούν μία άσημαντη μειονότητα, 100.000 ψυχών, που βρίσκονται συγκεντρωμένοι στο όρεινό έσωτερικό της νήσου.

ΣΤΟΝ ΓΡΑΦΙΚΟ ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΤΑΪ-ΠΕΧ

ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ

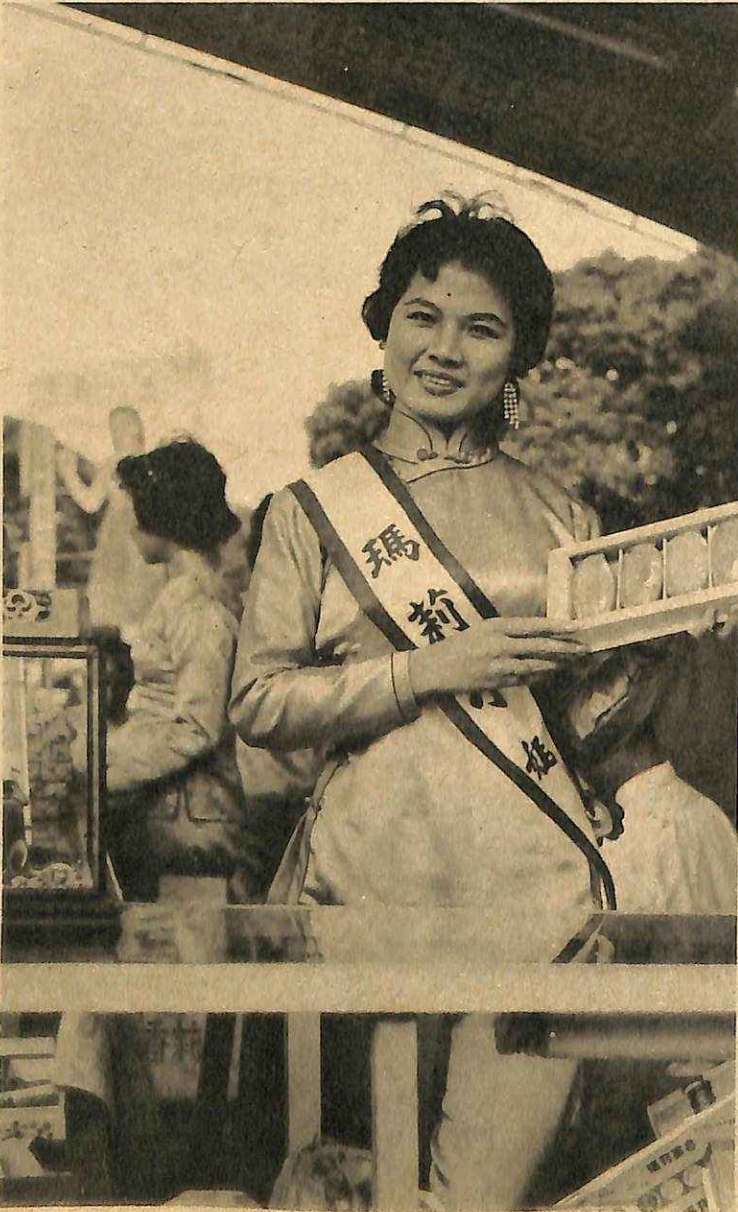

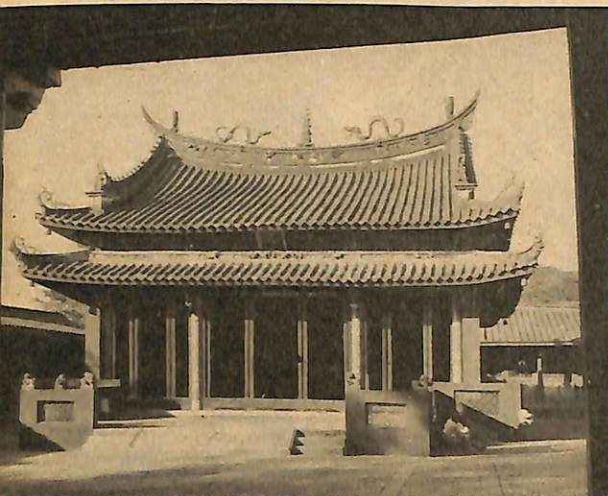
ΤΑ «ΡΙΣΚΟ», ΠΟΥ ΕΞΕΡΝΑΝ ΠΑΛΙΑ ΚΟΥΛΗΔΕΣ, ΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ

ΤΟ ΚΑΟΣΙΟΥΝΓΚ είναι ή κυριώτερη βιομηχανική πόλη στα νότια της νήσου, με έξαιρετικές λιμενικές εγκαταστάσεις. Τά σπίτια και τά εργοστάσια είναι εύρωπαϊκού στύλ, αλλά σε κάθε βήμα του συναντάει ό έπισκέπτης παγόδες παραδοσιακής άρχιτεκτονικής.

ΝΕΟΙ άμερικανίζοντες τρόποι: Μιά γοητευτική ήθοποιός διαφημίζει σαπούνια στην έκθεση έθνικών προϊόντων.

Η ΚΑΤΩΤΕΡΑ εκπαίδευση είναι τώρα υποχρεωτική και παρέχεται δωρεάν σ' όλα τὰ Κινεζόπουλα τῆς Φορμόζας.

ΠΑΓΟΔΑ στὴν παλιὰ πρωτεύουσα Ταϊνάν. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀποβιβάστηκαν ὁ Κοζίνγκα καὶ οἱ πολεμισταὶ τοῦ ἀπὸ τὴν Νότιο Κίνα, γιὰ νὰ διώξουν τοὺς Ὀλλανδοὺς στὸν 17ο αἰῶνα.

Ἡ Φορμόζα, ὥστόσο, ἦταν γνωστὴ στοὺς Κινέζους ἀπὸ τὸ 607 μ.Χ., ὅπως μαρτυροῦν τὰ ἐπίσημα ταξιδιωτικὰ χρονικά τῆς ἐποχῆς. Ἀργότερα προσηρτήθη στὴν κινεζικὴ αὐτοκρατορία. Στὸν 16ο αἰῶνα οἱ Πορτογάλοι ἀνεκάλυψαν τὴ Φορμόζα γιὰ λογαριασμό τῆς Δύσεως. Ἰσπανοὶ καὶ Ὀλλανδοὶ τὴν κατέκτησαν καὶ τὴν μοιράστηκαν. Ἀλλὰ ἐπειτα ἀπὸ λίγες μόνο δεκαετίες ἡ νῆσος ξανάγινε κινεζικὴ καὶ τὸ καθεστὼς ἔμεινε ἀναλλοίωτο ὥς τὴν ἐποχὴ ποὺ κατεκτήθη ἀπὸ τοὺς Γιαπωνέζους.

Στὰ 1945 κανεὶς δὲν φανταζόταν ὅτι πέντε χρόνια ἀργότερα ὁ Τσάιγκ Κάι Σέκ, ἐξόριστος ἀπὸ τὴν ἡπειρωτικὴ Κίνα, ὅπου κυριάρχησε ὁ Μάο Τσέ Τούγκ, θὰ εὑρίσκει καταφύγιο ἐκεῖ καὶ θὰ ἐγκαθιστοῦσε τὴν κυβέρνησή του στὴν πρωτεύουσα Ταϊπέχ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ γηραιὸς στρατάρχης καὶ οἱ ἐθνικισταὶ εὐσυνειδήτως προσπαθοῦν νὰ περιβληθοῦν τὸ ἔνδυμα τῆς φιλευθέρως δημοκρατίας. Ἐπανεφέραν στὸ προσκήνιο τὸ σύνταγμα τοῦ 1946, ποὺ ἐγγυᾶται τὴν ἐλευθερία τοῦ τύπου, τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Ὁργάνωσαν δύο ἀντιπολιτευόμενα κόμματα, ποὺ οἱ ὑποψήφιοί τους ἐπιτρέπεται ἐνίοτε νὰ καταφέρωνται κατὰ τὸν ὑποψήφιον τοῦ κυβερνῶντος Κουόμινταγκ. Ἀλλὰ κατὰ κάποιο τρόπο, τὸ Κουόμινταγκ κερδίζει πάντα στὶς ἐκλογές καὶ τὰ ἀντιπολιτευόμενα κόμματα προσέχουν νὰ μὴ ἀντιτίθενται πολὺ σφοδρὰ γιὰ νὰ μὴ κοποῦν οἱ χορηγίες τοῦ Κουόμινταγκ.

Πάντως, μιὰ κάπως τολμηρὴ ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση — ἓνα σχέδιο ποὺ ὁ στρατάρχης εἰχε καταστρώσει ἀπὸ τὸ 1930 γιὰ τὴν ἡπειρωτικὴ Κίνα — ἐφαρμόστηκε, ἐνῶ μὲ τὴν ἀμερικανικὴ οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ βοήθεια εἰσῆχθησαν νέες μέθοδοι καλλιέργειας καὶ ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ ὥργανώθηκε ἐπὶ νέων βάσεων.

Πλοῦτος μεγάλος δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχει ὅμως σχετικὴ εὐμάρεια. Τὰ μοναδικὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα ἀνήκουν στοὺς ξένους ἀντιπροσώπους. Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων εἶναι λίγο μεγαλύτεροι ἀπὸ τὰ ἡμερομίσθια τῶν χειρωνακτῶν. Οἱ ἀνώτεροι κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ζοῦν διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους, γιὰτὶ δὲν διαθέτουν τὰ μέσα. Ἡ πολιτικὴ, ὥστόσο, ἀντίθεση στὸ οὐσιαστικὰ μονοκομματικὸ καθεστὼς τοῦ Τσάιγκ Κάι Σέκ προσλαμβάνει συχνὰ ὀξύτερη μορφή. Πέρα ἀπὸ τὴν τυπικὴ ἀντιπολίτευση ὑπάρχουν μεμονωμένες προσωπικότητες — ὅπως ὁ ἐκδότης τοῦ δεκαπενθήμερου περιοδικοῦ «Ἐλευθερία Κίνας», Λὴ Τσέν —, ποὺ βάλλουν κατὰ τὸν ἀστυνομικὸν μέθοδον τοῦ στατάρχου. Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ Λὴ Τσέν συνελήφθη καὶ παρεπέμφθη σὲ ρῶν ὁ Λὴ Τσέν συνολήφθη καὶ παρεπέμφθη σὲ κυρίως ἀπὸ τὴν κινεζικὴν παροικίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ, χαρακτηρίζουν σὰν «γκάφα» τὴν σύλληψη τοῦ δημοφιλέστατου ἐκδότη καὶ σχολιάζουν ὅτι ὁ γηραιὸς στρατάρχης «μυαλὸ δὲν ἔβαλε».

Ὁπωσδήποτε, πέρα ἀπὸ τὴν διαμάχη καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνες, ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο, ἴσως πῶς ἐνδιαφέρον, στὴν Φορμόζα: Ἡ καθημερινὴ ζωὴ στὰ χωριά, στὶς πόλεις, στὰ δάση τῶν ὄρεων. Αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ἀκριβῶς καλύπτει ἡ σειρά τῶν ὡραίων φωτογραφιῶν ποὺ δημοσιεύουν οἱ «Εἰκόνας».

Οἱ ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ κάτοικοι διατηροῦν μ' ἐμμονὴ τὶς δικές τους παραδόσεις, ἀλλὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ τὸν κινεζικὸ πλῆθυσμό. Κοντὰ στὴ Λίμνη τοῦ Ἡλίου ἔχουν στήσει μιὰ τουριστικὴ διομηχανία, ὅπου εὐχαρίστως ποζάρουν μὲ τὶς ἰδιότυπες ἐνδυμασίες τους στὸ φακὸ τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν.

ΣΤΙΣ ὄρεινές περιοχὲς καλλιεργεῖται ἐντατικὰ τὸ τσαΐ, ἀλλὰ, πρὸς τὸ παρόν τουλάχιστον, ἐπαρκεῖ μονάχα γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ κατανάλωση.

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΔΕΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΟΝΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ. ΕΝΑ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΦΘΟΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

(Φωτ. Camera Press)

ΤΟ ΗΠΙΟ κλίμα τῆς Φορμόζας εὐνοεῖ ἐξαιρετικὰ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς μεγάλης ποικιλίας ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἀνάμεσα σ' αὐτά, τὸ ρύζι φυσικὰ εἶναι τὸ κυριώτερο. Εὐδοκιμοῦν, ὥστόσο, τὰ λαχανικά καὶ τὰ φρούτα. Ἡ δελτίωση τῶν μεθόδων καλλιέργειας καὶ ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση, ποὺ ἀφῆρεσε τὴ γῆ ἀπὸ τοὺς γαιοκτημονες, συνέτειναν στὴν αὐξηση τῆς ἀποδόσεως. Πάντως τὰ 10 ἑκατομμύρια κατοίκων, ποὺ αὐξάνονται μέ... κινεζικὴ γονιμότητα, δημιουργοῦν ἤδη ὀξὺ δημογραφικὸ πρόβλημα.

ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ, ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ...

Με τα παρατεταμένα φθινοπωρινά οίγη ή τουριστική σεζόν τελειώσε, τυπικά κι' οδυσιαστικά. Τα Φεστιβάλ έξαιντήθηκαν. Άρσασαν στους δρόμους της Αθήνας οι γραφικοί (και μη) ξένοι με τις γενειάδες, τα σάρες και τις φωτογραφικές μηχανές. Έσημωσαν τ' άσπρα νησιά. Καιρός πιά για περυσίλλογη: Τι άπευκόμισε έφερός ό τόπος από τη διαδαιτυλιεία του ξένου στοιχείου; τι έλλειδες υπάρχουν για τού χρόνου; ποιά τά σφάλματα και ποιάς οι έπιτυχίες της τουριστικής μας πολιτικής;

Πρίν όμως από τη σοβαρή αντιμετώπιση του θέματος (ας μη ξεχνάμε ότι ο τουρισμός είναι ένας από

τους βασικότερους τομείς του πενταετούς προγράμματος προοράματος) δέν είναι ίσως άσκοπο να έρευνηθή κι' ό ρόλος της ιδιωτικής πρωτοουλίας στή «έμπόριο των ξένων» κι' ακόμη ποιά είναι ή γνώμη, οι έντυπώσεις του έμπορεύματος από την διακίνηση στόν έλλαδικό χώρο. Στα δυό αυτά έρωτήματα ή δημοσιογραφική έρευνα δούσκει εύκολα και πλούσιο ύλικό γι' απαντήσεις έχοντας μετάρχει σε μιάν έβδομαδιαία εκρούαζέρα στο Αιγαίο, ώργανωμένη από ιδιωτικήν έπιχείρηση και μόνους έλληνοφώνους συνταξιδιώτες τό πλήρωμα του κορυφού πλοίου.

δύσκολη γιατί δέν ένθουσιάζεται εύκολα με τά κοκορέτσια και τη ρετιόνα, γιατί ταξιδεύοντας συχνά ξέρει να κάνει συγκρίσεις, γιατί δέν θουσιάζει στό άρχαιονωστικό ή λαογραφικό ένδιαφέρον τη διάθεσή της για βολή, διασκέδαση, άναψυχή. Κατηγορία συνάμα πολύτιμη γιατί μπορεί να διαχύση τις έντύψεις της — άμα είναι καλές — ερπύστα, να γίνει ή άποδοτικότερη διαφήμιση τών τουριστικών δυνατοτήτων της χώρας.

— Τι θάλασσα!.. Έλεγε και ξανάλεγε μιά χαριτωμένη Γαλλίδα, ρεμβάζοντας με μισόκλειστα τά μάτια, έαπλωμένη στήν πολυθρόνα στό κατάστρωμα του

ναυούς και προσπαθούσαν να μη χάσουν λέξη από τό γοητευτικό παροθύθι που τους ξετύλιγαν — πριν από τρεις, από τέσσερις χιλιάδες χρόνια...

— Είναι τόσο παλιά ή 'Ελλάδα!.. 'Αφελής, άλλ' άνυπόκριτος ό θαυμασμός της ήλικιωμένης 'Αμερικανίδας. Αύτές οι κεραμιδιές ναυογραφίες τών άνακτόρων μοιάζουν σάν χθεσινές. Κι' από τό θαυμάσιο μουσείο του 'Ηρακλείου, πολλές κυρίες θά διέλεγαν κομμήματα να τά κρεμάσουν σάν μενταγιόν, μοτίβα να τά κεντήσουν σε μαξιλάρια και φοδστες...

Κ' είναι άληθινά κρίμα τί συ-

ξαναγός ή ή έρειπωμένη πραγματικότητα...

Τό πλοίο ξανασάλαρε θαρύτερο. 'Η τουριστική ώνιομανία είχε θρή στη Ρόδο έδρασε ν' άναπτυχθή. (Δέν είναι άραγε κάτι που πρέπει να σκεφθούν κ' οι άλλες τουριστικές περιοχές; τί καλό, πρωτότυπο είδος μπορούν να πουλούν στόν ξένο περα από τά τσολιαδάρια και τις κάφτ ποστάλ;).

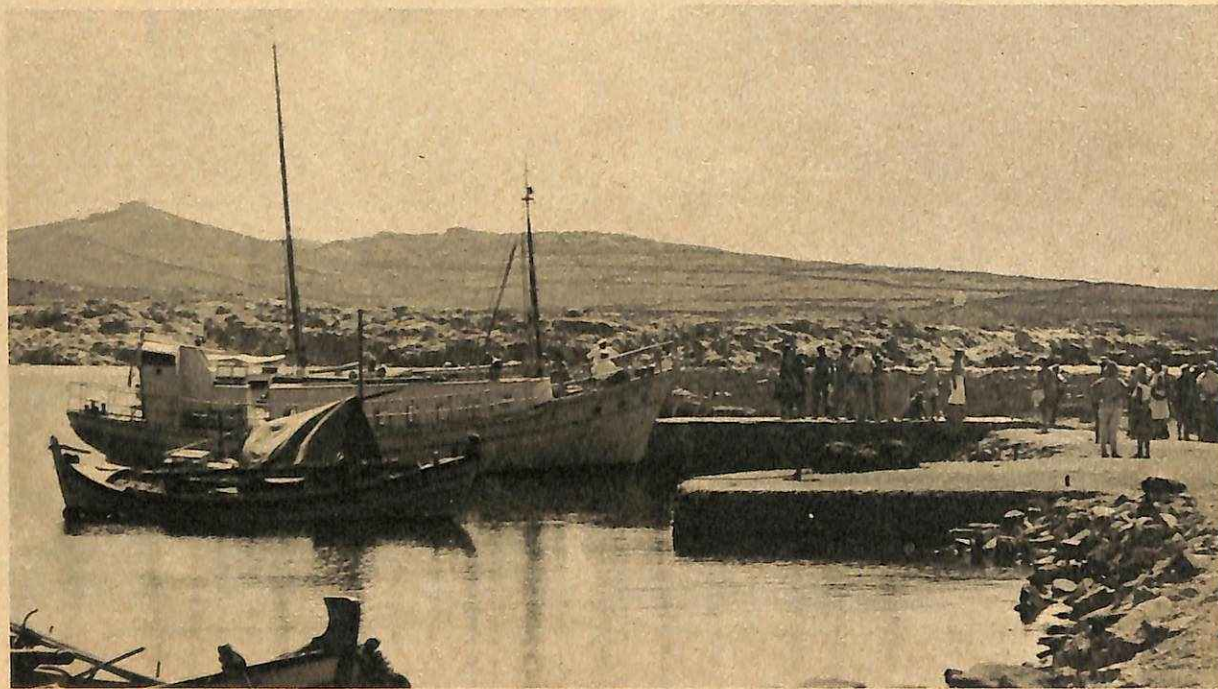
— Έχω μιά γωνιά στό σπίτι μου διηγείται ένας Γάλλος, μηχανικός ή ψη-

Στή Λίνδο

Πραγματικά, μόλις τό «Στέλλα Μάρις» — έτσι λεγόταν τό πλοίο — σαλπάρει από την προώλητα του τελωνείου του Πειραιώς έσθρε κ' ή ή-χώ ακόμη της ελληνικής γλώσσας. Άγγλιστί, γαλλιστί και γερμανιστί καλούσαν τά μεγάφωνα τούς έπιβάτες — έκαστό περίπου — σε μιά πρώτη γνώριμα. Έπερνούσαν σύνδεση. Τό μεγαλύτερο ποσοστό 'Αμερικανοί (με κυριότερες «κακετονηκτότητες» έναν πάστορα, άρχηγό όμίλου γηραιότητας, άλλα και θαλασσοπόλες κυρίες, και ένα ήθοσιό, ντυμένο σε στυλ πειρατού λυμαινόμενου την Καραϊβικήν — ούτε τό σκουλαρίκι δέν του έλειπε από τό ένα αούτι...). Δεύτερο κατά σειρά μεγέθους τό γκρουπ τών Γάλλων. Πολυθρόνο μεζού και χαριτωμένο. Τρίτο οι Γερμανοί, φυσικά ό καθένας μ' ένα διέθλο στό χέρι. Και για να μη λείπει ή όπόμνηση της έπικαιρότητας, ύπρχε και μιά οικογένεια Βέλγων άπ' τό Κογκό, που προτίμισε, μέχρις ότου οι Λουμβόμπερς ξεκαθαρίσουν τη θέση τους, να δώση ένα γαλάζιο διάλειμμα στήν ά-γωνία της.

Πλώρη προς τό 'Ηράκλειο της Κρήτης. Δυό 'Ελληνίδες ξεναγοί, έπιστήμονες άρχαιολόγοι, έξηγουσαν με ζοηρότητα, χρώμα και σαφήνεια τί έπρόκειτο να συναντήσουν από τόν Μινωικό πολιτισμό οι έκαστο αούτοι, άσχετοι με ταξύ τους άνθρωποι, που μέχρι προχθές θά τοποθετούσαν άσφαλας κάτω θολά στόν χάρτη τό σύγγραμμα της 'Ελλάδος. Σοφά μελετημένο τό πρόγραμμα της κρουαζιέρας, προέβλεπε την γνωριμία με την Κνωσό, με την Ρόδο και

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟΤΕΡΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΣ ΗΤΑΝ Η ΔΗΛΟΣ ΚΑΙ Η ΜΥΚΟΝΟΣ...

Στή Δήλο

τόπιν, με την 'Εφεσσο και την Κωνσταντινούπολη έν συνεχεία και στόν γυρισμό με τη Δήλο και την Μύκονο σάν τελευταίο σταθμό πριν από τόν Πειραιά. 'Ετσι γοργά, κάπως άνακατεμένα, άλλα ευχάριστα, ό ξένος θά γνώριζε 'Ελλάδα προκλασική, 'Ελλάδα μεσαιωνική, 'Ελλάδα ελληνιστική, Βυζάντιο, 'Ελλάδα της χρυσής έποχής κ' 'Ελλάδα νησιώτικη σύγχρονη με κοσμοπολίτικη μάλιστα άτμόσφαιρα. Κι' όλα αυτά άναπλέοντας τη χρυσόγάλαξη φωτοπλημμύρα του Αιγαίου, όλα αυτά με κάθε δυνατή άνεση στό ταξίδι — διασκεδάσεις, παιχνίδια, χορό, κολύμπι, άκνιμ και καρναβάλι...

Η κρουαζιέρα, θέβαια, δέν άπευθυνόταν στούς τουρίστες που όνούντο στό «αώτοστόπ», τιμούν δένότως τά έξέρρανα άμπέλια και χαρτζελικώνονται εις άρχαίως πουλάντας τό αίμα τους στά κέντρα αλμδοσσίας. Σχεδίασθηκε για να προσελκύση — και να ικανοποιήσει — τόν τουρίστα πολυτελείας, αυτόν που εύκολα δίνει τις 9.000 περίπου δραχμές για τό ετήσιο των ήμερών κ' ευχάριστα έξοδει μιά άκρίβος ή κατηγορία αυτή τών περιηγητών που χρειάζεται ό τόπος για να γίνουν πραγματικά παραγωγικές οι πραγματικά σοβαρώτατες επενδύσεις σε τουριστικά έργα. Κατηγορία, όμως

«Στέλλα Μάρις». 'Εμοιάζε σ' αλήθεια σάν να ρουφούσε με κάθε πόρο του κορμιού της τόν χρυσό άπαγευματινό ήλιο, την άρμη κι αυτό τό σκέτο κατοκάθρο γαλάζιο χρώμα που, όμολογουμένως, έμεις δέν μπορούμε να έκμηψούμε πόσην έντύπωση κάνει.

—Τι θάλασσα!..

Μέχρι άργά τό θράδυ, που δέν ξεχώριζε τίποτα τό μάτι τριγύρω, ήταν πολλοί που έμεναν έαπλωμένοι, άμίλητοι, άπληστοι έντροφιτές αούτης της φυσικής πράστατας — του θείου δόρου στήν 'Ελλάδα

Σ τούς ρυθμούς της Ιταλικής όρχήστρας, σ' ένα από τά σαλόνια του πλοίου, άναγντούσαν άλλοι την έξκούραση. Τά αταξία του Πειραιώς, σε ναπολιτανική παραφθορά τών ελληνικών στίγων, από τά πιά περιζήτητα. Κι' από τη μικρή, άλλα προσκετική συγκροτημένη θύλακή της, άλλου σαλόνιού, οι τόμοι που μιλούσαν για την 'Ελλάδα, τούς ήρωες και τούς θρύλους της, ήταν αούτοι που ξεφυλλίζδουσαν...

Εντυπωσιακή ή Κνωσό με τη ζωάνανια της άρχιτεκτονικής της. Άπομειήμερο και τά τεχνικά χαλούσαν τόν κόσμο. Μιά άπίδωτη συναυλία, που δέν ένωκλούσε, όμως, τούς όμίλους, έτσι καθώς τριγύριζαν τις σε-

σωρευμένης φτηνοπροστυχοδουλείας, πόσο γελοιογραφικά έξωγλωμένο κακή γούστο πουλιέται στά προσιτά για τόν τουρίστα μαγαζάκια «άναμνηστικών και δώρων» έξω από τά μουσεία και τούς άρχαιολογικούς χώρους.

—Δέν έχει τίποτε ν' αγοράσωμε;

—Ερώτηση τυπική, που ικανοποιείται πάντοτε μεγαγχολικώτατα.

Η Ρόδος, αντίθετα, ξέρει να χαμογελάει με τις διτρίνες της. Χαμογελάει και με τούς δρόμους και με τούς ίδιους, με τη γαλήνη τών άναπεπταμένων χώρων, ακόμη και με τά χωριάτικα μαγαζάκια «τουριστικών ειδών». Μεγάλη άττραξίον τά γαϊδουράκια της Λίνδου — πάμφθινο για τούς ξένους τό δεκάδροσμο άγώνι για την άνάβαση στήν 'Ακρόπολη.

—Τι θάλασσα!..

Δέν ήταν τό έπιφώνημα από τά τζια χείλη. 'Ηταν ένας γενικός ψήθυρος θαυμασμού κ' από τις ήλικιωμένες κυρίες, που άρελίστοτα προσπαθούσαν ν' άποτυπώσουν ατή τη ρευστή μαγεία στό φωτογραφικό φίλμ κ' από τόν πάστορα κι' από τόν ήθοσιό, που άκούμπωσε θεατρικώτατα στίς κολώνες για να ρεμβάση κ' από τούς Γερμανούς, που έλάχσαν να έαπλωθούν ποιάς τά λέει σωστότερα — τό διέθλο ή ή

...ΑΘΑΝΑΤΗ ΚΛΑΣΙΚΗ ΟΜΟΡΦΙΑ, ΟΛΟΣΩΝΤΑΝΗ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΣ, ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

μικός τό έπάγγελμα — που την λέω τό άντρο του Μεγαγέλανου. 'Εκει δάξω τά πιά χαρστικιστικά ένθύμια από κάθε μου ταξίδι. 'Ακόμη και ελατήρια του τράμ, αν είναι ιδιόμορφα... 'Από την Ιταλική συγκομιδή είμαι πνιγμένος!..

Παρηγορία ό έίσπλους, τό άλλο ποωί, στό Κουζάντσι — τό τούρκικο λιμάνι από όπου τά λεωφορεία θά άδηγήσουν τά γκρουπ στήν 'Εφεσσο. 'Ακόμη και τό μουσείο, με τ' αξιόλογα εύρήματα, στεγάζεται σ' ένα θλιβερό κτίσμα, στυλ άγρυπνά. Στην περιοχή όπου ή λειψή ελληνική πόλη με τά διαδογικά έρείπια τεσσάρων έποχών — ένα είδος γνησιώτερης κ' έπιέλτικώτερης από την Πομπηία νεκροπόλεως — τό να πής ένα ποτήρι παγωμένο νερό είναι πρόβλημα. Περπατώντας στούς μαριμένους δρόμους της άλλοτινής πολιτείας, με τούς λαμπρούς ναούς, τά δημόσια κτίρια, τ' αγάλματα και τ' αναθήματα, νοιώθεις πιεστική την άπόσταση από τούς σύγχρονους, τραγική την αντίθεση.

Στόν Βόσπορο ή όμορφία του τοπίου, ή πανηγυριώτικη, πολύχρωμη, πολύβουη κίνηση τών πλοίων, ή άνατολική άτμόσφαιρα που θαρραίνει, ή νωμολικά έαπλωμένη Πάλη γοητεύει — χωρίς άμφιβολία — τόν ξένο. Είναι ένα θέσμη! Κ' είναι πολλά τά

θεάματα που έχει να δη ό ξένος διασχίζοντας τά σκάκια πέο' από τόν Γελάτα — όχι πάντως έντυπωσιακώσο για τόν έμύητο τό όρμα της 'Αγία-Σοφίας, έτσι καθώς την έχουν πνίξει άπ' έξω τ' άσχημα σπία και την έχουν νοθεύσει, από μέσα, από χριστιανικό άρχιτεκτόνημα σε μουσουλμανικό τέμενος.

—Πουθενά δέν γράφει για τό πέοσμη τών 'Ελλήνων — λέγει ένας Γερμανός, βείχοντας τό περί ε'Ισταμπούλ φυλλάδιο, έκδομένο παρά της κοστικής τουρκικής ύπηρεσίας Τουρισμού.

—Ποιό πέοσμη; Τό κτίσιμο έννοεί, διαβρώνει ό φίλος του.

'Η μέρα κ' ή νύχτα είναι ελεύθερη για τά μέλη της «κρουαζιέρας». Μπορούν να μείνουν όσο θέλουν στήν Πόλη. Είναι άσφαλός εις όρος του Τουρισμού της ότι οι περισσότεροι γυρίσαν νωρίς — νωρίς τό πλοίο κ' είναι πός τμήν του μαγείρου του «Στέλλα Μάρις» ότι τόν προτίμησαν από τις γαστρονομικές ίδιορρυθμίες που θά μπορούσαν να θρουν έξω. (Αυτό άλλωστε ίσχυε γενικώτερα κ' είναι χρησιμο και για μās: Οι ξένοι δύσκολα έμπιστεύονται τις θραείες, έξ άλλου, τοπικές κουζίνας. 'Ασφαλής άσση: ή έλαφά, διεθνοποιημένη γαλλική μεγερική).

Δήλος και Μύκονος: 'Ο γοητευτικώτερος συνδυασμός, τό μαγευτικώτερο «κλόν» για όλους άνεαίρετας τούς επιβάτες. Στή γαλήνια έρημιά του πρώτου, του στενόμακρου έσρού νησιού, που τό σκαρφώσαν όλοι, ψάχνοντας κάθε του σπύτι, άγγίζοντας τις πέτρες του, καθώς οι ξεναγοί έξηγουσαν με λιτές έκφράσεις, καθώς ό ήλιος γέρνοντας έκείτασε με άνστερες πινελιές τά μέρη — τούς λέντες ταυωμένους, έτοιμους να τινάχουν, άλλα και γέρα πατώντας σινάμα — όλοι κ' ό καταστηματούχος από τις δυτικές πολιτείες, κ' ή Γαλλίδα μαντεκέν, κ' ό Βέλγος έπιχειρηματίας, κ' ή Γερμανίδα υπάλληλος, όλοι αούτοι οι ξένοι, σε κάθε ηλικία κλιμακωμένοι, μοιάζαν θωπωμένοι, μοιάζαν σά να μιστογούσαν με κάτι ιερό, που τό άγνοούσαν ίσως συνειδητά, άλλά τούς γένιζε στήν πιά ένδοξη της έποχή ή 'Ελλάδα...

Στήν πιά όμορφη του ώρα τό Αιγαίο. Σάν καρδιά που έπλεε ή Δήλος, με σα στόν χρόνο, στό γαλάζιο, έπαινε τις σκέψεις και τις θρυμμάτιες σόνη, μόρια άπιστας — φως. Αίλην ώρα μετά ή Μύκονος. Γνωστή στούς 'Ελληνες, γνωστή ακόμη και στούς ξένους που άγνοούσαν ότι ή 'Εφεσσο δέν άνήκει, έδαφικά, στήν 'Ελλάδα. Σ κόρποι, δού-δού, χάθηκαν στά βρομάρια φάμας στού άσπρου κόβου, άσπρους — κάτασπρους όσο κι' αν έπρεπε τό σκούαδι. Κι' όταν γυρί-

σαν και τό πλοίο σαλπάρει πάλι, όλοι όγνηκαν να χαιρετίσουν τη Μύκονο, την 'Ελλάδα που έφευγε. Μοιάζαν να είναι αούτοι, οι έαιστικοί τουρίστες, τά «εισαδαρικά πουλάα», νησιώτες που γαρστούν κάποιον δικό τους που μισεύει...

Η «κρουαζιέρα» είχε τελειώσει. Είχαν γίνει όλα όπως έλεγε τό πρόγραμμα κ' ό κεφάτος χορός τών μεταμφιεσμένων, και τά παιχνίδια, κ' ή σκοποβολή, και τό κολύμπι, κ' ό περίπατος σε τρεις χιλιάδες χρόνια ελληνικής Ιστορίας και ζωής. Σάν όνειρο πέοσαν αούτες οι ή-μέρες...

Να τό λή αυτό μιά ξένη κυρία, διευθυντρια ενός μεγάλου άμερικανικού γραφείου που ναυλώνει δλοκλήρα ύπεροκεάνια για κρουαζιέρες, είναι όχι μόνο πιστοποιήσι της έπιτυχίας μιάς μεμινωμένης ίδιωτικής προσπάθειας, άλλα κ' ή έπίσημανση τών δυνατοτήτων που ύπάρχουν στόν τόπο μας.

—Σάν όνειρο περνούν οι μέρες στό Αιγαίο.

Μιά φράση που μπορεί να γίνει τουριστικό σύνθημα — τουριστική πράξη.

Στην άκρη του Αιγαίου

(Ανακοίνωση)

Τα παιδιά του Πειραιά και το γάλα «Σίσσυ»

Τα «Παιδιά του Πειραιά» έδωσαν μια πολύ πρωτότυπη εμπνευσή στην διαφήμιση του μεγάλου ελληνικού εργοστασίου γάλακτος «ΣΙΣΣΥ». Τέσσερα μικρά παιδιά, άνετασμένα το ένα στους ώμους του άλλου και το πρώτο σκαρφαλωμένο σ' ένα πελώριο κουτί γάλα, έχουν δίπλα τους και μία, και δύο, και τρεις, και τέσσερις πινακίδες, που καταλήγουν σε μια μεγαλύτερη, ή οποία γράφει: «Όλα τα παιδιά πίνουν γάλα ΣΙΣΣΥ!».

Παραπέρα, ή Α.Μ. ο τιμάρθιος έφθασε με το επιδελτικό του ύψος στην Έκθεση, και μάλιστα ανέθηκε πάνω σ' ένα τεράστιο κουτί γάλακτος και από το ύψος του συμβουλεύει: «Μη ζητάτε γάλα... Ζητάτε ΣΙΣΣΥ!».

Η εταιρία του γάλακτος ΣΙΣΣΥ, που επεξεργάζεται ολόκληρη την παραγωγή γάλακτος δύο ελληνικών επαρχιών, κατέχει σήμερα μια απ' τις πρώτες εξέχουσες θέσεις στην βιομηχανία του γάλακτος σε παγκόσμια κλίμακα. Το εργοστάσιό της είναι το νεώτερο και το πιο μοντέρνο της Ευρώπης και ή μάρκα της, το ΣΙΣΣΥ, θεωρείται ως ή τελευταία λέξη της ποιότητας σήμερα. Κύριο χαρακτηριστικό του γάλακτος αυτού είναι ή επιμέλεια και αί σύγχρονοι επιστημονικοί μέθοδοι με τις οποίες γίνεται ή επεξεργασία του και οι οποίες του επιτρέπουν να διατηρή ή ανάλωσιωτα όλα τα θρεπτικά και υγιεινά συστατικά του φρέσκου γάλακτος.

ΧΡ. ΟΙΚ.—

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Αυτό το κύμα το φοβούνται όχι οι ναυτικοί, αλλά οι... πεζοί. Χαροποιεί τους ακρίτες μας.
2. Φοριέται και με σπόρο παπούτσι (ξεν.) — Άρκάδιος θεός, ερωτευθείς την Ήχώ.
3. Γράφει... χωρίς δούτηγμα — Τόσα χρόνια έζησε ο Καδάφης.
4. Τελικός σύνδεσμος — Οι κρόταφοί του αρχίζουν συνήθως ν' ασπρίζουν.
5. Ποταμός της Γερμανίας (άντιστρ.) — Απρόθυμα, όκηρρά.
6. Αντιμετώπισε τον Φωστήρα στο 3ον Πρόβ — Πό της έφετεινής περιόδου (ένάρθρ.) — Έωλον, το αντίθετόν του.
7. Άλγμονον έάν το πάθη ένας ρήτωρ — Η άγγλική ανατολή.
8. Σχετλιαστικόν επιφώνημα — Κοιτίς ελληνικού πολιτισμού (γεν.)
9. Γαλλίς ποιήτρια, ελληνικής έκμητρός καταγωγής — Ουδεμίαν άμφιβολίαν επιδέχονται αὐτά.
10. Φυτὸν χρησιμον εἰς τὴν βαφικὴν, πὺ συναντᾶται καὶ εἰς τὴν ελληνικὴν χλωρίδα — Αἰγύπτιος θεός.
11. Ἑλληνικὴ ἀπόδοση τοῦ Φαραὼ Ραμσή Β' — Κτητικόν.
12. Ἀριθμός, όπτικος — Ἀληθώς.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ἐπιμεριστικὴ ἀνταννμία — Τὸ 1793 καρατομηθεῖσα Γαλλίς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποδίδεται ή φράσις: «Ὡ ἐλευθερία! Πόσα κακουργήματα διαπράττονται ἐν ὀνόματί σου!» — Νότα.
2. Διάσημος Ἰταλὸς ζωγράφος, ὁ τελευταίος ἀντιπρόσωπος τῆς Βενετικῆς Σχολῆς (1693—1770) — Ὑποθετικόν.
3. Δὲν πρέπει νὰ γράφονται ἀπὸ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

σπουδασμένους ανθρώπους (δοτ. πληθ.).

4. Θερμός ανατολικός άνεμος, πνέων ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν (γεν.) — Εἶναι δι' ὅλους τοὺς συνεπιτυχόντας οἱ ὅροι ἐνὸς δικαίου διαγωνισμοῦ (γεν. πληθ.).
5. Προηγείται πολλῶν ἐξισωτικῶν λέξεων — Στὸ μῦθὸν δὲν τὸν φθάνει κανεὶς.
6. Μισὴ νότα... — Τὸ σκέπτεται διαρκῶς ὁ φίλαυτος — Τέως ὕπουργον.
7. Ὁ ποταμὸς τοῦ 5 α' ὀριζοντίως... με ροὴν κανονικὴν — Ἀνασκευάζω, ἀνακαλῶ.
8. Μεγάλῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Κίνας — Τὸ πρόβατον, ἀρχαῖστὶ (ἀντιστροφῶς).
9. Κλάω — Παρακλ. μῦθον — Ἡ γραφὴ τοῦ 250.
10. Πρόθεσις με ἐκθλιψιν — Προκαλέσας θλίψιν (μετοχή).
11. Τὸ 1955 θανὼν πρῶθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος — Ἀνατολίτικο κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
12. Εἶναι τὰ λεπτὰ τῶν κροίσων...

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζοντίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τὰς λέξεις, πὺ βρῆκατε καὶ σβῆσετε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα, πὺ μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλῃ λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Κ	Α	Φ	Α	Σ	Ε
Μ	Σ	Α	Τ	Ν	Ι
Α	Γ	Φ	Α	Τ	Α
Σ	Ν	Ο	Σ	Ε	Μ
Ο	Α	Ι	Ρ	Μ	Ν
Κ	Τ	Α	Μ	Ι	Α

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέσετε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

- —ΑΓΑΠΗ μου, πηγαίνω στὸ μπάνιο.
- Ε, λοσιπόν;
- Καί, καθὼς θέλεις, ἔχω θγάλει τὸ κοστούμι μου. Σὲ παρακαλῶ πολὺ, λοιπόν, μὴ μοῦ τὸ σιδερώσης κι' αὐτὸ, γιὰτὶ εἶναι τὸ τελευταῖο πὺ μοῦ ἔμεινε.

- ΡΩΤΟΥΝ μιὰ νεαρή:

—Γιατὶ δὲν θγαίνεις πιά μ' ἐκείνον τὸν ὥραιο ἀρχιτέκτονα;

—Γιατὶ δὲν μοῦ ἀρέσουν τὰ σχέδιά του!

- —ΜΗΝ τραβάς τὴν οὐρά τῆς καμμένης τῆς γάτας παιδί μου.

—Δὲν τὴν τραβῶ, μαμά. Μόνον πὺ τὴν κρατῶ. Ἡ γάτα εἶναι πὺ τραβιέται.

- Ἡ ΠΙΟ ἀποτελεσματικὴ δίαιτα στὸν κόσμῳ, βρίσκεται σὲ τρεῖς μόνο λέξεις:

—Ὅχι ἄλλο, εὐχαριστῶ!

- ΔΥΟ ἐπιχειρηματίες συναντῶνται:

—Ἐμαθα ὅτι ψάχνεις νὰ βρῆς καινούργιο τομῆα.

—Ψάχνω ἐπίσης νὰ βρῶ καὶ τὸν παλιό...

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ἡ Ὀκτώβριος, φθινόπωρο... Οἱ Ἀθηναῖοι γυρίζουν στὰ σπίτια τους, τὰ παιδιά πηγαίνουν σχολεῖο καὶ οἱ μεγάλοι στὸν κινηματογράφο — πηγὴ ψυχαγωγίας πὺ εἰσιτῆρια καὶ νὰ προσφέρῃ ὥρες ἀναπαύσεως, ὥρες διασκεδάσεως κατὰ τὴν προβολή, καὶ ὥρες συζητήσεως μετὰ ἀπὸ τὴν παράστασι. Ἀλλ' ὡστε, μετὰ τὴν νέα ἐφετεινὴ εξέλιξι, ή Ἑλλάς καὶ ή Ἀθήνα ἔχουν μεταβληθῇ σὲ στούντιο καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει κινηματογράφος, ὑπάρχει συνεργεῖον πὺ γυρίζει νέα ἑλληνικὴ ἢ ξένη ταινία. Σκηνογράφοι, σκηνοθέτες, ἡθοῖοι καὶ συγγραφεῖς, ὅλοι δρίσκονται ἐν συναγερμῷ. Ἐάν ὑπῆρχαν χρόνια πὺ βαπτίσθηκαν «Ἔτος ἀποδῆμου Ἑλληνισμοῦ», «Ἔτος βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως», τὸ 1960 δικαίως μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλο «Ἔτος τοῦ κινηματογράφου»...

Ἡ 6.000.000 περιηγητῶν... οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, περιμένει τὸ Μόναχον αὐτὸν τὸν μήνα Ὀκτώβριο γιὰ τὶς γιορτὲς τοῦ ἑκατοστοῦ πενηκοστοῦ περιφημοῦ «Λαϊκοῦ Φεστιβάλ» τῆς πόλεως. Ἀσφαλῶς κάποιοι θὰ ἀσχολήθηκε μετὰ τὴ διαφήμισί του. Δὲν περνοῦν μεγάλα γεγονότα ἀπαράτηρητα, ὅπως πέρασε στὸν διεθνή τύπο σχεδὸν ἀπαράτηρητο τὸ μεγάλο καλλιτεχνικὸ γεγονός τῆς Κάλλας, τῆς «Νόρμας» καὶ τῆς Ἐπιδαύρου...

Ἡ Ντιντζερνιτο... τὸ πλέον ἀπίθανο μουσικὸ ὄργανο, πὺ ἔφθασε στὴν τζαζ μέσω Ἀυστραλίας. Εἶναι ἕνα φλάουτο φτιαγμένο ἀπὸ κοῦφιο καλάμι καὶ τὸ κοῦφιο αὐτὸ καλάμι τὸ δρίσκουν οἱ Ἀυστραλοὶ κοντὰ σὲ φωλιὰς ἀπὸ... λευκά μωμήγκια. Αὐτὰ τρώνε τὸ ἐσωτερικὸ του, τοῦ ἀφήνουν ἕνα λεπτότατο, ἀλλὰ στερεὸ κέλυφος καὶ εἶναι οἱ κύριοι κατασκευασταὶ αὐτοῦ τοῦ παράξενου μουσικοῦ ὄργανου μετὰ τὸ δυσκολοπρόφερτο ὄνομα...

Ἡ Σταγόνες σοφίας... (ἀπὸ τὴν παλιὰ Κίνα). «Ἄν σκέπτεσαι τὸ μέλλον καὶ κάνης σχέδια γιὰ ἕνα χρόνο φύτεψε ρύζι, ἂν κάνης γιὰ δέκα χρόνια φύτεψε δένδρα καὶ ἂν κάνης σχέδια γιὰ ἕκατὸ μόρφωσε λαό»...

Ἡ Τί πρόοδος... Τὰ τρανζίστορες ἔφθασαν σὲ τέτια τελειότητα καὶ σὲ τόσο μικροσκοπικὸ σχῆμα, ὥστε μῆκαν μετὰ στὰ ἑλβετικὰ ρολόγια. Σὲ λίγο θὰ παρουσιασθοῦν στὸ ἐμπόριο ἠλεκτρικὰ ρολόγια χεριοῦ, τὰ ὁποῖα θὰ ἐργάζονται μετὰ δικὸ τους ἠλεκτρισμὸ, χωρὶς ἐλατήρια καὶ χωρὶς κούντισμα...

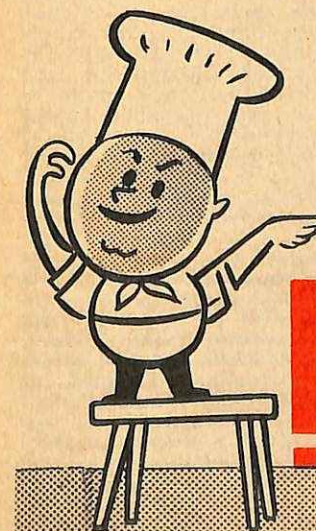
Ἡ Γκάφα δημοσιογραφικῆ... ὕψιστου μεγέθους προκάλεσε ή ξαφνικὴ ἀναγγελία τῶν ἀρραβῶνων τοῦ Βασιλέως Μπωντουέν. Τὸ «Ζοῦρ ντέ Φράνς» προσέφερε, μετὰ ἡμερομηνία 17 Σεπτεμβρίου, μέγα ρεπορτάζ «Μπωντουέν, ὁ μοναχικὸς Βασιλεὺς», καὶ τὸ «Μάτς», τὸ ὁποῖο ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ χαρῇ γιὰ τὴν γκάφα τῆς συναδέλφου, ἐμφανίζει τὴν Πάολα περίπου βασίλισσα τοῦ Βελγίου, λόγω τοῦ ὅτι ὁ Μπωντουέν ἔγκαταλείπει τὰ ἐγκόσμια. Τὰ ἴδια καὶ χειρότερον εἶχε παθεῖ τὸ «Elle» πέρυσι μετὰ τὸς ἀρραβῶνες τῆς Μαργαρίτας, ὅταν κυκλοφόρησε, δυὸ ἡμέρες μετὰ τὴν ἀναγγελία, ἐξηγώντας πὺς καὶ γιὰτὶ ή Ἀγγλίς πριγκίπισσα δὲν ἐπρόκειτο ποτὲ νὰ πατρευθῇ...

Ἡ Ἀπὸ τὸ Τέξας... ἔρχονται πάντα τὰ μικρὰ ἀνέκδοτα μεγάλου πλούτου. Τὸ τελευταῖο: Φθάνει ὁ Ἀμερικανὸς εἰς τὴν «Ρὸλλς Ρόυς» καὶ ἀγοράζει αὐτοκίνητο 8.000.000 λιρῶν, δίνει τσέκ 10.000.000 καὶ λέγει εἰς τὸν πωλητὴ: «Μὴ μοῦ δώσετε ρέστα, ἀλλὰ στείλτε μοῦ μερικὰ μικρὰ ἐγγλέζικα αὐτοκίνητα»...

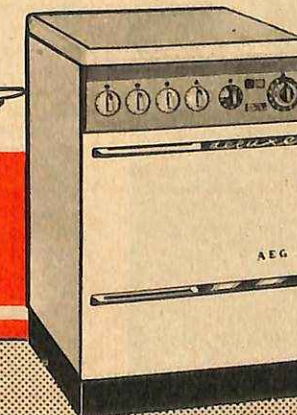
444

AEG Ηλεκτρικάί συσκευαί

παγκοσμίου προτιμῆδews

Κουζίνα deluxe
αὐτόματος,
ἐπιτήρησις περιττή.

Ζεστό νερό στὸ λεπτό
δι' ὅλους τοὺς σκοπούς.
Εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Πλένει καὶ στραγγίζει
τὰ ρούχα ὅλης τῆς
οἰκογενείας.

ΑΡΜΟΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑΣ ΣΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Δραγατσανίου 6—Τηλ. 28.006—29.233—35.421

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πληροφορίες και σχόλια του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

(Φωτ. Γιάννη Κυριακίδη)

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑ-ΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ παρακολούθησαν το Φεστιβάλ Έλληνικού Κινηματογράφου, δημιουργώντας με την παρουσία τους ένα πρόσθετο ενδιαφέρον στο κοινό. Ή Αντιγόνη Βαλάκου, ή Άννα Συνοδινού και ή Κατίνα Παξινού με τον πρόεδρο της κριτικής επιτροπής του Φεστιβάλ και έκλεκτο ακαδημαϊκό κ. Μυριθήλη.

Πολλοί είπαν: Μά τί ειδους Φεστιβάλ Έλληνικού Κινηματογράφου είναι αυτό που ώργανώθηκε στη Θεσσαλονίκη με τέσσερις μονάχα καινούργιες ταινίες και κάτι ντοκιμανταίρ; Έτσι, λοιπόν, γίνονται τα φεστιβάλ και αξίζει να γίνονται υπ' αυτές τις συνθήκες και υπ' αυτούς τους όρους; Λοιπόν: Το Φεστιβάλ που ώργανώθηκε στη μακεδονική πρωτεύουσα αξίζει να γίνει έστω και μόνο για να έλθουμε σε επικοινωνία με το κοινό της Θεσσαλονίκης. Και αξίζει ακόμη να γίνει γιατί έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε ένα νέο, τελείως άγνωστο σκηνοθέτη, που αναπήδησε ξαφνικά μέσω ενός εξάσιου λογογραφικού ντοκιμανταίρ. Άληθινά. Το κοινό της Θεσσαλονίκης έδειξε τόσο ενδιαφέρον, τόσο στοργή και τόση κατανόηση, που όμολογούμενως οι Άθηναίοι προσκεκλημένοι του Φεστιβάλ ξαφνιαστήκαμε. Πέρασε από τα σύννεφα. Όχι ότι το υποτιμούσαμε και είχαμε την εντύπωση ότι ήταν κάτι το κατώτερο. Διόλου. Άλλωστε, όταν έγινε η προβολή ενός έγχρωμου ντοκιμανταίρ του υπουργείου Γεωργίας για τις πυρκαϊές δασών, μ' ένα ανεκδιήγητο κείμενο που απήγγειλε ο Έορδάνης Μαρinos, τα χλευαστικά γέλια και οι παντοειδείς ειρωνικές εκδηλώσεις, που ακούστηκαν, έδωσαν σαφέστατα το μέτρο της στάθμης του. Ό,τι όμως έκανε αίσθηση ήταν ότι οι θεαταί, ενημερωμένοι και καλού γούστου, δεν ήταν «κουμπωμένοι» όπως συμβαίνει με τους Άθηναίους. Δεν ήταν ψυχροί. Όταν η δόνη έδειχνε κάτι καλό, χειροκροτούσαν. Όταν μία ταινία τους άρεσε, τις επιφύλασσαν θερμότερες εκδηλώσεις. Ή άλλη προβολή των ονομάτων του Μάνου Χατζιδάκι και του Νίκου Κούνδουρου έδινε αφορμή σε ζωηρές επιφυμίες. Άλλα και γενικότερα: Οι Άθηναίοι λογιτέχνες, καλλιτέχνες και κριτικοί έτυχαν της πιο εγκάρδιας υποδοχής. Όταν ή Κατίνα Παξινού προσήρχετο στις προβολές των φίλμ στον κινηματογράφο «Όλύμπιον» χαλούσε ο κόσμος. Ο Μυριθήλης ήταν συνεχώς αντικείμενο των πιο τιμητικών εκδηλώσεων. Για τον γνωστό θεατρικό συγγραφέα Γιώργο Ρούσου, το δράδυ που έφθασε, μόλις το μεγάφωνο ανήγγειλε το όνομά του, ακούσθηκε ένα παρατεταμένο χειροκρότημα, που δεν έννοούσε να σταματήσει. Το ίδιο συνέβη και όταν έφθασε ο Μάριος Πλωρίτης. Το ίδιο και για όλα τα άλλα μέλη της επιτροπής. Περιττεύει ν' αναφέρω τί έγινε με την Άλίκη Βουγιουκλάκη και τον Παπαμιχαήλ. Αποθέωση. Άκόμα και ήθοιοι δευτέρας κλάσεως είδαν αναγνώριση του καλλιτεχνικού μόνθου τους, που δεν είχαν ξαναδεί ποτέ άλλοτε.

Άγνοήθηκε ή «Τέχνη»...

Και όμως. Ένώ ή συμπτωτεύουσα έδειξε τόσο άδρότητα και ταυτόχρο-

να ένημερότητα και κατανόηση για τα θέματα της καλλιτεχνικής ζωής, το κέντρο έκανε πάλι τα δικά του. Πλήρης άγνοια για τους εκπροσώπους της πνευματικής και της καλλιτεχνικής ζωής της Θεσσαλονίκης... Και πιο συγκεκριμένα: Ή μακεδονική πρωτεύουσα διαθέτει μία όργανωση που όλοι έδω τη χαϊρόμασσε και μπορώ να πω ότι τη ζηλεύουμε. Την «Τέχνη». Σωματείο με δυο χιλιάδες μέλη, που όργανώνει διαλέξεις, συναυλίες, εκθέσεις. δγάζει ένα μηνιαίο περιοδικό, όπου καθρεφτίζεται όλη ή εκεί κίνηση γραμμάτων και τεχνών. Πρόεδρος ο καθηγητής του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Λίνος Πολίτης, ένα από τους αξιολογότερους διαγινόμενους του τόπου. Τον Φεβρουάριο, λοιπόν, ή «Τέχνη» ρωτήθηκε έγγραφως από τους αρμόδιους τί θα είχε να υποδείξει για να γίνει κατά την περίοδο της Διεθνούς Έκθεσης, και ή «Τέχνη» ήταν εκείνη που ανέμεσα στα άλλα πρότεινε να οργανωθεί ή Έβδομάς του Έλληνικού Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη. Αυτό, από τον Μάρτιο. Ή πρόταση έγινε άμεσως ένθουσιωδώς δεκτή. Ή «Έβδομάς» ώργανώθηκε και οι μόνοι που άγνοήθηκαν από την όργανωτική και την κριτική επιτροπή αυτής της καλλιτεχνικής εκδηλώσεως ήταν εκείνοι που είχαν την όραση έμπνευσης να την προτείνουν! Σημειώστε ακόμη ότι ή «Τέχνη» διαθέτει και ειδική κινηματογραφική λέσχη καθώς και στελέχη που έχουν μελετήσει ιδιαίτερα τα θέματα της έβδομης τέχνης. Ο άποκαλύψω και κάτι άλλο ακόμη: Ή πολυμελής κριτική επιτροπή του Φεστιβάλ έγινε από την αρχή μονάχα δυο μέλη από τη Θεσσαλονίκη. Ένα διακεκριμένο αρχαιολόγο και ένα έξαιρτο καθηγητή της φυσικής στο εκεί πανεπιστήμιο. Έκτός ότι είναι ν' άπορή κανείς γιατί μόνο δυο λυθενίτες άλλων περιοχών έπιστρατεύθηκαν για τα ειδικά θέματα του ελληνικού κινηματογράφου, αξίζει να γνωσθή ότι την πρώτη και τη δεύτερη ημέρα του Φεστιβάλ οι δυο Θεσσαλονικείς... Δεν προσειλήθησαν στην προβολή των ταινιών. Είχε ληφθή άποφαση — άγνωστο ποιος ο δράστης... — ν' άποκλεισθούν και οι δυο αυτοί τοπικοί εκπρόσωποι! Χρειάσθηκε τότε δήλωση των αθηναϊκών μελών της επιτροπής ότι δεν συνεχίζουν, για να πεισθούν οι αρμόδιοι να συμπεριλάβουν τελικά μεταξύ των κριτών εκπροσώπους της πνευματικής Βορείου Ελλάδος. Τα περαιτέρω σχόλια νομίζω ότι περιττεύουν...

Οι ταινίες του Φεστιβάλ

Ας έλθουμε τώρα στις ταινίες του Φεστιβάλ: Είναι γεγονός ότι ήταν λίγες. Οι παραγωγοί μας, αφού στην αρχή ένθουσιάζτηκαν με την ιδέα ότι θα γίνει Έβδομάς Έλληνικού Κινηματογράφου, κατόπιν δίστασαν. Οι περισσότεροι, έχοντας έπίγνωση

ότι κάνουν πολλές παραχωρήσεις στην έμπορική πλευρά του θεάματος, δεν τόλμησαν να στείλουν για κρίση και συναγωνισμό τα φίλμ που γυρίζουν. Έτσι, εκτός από τις αντιπροσωπευτικές παλιές δημιουργίες του έγχώριου κινηματογράφου — «Στέλλα», «Κάλπικη λίρα», «Δράκος», «Αστέρω», «Στρατιώτες δίχως στολή», «Λίμνη των πόθων», «Τό έζυλο δγίκε από τον παράδεισο», «Καλημέρα Άθήνα» και το «Νησί των γενναίων» — είδαμε έν όλω τέσσερις νέες ταινίες. Το «Μιά του κλέφτη...» του Δημήτρη Ίωαννπούλου. Το «Ποτάμι» του Νίκου Κούνδουρου σε δυο εκδόσεις. Το «Έγκλημα στα παρασκήνια» του Ντίνου Καπουριδής. Και, τέλος, την «Μανταλένα» του Ντίνου Δημόπουλου. Ο Δημήτρης Ίωαννόπουλος μετέφερε στην όθνη μία παλιά θεατρική έπιτυχία του, που άρεσε πολύ όταν πριν 17 χρόνια την παρουσίασαν στη σκηνή ή Μιράντα και ο Γιόργος Παπάς. Και στον κινηματογράφο το έργο βλέπεται συμπαθητικά κι όσο κι αν ο δημιουργός του —καλλιτέχνης εκατό τοις εκατό— είναι φανερό ότι δεν τα πολυκαταφέρει στις παραχωρήσεις προς το μεγάλο κοινό, έν τούτοις, το φίλμ κυλά όλο μαζί ευχάριστα. Ή θεατρική πρόλευση του σεναρίου του δίνει δέβαia λίγο στατικό τόνο στις σκηνές που εκτυλίσσονται στην Άθήνα, αλλά ο Ίωαννόπουλος συνολικά παίρνει τον θεατή με το μέρος του. Πολύτιμος σύμμαχος του ο Δημήτρης Χόρν, που όμολογούμενως είναι έκτακτος. Γεμίζει το φίλμ με την παρουσία του και την άπολυτατική διαγραφή του κεντρικού ήρωος. Ήταν έπόμενο να πάρη το πρώτο βραβείο άνδρικής ήθοποιας. Ή Κάκια Άναυτή όχι στις πολύ καλές στιγμές της. Μία δόση υπερβολής έχει έξ άλλου το παίγιο του Διονύση Παπαγιαννόπουλου. Άντιθετα, πολλοί καλοί οι Θεόδωρος Μαρίδης και Κώστας Ρηγόπουλος και έλπιδοφόρος ή πρώτη ουσιαστική κινηματογραφική έμφάνιση της Άλίκης Άνδρέου.

Τα δυο «Ποτάμια»

Η δεύτερη ταινία του Φεστιβάλ ήταν το «Ποτάμι» του Κούνδουρου. Ή κυριολεξία είναι τα δυο «Ποτάμια». Γιατί, όπως είναι γνωστό, οι παραγωγοί της νέας αυτής ταινίας του σκηνοθέτου του «Δράκου» και των «Παρανόμων», όταν είδαν το φίλμ, διαφώνησαν και άνέθεσαν σ' ένα άλλο σκηνοθέτη, τον κ. Πετροπουλάκη, να το ξαναφτιάξη. Ής μοντάζ όμως. Γιατί και το δεύτερο «Ποτάμι» είναι Κούνδουρος. Δηλαδή το υλικό και σαν σενάριο και σαν γύρισμα είναι εκείνο που έφτιαξε ο Κούνδουρος. Ή διαφορά έγκειται στο ότι το «Ποτάμι» το άποτελούν τέσσερις ιστορίες. Στην πρώτη ταινία —έκείνη που έγινε όλοκληρη από τον δημιουργό της— οι ιστορίες αυτές εί-

ναι υπερδεμένες μεταξύ τους. Διακόπτεται, δηλαδή, ή μία για να συνεχισθή ή άλλη, ενώ στο καινούργιο μοντάζ, που έγινε από τον Πετροπουλάκη, οι τέσσερις ιστορίες εκτυλίσσονται άυτοτελώς. Χωριστά. Το κοινό έδειξε καταφανώς προτίμηση στην έκδοση αυτή. Χειροκροτήθηκαν σκηνές ένδιαμέσως περισσότερες από όσες κατά την προβολή του αρχικού «Ποταμιού». Όμως όλα τα έλαττώματα της αρχικής ταινίας —πρό πάντων μία κάποια δόση φλυαρίας που την χαρακτηρίζει, τόσο σε είκόνες όσο και σε λόγια, καθώς και ένα μπερδεμα έδω κ' εκεί, που το συνθίζει ο τόσο ταλαντούχος αυτός σκηνοθέτης θέλοντας και έτσι να έντυπωσιάσση—, παρ' όλα λοιπόν τα μειονεκτήματα που είναι δυνατόν να καταλογισή κανείς στο πρώτο φίλμ, προσωπικά είμαι θιασώτης του. Το δεύτερο είναι πιο προσιτό, πιο όμαλό, πιο νοητό, άλλ' ό,τι έχει γίνει είναι τέσσερις ιστορίες που έχουν διατηρήσει μονάχα όπτικά σαν συνδετικό κρίκο το ποτάμι. Σίγουρα ή πρώτη ταινία έχει στιγμές που αφήνουν έρωτηματικά και γεννούν άπορίες —μερικές μάλιστα έξεγειρουν— όλη μαζί όμως πιστοποιεί ότι ο Κούνδουρος έχει ουσιαστικό ταλέντο, γι' αυτό άλλωστε και το έδωθ το βραβείο. Άς έλπίσουμε ότι θα βελήση και θα μπορέση κάποτε να το υποτάξη και σε μία πειθαρχημένη καλλιτεχνική γραμμή. Άπό τους έκτελεστές της ταρινής ταινίας του ξεχώρισαν ή Παρίτσια Μπίνι και ο Τίτος Βανδής. Άρσαν πολύ και τα δυο παιδάκια που συμμετέχουν. Έπίσης, ή μουσική του Μάνου Χατζιδάκι, ο όποτος, ως γνωστόν, πήρε το σχετικό βραβείο.

Ο Κανελλόπουλος

Το τρίτο πρόγραμμα του Φεστιβάλ έπεφύλασε μία έκπληξη. Όμολογουμένως μεγάλη. Ένας άγνωστος νέος από τη Θεσσαλονίκη, ο μόλις 26 ετών Τάκης Κανελλόπουλος, μέσα στο πρόγραμμα των ένενά ντοκιμανταίρ που προβλήθηκαν, παρουσίασε ένα με θέμα τα έθιαμα του γάμου στη Μακεδονία. Το λογογραφικό αυτό κινηματογραφικό ντοκιμαντείο έκανε ξεχωριστή αίσθηση. Είναι άληθινά κάτι το έξαιρετικό. Κάτι που προσελκύει ζωηρά και δείχνει ότι εκείνος που το γύρισε έχει άναμφισβήτητο ταλέντο. Πολύ ταλέντο. Κοινό και ειδικό κατεχειροκρότησαν τον νεαρό Θεσσαλονικέα σκηνοθέτη, που δεν έζρω αν χωρίς το Φεστιβάλ θα είχε από τώρα την ευκαιρία να πιστοποιηθή τόσο πανηγυρικά το ταλέντο του, που άσφαλώς τον προσρίζει για μία λαμπρή σταδιοδρομία.

Και άλλος σκηνοθέτης

Και ένας άλλος όμος σκηνοθέτης έκανε το ντεμπούτο του από το πρό-

γραμμα της Έβδομάδας του Έλληνικού Κινηματογράφου: Ο Ντίνος Καπουριδής. Δεν μας ήταν όμως άγνωστος όπως ο νεαρός Κανελλόπουλος. Ο Καπουριδής ύπηρετεί από καιρό την έγχώρια παραγωγή ως άριστος τεχνικός της φωτογραφίας και του μοντάζ και τώρα μετέφερε την πείρα του στην ουσιαστική παραγωγή ταινιών. Ή πρώτη του σκηνοθετική έργασία με το «Έγκλημα στα παρασκήνια» πιστοποιεί την εύριτητα του ταλέντου του και τον τοποθετεί σε μία από τις πιο ύπολογιστες σχετικές δυνάμεις στη χορεία των Έλλήνων σκηνοθετών της έβδομης τέχνης. Είναι άλήθεια ότι ο γράφων διαφωνεί με τον τρόπο που παρέχει στο θεατή τη λύση του άτυπώτικού σεναρίου του φίλμ, ένός σεναρίου που έγραψε με τη γνώστη πείρα και δημιουργική δεξιότητά του ο Γιάννης Μαρής - Τσιριμώκος. Παρά την επιφύλαξη όμως αυτή, το σκηνοθετικό ντεμπούτο του είναι πολύ ευόανο. Το «Έγκλημα στα παρασκήνια», με φωτογραφία του βραβευθέντος Καρουδή - Φούκας, διαθέτει και ένα αξιολόγο έπιτελείο έρμηνείας μ' έπικεφαλής τον Άλέκο Άλεξανδράκη, τον Τίτο Βανδή, τον Χρήστο Τσαγανέα, την Ζωρζ Σαρρή —β' βραβείο γυναικείου ρόλου—, την Μάρα Κοντού, την Άλίκη Γεωργούλη, τον Γκίκα Μπινιάρη, τον Δημήτρη Νικολαΐδη. Πολύ έπιτυχημένη, τέλος, ή μουσική του Μίμη Πλέσσα.

Η «Μανταλένα» του Ρούσου

Το Φεστιβάλ έκλεισε την Κυριακή το βράδυ με την «Μανταλένα» του Ρούσου, που προσείλκυσε ιδιαίτερα. Βέβαια υπάρχουν και έδώ ώρισμένες λεπτομερειακές επιφυλάξεις, συνολικά όμως το φίλμ έκανε ξεχωριστή έντύπωση. Και σαν σενάριο, γι' αυτό και το έδωθ το βραβείο— και σαν σκηνοθεσία, και σαν έρμηνεία. Ή Άλίκη Βουγιουκλάκη πραγματοποιεί μία από τις εύτυχισμένες κινηματογραφικές έπιτεύξεις της και ήταν έπόμενο ή δημιουργία της αυτή να έχη ως άποτέλεσμα τη δράση της. Ένδιαφέρονσα επίσης ή άπόδοση του Παντελή Ζερβού στο ρόλο τευξη του Παντελή Ζερβού που ένός παπα, μία πραγματοποίηση που έγινε αφορμή να πάρη το βραβείο του δεύτερου άνδρικού ρόλου. Οά σταματήσω όμως έδω, αφού αναφέρω και στην κατακλείδα αυτού του σημειώματος ότι με την Κινηματογραφική Έβδομάδα της Θεσσαλονίκης έγινε μία καλή αρχή. Μία γενική δοκιμή, ως πούμε, ένός Φεστιβάλ που άς ελπίσουμε να μην άργήση να πάρη το δρόμο μίας πιο ουσιαστικής έπιτεύξεως.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ κ. ΜΑΡΤΗΣ, Η ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΝΑ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Η Άγιον

ολή γύρα των δανυμάτων

PETER PAN
NEANIKO ΣΤΗΘΟΣ - NEANIKH ΓΡΑΜΜΗ

Πήτερ Πάν. Δυο μαγικές λέξεις, χαρούμενες, σπινθηροβόλες, που ηλεκτρίζουν έκαταμύρια γυναικών. Δυο λαμπερά άστέρια που φανερώθηκαν στο στερéωμα της πατρίδος μας σκιασμένα από ένα σύννεφο μυστηριώδους γοητείας. Είναι άραγε το όνομα ενός καινούργιου διαπλανητικού πλοίου; Ή μήπως πρόκειται για κανένα νέο κινηματογραφικό άστέρι, που θα κατακτήσει με το σαγηνευτικό του χαμόγελο τόν γυναικεόκοσμο; Κι' όμως, δεν είναι τίποτε απ' όλα αυτά. Πήτερ Πάν. Είναι το όνομα που θα χαρίσει την όμορφη και στην Έλληνίδα.

«Κρυμμένο θησαυρό» άποκαλεί το επιτυχημένο αυτό σουτιέν η Πήτερ Πάν. Είναι ένα σουτιέν σπράπλες μπουστου φυλή μας, που να μην άπασχολήται αυτή τη στιγμή με τα τόσο ούσιαστικά για την γυναικεία κομψότητα προβλήματα... Άλλαι έλιναι κάπως ωρίς άκόμη για να έχη μορφώσει μια ώλοκληρωμένη ιδέα της γραμμής του Πανσιού, τών χρωμάτων και τών άξεσουάρ, που θα δώσουν την νότα της μόδας στο σύνολο. Πρέπει να σκεφθί άρκετά πριν άποφασίστ... Άλλωστε πάντοτε στην άρχή οι Γάλλοι ράπται παρασύρονται από έξωφρενισμούς, που προσγειώνονται άργότερα στις άπαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. Όπως μου έγραψε απ' το Παρίσι ή φίλη μας κ. Δέσποινα Καρατέλη - Σακαλάκ, ή έποχή του τσάρλεστον έχει ξαναγυρίσει. Ή μόδα του 1925 - 30 έχει έπηρεάσει όλους τούς σύγχρονους δημιουργούς, που άντελήφθησαν γρήγορα πόσο έπιασε ή Σανέλ με τα ταγιεράκια της εκείνης της έποχής κι' άρχισαν να μιμούνται την νεανική, αλλά κάπως παράξενη γραμμή 9», όπως την άποκαλούν. Τα κοντά μαλλιά, που θυμίζουν το αλά γκαροντ των μαμάδων μας, τα ριχτά παλτά με τις γούνες και τα μπλουζάκια άπό πλεκτό με τις γραβάτες, τα δειλά υτεκολτέ και οι γαντιούρες σε διαφορετικό χρώμα ξαναγύρισαν. Πολύ θα φορεθούν όμως έφε-

Ένα παλιό άπραγμαποίητο δεινρο, που παίρνει σάρκα και όστά. Είναι το άγγιγμα της κομψότητας, που θα ώλοκληρώση την φύση και θα δώση την τελειότητα στην σιλουέττα. Άπό την Άυστραλία μέχρι την Φινλανδία οι γυναίκες χαίρονται τα πλεονεκτήματα των δύο μικρών αυτών λέξεων. Πήτερ Πάν, σημαίνει κάθε πρωτοπότηρα προσπάθεια για την κατάκτηση της όμορφιάς. Είναι το μεγαλύτερο έργοστάσιο του κόσμου για την κατασκευή σουτιέν και κορσέδων. Περισσότερο από έκατο σχεδιάσται άσכולούνται καθημερινώς με την μελέτη διαφόρων σχεδίων που τελειοποιούν με την συνεργασία του τεχνικού τμήματος για να δώσουν σε κάθε γυναίκα της γής καινούργιες φόρμες και ύφασματα είδικά κατασκευασμένα άπό την Πήτερ Πάν. Και να που τις καινοτομίες του μεγάλου

λου αυτού έργοστασίου μπορούν πιά να χαρούν και οι Έλληνίδες. Γιατί τα θαυμάσια σουτιέν και οι κορσέδες Πήτερ Πάν υπάρχουν τώρα σε όλα τα μαγαζιά της πατρίδος μας, στα μεγαλύτερα καταστήματα της Άθήνας και στού Στρατηγίου της πλατείας Καπνικαρέας. Δεκαπέντε ύπεροχα σχέδια σουτιέν σε στράπλες, με τιράντες, με είδικές φάσεις για να λεπτύνουν την μέση, με ζαρτιέρες, με δαντέλλες και ύλικα λαστεά, άποκλειστικότητες άλλ με Πήτερ Πάν, προσφέρουν μαζί με τούς κορσέδες άπό λαστεά «ταίγερ», έναν πραγματικό παράδεισο κομψότητας. Και κάτι άληθινό, άκαταπληκτικό. Τα σουτιέν και οι κορσέδες Πήτερ Πάν, έπειδι έχουν σχεδιασθή παίρνοντας σαν πρότυπο τόν μέσο τύπο της γυναίκας κ' έχουν μεγάλη ποικιλία σε μεγέθη, κατορθώνουν να ταιριάζουν τέλεια σε κάθε σώμα σαν να είχαν κατασκευασθ είδικά γι' αυτό. Έτσι, όλες οι γυναίκες μπορούν να θρουν την τέλεια έφαρμογή, που άναζητούσαν άπό χρόνια. Τα Πήτερ Πάν θα τούς την χαρίσουν μαζί με τις θαυμάσιες και άληθινά μελετημένες δημιουργίες τούς.

Με κάθε άλλαγή του καιρού όρβάνονται πάντοτε άπειλητικά μπροστά μας ένα σωρό έρωτηματικά. Τι θα φορέσουμε; Τι ψώνια θα κάνουμε; Τι είναι της μόδας

για τόν χειμώνα του 1960; Δεν νομίζω άλήθεια να ύπάρχη όμόφυλη μας, που να μην άπασχολήται αυτή τη στιγμή με τα τόσο ούσιαστικά για την γυναικεία κομψότητα προβλήματα... Άλλαι έλιναι κάπως ωρίς άκόμη για να έχη μορφώσει μια ώλοκληρωμένη ιδέα της γραμμής του Πανσιού, τών χρωμάτων και τών άξεσουάρ, που θα δώσουν την νότα της μόδας στο σύνολο. Πρέπει να σκεφθί άρκετά πριν άποφασίστ... Άλλωστε πάντοτε στην άρχή οι Γάλλοι ράπται παρασύρονται από έξωφρενισμούς, που προσγειώνονται άργότερα στις άπαιτήσεις της σύγχρονης ζωής. Όπως μου έγραψε απ' το Παρίσι ή φίλη μας κ. Δέσποινα Καρατέλη - Σακαλάκ, ή έποχή του τσάρλεστον έχει ξαναγυρίσει. Ή μόδα του 1925 - 30 έχει έπηρεάσει όλους τούς σύγχρονους δημιουργούς, που άντελήφθησαν γρήγορα πόσο έπιασε ή Σανέλ με τα ταγιεράκια της εκείνης της έποχής κι' άρχισαν να μιμούνται την νεανική, αλλά κάπως παράξενη γραμμή 9», όπως την άποκαλούν. Τα κοντά μαλλιά, που θυμίζουν το αλά γκαροντ των μαμάδων μας, τα ριχτά παλτά με τις γούνες και τα μπλουζάκια άπό πλεκτό με τις γραβάτες, τα δειλά υτεκολτέ και οι γαντιούρες σε διαφορετικό χρώμα ξαναγύρισαν. Πολύ θα φορεθούν όμως έφε-

τος οι πλεκτές ζέρσεύ πλίσσε ή σκέτες φούστες, που θα ώλοκληρώνονται άπό νεανικά σε ζωηρούς χρωματισμούς μπλουζάκια. Ή ιδιοκτήτρια της Τρικόκα, που έκτός άπό τα καταστήματά της της όδου Έρμου 6 και της όδου Πατησίων 141 έχει και ύποκατάστημα στη Θεσσαλονίκη, στην όδον Μητροπόλεως 51, διάλεξε άνάμεσα στις συλλογές της Σανέλ, του Ντιόρ και του Ζιθανσύ, πολλά όμορφα πλεκτά μπλουζάκια που μαζί με ζέρσεύ φούστες θα δημιουργήσουν χαριτωμένα, άπλά φορεματάκια για όλη την ώρα. Στο Μιλάνο, έξ άλλου, και στη Ρώμη, πήρε πολλές ζακέττες και πουλόβερ σπόρ, για τις χειμερινές σας έκδρομές, καθώς και παντελόνια σε μοντέρνες φόρμες ζέρσεύ πλεκτές. Άλλωστε το Παρίσι, ή Ρώμη, ή Φραγκφούρτη, ή Ζυρίχη και το Λονδίνο συμφωνούν πως τα πλεκτά θα έχουν, όπως κάθε χειμώνα, μεγάλο σουζέ. Το πρώινό, το άπογευματινό, το έκδρομικό, αλλά άκόμη και το θραδινό γυναικείο ντύσιμο, έχει το άγγιγμα μιας πλεκτής δημιουργίας. Άρκει να σάς πώ ότι ό όλκος Ντιόρ έφθασε στο σημείο να χρησιμοποιήση γιακάδες πλεκτούς και μανίκια σε ζακέττες άπό γούνα όσελό, καστόρ και βίζόν. Μη μου πητε, λοιπόν, πως δεν είναι της μόδας!

Κριστιάν Ντιόρ συνήθιζε να λήπ πως το καλό ντύσιμο ξεκινάει άπό τα πόδια. Και δεν είχε άδικο. Μιά γυναίκα που θέλει να είναι καλοντυμένη και να ξεχωρίζη για την φινέτσα του γούστου της, πρέπει να ενδιαφερθί ιδιαίτερα για τα

παπούτσια και τις κάλτσες της. Άλλωστε και πόιός δεν έξει την μαγνητική έπιρροή που έχει στο άνδρικό φύλο το ώραίο γυναικείο

πόδι. Όλοι σχεδόν συμφωνούν πως το σημείο που συγκεντρώνει περισσότερο τα άνδρικά βλέμματα είναι οι γάμπες. Άλλά τί περιεργο! Όσο καλλίγραμμα κι' άν είναι τα πόδια σας θα χάσουν τη γοητεία τούς άν φορέσετε μια κάλτσα συννησμένη, άδιάφορη, ψυχρή. Ένα χρώμα που να μη ταιριάζη με το φόρεμά σας, με το πανωφόρι σας, το ταγιέρ σας. Μα θα μου πητε, είναι δυνατόν κάθε χρόνο να αλλάζουν τα χρώματα της κάλτσας και να παρακολουθούν οι κατασκευαστάι της τις τάσεις της μόδας; Κι' όμως, ύπάρχει μια φίρμα που το έχει κατορθώσει. Το μεγαλύτερο έργοστάσιο του κόσμου, ή «Μπέρκσαίρ», που κατασκευάζει τις κάλτσες της τώρα και στην Έλλάδα και έτσι μπορεί πιά να τις άποκτήση κάθε μια μας, σε πολύ λογικές τιμές, είναι το μοναδικό που παρακολουθεί όλες τις καινοτομίες της παρισινής μόδας. Οι χρυσάφιες, λοιπόν, άποχρώσεις που κυριαρχούν στις συλλογές των μεγάλων δημιουργών της γαλλικής πρωτευούσης δεν το άφησαν έξέτος άνετηρέαστο. Για τόν χειμώνα του 1960 λανσάριε ζεστά, γοητευτικά χρώματα, όπως το Τροπικό, το Μπράζιλ, που ταιριάζει ιδιαίτερα με τα καφέ σύνολα, το Μπράντο και το Γκράφιτ, μια καινούργια άποχρωση του φινέ με μ' ένα τόνο μπλέ. Οι κάλτσες «Μπέρκσαίρ», όμως, δεν είναι φημισμένες σ' όλόκληρο τόν κόσμο μόνο για τη γοητευτική μεταξένια τούς όμορφιά. Έχουν ένα άκόμη πιο σημαντικό πλεονέκτημα. Κάτι που κάνει κάθε γυναίκα να νιώση άνακούφηση και χαρούμενη ένοιασία. Το καταπληκτικό Non Slip, μια μοναδική για την έποχή μας εύρεσιτεχνία, που έμποδίζει τούς πόντους να ξεφυγούν άπό τη μύτη και το τελείωμα της κάλτσας. Μιά προστατευτική τριπλά ενισχυμένη πλέξη στα δυο αυτά σημεία άποκλείει τις πιθανότητες καταστροφής της κάλτσας που είναι άτρωτη πιά σε κάθε κίνδυνο. Θα πρέπει δηλαδή πλέον να πιαστή ή κάλτσα κατά το μήκος της γάμπας μόνο σ' ένα σίδερο ή ύζλο για να σάς φύγη πόντος. Νά, λοιπόν, γιατί με δυο λευγάκια κάλτσες μπορείτε να περάσετε όλο τόν χειμώνα.

Λυγρός, έπιδλητικός, μ' ένα έντονο άνδρισμό, ό κ. Νέτ, έκανε πριν κάμποσο καιρό την εμφάνισή του στο Παρίσι, για να ταξιδέψη άργότερα σε κάθε γωνιά της γής. Έχει μια άπλη μεσογειακή φυσιογνωμία, με δημιουργική ενεργητικότητα και προσωπικότητα, που διακρίνεται άπό συνεχείς άνησυχίες. Είναι ή προσάποποίηση του σύγχρονου άνδρα, που ή έντονη ζωή του δεν σταμάτησε το άδιάκοπο κινήγι της γυναικας. Είναι ή

άνδρας που δεν άφήνει άδιάφορη καμιά όμόφυλή μας. Αυτόν τόν δυναμικό, αλλά παράλληλα σαγηνευτικό άνδρα, θέλησε να δώση ό Ζάν Πατού... Και το κατώρθωσε, με την περίφημη κολώνια του Mr Net, που ύπογραμμίζει τόν άνδρισμό και την προσωπικότητα του σύγχρονου έκπροσώπου του Ισχυρού φύλου. Ό Πατού, ό δημιουργός του περίφημου άρώματος «Joy», που είναι γνωστό σαν βασιλιάς των άρωμάτων και είναι το άκριβώτερο του κόσμου, σκέφτηκε να στραφή και προς τούς άνδρες, τούς καταδικασμένους στην αλάνια κολώνια της λεβάντας. Με το Mr Net έκανε μια έπαναστατική καινοτομία. Βρήκε την μυρωδιά που ταιριάζει στον άνδρα ψυχικά και

σωματικά. Όρθόδοξη, θα λέγαμε κλασική, αλλά με μια νότα πρωτοτυπίας, κάνει το άνδρικό πεπάρημα πιο σταθερό, πιο έντυπωσιακό. Το πέρασμά του δεν άφήνει άδιάφορη τη γυναίκα... Έχει μια πνοή έρωτα αισθησιακού, παράφορου, συγκλονιστικού. Είναι ό κ. Νέτ... Προσέξτε, γιατί κινδυνεύετε να πέσετε στα δίχτυα του!

Χαρμόσυνη, πολιτισμένη, καλλιτεχνική άτιμόσφαιρα διακρίνει το ευρύχωρο και καλαίσθητο στούντιο. Είναι ένας σύγχρονος δωμός της θεότητας του ρυθμού και του χορού. Μιά άπό τις γνωστότερες έριeries της ρυθμικής, ή κ. Πολυξένη Ματέυ - Ρουσοπούλου δίνει ξεχωριστή προσοπτικότητα στη σχολή της, της όδου Δημοχάρους 27. Ρυθμική, γυμναστική, χορός, μουσική. Παιδάκια άπό τριών ετών κινούνται άδίστατα, ρυθμικά, ζωντανά στούς ήχους που προστάζουν τα πλήκτρα του πιάνου της κ. Ματέυ, για να νιώσουν άργότερα την ψυχική και σωματική έπιδραση τού συστήματός της. Τα μεγαλύτερα παιδιά μαθαίνουν παράλληλα με τη ρυθμική και την γυμναστική.

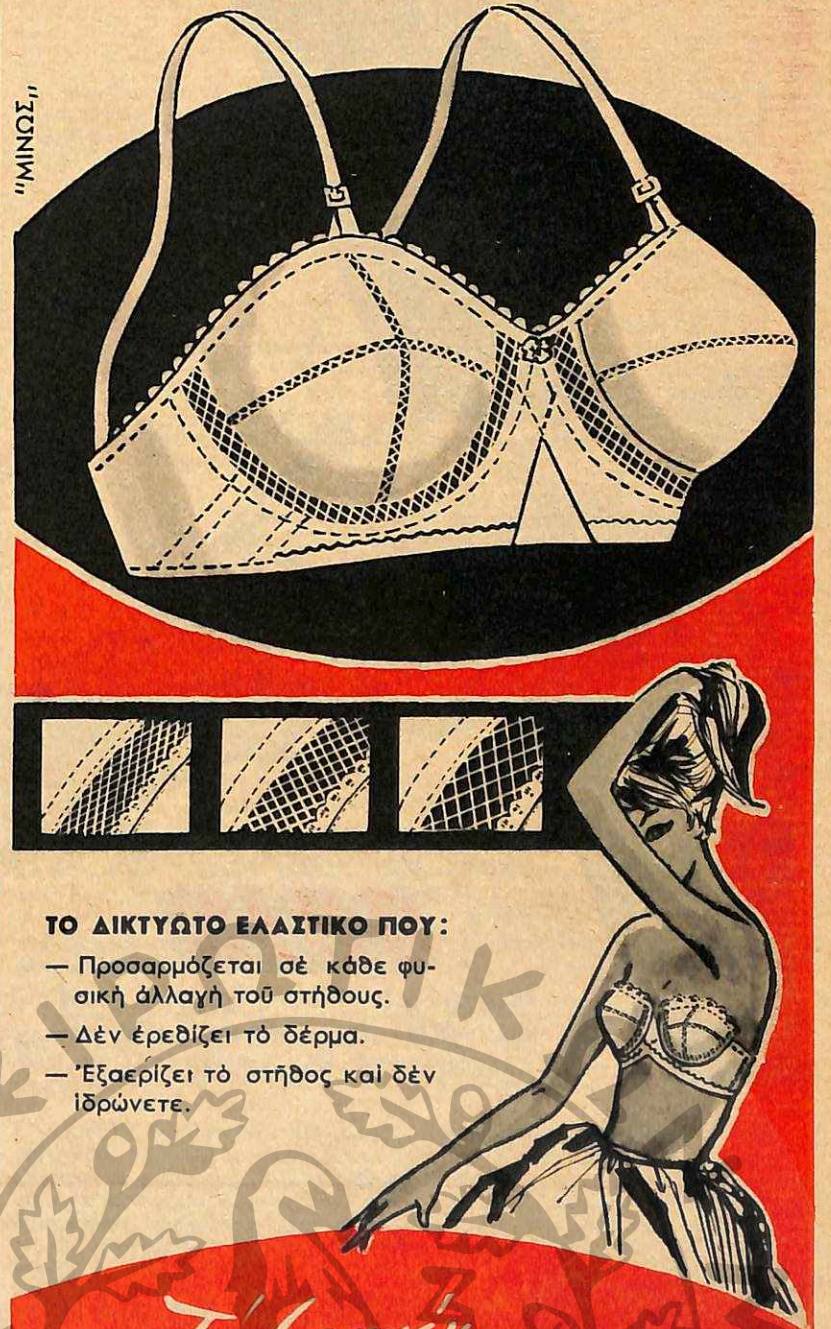
μαλλέτο, έκφραστικό χορό και λαϊκούς χορούς. Άλλά και για τις κυρίες και δεσποινίδες, που θέλουν ν' άδυνατίσουν ή να διατηρήσουν την σιλουέττα τούς, το σύστημα της σχολής Ματέυ, που έχει κάνει τόσες έπιτυχημένες χορευτικές έμφανίσεις στην πατρίδα μας και στο έξωτερικό, είναι μοναδικό. Και μη δικαιολογήσθε ότι εισθε άπασχολημένη. Για τις έργαζόμενες, ή σχολή Ματέυ έχει βραδινά μαθήματα, όπου κάθε γυναίκα βρίσκει την σωματική άσκηση συνδυασμένη με την χαρά και την ψυχαγωγία.

Ποιός είναι, άλήθεια, ό πιο μεγάλος κίνδυνος για την όμορφή σας αυτή την έποχή; Τι άλλο άπό το σκάσιμο του δέρματος. Μα θα μου πητε πως δαρνέσθε τις πολύωρες περιποιήσεις. Και να ή λύση. Πλυθήτε με ένα άπό τα δυο σαπουνία «Άρώμα» τού έργοστασίου Χαρίλαος και Κανελλόπουλος. Το ρόζ ή το τυρκουάζ «Άρώμα» θ' άντικαταστήσουν κάθε καλλυντική περιποίηση και θα δώσουν στο δέρμα σας μια γοητευτική στιλντότητα και ύγεια.

Η γυναικεία σιλουέττα πρέπει να είναι λεπτή, προτάζει το Παρίσι. Και χιλιάδες γυναίκες ταιλαιπωρούνται άπό το τοπικό πάθος, δλέπουν τα ίσια έφαρμοστά φορέματα χωρίς να μπορούν να τ' άφορέσουν. Άλλά μην έπιχειρήτε με δίαιτες να άπαλύνετε τις γραμμές του κορμιού σας. Ή Βίδη Σκυιάτη, στην όδον Κανάρη 4, μπορεί μ' ένα άπαλό σύστημα μασσάζ, που δίδάχτηκε στο Παρίσι, τις Βρυξέλλες και την Βιέννη, να σάς χαρίση την σιλουέττα ενός μαινεκέν.

Μετά τις διακοπές και τα μπάνια, μου έλεγ πριν φύγη για το Παρίσι ή έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο ίνστιτούτο της της όδου Άμερικής 15, δεν πρέπει ν' άρχίσετε άμέσως την κουραστική ζωή. Τριών έως πέντε ήμερών άπόλυτη άνάπαυση και άυστηρή δίαιτα θα σάς δώση ενεργητικότητα και όμορφιά. Άν περάσατε τα τριάντα κ' έχετε προδιάθεση να παχύνετε, προσέξτε πολύ τόν λαίμό σας. Έτσι θ' άποφύγετε ένοχλητικές έκπληξεις.

Η Άγιον

ΤΟ ΔΙΚΤΥΩΤΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ:

- Προσαρμόζεται σε κάθε φυσική άλλαγή του στήθους.
- Δεν έρεδιζει το δέρμα.
- Έξαερίζει το στήθος και δεν ιδρώνετε.

Το βουτιέν, που αναδινεί
ΣΟΥΤΙΕΝ HONEY COMB (ΚΥΨΕΛΗ)
Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ PETER PAN

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

“JASMINE”, ΦΩΚΙΟΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ

Σ. ΜΑΝΤΩΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (έντός στοάς)

“SEVENTEEN”, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (έντός στοάς)

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΑ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

Δ.ΟΙ ΤΥΤΙΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 47

Δ.ΟΙ ΤΥΤΙΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 9 Β

“ΦΟΡΩΝ”, Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

Κορψό μά συγχρόνως στερεό τό

ORIS

Ίκανοποιεί όλα τὰ γούστα γιατί συνδυάζει τὴν ἀπλότητα τὴν πολυτέλεια καὶ τὴν ἀντοχή.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 30 Σεπτ. ἕως 6 Ὀκτ. 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Ο ἔκνευρισμός σας κυριαρχεῖ σὲ ὅλες τὶς πράξεις σας καὶ σὰς ἐμποδίζει νὰ πάρετε τὶς σωστὲς ἀποφάσεις στὸ θέμα πού σας ἀπασχολεῖ. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 6.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Οἱ μεγάλες εὐθύνες πού ἔχετε ἀναλάβει σὰς ἔχουν κουράσει πάρα πολὺ. Προσπαθήστε νὰ μετριάσετε τὴν ἐργασία σας πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά. Προσοχή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Οἱ κοινωνικὲς σας ὑποχρεώσεις ἔχουν ἀνάγκη τὸν ὥστεως, γιατί θὰ σὰς χρειασθοῦν πολὺ συντομώτερα ἀπ' ὅ,τι περιμένετε. Κάνετε ὑπομονή. Προσπαθήστε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου
Μὲ τὶς υπερβολικὲς σας προσπάθειες δὲν κατωρθώσατε παρὰ νὰ δημιουργήσετε περισσότερους ἐχθρούς, πού θέλουν τώρα νὰ σὰς ἐξοστρακίσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθμὸς 19.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
Ἔχετε στὰ χέρια σας ὅλα τὰ ὅπλα γιὰ νὰ πολεμήσετε τοὺς μεγάλους σας ἐχθρούς. Νὰ βρῆτε μόνο τὴν κατάλληλη στιγμή πρὶν τὸ ἐπιχειρήσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
Θὰ περάσετε πολὺ κοντὰ ἀπὸ τὸν κίνδυνον πού φοβάσθε, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσει καθόλου τὴν οἰκογενειακὴ καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴ σας ζωὴ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπρίου-22 Ὀκτωβ.

Παρασύρεσθε ἀπὸ τὴν φαντασία σας σὲ σκέψεις πού δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ σὰς περνούν καθόλου ἀπ' τὸ μυαλό. Προσγεινῆστε ὅσο εἶναι ἀκόμη καιρός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νορίου
Οἱ συγκρίσεις πού κάνετε δὲν πρόκειται νὰ σὰς βοηθήσουν σὲ τίποτε. Καλύτερα ν' ἀρχίσετε ἀπὸ τώρα τὴν δράση, πρὶν χάσετε τὴν εὐκαιρία. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 3.

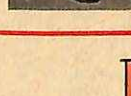

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νορίου-22 Δερίου
Θὰ ἐνθουσιασθῆτε ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη τῆς καταστάσεως πού θὰ εὐνοήσει κάθε σας καινούργια ἐπαγγελματικὴ προσπάθεια. Φροντίστε νὰ ἐπιωφεληθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δερίου-19 Ἰαν.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἐνδιαφερθῆτε περισσότερο γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς σας ὑποθέσεις πού ἔχετε τόσο πολὺ παραμελήσει τὸν τελευταῖο καιρὸ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 4.

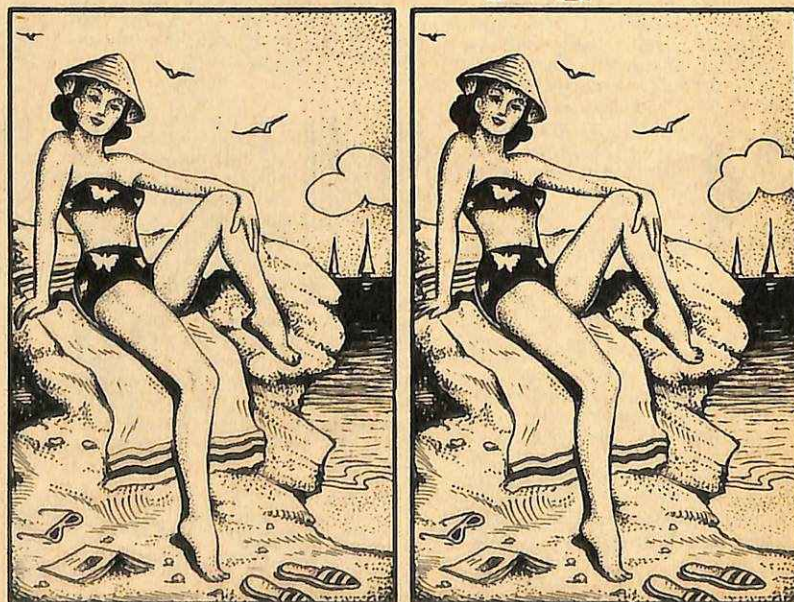

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου
Καινούργιες ἐπιτυχίες θὰ φέρουν στὸ δρόμο σας μιὰ συνάντηση πού δὲν τὴν περιμένετε. Μὴν ἐπηρεασθῆτε ἀπὸ τὰ λόγια ἄλλων καὶ τὴν ἀποφύγετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 5.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρίου-20 Μαρτίου
Ἀπίθανες ἐξελίξεις θὰ ἐμποδίσουν τὴν τελευταία στιγμή μιὰ μεγάλη ἐπαγγελματικὴ σας ἐπιτυχία. Μὴν παρασυρθῆτε ἀπὸ ἐκνευρισμούς. Συγκρατηθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

Ποιές διαφορές

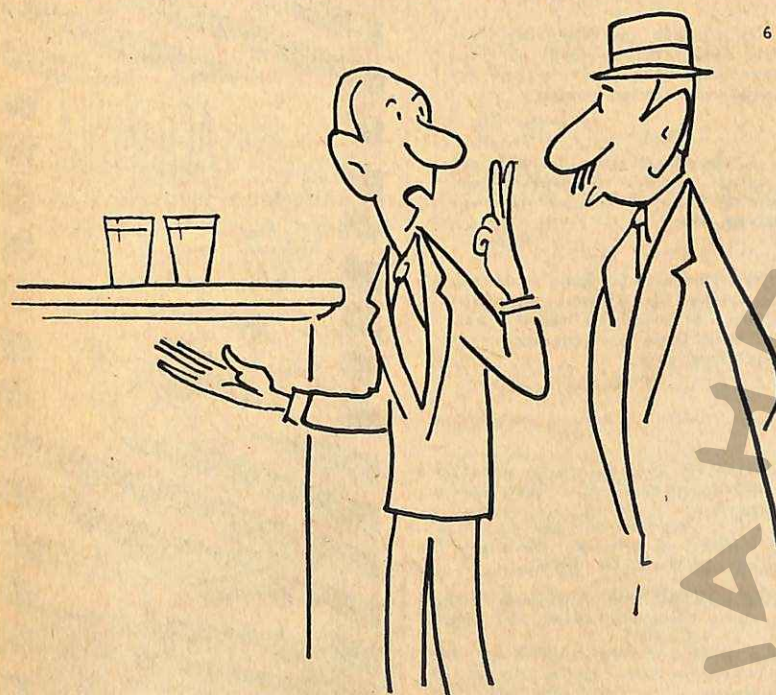

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 6 σημεία. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις σὴν σελ. 61

Πρῶτοι στὰ ΠΑΙΔΙΚΑ καὶ ἐφθηνότεροι Bébé Rose

ΑΘΗΝΑΙ — Πλατεία Καπνικαρέας
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — Γεωργίου Α'

- "Όταν βλέπω δυό ποτήρια νερό, θυμάμαι δυό
ΙΖΟΛΕΣ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

"Ένα ποτήρι νερό μου θυμίζει τὴν ΙΖΟΛΑ.

Μήπως ἔχετε καμμιὰ ἰδέα σχετικὴ μὲ τὸ παραπάνω θέμα;
Ἐάν ναι, παρακαλοῦμε νὰ τὴν στείλετε (χωρὶς σκίτσο) στὴ διεύθυνσι
ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον Ἐξυπηρετήσεως Πελατῶν, Μητροπόλεως & Πεντέλης
Ἀθῆνας. Κάθε ἰδέα πού θὰ ἐγκριθῇ καὶ δημοσιευθῇ, θὰ ἀμειβθῇ μὲ 200 δρχ.

Ἡ Ζωὴ μας

ΑΦΕΛΕΙΕΣ...

* Νομίζω πὼς ἔχω θίξει τὸ θέμα καὶ παλαιότερα, ἀλλὰ, νὰ πάρῃ ἡ ὀργή, μόλις μὴ ὁ χειμώνας μὰς πνίγει καὶ πάλι τὸ δίκιο. Ποιὸς περι-
σπούδατος βλάξ, μέσα στὴ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ ἱστορία, κατάρθω-
σε νὰ μὰς πείσῃ ὅτι εἴμαστε, λέει, χώρα μὲ κλίμα εὐκρατο;

* Κάθε χρόνο τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἀνθρώποι καταστρέφονται, σπί-
τια κλείνουν, γραμμάτια διαμαρτύρονται, μόνον καὶ μόνον γιατί πον-
τάρουνε σ' αὐτὸν τὸν πολὺ ἀπίθανο καὶ ἀβέβαιο παράγοντα πού λέγε-
ται Καιρὸς.

* Τί νὰ πρωτοθυμῇ κανεῖς; Τὴν ὁπερέττα τῶν φεστιβάλ τῆς Ἐ-
πιδαύρου πού, ἂν προχωρήσουν ἔτσι, θὰ καταντήσουν ἓνα ἀπίθανο
ἀστεῖο καὶ μιὰ τέλεια καλὴ μόνον γιὰ Ναυτοπροσκόπους, Ἑλπιδοφό-
ρους καὶ Ἐκδρομείας τῆς Περιγητικῆς; Τὶς παραστάσεις τοῦ Φεστιβάλ
Ἀθηνῶν στὸ Ὡδεῖον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ; Τὰ πανηγύρια καὶ τὶς ἐκ-
θέσεις στὸ Ἄλσος τῆς Κηφισιάς; Τὴν γιορτὴ τοῦ κρασιοῦ; Τὴν Ἐκθε-
ση Θεσσαλονίκης;

* Ὅλα μὲ βάση τὸν καιρὸ. Ὅλα βασισμένα στὸ ἀμφίβολο προαπι-
τούμενο τῆς καλοκαιρίας. Ὅλα ὀργανωμένα μὲ βάση πὼς δὲν θὰ βρέξῃ.

* Καὶ βρέχει μὲ τὸ τουλούμι! Καὶ λυώνουν σπετσάτα, καὶ ξεδάφουν
μπογιές, καὶ γιομίζει ὁ κόσμος λάσπη, καὶ μπαίνουν σ' ἐνέργεια ρα-
διόφωνα ν' ἀναγγεῖλουν ἀναβολές, καὶ θλίδονται οἱ ταξιτζῆδες, καὶ
θρηνοῦν οἱ διαφημιστές, καὶ πάλι, τὸν ἐπόμενο χρόνο, θριαμβευτικὰ ξε-
κινᾶμε στὸν καινούργιο κύκλο τῆς ἴδιας ἀνοησίας.

* Γιατί;

* Σ' ὅλες τὶς χώρες ὑπάρχει ἓνα ποσοστὸ καλοκαιρίας, ἀλλὰ καὶ σ'
ὅλες τὶς χώρες ὑπάρχουν οἱ κατάλληλες προετοιμασίες γιὰ τὸ, ἀπίθα-
νο ἔστω, ἐνδεχόμενο μιᾶς νεροποντῆς. Ὑπάρχουν τέντες, σκιάδια, ὀμ-
πρέλλες, ἀδιάδροχα, ὑπόγειες διαβάσεις, σκεπασμένες προσβάσεις, ὀ-
λα τὰ καλὰ. Ὑπάρχουν μέτρα σαφῆ ἀστυνομικά, τροχιονομικά, ἀκόμη
καὶ ἱατρικά, γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο τῆς κακοκαιρίας. Καὶ ὑπάρχουν ἐπίσης
σαφέστατες διαταγές τὶ θὰ γίνῃ ἂν βρέξῃ. Ποιὸς θὰ πᾶ, πού
καὶ πὼς καὶ ἀκόμη πὼς θὰ μετατραπῇ τοῦτο τὸ κακὸ σὲ καλὸ, σὲ κέρ-
δος, σὲ ψυχαγωγία.

* Πόσες καὶ πόσες παραστάσεις τῆς Ἐπιδαύρου (ἀσχετῶς Κάλλας)
δὲν θὰ εἶχαν ματαιωθῇ, ἂν ὑπῆρχε τρόπος ἀπλῶς νὰ καλύπτεται πρὶ-
χειρα ὅχι κἂν τὸ θέατρο, ἀλλὰ μοναχὰ ἡ ὀρχήστρα κ' ἡ σκηνή, μὲ τέν-
τα, μὲ ἄχυρο, μὲ εἰδικὴ προστασία γιὰ τὰ σκηνικά;

* Καὶ τί νὰ πῇ κανεῖς γιὰ κείνη τὴν Ἐκθεση τῆς Θεσσαλονίκης, πού
ὀφίσταται τὰ πάνθηνα κάθε χρόνο ἀπὸ τὴν βροχή; Καὶ βλέπει νὰ λι-
γοστεύῃ τὸ κοινὸ της, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ μέρες οἱ βροχερές εἶναι ἐκεί-
νες πού θὰ ἔπρεπε νὰ προσφέρουν στὸν κοσμάκη ἓνα ἰδανικὸ τόπο γιὰ
στεγασμένη ψυχαγωγία. Μόνιμα εἶναι τὰ κτίσματα, δώροφα, τριώρο-
φα καὶ στεγασμένα εἶναι τὰ δύο τρίτα τῶν ἐκθεμάτων. Μά, χάρις στὶς
μικρὲς ἀρχιτεκτονικὲς μὰς ἐξυπνάδες τῶν «ἀμπστράκτ» προσδόσεων
καὶ χάρις σ' ἐκείνη τὴν ἄλλην ἀντίληψη πὼς πρόκειται γιὰ ὑπαίθριον
πανηγύρι, μόλις πῆσῃ μιὰ νεροποντὴ, ὁλόκληρος ὁ χώρος ἀχρηστεύεται.

* Πάλι ἡ θυσία τοῦ μείζονος εἰς τὸ ἔλασσον, πάλι ἡ μεγάλη ζημιὰ
γιὰ ν' ἀποφύγουμε τὴν μικρότερη δοπάνη (πάλι ἀκριβοὶ στὰ πῖτου-
ρα...). Στὴν περίπτωση μάλιστα τῆς Ἐκθέσεως ὑπάρχει καὶ τοῦτο τὸ
καταπληκτικόν: Πὼς, ὅταν δὲν ἐπιβεβαῖνῃ ἡ βροχή, ἐπιβεβαῖνῃ τὸ λιοπύ-
ρι. Κακῶς νομίζουν οἱ τῆς Ἐκθέσεως πὼς οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισκέπτες,
μαλθακοὶ ὡς συνήθως καὶ νοσηλικοὶ, διασχίζουν εὐχάριστα τὶς πυρο-
φλεγείς αὐτὲς ἐκτάσεις. Κάτω ἀπὸ τὶς τέντες καὶ κάτω ἀπὸ τὶς στοές,
ἀπὸ χώρο σὲ χώρο, ἀπὸ ἐκθεμα σὲ ἐκθεμα, ἀπὸ περίπτερο σὲ περίπτε-
ρο, σκισμαῖνοι, προφυλαγμένοι, δροσεροί, περισσότερο θὰ ἔμεναν στὴν
Ἐκθεση...

* Δὲν θὰ τὰ γράφαμε ὅλα αὐτά, ἂν κάθε χρόνο ἡ Ἐκθεση δὲν ἔκανε
ἀπὸ ἓνα σημαντικὸν ὅχημα πρὸς τὰ μπρός, καὶ φαίνεται πὼς εἶναι και-
ρὸς νὰ κἀνῃ ἄλλο ἓνα: Νὰ ἐνοποιήσῃ τὸν χώρο τῆς κατὰ τρόπο ἐστεγα-
σμένο μὲ καναβάτσο. Καί, δόξα τῷ Θεῷ, πανὶ γιὰ τέντες πιά παρά-
γεται ἀφθονο καὶ εἶναι περὶ τὸ νὰ πούμε ποιὸς τὸ παράγει. Ἀρκεῖ νὰ
δόσῃ τὸ παράδειγμα ἓνας ἀπὸ τοὺς καρδινάλιους πού ρυθμίζουν τὴν
καθημερινή μας ζωὴ.

Index

ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Θά θρήτε αναρίθμητα μέρη όπου
θα μπορείτε να διασκεδάσετε με
κάθε τρόπο.

Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένες τι-
μές πωλούνται εις Έθνική Τράπεζαν
της Ελλάδος Σταδίου 38 — Έλλ. Λε-
σχην Περιηγήσεως και Αυτοκινήτου,
ΕΛΠΑ, 16 Λεωφ. Βενιζέλου — Τηλ.
30.187, 34.002 Αθήνας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT)
Σταδίου 3, τηλ. 29.344 Αθήνας και εις
όλα τα Γραφεία Ταξιδιών.

Παιδικά

Ώραία μοντέλα

νεώτατα, εφάμιλλα
των καλύτερων
Ευρωπαϊκών, διά τό
πλήρες ντύσιμο κά-
θε παιδιού, μέχρις
ηλικίας 12 ετών.

Φθινές τιμές

χαρίς στην πολυετή
πειρά, την άρτια
οργάνωσι της παρα-
γωγής και την με-
γάλη κατανάλωσι.

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21

Προίκες διά τα νεογέννητα
Παιδικά υποδήματα τύπου Ιταλίας
Βαπτιστικά και είδη βαπτίσεως
Νυφικά Φορέματα και είδη γάμου

Έδω
κι'
Έκει

■ ■ ΜΙΑ έρευνα της Ούνέσκο απο-
καλύπτει ότι 740 εκατομμύρια άνθρω-
ποι τρώνε ακόμη με τα χέρια.

■ ■ ΟΙ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΕΣ της Βιέννης
διδάσκονται στοιχειώδεις γνώσεις...
μαιευτικής. Οι αϊφνίδιοι τοκετοί σε
δημοσίους χώρους είναι τόσο πολλοί,
που οι αστυνομικές αρχές έκριναν ότι
οι αστυφύλακες πρέπει να έξουν να
προσφέρουν τις πρώτες βοήθειες.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Είναι μεγάλη άτυχία να μην έ-
χη κανείς ούτε αρκετό πνεύμα για
να μιλήση άρτια, ούτε αρκετή κρί-
ση για να μη μιλήση καθόλου.
Λά Μπρυγιέρ

Η παραφροσύνη σε άτομα είναι
κάτι τό σπάνιο, αλλά σε σύνολα
ανθρώπων, σε κόμματα και λαούς
είναι κανών.

Νίτσε

Πρόσεξε πολύ ώστε να αποκτή-
σης αυτά που σε ικανοποιούν, για-
τί στο τέλος θα καταντήση να ι-
κανοποιήσαι με αυτά που μπορείς
να αποκτήσης.

Μπέρναρ Σώ

Η τιμωρία του ψεύτη δεν είναι
ούτε κατά δινόανον τό ότι δεν τον
πιστεύουν, αλλά τό ότι εκείνος δεν
μπορεί να πιστώση κανένα.

Μπέρναρ Σώ

Διπλωμάτης είναι εκείνος που
θυμάται πάντοτε τα γενέθλια μιάς
κυρίας, χωρίς να θυμάται ποτέ την
ηλικία της.

Φρόστ

Οι γυναίκες θα ήταν πολύ πε-
ρισσότερο αξιαγάπητες, αν ήταν
δυνατόν οι άνδρες να πέφτουν πάν-
τα στην άγκαλιά τους και ποτέ
στά χέρια τους.

Ρεμύ ντε Γκουρμόν

● —ΠΑΡΤΕ αυτό τό ώραίο καπελλά-
κι. Θα φαίνεστε μ' αυτό δέκα χρόνια
νεώτερο...
—Όχι, ευχαριστώ! Δεν έχω κοι-
μιά διάθεση να φαίνωμαι δέκα χρόνια
μεγαλύτερη όταν τό θάξω.

● ΣΕ ΜΙΑ δεξίωση, ή σύζυγος παί-
ρνει κατά μέρος θυμωμένη τον άνδρα
της και τό λέει:

—Γώργο, σε παρακολουθώ που πή-
γες τέσσερις φορές στον μπουφέ να
σου γεμίσουν τό πιάτο σου. Δεν ντρέ-
πεσαι!

—Όχι, χρυσή μου. Τους λέω ότι
είναι δικό σου!

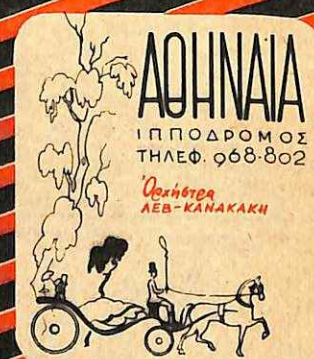
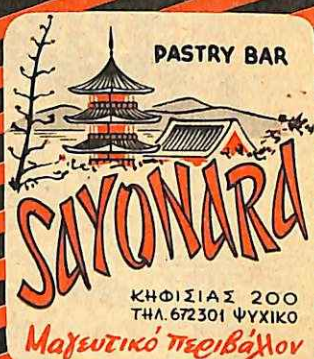
● ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ θέλουν πάντα να εί-
ναι ή πρώτη άγάπη μιάς γυναίκας.
Αυτή είναι ή ματαιοδοξία τους. Οι
γυναίκες, πρακτικότερες, θέλουν να εί-
ναι ή τελευταία άγάπη ενός άνδρα.

● —ΑΦΕΝΤΙΚΟ, είναι κάποιος δυσ-
τυχισμένος στην πόρτα και λέει ότι
έχει να φάη έξη εβδομάδες.

—Δός του κάτι, υπό τον όρο να
κάνη μία διάλεξη στο προσωπικό.

● ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ που αποφασίζουν να
κάνουν οικονομίες, αρχίζουν από την
γυναίκα τους.

ΣΥΧΑΡΙΩΤΕΣ ΏΡΕΣ

Περάσατε τά 25 ;

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΤΕ ΟΜΟΡΦΙΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

● Μπορείτε να αποταμιεύ-
σετε όμορφία για τα χρόνια
που έρχονται; « Ασφαλώς », λέγει
μιά διάσημη αίσθητι-
κός. Η έρευνα έβεβαίωσε, ότι ή
γυναίκα, ή όποια αρχίζει να φροντίζει
την διαί-
τά της κανονικά και όπως
πρέπει, αμείβεται πάντα με
πολλά επί πλέον χρόνια
όμορφιάς και νεότητας.
● Γι' αυτό τό μαννεκέν, οι
διάσημοι άστέρες, οι ώραϊ-
ες γυναίκες σ' όλο τον κό-
σμο αρχίζουν την ήμερα τους
με χυμό πορτοκαλιού που
είναι τό καλύτερο φυσικό
καλλυντικό. Τώρα μπορείτε
να κάνετε τό ίδιο και σεις
εύκολα και οικονομικά με

τό Χρυσό Πορτοκάλι. Σας
στοιχίζει μόνον 80 λεπτά τό
ποτήρι και σας απαλλάσσει
από τό κόπο του στιψίματος.
● Ένα ποτήρι Χρυσό Πορ-
τοκάλι κάθε πρωί αποτοξι-
νώνει τον οργανισμό, φρε-
σκάρει την επιδερμίδα και ά-
πομακρύνει τις ρυτίδες, χά-
ρις στις βιταμίνες C και P
που περιέχει. Ακόμη, δίνει
ζωτικότητα και αύξάνει την
άντίστασι στις μολυσματι-
κές ασθένειες και στην κό-
πωσι.
● Προσέξτε όμως. Ό όργα-
νισμός δεν αποθηκεύει βι-
ταμίνη C. Γι' αυτό, πρέπει
να πίνετε Χρυσό Πορτοκά-
λι κάθε πρωί.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ

Η φιάλη των 20 ποτηρίων δρ. 16.50 — Η φιάλη των 10 ποτηρίων δρ. 9.

"Οχι πειά
άσπρα
μαλλιά..."

Color
elle

Θλιμμένη
ή νεότης της φεύγει

Χαρούμενη
τά νειάτα ξαναγύρισαν

Τό Colorelle εξαφανίζει τις πρώτες άσπρες τρίχες...

Colorelle είναι τό νέο χρωμοσαμπουάν που έπεβλήθη σ' όλο
τόν Κόσμο. Προϊόν του Παγκοσμίου φήμης Γαλλικού Οίκου L' OREAL
είναι μοναδικό για τον νέο και πολύ άπλό τρόπο χρωματισμού
των μαλλιών.

Τό Colorelle με την εξαιρετική διαφάνεια των άποχρώσεών
του, δίνει φωτεινότητα στα μαλλιά σας και χαρίζει ώραία
έκφραση στο πρόσωπό σας.

Τό Colorelle είναι αυτό που χρειάζεται μια γυναίκα της
έποχής μας για να ανταποκριθή στις άπαιτήσεις της σημε-
ρινής ζωής.

Μέ ένα άπλό λούσιμο τό Colorelle σάς δίνει σε δέκα λεπτά
τό φυσικό χρώμα των μαλλιών σας ή μιά άπόχρωση που
προτιμάτε.

Δοκιμάσετε μία φορά και θα ένδουσιασθήτε

Color elle τό Μοντέρνο Παριζιάνικο Χρωμοσαμπουάν.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΡΑΣΙΝΟ —
ΔΕΜΑ. 2. ΣΟΣΟΝΙ — ΠΑΝ. 3. ΣΤΥ-
ΛΟ — ΞΕ' (65). 4. ΙΝΑ — ΜΕΣΗ-
ΛΙΞ. 5. ΟΝΤΕΡ — ΡΑΘΥΜΑ. 6. Ο
«Π.Α.Ο.» — ΝΟΠΟΝ. 7. ΛΟΞΥΓΓΑΣ
— ΗΣΤ. 8. ΑΛΙ — ΙΩΝΙΑΣ. 9.
ΝΟΑΙΓ — ΣΑΦΗ. 10. ΙΣΑΤΙΣ —
ΣΕΤ. 11. ΣΕΣΩΤΡΙΣ — ΣΑ. 12.
Π — ΤΩΝΤΙ.

ΚΑΘΕΩΣ: 1. ΠΑΣ — ΡΟΛΑΝ —
ΣΙ. 2. ΤΙΕΠΟΛΟ — ΕΙ. 3. ΑΣΥΝ-
ΤΑΞΙΑΣ. 4. ΣΟΛΑΝΟΥ — ΙΣΟΝ.
5. ΙΣΟ — ΓΙΓΑΣ. 6. ΝΟ — ΕΓΩ
— ΤΤΤ. 7. ΟΝΤΕΡ — ΑΝΑΙΡΩ. 8.
ΣΑΝΣΙ — ΟΙΣ. 9. ΝΗΘΩ — ΑΣ —
ΣΝ' (250). 10. ΕΠ' — ΛΥΠΗΣΑΣ.
11. ΜΑΞΙΜΟΣ — ΦΕΣΙ. 12. ΑΝΕ-
ΞΑΝΤΑΝΤΑ.

ΚΑΦΑΣΙΑ — ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑΝ
— ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ, σύνολον 51 βα-
θμών.

Κοιυτέρους ίσως συνδυασμούς να
επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς
λέξεων σάν: ΜΑΣΟΝΟΣ — ΕΝΤΕΡΑ
— ΚΑΤΑΝΤΙΑ — ΤΑΜΕΣΙΝ — ΑΦ-
ΓΑΝΙΣΤΑΝ — ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ — ΕΝ-
ΤΑΣΙΝ — ΚΑΤΑΡΕΣ — ΑΜΕΡΙ-
ΜΝΑ κλπ.

1. Τά δάχτυλα του δεξιού χεριού
είναι άνοικτά. 2. Τά μαλλιά είναι
πιό μακρύτερα. 3. Τά δάχτυλα του ά-
ριστερού ποδιού είναι άνασηκωμένα.
4. Τά γυαλιά του ήλιου, που βρίσκον-
ται κάτω, έχουν τό επάνω μπράτσο
τους πιό κλειστό. 5. Στο κάτω μέρος
της πετσέτας λείπει ή έσωτερική ψι-
λή γραμμή. 6. Τό σύννεφο στο βά-
θος διαφέρει.

Ό ειδικός συνεργάτης μας επέτυ-
χε με τον συνδυασμό των λέξεων:

Ρip Kίρμπυ

Τὰ παθήματα φαίνεται, ὅτι ποτὲ δὲν γίνονται μαθήματα. Ἀδιόρθωτος ὁ πιστὸς Ντέσμοντ, μόλις γλύτωσε ἀπὸ τὸν δῆμιο καὶ τὴν ἠλεκτρικὴ καρέκλα, περιπλέκεται σὲ μιὰ νέα — κωμικὴ αὐτὴ τὴ φορὰ — περιπέτεια, χάρις στὸν ρομαντικὸ πόθο του νὰ ἀνακαλύψῃ οὐράνιο καὶ νὰ γίνῃ ἑκατομμυριούχος. Στὴν σειρὰ αὐτὴ, ὁ ἀναγνώστης θὰ συναντήσῃ καὶ μιὰ παλιὰ γνώριμη τοῦ Ρip Kίρμπυ, τὴν ἀντρογυναίκα μὲ τὴ χρυσὴ καρδιά Μὰ Καζίνο, ποὺ ποτὲ δὲν ξεχνάει τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἔχει ἀπέναντι στὸν δαιμόνιο ἰδιωτικὸ ἀστυνομικόν.

Ε, ΠΑ-ΤΡΙΩΤΗ!

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΣΤΗΚΕ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΗ ΠΟΛΥ Ο ΣΤΟΓΚΙ ΝΑΞ ΠΑ ΝΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟ ΠΡΩΤΟΦΙΛΩ-ΜΑ

ΙΣΘΕΔΕΝΘΑ ΠΑΘ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ. ΝΑ ΕΝΑ ΚΟΡΟΪΔΟ ΜΕ ΕΝΑ ΜΕΤΡΗΤΗ ΓΚΑΪΤΚΕΡ

ΤΙ ΠΑΡΕΥΕΙΣ ΜΕ ΔΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΟΠΙ; ΓΚΑΪΤΚΕΡ; ΨΑΧΝΩ ΓΙΑ ΟΥ-ΡΑΝΙΟ, ΦΙΛΕ ΜΟΥ.

ΤΟΝ ΜΕΤΡΗΤΗ ΓΚΑΪΤΚΕΡ; ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙ-ΠΙΑΝΕΙ ΠΕΦΤΑ-ΟΥΧΟΣ ΜΕΣΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑ-ΣΕ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ/ΓΜΑ...

ΟΥΡΑΝΙΟ Ε; ΚΑΠΟΥ ΠΕΦΤΑ! ΓΙΝΕΣΑΙ ΑΚΟΥΣΑ ΤΩΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙ-ΠΙΑΝΕΙ ΠΕΦΤΑ-ΟΥΧΟΣ ΜΕΣΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΑ-ΣΕ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ/ΓΜΑ...

ΚΡΙΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΡΘΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ!

ΤΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΕΞΕΡΕΥΝΑ ΤΗΝ ΧΩΡΟΪΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΝΙΔΑ ΤΖΑΚ ΕΙΜΑΙ ΣΠΟΥΡΟΣ ΠΩΣ ΔΙΑ-ΣΚΕΔΑΖΕΙ, ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟ

Ο ΝΤΕΣΜΟΝΤ, ΩΣΤΟΣΟ, ΕΧΕΙ ΠΕΣΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΚΑΙ ΒΡΗΚΕΣ ΔΙΟΛΟΥ ΟΧΙ ΑΚΟΜΑ, ΑΠΟ ΔΑΥΤΟ ΤΟ ΟΥΡΑ-ΑΠΛΑ ΕΔΩ ΒΡΙ-ΝΙΟ ΟΠΩΣ ΤΟ ΠΕΣ... ΠΕΤΑΙ. Η ΣΥΓΚΙ-ΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΕΥ-ΝΑΣ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΕΠΕΤΑΧΤΗ ΣΤΟ ΕΠΟ-ΜΕΝΟ ΒΗ-ΜΑ.

ΓΙΑ ΠΕΣ ΜΟΥ! ΕΧΩ ΕΝΑ ΧΩΡΑΦΑ-ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΚΙ ΕΔΩ ΚΟΝΤΑ. ΠΕΣ ΝΑ ΕΧΩ ΟΥΡΑΝΙΟ;

ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΤΟ ΚΟΙΤΑ-ΣΩ ΜΕ

ΤΑ ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΚΠΕΜΠΟΥΝ ΑΚΤΙΝΕΣ «Γ» ΑΙ ΟΠΟΙΕΣ ΕΠΕΝΕΡΓΟΥΝΕΠΙ ΤΟΝ ΜΟΡΙΩΝ ΕΝΟΣ ΑΕΡΙΟΥ ΕΝΤΟΣ ΜΙΑΣ ΡΥΧΝΙΑΣ, ΠΑΡΑΓΟΥΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΑ.

ΔΗΛΑΔΗ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΟΠΙ ΣΟΥ, ΠΕΕΙ ΑΝ ΕΧΕΙ ΟΥΡΑΝΙΟ.

ΤΙ ΜΟΥ ΠΕΣ! ΔΕΝ ΕΡΧΕΣΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΜΟΥ ΝΑ ΚΟΙΤΑ-Κ. ΝΑΞ. ΖΗΣ ΜΠΑΣ ΚΑΙ ΒΡΟΥΜΕ ΠΑΜΕ... ΤΙΠΟΤΑ.

Ο ΣΤΟΓΚΙ ΓΥΡΙΣΕ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΞΕΝΟ. ΘΑ ΤΖΙΜΠΗΣΕ ΤΟ ΚΟΡΟΪΔΟ

ΜΠΕΡΑ, Ο Κ. ΝΤΕΣΜΟΝΤ, ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΚΑΙ ΨΑΧΝΕΙ ΓΙΑ ΟΥΡΑΝΙΟ.

ΧΑΙΡΩ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΣΑΣ.

ΚΑΛΗΜΕ-ΡΑΣΑΣ, ΜΑΝΤΑΜ.

ΘΑ ΚΟΙΤΑΣΩ ΕΔΩ ΚΑΙ ΚΕΙ ΣΤΗΝ ΤΥΧΗ

ΚΑΜΕ ΟΤΙ ΚΑΤΑΠΑΒΑΙ-ΝΕΙΣ, ΜΑ ΔΕ ΘΑ ΘΗΣ ΤΙΠΟΤΑ.

ΚΥΡΙΕΛΛΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ! ΡΑΔΙΟΕΝΕΡΓΕΙΑ

JOHN FERRIS 6-18

Χιούμορ

©/wam*

GAZ

ANDREAS

(Σ. Ίωαννίδης)

(Μακρής)

(Κυριακόπουλος)

(Οικονόμου)

ΠΡΤ ΑΦΒΖ ΜΚΟΝ ΕΤΤΙΩΛΧΣ

—Πώς, βλέπω μιὰ χαρά.

(Σκουλάς)

Περίπτερο

Εσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σας προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ",
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

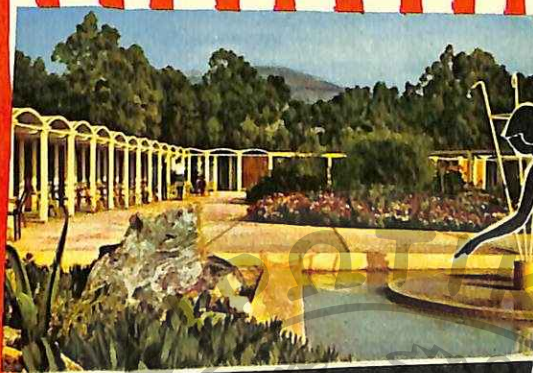
100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θεράντα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων άνε-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
τήν πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"